

நற்செய்தி

ரோமர்களுக்கு பவுலின் கூற்றுப்படி

அறிமுகம்

அப்போஸ்தலன் பவுல் ரோமிலும் சென்று நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க விரும்பினார். ஆனால் அவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் தடுக்கப்பட்டார். பின்னர், எழுதப்பட்ட ஆவணத்தின் மூலம் அந்த நகரத்தில் உள்ள விசுவாசிகளுடன் பகிரந்து கொள்ள கர்த்தர் அவரைத் தூண்டினார்: ரோமர்களுக்கு கடிதம். அதில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் அவர் பெற்ற நற்செய்தியை அவர் வழங்கினார் (கலா. 1:12).

பைபிளைப் பற்றியோ கிறிஸ்துவைப் பற்றியோ கேள்விப்பட்டிராத புறஜாதிகள் முதல் பரிசுத்த வேதாகமத்தை அறிந்த யூத எழுத்தாளர்கள் வரை அனைத்து வகை மக்களின் நிலைமையையும் இதன் உள்ளடக்கம் உள்ளடக்கியது. மற்றும் கடவுளின் சட்டம்.

ரோமானியர்களுக்கு எழுதிய நிருபம் பவுலின் சமகாலத் தலைமுறைக்காக மட்டும் எழுதப்படவில்லை. அதன் உள்ளடக்கம் பல நூற்றாண்டுகளாக பரவி, நமக்கும் நன்மை பயக்கும்: "முன்பு எழுதப்பட்டவை அனைத்தும் நமது போதனைக்காக எழுதப்பட்டவை" ரோம். 15:4. கடந்த கால பாவங்களை மன்னித்து, நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் கடவுளின் விருப்பத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழும் ஆற்றலைப் பெறுவதற்கான வழியை இது காட்டுகிறது. அவருடைய அறிவுரைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் ஆத்துமாக்களை இரட்சித்து நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள்.

பவுல், இரட்சிப்பின் தலைப்பைப் பற்றி பேசும்போது, "தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானத்தின்படி... அவருடைய எல்லா நிருபங்களிலும், புரிந்துகொள்வதற்குக் கடினமான குறிப்புகள் உள்ளன" என்று எழுதினார். இந்த முக்கியமான நிருபத்தின் உள்ளடக்கத்தை புள்ளிக்கு புள்ளியாக விளக்கி, வேதத்தை வேதத்துடன் ஒப்பிட்டு, அதன் செய்தியை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள, இந்த முயற்சியின் பலனாக, இந்தப் புத்தகம் தயாரிக்கப்பட்டது.

ரோமர்களில் வழங்கப்பட்ட நற்செய்தியை தெளிவுபடுத்துவதே இந்த புத்தகத்தின் மையமாகும். இந்த காரணத்திற்காக, அவர் அத்தியாயங்கள் 1 முதல் 12 வரை வசனம் மூலம் வசனம் விளக்கம் கவனம் செலுத்துகிறது. அவர் இறுதி அத்தியாயங்களில் உரையாற்றவில்லை, இது கிறிஸ்துவர் வாழ்க்கை நடைமுறை கடமைகளை முன்வைக்க அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மற்றும் விசுவாசிகள் வாழ்த்துக்கள்.

இந்த வெளியீட்டின் நோக்கம் பூமியிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும், அவர்களின் தோற்றம், தேசியம், மத நோக்குநிலை அல்லது கடவுளைப் பற்றிய அறிவின் அளவு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், புரிந்து கொள்ள உதவுவதாகும்.

நற்செய்தி மற்றும் இரட்சிப்பின் வழியைக் கண்டறியவும். உங்கள் ஆன்மாவின் இரட்சிப்பை நீங்கள் தேடுகிறீர்களானால், நீங்கள் தேடுவதை இங்கே காணலாம். கடவுள் உன்னை ஆசிர்வதிக்கட்டும்.

ரோமர்கள் 1

“இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாகிய பவுல், அப்போஸ்தலராக அழைக்கப்பட்டு, தானீதின் சந்ததியில் பிறந்த தம்முடைய குமாரனைப் பற்றி, பரிசுத்த வேதாகமத்தில் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் முன்பு வாக்களித்த தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டவர். மாமசம், பரிசுத்த ஆவியின்படி, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதன் மூலம், அதிகாரத்தில் தேவனுடைய குமாரனாக அறிவிக்கப்பட்டது, - நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, அவர் மூலம் கிருபையையும் அப்போஸ்தலத்துவத்தையும் பெற்றோம், அவருடைய நாமத்தின் மூலம் எல்லா தேசங்களுக்கிடையில் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்கும், அவர்களில் நீங்களும் இயேசு கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவர்களாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ரோமில் உள்ள அனைவருக்கும், கடவுளுக்குப் பிரியமானவர்கள், புனிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கு: நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுவினாலும் அருளும் சமாதானமும். கிறிஸ்து". ரோம். 1:1-7.

இறைத்தூதர் என்பவர் கடவுளால் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க அழைக்கப்பட்டவர். கிறிஸ்து பவுலை அழைத்து இந்த வேலைக்காக பிரித்தார். அவர் தம் வேலைக்காரனைப் பற்றி கூறினார், "புறஜாதியாருக்கும், ராஜாக்களுக்கும், இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கும் முன்பாக என் நாமத்தைத் தாங்க இது எனக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாத்திரம்" அப்போஸ்தலர் 9:15. எஜமானரின் அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிகிறேன் என்பதை நிரூபிப்பதன் மூலம் பால் கடிதத்தைத் தொடங்குகிறார். சுருக்கமாகக் கூறுவதன் மூலம் அது செய்கிறது அவரிடமிருந்து அவர் கற்றுக்கொண்டது மற்றும் அவர் பெற்ற கமிஷன்.

யூதாவின் சந்ததியினரிடையே பிறந்து யூதர்களால் சிலுவையில் அறையப்பட்ட மனிதரான இயேசு கிறிஸ்து, தம்முடைய பிதாவாகிய பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். ஏனெனில், அவர் டமாஸ்கஸ் செல்லும் வழியில் அவரைச் சந்தித்தார். அந்த நேரத்தில், அவர் கிறிஸ்தவர்களை துன்புறுத்துபவர். இயேசு ஒரு வஞ்சகர் என்று அவர் நம்பினார், மேலும் யூமியின் முகத்திலிருந்து அவரை விசுவாசிகளை அழிக்க தீவிரமாக வேலை செய்வதன் மூலம் கடவுளுக்கு உண்மையான சேவையை வழங்குவதாக நினைத்தார். இந்தக் குறிக்கோளைத் தேடி, "கர்த்தருடைய சீஷர்களுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல்களையும் மரணங்களையும் சுவாசிக்கும்போது, அவர் பிரதான ஆசாரியனிடம் சென்று, டமாஸ்கஸுக்கும், ஜெப ஆலயங்களுக்கும் கடிதங்களைக் கேட்டார், அதனால், அந்த பிரிவினரில் சிலரைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமானால், அல்லது பெண்கள், அவர்களை ஜெருசலேமுக்கு கைதிகளாக அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவர் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, டமாஸ்கஸ் நகரை நெருங்கியபோது, திடீரென்று வானத்திலிருந்து ஒரு வெளிச்சம் அவரைச் சூழ்ந்தது. மேலும், தரையில் விழுந்து, அவரிடம் ஒரு குரல் கேட்டது:

சவுலே, சவுலே, நீ துன்புறுத்துகிறாயா?

ஒன்றுக்கு

என்ன

நான்

அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே நீர் யார்? அப்பொழுது கர்த்தர்: நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே என்றார். நீங்கள் குத்துவதை எதிர்ப்பது கடினம் . அவர், நடுங்கி, திகைத்து, கூறினார்: ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

கர்த்தர் அவனை நோக்கி: எழுந்து நகரத்திற்குள் பிரவேசி, அப்பொழுது நீ என்ன செய்யவேண்டும் என்று அங்கே உனக்குச் சொல்லப்படும் என்றார்.

அப்போஸ்தலர் 9:1-6. மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, கிறிஸ்து தம் ஊழியரான அனனியாவை அவரிடம் அனுப்பினார், அவர் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, அவர் மீது கைகளை வைத்து, கூறினார்: சகோதரர் சவுல், நீங்கள் வரும் வழியில் உங்களுக்குத் தோன்றிய கர்த்தராகிய இயேசு என்னை அனுப்பினார். நீங்கள் மீண்டும் பார்க்கலாம் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்படுவீர்கள். உடனே அவன் கண்களிலிருந்து செதில்கள் விழுந்தன, அவன் பார்வையைத் திரும்பப் பெற்றான்; மற்றும் எழுந்து, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவன் சாப்பிட்டதும் ஆறுதல் அடைந்தான். சவுல் தமஸ்குவில் இருந்த சீடர்களுடன் சில நாட்கள் தங்கினார். உடனே, ஜெப ஆலயங்களில், இயேசுவை அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று பிரசங்கித்தார்” அப்போஸ்தலர் 9:17-20.

அடுத்த காலகட்டத்தில் பால் தனது பணியை நன்கு புரிந்து கொண்டார். டமாஸ்கஸில் நடந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு , அவர் அரேபியாவுக்குப் புறப்பட்டார். பின்னர் அவர் மீண்டும் டமாஸ்கஸுக்குத் திரும்பி, "மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் எருசலேமுக்குச் சென்றார்" கலா. 1:17, 18. இந்தக் காலத்தில், அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேதவாக்கியங்கள் மற்றும் தரிசனங்களைப் படிப்பதன் மூலம் அவர் கர்த்தரிடமிருந்து விசேஷ வெளிப்பாடுகளைப் பெற்றார். இவற்றில் அவர் பின்னர் சாட்சியமளித்தார்: "நான் கர்த்தருடைய தரிசனங்களையும் வெளிப்பாடுகளையும் கடந்து செல்வேன்.

கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு மனிதனை நான் அறிவேன், அவர் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (சரீரத்தில் இருக்கிறாரா, எனக்குத் தெரியாது; உடலுக்கு வெளியே, எனக்குத் தெரியாது; கடவுளுக்குத் தெரியும்), மூன்றாம் வானத்திற்குப் பிடிக்கப்பட்டார். மேலும், இந்த மனிதன் (உடலில் இருக்கிறானா அல்லது உடலுக்கு வெளியே இருந்தானா என்பது எனக்குத் தெரியாது; கடவுளுக்குத் தெரியும்) சொர்க்கத்தில் பிடிக்கப்பட்டு, மனிதன் பேசுவது நியாயமற்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டது என்பதை நான் அறிவேன். 2 கொரி. 12:1-4. அவர் கற்பித்த நற்செய்தியைக் கற்றுக்கொண்டபோது, ரோமர்களுக்கு விளக்கவிருந்தார். அவரைப் பற்றி அவர் சாட்சியமளித்தார்: "சகோதரரே, நான் பிரசங்கித்த சிவசேஷம் மனுஷரின்படி அல்ல, ஏனென்றால் நான் அதைப் பெறவில்லை, யாரிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை , ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டின் மூலம். " கேல். 1:11, 12. ஆகையால், அவரால் அனுப்பப்பட்ட செய்தி பரலோகத்திலிருந்து, கிறிஸ்துவிடமிருந்து நமக்கு வருகிறது.

இன்னும் கடிதத்தின் முன்னுரையில், நற்செய்தியைப் பெறும் நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவை நம்பி அதன் பரப்புரையாளர்களாக மாற வேண்டும் என்ற கிறிஸ்துவின் விருப்பத்தை பவுல் வெளிப்படுத்துகிறார். "அவருடைய நாமத்திற்காக எல்லா தேசங்களுக்கிடையில் விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலுக்காகவும் , அவர்களில் நீங்களும் இயேசு கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள்" என்று நற்செய்தியை அனுப்பும் பணியைப் பெற்றதாக அவர் கூறுகிறார்.

எனவே, ரோமர்களில் உள்ள சிவசேஷத்தைப் படிப்பதன் மூலம் நாம் கற்றுக்கொள்வது மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கும் நோக்கத்திற்காக இருக்கும். எனவே விளக்கத்தை சரியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ரோமர்கள் பற்றிய இந்த வர்ணனையின் நோக்கம் அதன் செய்தியைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் இந்த தெய்வீக நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவுகிறது.

ரோமர்களில் வழங்கப்பட்ட பணியில் நாம் அனைவரும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதால், கடிதத்தின் வாழ்த்து நமக்கும் சொந்தமானது: "அனைவருக்கும் ... கடவுளின் அன்பானவர், புனிதர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்: எங்கள் பிதாவாகிய கடவுள் மற்றும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அருளும் சமாதானமும்".

"ரோமில் உள்ள அனைவருக்கும்."

ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டால், அது பொது தகவலுக்காக. கடிதத்தின் வாழ்த்து நமக்கும் பழைய ரோமானியர்களுக்கும் எழுதப்பட்டிருப்பதால், பவுலை எழுத தூண்டிய கிறிஸ்து, கடிதத்தின் கருப்பொருளான இரட்சிப்பின் நற்செய்தியைப் பற்றிய நமது எண்ணங்கள் ஒத்ததாக இருப்பதை நாம் ஊகிக்க முடியும். அவர்களின்.. நம்மை நாமே அறியவில்லை. "இதயம் வஞ்சகமானது... யாராக இருந்தாலும் உனக்குத் தெரியுமா?" ஜெர். 17:9. ஆனால் அவர் செய்கிறார். சங்கீதக்காரன், "ஆண்டவரே, நீங்கள் என்னை விசாரித்தீர்கள், நீங்கள் என்னை அறிவீர்கள் ... தூரத்தில் இருந்தே என் எண்ணங்களை நீ புரிந்துகொள்கிறாய்... என் நாவில் ஒரு வார்த்தையும் இல்லாமல், இதோ, ஐயா, உனக்கு எல்லாம் தெரியும்." சங். 139:1, 2, 4. ஆகவே, கடவுளோடு வாதிடுவதை விட, ரோமர்களின் செய்தி நமக்காகவே உள்ளது என்பதை ஏற்று, இரட்சிப்பின் சிவசேஷத்தைப் பற்றிய நமது புரிதலை கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பண்டைய ரோம். 19வது வசனத்திலிருந்து விளக்கத்தைத் தொடங்கும்போது இது நன்றாகப் புரியும்.

"முதலில், உங்கள் விசுவாசம் உலகம் முழுவதும் அறிவிக்கப்பட்டதால், உங்கள் அனைவருக்கும் இயேசு கிறிஸ்து மூலம் என் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஏனென்றால், என் ஆவியில், அவருடைய மகனின் நற்செய்தியில், நான் சேவை செய்யும் கடவுள், நான் உங்களைப் பற்றி இடைவிடாமல் எப்படிக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று எனக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார், கடவுளின் விருப்பத்தால், ஒரு கட்டத்தில், எனக்கு நல்லதை வழங்க வேண்டும் என்று எப்போதும் என் ஜெபங்களில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுடன் வர வாய்ப்பு. ஏனென்றால், நான் உங்களைப் பார்க்க விரும்புவதால், உங்களுக்கு ஏதாவது ஆவிக்குரிய வரத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், அதனால் நீங்கள் ஆறுதலடையலாம், அதாவது, உங்களோடு சேர்ந்து பரஸ்பர நம்பிக்கையால் நான் என என்." ரோம். ஆறுதலடையலாம், உங்கள் இருவரு

கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேமில் சீடர்களை தயார்படுத்துவதில் தங்கள் முயற்சிகளை ஒருமுகப்படுத்தினர். "எருசலேமில் இருந்த தேவாலயத்திற்கு எதிராக ஒரு பெரிய துன்புறுத்தல் இருந்தபோது... அப்போஸ்தலரைத் தவிர, யூதேயா மற்றும் சமாரியாவின் தேசங்களில் அனைவரும் சிதறடிக்கப்பட்டனர்." அப்போஸ்தலர் 8:1. துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் "வெளிநாடுகளில் சிதறடிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் வார்த்தையைப் பிரகடனப்படுத்தியதால்" அப்போஸ்தலர் 8:4 க்கு நற்செய்தி அந்த நேரத்தில் உலகப் பேரரசின் தலைநகராக இருந்த ரோம் நகரத்தை அடைந்தது. "கடவுளுடைய ராஜ்யம் ஒரு மனிதன் தரையில் விதைகளை விதைத்து, தூங்கி, இரவிலோ பகலிலோ எழுந்து, விதை முளைத்து வளர்ந்தது, எப்படி என்று தெரியவில்லை." கடல்.

4:26, 27. ஆகையால், சிவசேஷத்தின் செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்ளும்படி நம்மைப் போதிக்கும்போது, கர்த்தர் நமக்குச் சொல்கிறார்: "உங்கள் அப்பத்தை தண்ணீரில் போடுங்கள், பல நாட்களுக்குப் பிறகு நீங்கள் அதைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்" எக்லி. 11:1.

பவுல் கிறிஸ்துவால் "புறஜாதிகளுக்கு அப்போஸ்தலனாக" நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் ரோமில் நேரில் பிரசங்கம் செய்ததில்லை. இருப்பினும், கிறிஸ்துவின் சிறப்பு வெளிப்பாடுகள் மற்றும் அவர் பெற்ற நற்செய்தி ஆகியவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பு வைப்பு என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அதனால்தான் அவர் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் அறிவித்தார்: "நான் சிவசேஷத்தை அறிவித்தால், நான் பெருமைப்பட ஒன்றுமில்லை, ஏனென்றால் இந்தக் கடமை என் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது; நான் அறிவிக்கவில்லை என்றால் எனக்கு ஐயோ

நற்செய்தி!" I கொரி. 9:16. கடவுள் கொடுத்த ஒவ்வொரு பாக்கியமும் ஒரு பொறுப்புடன் உள்ளது.

தான் பெற்ற ஆவிக்குரிய வரங்களின் தொடர்பு மூலம் ரோமர்கள் ஆறுதலடைவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். குறிப்பாக அவர் பெற்ற நற்செய்தியின் ஆழமான அறிவின் காரணமாக. இருப்பினும், தனது இளைய சகோதரர்களான ரோமானியர்களின் விசுவாச அனுபவத்தை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அவர் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார் மற்றும் ஆறுதல் பெறுவார் என்பதை அவர் தாழ்மையுடன் அங்கீகரிக்கிறார். அது சொல்கிறது: " உங்களுடையதும் என்னுடையதும் பரஸ்பர நம்பிக்கையால் நான் ஆறுதல் அடையட்டும் ". பணிவு என்பது பெரிய இறைத்தூதரின் வாழ்வில் இருந்த ஒரு சிறப்பியல்பு . கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதற்கு இது ஒரு அடிப்படை மற்றும் அத்தியாவசியமான நிபந்தனையாக இருப்பதால், ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவரிடமும் இது காணப்படும். முதல் ஆசீர்வாதத்தில், மாஸ்டர் கூறினார்: "ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது" மத். 5:3. நாம் கிறிஸ்துவுடன் எவ்வளவு காலம் நடந்திருந்தாலும், புதிதாக மதம் மாறியவர்களின் அனுபவத்திலிருந்தும் நாம் எப்போதும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அவர் கூறினார்: "தீர்க்கதரிசிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது: அவர்கள் அனைவரும் கடவுளால் கற்பிக்கப்படுவார்கள்" யோவான் 6:45. எல்லா விசுவாசிகளும், சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை, கடவுளிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டதால், அவர்கள் அனைவருடனும், அவர்கள் தந்தையிடமிருந்து பெற்றதை நாம் எப்போதும் கற்றுக்கொள்ள முடியும், இருப்பினும், இது தேவாலயம் ஒரு உடலாக மாறுகிறது என்று அர்த்தமல்ல என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒழுங்கு அல்லது தலைமை , அங்கு தலைவர்கள் கூட உலகளாவிய தேவாலயத்தை வழிநடத்தும் பணியில் இளையவர்களுக்கு கடவுள் கொடுத்த "வெளிப்பாடுகளுக்கு" கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். நம் இளைய சகோதரர்களின் வாழ்வில் கூட கடவுள் செய்த சாட்சியின் அறிவை, இருளிலிருந்து தம்முடைய அற்புதமான ஒளிக்குக் கொண்டுவந்து, நம் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் நாம் இணைக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், தேவன் தேவாலயத்தில் போதகராக மக்களை நியமித்தார் மற்றும் உடலில் படிநிலையை நிறுவினார், கிறிஸ்துவின் அதே ஆவி அனைத்து நேர்மையான விசுவாசிகளையும் மதிக்க வழிவகுக்கும், தலைவர்கள் அவருடைய வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விருப்பத்தின்படி செயல்படும் போதெல்லாம். அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது: "உங்கள் மேய்ப்பர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; ஏனென்றால், அவர்கள் உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் கவனித்து, அவர்களுக்குக் கணக்குக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்; நீங்கள் பெருமூச்சு விடாமல் மகிழ்ச்சியோடு அதைச் செய்வீர்கள், அது உங்களுக்குப் பயன்படாது" எபி. 13:17. எனவே, தேவாலயத்தில் உள்ள அனைவரும் - தலைவர்கள் மற்றும் வழிநடத்துபவர்கள் - தேவாலயத்தில் சாட்சிகளைக் கேட்கும்போது ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கையிலும் அனுபவங்களிலும் கடவுள் என்ன செய்தார் என்பதை அடையாளம் காண முடியும் . மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் இந்த நடைமுறையை நிறுவப்பட்ட ஒழுங்கை சீர்குலைப்பதற்கான ஒரு நியாயமாக பயன்படுத்தப்படக்கூடாது .

"ஆனால், சகோதரர்களே, உங்களோடும் மற்ற புறஜாதியினரிடையேயும் சில கனிகளைப் பெறுவதற்காக நான் அடிக்கடி உங்களோடு வர எண்ணியிருந்தேன் (ஆனால் இதுவரை தடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன்) என்பதை நீங்கள் அறியாமல் இருக்க நான் விரும்பவில்லை. நான் கிரேக்கர்கள் மற்றும் காட்டுமிராண்டிகள், ஞானி மற்றும் அறியாமை ஆகிய இருவருக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால், என்னில் உள்ளபடியே, உங்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் நீங்கள் ரோமில் இருக்கிறீர்கள்" ரோம். 1:13-15.

ரோம் நகருக்கு சீக்கிரமாகச் செல்ல அவர் விரும்பியிருந்தாலும், அதுவரை அவர் "தடையாக" இருந்ததை பவுல் அங்கீகரிக்கிறார். மனிதக் கருவிகள் அவரது பயணத்தைத் தடுப்பதை அவர் குறிப்பிடவில்லை; அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து, ஏதோவொரு வகையில், எதிரியான சாத்தான், ரோமானிய விசுவாசிகள் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நற்செய்தி வெளிப்பாடுகளில் ஒளியின் கதிர்களைப் பெறுவதைத் தடுக்க வேலை செய்கிறான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் விதிக்கப்பட்ட சிரமங்கள் அவரது நோக்கத்தில் அவரை பலவீனப்படுத்தவில்லை. அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பிய நற்செய்தி வெளிப்பாட்டின் சாராம்சம் அடங்கிய எழுத்துப்பூர்வ ஆவணத்தை அனுப்ப அவர் தீர்மானித்தார். அவர் கூறினார்: "கிரேக்கர்கள் மற்றும் காட்டுமிராண்டிகள் இருவருக்கும் நான் கடன்பட்டிருக்கிறேன், ஞானமுள்ள மற்றும் அறியாமை. அதனால், என்னில் உள்ளபடியே, உரோமையிலுள்ள உங்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து கடிதத்தின் வரிசை நற்செய்தியின் விளக்கத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் என்று முடிவு செய்கிறோம்.

"கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பற்றி நான் வெட்கப்படவில்லை, ஏனென்றால் அது முதலில் யூதருக்கும் கிரேக்கருக்கும் விசுவாசமுள்ள அனைவருக்கும் இரட்சிப்புக்கான கடவுளின் சக்தி. ஏனென்றால், நீதிமான் விசுவாசத்தினாலே பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, தேவனுடைய நீதி விசுவாசத்திலிருந்து விசுவாசத்திற்கு அவரிடத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ரோம். 1:16, 17

"நற்செய்தி" என்ற வார்த்தைக்கு நல்ல செய்தி என்று பொருள். ரோமர் 1:16 இல் உள்ள அசல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நற்செய்தி இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு பற்றிய அறிவிப்பிலும் தோன்றுகிறது, அங்கு அது "மிகுந்த மகிழ்ச்சியின் செய்தி" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது: "அந்த தேவதை அவர்களிடம், பயப்படாதே: இதோ, நான் உங்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியின் செய்தியைக் கொண்டு வாருங்கள், மகிழ்ச்சி, இது எல்லா மக்களுக்கும் இருக்கும், ஏனென்றால் நீங்கள் இன்று தாவீதின் நகரத்தில் பிறந்தீர்கள், அவர் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து" லூக். 2:10. 11. சுவிசேஷம் "கடவுளின் வல்லமை" என்று பவுல் வலியுறுத்துகிறார். நல்ல செய்தி எப்படி ஒரே நேரத்தில் கடவுளின் சக்தியாக இருக்க முடியும்? ஏனென்றால், நற்செய்தியானது நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவதற்காக தேவனுடைய குமாரனின் வருகையை அறிவிப்பதைக் கொண்டுள்ளது, இது அவற்றைக் கடந்து நீதியைப் பின்பற்றுவதற்கான சக்தியை நமக்கு அளிக்கிறது. நற்செய்தி "கிறிஸ்து" விடம் இருந்து வந்தது என்று பவுல் கூறுகிறார். கிறிஸ்து என்ற சொல் அசல் கிரேக்கத்தில் இருந்து வந்தது, இது போர்த்துகீசிய மொழியில் "மேசியா" என்று அழைக்கப்படும் எபிரேய வார்த்தையை மொழிபெயர்க்கிறது, மேலும் அனுப்பப்பட்டது என்று பொருள். சீடர் அந்திரேயா, இயேசுவைச் சந்தித்த பிறகு, அவரைத் தன் சகோதரன் பேதுருவிடம் அறிவிக்கச் சென்றபோது, அவர் கூறினார்: "நாங்கள் மேசியாவைக் கண்டுபிடித்தோம் (இது கிறிஸ்து என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது)" யோவான் 1:41. அவர் இயேசுவை கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று அடையாளம் காட்டினார்.

பாவம் இருந்ததிலிருந்தே, கடவுள் மீட்பரை அனுப்புவதற்காக மனிதர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். ஏசாயா உத்வேகத்தால் அவரைப் பற்றி பேசினார், அனுப்பப்பட்டவர் கடவுளின் குமாரனாக இருப்பார், அவர் மூலம் மனிதர்களுக்கும் பரலோகத் தகப்பனுக்கும் இடையே சமாதானம் மீண்டும் நிலைநாட்டப்படும்: "நமக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது, நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்; மற்றும் அதிபதி அவரது தோள்களில் உள்ளது; அவருடைய பெயர் அற்புதமான ஆலோசகர்,... சமாதானத்தின் இளவரசர்" ஈசா. 9:6. எங்களுக்காக இரண்டு வேலைகளைச் செய்து சமாதானம் செய்தார். அவற்றில் முதன்மையானது, கல்வாரி சிலுவையில் அவருடைய மரணத்தின் மூலம் நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்து அவற்றைச் செலுத்துவதாகும். "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்"; மேலும் "நம்முடைய மீறுதல்களுக்காக அவர் காயமடைந்தார்... அந்தத் தண்டனை

அவர் மீது அமைதியைக் கொண்டுவருகிறது"; "அவரே நம் பாவங்களை மரத்தில் தனது உடலில் சுமக்கிறார்." எனவே, "கிறிஸ்து நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து மீட்டு, நமக்குச் சாபமாயினார், ஏனென்றால் மரத்தில் தொங்கும் அனைவரும் சபிக்கப்பட்டவர்கள்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர் "வேதவாக்கியங்களின்படி நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார்" 1 கொரி. 15:3 (மேற்கோள்: ரோ. 6:23; ஏசா. 53:5; 2 பேது. 1:24, கலா. 3:13, 1 கொரி. 15:3). இரண்டாவது வேலை, கடவுளிடமிருந்து பெற்ற பரிசுத்த ஆவியை நம் இதயங்களில் ஊற்றி, நம்மை மாற்றி, பரிசுத்தமாக்குவது. ஏசாயாவில் அவர் நீதியின் ஆவி என்று அழைக்கப்படுகிறார்: "சீயோனில் எஞ்சியிருந்து எருசலேமில் தங்கியிருப்பவர் பரிசுத்தர் என்று அழைக்கப்படுவார்; சீயோனின் குமாரத்திகளின் அசுத்தத்தைக் கழுவி, எருசலேமின் இரத்தத்தை அதன் நடுவிலிருந்து, நீதியின் ஆவியினாலும், ஆவேசத்தினாலும் சுத்திகரிப்பார்கள். ஏசா. 4:3, 4. ஆனால் கடவுளின் கட்டளைகள் நீதி: "அவருடைய எல்லாக் கட்டளைகளும் நீதியே" சங். 119:172 ஆகவே, பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு நீதியின் ஆவி நம்மைத் தூண்டுகிறது என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம் .

ஆவியின் மூலம், கிறிஸ்து நம் மனதிற்குள் செயல்படுகிறார், பாவத்திற்கான நமது இயற்கையான விருப்பத்தை எதிர்த்து, சோதனைகளின் மீது நமக்கு வெற்றியைத் தருகிறார்: "மாம்சம் ஆவிக்கு எதிராகவும், ஆவி மாம்சத்திற்கு எதிராகவும் போரிடுகிறது; நீங்கள் அதைச் செய்யாதபடிக்கு , இவை ஒன்றுக்கொன்று எதிராக உள்ளன . 5:17. இந்த வழியில் தான் கடவுள் "உங்களில் விருப்பத்திற்கும், தம்முடைய விருப்பத்திற்கேற்ப செயல்படவும் செய்கிறார் " பிலி. 2:13. அது நம் விருப்பத்தையும், உணர்வுகளையும், நோக்கங்களையும் மாற்றுகிறது, அதாவது நமக்கு கீழ்ப்படிதலை ஏற்படுத்துகிறது. "அந்த நாட்களுக்குப் பிறகு நான் அவர்களுடன் செய்யும் உடன்படிக்கை இதுவே, கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: நான் என் சட்டங்களை அவர்கள் இருதயங்களில் வைப்பேன், அவர்கள் மனதில் எழுதுவேன்" எபி. 10:16. மேலும் இந்த வாக்குத்தத்தம் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் போது மட்டுமே நிறைவேறும் , ஏனெனில் "கடவுளின் வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் அவரில் உள்ளன, மேலும் அவர் மூலமாக ஆமென் " (ஆமென் என்றால் "அப்படியே ஆகட்டும்") 2 கொரி. 1:19, 20.

கடவுளின் இந்த வேலையின் மூலம், நம் வாழ்வில் கீழ்ப்படிதல் வெளிப்படுகிறது. நற்செய்தியைப் பற்றி பவுல் கூறும்போது இதைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்: "இதில் கடவுளுடைய நீதி விசுவாசத்திலிருந்து விசுவாசத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, அது எழுதப்பட்டுள்ளது: ஆனால் நீதிமான் விசுவாசத்தினாலே வாழ்வான்." நற்செய்தி முன்வைக்கும் செய்தியாகும். கிறிஸ்து அவர்மீது விசுவாசம் வைக்க நம்மை அழைக்கிறார்.நாம் விசுவாசிக்கும்போது, அவர் கடவுளிடமிருந்து பெற்ற ஆவியை நம் இதயங்களில் ஊற்றுகிறார், இது நம் இதயங்களையும் மனதையும் மாற்றும் சக்தியாக செயல்படுகிறது.இவ்வாறு, அவர் நம்மை நீதியை நடைமுறைப்படுத்த வழிநடத்துகிறார். பத்து கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல்.இவ்வாறாக, நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்வதன் ஒரே உண்மையான பலன், கடவுள் நமக்குத் தெரியப்படுத்திய அனைத்து கட்டளைகளுக்கும் பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதல் என்று முடிவு செய்கிறோம், வேறுவிதமாகக் கூறினால், சவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் பலன் அனைத்து ஒளிக்கும் சரியான விசுவாசமாகும். எது சரியானது என்பதைப் பற்றி நாம் கடவுளிடமிருந்து பெறுகிறோம், எனவே நடைமுறைப்படுத்துவது நமது கடமை.

"ஏனெனில், அநீதியில் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதர்களின் எல்லா இறையச்சம் மற்றும் அநீதியின் மீதும் கடவுளின் கோபம் பரலோகத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது. ஏனெனில், கடவுளால் அறியப்படும் விஷயங்கள் அவர்களில் வெளிப்படுகின்றன, ஏனென்றால் கடவுள் அவற்றை வெளிப்படுத்தினார். கண்ணுக்குத் தெரியாத விஷயங்கள், உலகத்தின் படைப்பிலிருந்து, அவருடைய நித்திய சக்தி மற்றும் அவரது தெய்வீகத்தன்மை இரண்டும் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன, மேலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருட்களால் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன, அதனால் அவை மன்னிக்க முடியாதவை. "ரோமர் 1:18-20.

"கடவுளை யாராலும் பார்த்ததில்லை" யோவான் 1:18. இருப்பினும், அவர் உருவாக்கிய படைப்புகளில் தம்மைப் பற்றிய வெளிப்பாடுகளை விட்டுவிட்டார்: வானம், பூமி மற்றும் முழு பிரபஞ்சம் (ஆதி. 1:1) நீல வானங்கள், அவற்றின் அழகு மற்றும் விசாலமானது, "கடவுளின் மகிமையை அறிவிக்கிறது, விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது" சங். 19:1. மேலும் ஏசாயா தீர்க்கதரிசி நாங்களெல்லாரும் உமது கரத்தின் கிரியைகள் என்று அறிவிக்கிறார் ஏசா . உமது கரங்களின் கிரியையை நான் தியானிக்கிறேன்" சங். 143:5. இவ்வாறு, கடவுளின் கண்ணுக்குத் தெரியாத இரண்டு குணாதிசயங்கள், அனைவருக்கும் புரியும் வகையில், அவர்களின் உடலிலும், அவர்களைச் சுற்றியுள்ள படைப்புகளிலும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன: (1) அவருடைய நித்திய சக்தி; மற்றும் (2) அவரது தெய்வீகம். எண்ணற்ற புத்திசாலி மற்றும் நல்ல எண்ணம் கொண்ட ஒரு உயிரினம் மட்டுமே பல ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்த மற்றும் முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அமைப்புகளால் இயக்கப்படும் அழகான உயிரினங்களை கருத்தரித்து உருவாக்க முடியும். மூளை மற்றும் இதயத்தின் இணக்கமான மற்றும் கூட்டு செயல்பாட்டின் மூலம் நகரும் குழந்தையின் அழகையும் சுவையையும் கருத்தில் கொள்வோம். மூளை இதயத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது, இது இரத்தத்துடன் உணவளிக்கிறது. எவரும் முன் தோன்றியிருக்கவோ அல்லது மற்றொன்றிலிருந்து சுயாதீனமாகவோ இருந்திருக்க முடியாது. இரண்டும் அவசியம் ஒன்றாக, ஒரே உடலுக்குள் உருவாக்கப்பட்டவை. "தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின் மண்ணினால் மனிதனை உருவாக்கி, அவனுடைய நாசியில் ஜீவ சுவாசத்தை ஊதினார், மேலும் மனிதன் ஜீவனுள்ள ஆன்மாவானான்" ஜெனரல் 2: 7. மனித உடலின் உயிரணுக்களை உயிர்ப்பிப்பவர்; சிறிய எலக்ட்ரான் அணுவின் உட்கருவைச் சுற்றி வருகிறது; பறவைகளுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் உணவு கிடைக்கும்படி வழங்குவது யார்? உணவில் இருந்து உழைக்கத் தேவையான சக்தியை நம் உடலைப் பிரித்தெடுப்பது யார்? நமக்கு தூக்கத்தை அளித்து வயல்களை மலர்களால் மூடுவது யார்? ஒரே சரியான பதில்: கடவுள், தம்முடைய வல்லமையாலும், அனைவரின் மீதும் அளவற்ற அன்பாலும், மனிதனுக்கு அவனது தெய்வீகத்தன்மை மற்றும் படைப்பாளியின் நிலைப்பாடு மற்றும் அவனது நிலைநிறுத்தும் சக்தி ஆகியவற்றின் நிரூபணம் உள்ளது.

இயற்கையில் உள்ள அனைத்தும் பிறருக்குச் சேவை செய்யவே உள்ளன - தாவரங்கள், விலங்குகள் அல்லது நம் உடலின் உறுப்புகள் - மற்றும் தனக்கு மட்டுமே சேவை செய்வதால் எதுவும் செழிக்க முடியாது என்பதையும் மனிதன் கவனிக்கிறான். எனவே, இந்தக் கோட்பாட்டிற்கு முரணாகச் செயல்படுவதை யாரும் தவிர்க்க முடியாது. சுயநலமாக வாழ்வது தவறு என்பதை அனைவரும் உள்ளுணர்வாக உணர்ந்து, தன் இன்பத்தை மட்டும் தேடி, வேண்டுமென்றே பிறரை ஒடுக்கி விடுகிறார்கள். இவ்வாறு நடப்பது தவறு என்று தெரிந்தும் தவறு செய்வதாகும் என்று கடவுள் அறிவிக்கிறார். இது, விவிலிய மொழியில், "சத்தியத்தை அநீதியில் வைத்திருப்பது". சத்தியம் என்பது கடவுளின் கருத்துப்படி எது சரியானது என்பதைப் பற்றிய அறிவாகும், அதே சமயம் அநீதி என்பது நீதியின் சட்டத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிரான தவறான, சுயநலமான நடைமுறை - கடவுள் மற்றும் அயலார் மீது அன்பு (மத். 22:38-40). கடவுள் விட்டுவிட்டார்

நீதியின் கொள்கைகளைப் பற்றிய அறிவு - மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதற்கும் வாழ்வது - இயற்கையின் படைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அநீதி மற்றும் துன்மார்க்கத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு யாருக்கும் சாக்குப்போக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக - "அவர்கள் மன்னிக்க முடியாதவர்களாக இருக்க வேண்டும்".

"ஏனெனில், அவர்கள் கடவுளை அறிந்திருந்தும், அவரைக் கடவுளாக மகிமைப்படுத்தவில்லை, அவருக்கு நன்றி செலுத்தவில்லை, ஆனால் அவர்கள் பேச்சில் மயக்கமடைந்தார்கள், அவர்களின் முட்டாள்தனமான இதயங்கள் இருளடைந்தன.

புத்திசாலிகள், அவர்கள் முட்டாள்கள் ஆனார்கள்" ரோம். 1:21, 22.

மனித அறிவியலின் பெரிய பிழை. இயற்கையில், அதன் ஆசிரியரின் தடங்களை அடையாளம் காண மறுப்பது. "ஆதியில் கடவுள் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார்" ஜெனரல். 1:1. மேலும் அவருடைய வேலையில் அவருக்கு ஒரு துணை இருந்தது. கிறிஸ்துவைப் பற்றி பைபிள் கூறுகிறது: "எல்லாம் அவரால் படைக்கப்பட்டது, அவர் இல்லாமல் எதுவும் செய்யப்படவில்லை" யோவான் 1:3. இயற்கையை தன்னிச்சையாகவும், அதன் நிகழ்வுகளை தன் சொந்தக்காரரை அறியாமலும் விளக்க முயற்சிக்கும் அறிவியல் இயற்கை விதிகளின் ஆசிரியராகவும், அனைத்தையும் பராமரிப்பவராகவும் உள்ள அவரது சக்தி தவறான முடிவுகளுக்கு வருகிறது. தெய்வீகக் கண்ணோட்டத்தில், இத்தகைய முடிவுகள் இருளுக்கு ஒப்பிடத்தக்கவை. ஞானம், உண்மையில் அவர்களின் விளக்கங்கள் உண்மையில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் போது - மேலும் விசாரணைகள் முன்னேறும்போது, எதிர்காலத்தில் பைத்தியக்காரத்தனமாக நிரூபிக்கப்படும்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு வழக்கை மேற்கோள் காட்டுகிறோம். மனித அறிவியல் ஏற்கனவே பூமியை பிரபஞ்சத்தின் மையம் என்று அறிவித்துள்ளது; மேலும் அதை இரண்டு யானைகள் தாங்கிக் கொண்டிருந்தன. இந்த அறிக்கைகள் பைத்தியக்காரத்தனம் என்று ஏற்கனவே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள் யோபுவை "பூமியை ஒன்றுமில்லாமல் நிறுத்துகிறார்" என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே பைபிள் கூறியது 26:7. பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, மனித விஞ்ஞானம் ஏற்கனவே கடவுளின் வார்த்தையால் முன்வைக்கப்பட்ட அதே முடிவை எட்டியது, மேலும் பூமி "விண்வெளியில் இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது" என்று அறிவித்தது. எனவே இயற்கையின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் "கடவுளை அறிந்த" அறிவியலின் விரிவுரையாளர்களான பலர் "அவரைக் கடவுளாகப் போற்றவில்லை, அவருக்கு நன்றி செலுத்தவில்லை" என்பது உண்மைதான். " என்ற கோட்பாடுகள் சத்தியத்திலிருந்து பிரிந்தன. இதனால், "அவர்களின் முட்டாள்தனமான இதயங்கள் இருளடைந்தன. புத்திசாலிகள் என்று கூறிக்கொண்டு அவர்கள் முட்டாள்கள் ஆனார்கள்".

"அவர்கள் அழியாத கடவுளின் மகிமையை அழியாத மனிதனின் சாயலுக்கும், பறவைகளுக்கும், நான்கு கால்கள், ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினங்களுக்கும் சாயலாக மாற்றினார்கள்; ஆகையால், தேவன் அவர்களை அவர்களுடைய இருதயத்தின் இச்சைகளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அசுத்தம், தங்கள் உடல்களை தங்களுக்குள் இழிவுபடுத்துவது, ஏனென்றால் அவர்கள் கடவுளின் உண்மையை பொய்யாக மாற்றி, படைப்பாளரைக் காட்டிலும் சிருஷ்டிக்கு மரியாதை செய்து சேவை செய்தார்கள், அவர் என்றென்றும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர். அவர்களின் மனைவிகள்

அவர்கள் இயற்கைக்கு மாறாக இயற்கையான பயன்பாட்டை மாற்றினர். அதுபோலவே, ஆண்களும், பெண்களின் இயற்கையான பாவனையை விட்டுவிட்டு, ஒருவர் மற்றவர் மீதும், ஆண்களுடன் ஆண்களும், கொந்தளிப்பில் ஈடுபட்டு, தங்களுக்கு வேண்டிய வெகுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

அவரது தவறுக்கு" ரோம். 1:23-27.

இயற்கையின் படைப்புகளைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, கடவுள் இருப்பதைப் பற்றிய இயல்பான உள்ளூணர்வு மனிதர்களுக்கு உள்ளது. வரலாற்றைப் படிப்பதன் மூலம் இதை எளிதாகக் காணலாம். பழங்காலத்திலிருந்தே, எல்லா மக்களும் தங்கள் சொந்த தெய்வங்களை உருவாக்கியுள்ளனர், அவர்களுக்கு அவர்கள் வழிபாடு மற்றும் தியாகங்களை வழங்கினர். இருப்பினும், உண்மையான கடவுளை தங்கள் படைப்பாளராக அங்கீகரிக்கத் தவறியதால், அவர்களின் கற்பனைக்கு ஏற்ப தெய்வீக உருவங்களைக் கருத்தரிக்க வழிவகுத்தது. அவர்கள் தங்கள் மனித தோழர்களிடமும் சில விலங்குகளிடமும் கூட கவனிக்கும் பண்புகளை அவர்களுக்குக் காரணம் காட்டினர். "கடவுளின் உண்மையைப் பொய்யாக மாற்றினார்கள்", அதாவது, தெய்வீக குணம்சத்தின் பிரதிநிதித்துவமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர் - மேலும் மோசமான - பாவத்தால் கறை படிந்தவர்கள். "அவர்கள் அழியாத கடவுளின் மகிமையை மனித உருவத்தின் சாயலாக மாற்றினர்.

கெட்டுப்போகும், பறவைகள், நான்கு கால் விலங்குகள் மற்றும் ஊர்வன."

மனிதன் கவனிப்பதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறான். பாவத்தால் கறைபடிந்த இந்த அபூரண உயிரினங்களைத் தங்கள் சிந்தனை மற்றும் வழிபாட்டின் பொருளாக ஆக்குவதன் மூலம், அவர்கள் படிப்படியாக அவர்களை ஒத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் நடைமுறைகளை மீண்டும் செய்தனர். "அவர்கள் படைப்பாளரை விட சிருஷ்டிக்கு மரியாதை செய்து சேவை செய்தனர்". நெருங்கிய தொடர்பு கூட விலங்குகளில் காணப்படுவது போலவே இருந்தது. பாபிலோனில் தோன்றிய தாகோன் (நியாயாதிபதிகள் 16:23) என்ற கடவுளை பெலிஸ்தர்கள் வழிபட்டதாக பைபிள் கூறுகிறது. டாகோன் ஒரு சிலை, அதன் உடல் பாதி மீன் மற்றும் பாதி மனிதனாக இருந்தது. டாகோன் பாதிரியார் , ரோமன் கத்தோலிக்கத்தில் போப் அணிந்ததைப் போன்ற மீன்வாய் வடிவ தொப்பியை அணிந்திருந்தார். ஹெர்மாஃப்ரோடைட்டுகள் என்று மீன்கள் உள்ளன , அதாவது, அவர்கள் ஆண் மற்றும் பெண் இருவரும் ஒரு இனப்பெருக்க உறவில் செயல்பட முடியும். எனவே, இது போன்ற ஒரு தெய்வத்தை நினைத்து, ஆண்கள் அவளைப் பின்பற்ற முற்படுகிறார்கள், மீன் போன்ற உறவுகளைப் பேண ஆரம்பித்ததில் ஆச்சரியமில்லை. மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த பாதையில் செல்வதை கடவுள் தடுக்கவில்லை. முதலில், உங்கள் முடிவுகளை மதிக்கவும். "அதனால்தான் கடவுள் அவர்களை இழிவான உணர்வுகளுக்குக் கைவிட்டார். ஏனெனில் அவர்களின் பெண்கள் கூட இயற்கைக்கு மாறாக இயற்கையான பயன்பாட்டை மாற்றிக்கொண்டனர் . அதேபோல், ஆண்களும், பெண்களின் இயற்கையான பயன்பாட்டை விட்டுவிட்டு, ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் சிற்றின்பத்தில் வீக்கமடைந்தனர், ஆண்களுடன் ஆண்கள், கொந்தளிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், ஓரினச்சேர்க்கையாளர்களிடையே எய்ட்ஸ் (அல்லது எய்ட்ஸ்) அதிக அளவில் பரவுவதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. மிக சமீபத்தில், 2022 இல், இது குரங்கு பாக்ஸின் அதிக பரவலுடன் தொடர்புடையது. ஓரினச்சேர்க்கை அதன் பயிற்சியாளர்களின் உடலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்று கடவுளின் வார்த்தை நீண்ட காலமாக எச்சரித்துள்ளது, மேலும் அவர்கள் "தங்கள் தவறுக்கு ஏற்ற வெகுமதியை" பெறுகிறார்கள்.

"அவர்கள் கடவுளைப் பற்றிய அறிவைப் பெறாமல் இருக்கக் கவலைப்பட்டதால், கடவுள் அவர்களைப் பொருத்தமற்ற காரியங்களைச் செய்ய வக்கிர புத்திக்கு ஒப்படைத்தார்; எல்லா அக்கிரமம், வேசித்தனம், தீமை, பேராசை, துன்மார்க்கம் ஆகியவற்றால் நிரப்பப்படுதல்; பொறாமை, கொலை, சச்சரவு, வஞ்சகம், தீமை நிறைந்தது; முணுமுணுப்பவர்கள், எதிர்ப்பவர்கள், கடவுளை வெறுப்பவர்கள், பழிவாங்குபவர்கள், பெருமையடிப்பவர்கள், கர்வமுள்ளவர்கள், தீமையைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள், தந்தைக்கும் தாய்க்கும் கீழ்ப்படியாதவர்கள்; முட்டாள்தனமான, ஒப்பந்தங்களில் விசுவாசமற்ற, இயற்கை பாசம் இல்லாமல், சமரசம் செய்ய முடியாத, இரக்கமற்ற; அவர்கள், கடவுளின் தீர்ப்பை அறிந்து (இப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்திற்குத் தகுதியானவர்கள்), அவற்றைச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், அவற்றைச் செய்கிறவர்களுக்கும் சம்மதிக்கிறார்கள்" ரோமர் 1:28-32.

மேலே உள்ள உரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து வகையான தீமைகளையும் செய்ய கடவுள் தானாக முன்வந்து மனிதர்களை வழிநடத்தினார் என்று மேலோட்டமான வாசகர் நினைக்கலாம். ஆனால் இது அப்படியல்ல. "கடவுள் அவர்களை ஒப்படைத்தார்" என்ற வெளிப்பாடு மனிதனின் தேர்வு சுதந்திரத்தை அவர் மதிக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒருமுறை, தீர்க்கதரிசிகள் அனுப்பிய பல அறிவுரைகளை மக்கள் நிராகரித்த பிறகு, இஸ்ரவேலர்கள் தீய வழியில் நடக்கவும், பொய்க் கடவுள்களை வணங்கவும் தீர்மானித்திருப்பதைக் கண்டு கடவுள் சொன்னார்: "இஸ்ரவேல் பிடிவாதமான கிடாரியைப் போல் கலகம் செய்தது... எப்ராயீம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். விக்கிரகங்களுக்கு; அவனை விட்டுவிடு" ஹோஸ். 4:16, 17. பாவினின் மனசாட்சியை அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினாலும், அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற தூதர்களை அனுப்புகிறார், அவர்களை எச்சரித்தாலும், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த சிரமங்களை அனுமதித்தாலும், அவர் அவர்களை உள்ளே செல்வதைத் தடுக்கவில்லை. நீங்கள் அவ்வாறு செய்ய உறுதியாக இருந்தால், உங்கள் விருப்பத்திற்கு எதிரான பாதை .

இருப்பினும், கெட்டதைத் தேர்ந்தெடுக்க ஆண்களை அனுமதிப்பது போல், நல்ல பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், நல்ல செயல்களைச் செய்வதற்கும் அவர்களின் உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதற்கு உதாரணம் இயேசுவின் பாதத்தில் பூசப்பட்ட பெண்ணான மரியாளிடம் உள்ளது. அவருடைய கதையைப் பார்ப்போம்: "அவர் (இயேசு) பெத்தானியாவில், தொழுநோயாளியான சீமோனின் வீட்டில் மேஜையில் அமர்ந்திருந்தபோது, ஒரு பெண்மணி வந்து, மிகவும் விலையுயர்ந்த தூய தைலம் கொண்ட அல்பாஸ்டர் ஜாடியை எடுத்துக்கொண்டு, பாத்திரத்தை உடைத்தார். அவர் அதை அவர் தலையில் ஊற்றினார், மேலும் சிலர் தங்களுக்குள்ளேயே கோபமடைந்து, " இந்த தைலத்தை ஏன் வீணாக்கினார்கள்? அதை முந்நூறுக்கும் அதிகமான பணத்திற்கு (அல்லது டெனாரி) விற்று, அதைக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஏழைகள், அவர்கள் அவருக்கு எதிராகக் கூக்குரலிட்டார்கள், ஆனால் இயேசு: அவனை விட்டுவிடு, ஏன் அவளைத் தொந்தரவு செய்கிறாய்? அவள் எனக்காக ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்தாள், ஏழைகள் உன்னுடன் எப்போதும் இருக்கிறார்கள், எப்பொழுதும் நீ அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாம். உனக்கு வேண்டும்; ஆனால் என்னிடம் நீ எப்போதும் என்னைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவள் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்தாள்; அவள் என் உடலை அடக்கம் செய்வதற்கு முன்பே சென்றாள். இந்த சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவள் செய்தது அவருடைய நினைவாகவும் கணக்கிடப்படும்." மாற்கு 14:3-9. மரியாள் தன் இரட்சகரிடம் அன்பினால் நிரம்பியிருந்தாள், மேலும் அவளால் அடையக்கூடிய மிகப்பெரிய அஞ்சலியை அவருக்குச் செலுத்த விருப்பினாள். இதைச் செய்ய, அவர் ஏறக்குறைய முந்நூறு டெனாரி மதிப்புள்ள வாசனை திரவியத்தை வாங்கினார், அது அந்த நேரத்தில், முந்நூறு நாட்கள் அல்லது கிட்டத்தட்ட ஒரு வருட வேலைக்குச் செலுத்துவதற்கு சமமாக இருந்தது. ஆனால், அவள் விலைமதிப்பற்ற தைலத்தை மாஸ்டரின் காலில் ஊற்றியபோது, விருந்தினர்களால் அவள் ஏற்கப்படவில்லை. இருப்பினும், அந்த சங்கடமான சூழ்நிலையில் அவள் வெட்கத்துடன் இருந்தபோது,

"அவளை விட்டுவிடு" என்ற இரட்சகரின் குரலை அவர் கேட்டார். இயேசுவின் வார்த்தைகள் அவருடைய பிதாவாகிய கடவுளின் வெளிப்பாடாக இருந்தது, அவர் ஒருமுறை கூறினார்: "நான் பேசுவதை, பிதா என்னுடன் பேசியது போல் நான் பேசுகிறேன்" யோவான் 12:50. ஆகவே, கடவுள் கிறிஸ்துவின் மூலமாக இருந்தார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அவள் தேர்ந்தெடுத்த பாதையில் செல்வதற்கும், அந்த நல்ல வேலையைச் செய்வதற்கும் அவளுக்கு சுதந்திரம் அளித்து, ரோமானியர்களின் வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்தி, கடவுள் "மரியானுக்கு அவளது தூய உணர்வுகளைக் கொடுத்தார்". மேலும் பூமியில் உள்ள மற்ற எல்லா மனிதர்களையும் அவரால் சமமாக வழங்க முடியும் - அல்லது பாதுகாக்க முடியும். இயேசுவை நம்பி, நல்ல பாதையில் செல்லத் தேர்ந்தெடுத்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, பெரும்பாலான ஆண்கள் "கடவுளைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதில் அக்கறை காட்டவில்லை." பின்னர், அவர் தனது கோரிக்கைகளை திட்டவாட்டமாக நிராகரித்த பிறகு, அவர் தனது சொந்த பாதையில் செல்ல அவர்களை ஒப்படைத்தார். அறிவு - கெட்டது.

ரோமர்களின் அத்தியாயம் 1 இன் உரை முந்தைய வசனங்களில் கூறப்பட்டவற்றின் அடிப்படையில் தெளிவான முடிவை முன்வைப்பதன் மூலம் முடிவடைகிறது. மனிதர்கள் தெய்வீக அன்பைப் பற்றியும், பிறருக்குச் சேவை செய்வதற்கும் உதவுவதற்கும் வாழ்வதில் உள்ள ஞானத்தை அறிந்திருப்பதால், இன்னும் தீமை செய்ய முடிவெடுப்பதால், கடவுளின் விருப்பம் என்ன என்பதை அவர்கள் எப்படியாவது அறிந்திருக்கிறார்கள், மேலும் அவர் உங்கள் கெட்ட வழியைத் தண்டிப்பார் என்ற உள்நுணர்வைக் கொண்டுள்ளனர். ரோமர்களின் வார்த்தைகளில், "கடவுளின் தீர்ப்பை அறிந்து (இத்தகைய செயல்களைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்திற்கு தகுதியானவர்கள்) அவர்கள் அதைச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், அவற்றைச் செய்பவர்களுக்கும் சம்மதிக்கிறார்கள்."

ரோமர்கள் 2

"ஆகையால், ஓ மனிதனே, நீ யாராக இருந்தாலும் நீ தீர்ப்பளிக்கும் போது நீ மன்னிக்க முடியாதவன், ஏனென்றால் நீ மற்றவரைத் தீர்ப்பளிப்பதில் உன்னை நீயே குற்றவாளியாகக் கருதுகிறாய்; தீர்ப்பளிப்பவர் நீங்களும் அவ்வாறே செய்கிறீர்கள். மேலும் கடவுளின் தீர்ப்பு அவர்களைப் பற்றிய உண்மையின்படி இருப்பதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்களே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்களை நியாயத்தீர்க்கிற மனிதரே, அப்படிச் செய்வதால் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பித்துவிடுவீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? ரோமர் 2:1-3

கடவுள் அவர்களை எப்படிப் பார்க்கிறார் என்பதைப் பற்றி மக்கள் தங்கள் உள்ளுணர்வைப் பற்றி பேசும்போது, பின்வருவதைக் கேட்பது பொதுவானது: "நான் யாரையும் காயப்படுத்தவில்லை, மற்றவர்களுக்கு உதவுகிறேன் - எனவே கடவுளுக்கு முன்பாக நான் அங்கீகரிக்கப்படுவேன் என்று நான் நம்புகிறேன்". அல்லது கூட: "எல்லாவற்றிற்கும் எப்போதும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதே முக்கியமான விஷயம்" - தினசரி பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது ஒரு வகையான கெட்ட செயல்களுக்கு ஒரு வகையான தவமாக செயல்பட்டது போல, முதல் பெறுவதன் மூலம், அவர் கவனிக்காமல் விடுவார். கடந்த, தங்கள் சுய மதிப்பீட்டின் இந்த "கௌரவ பீடத்தில்" உருவகமாக அமர்ந்திருப்பவர்கள், மற்றவர்களின் மோசமான செயல்களைக் கண்டனம் செய்வதில் ஒப்பீட்டளவில் வசதியாக உணர்கிறார்கள். இது போன்ற வெளிப்பாடுகள்: "என்னிடம் எனது குறைபாடுகள் உள்ளன, நான் இதையும் அதையும் செய்கிறேன், ஆனால் இந்த நபர் என்ன செய்கிறார் - அது மிகவும் அதிகம்!"

ரோமானியர்களின் உரையின்படி, இந்த வெளிப்பாடுகளின் சரியான வாசிப்பு இது போன்றது: "என் பாவங்கள் அவ்வளவு தீவிரமானவை அல்ல - ஆனால் என் அண்டை வீட்டாரின் பாவங்கள் மிகவும் பெரியவை, என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது!". தவறில்லாத வார்த்தை

கடவுள் இந்த வார்த்தையின் பாசாங்குத்தனத்தை வார்த்தைகளில் கண்டனம் செய்கிறார்: "ஆகையால், மனிதனே, நீ யாராக இருந்தாலும், நீ யாராக இருந்தாலும் நீ நியாயந்தீர்க்கும்போது நீ மன்னிக்க முடியாதவன், ஏனென்றால் நீ வேறொருவரை நியாயந்தீர்ப்பதில் உன்னை நீயே கண்டிக்கிறாய்; தீர்ப்பளிக்கும் நீயும் அதையே செய். மேலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறவர்களைக் குறித்து தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு சத்தியத்தின்படியே இருக்கும் என்பதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம், அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்களை நியாயந்தீர்க்கிற மனிதனே, அவற்றைச் செய்வதன் மூலம் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறாயா?" "நன்மை செய்யத் தெரிந்தும் அதைச் செய்யாதவன் பாவம் செய்கிறான்" என்று யாக்கோபு 4:17 எழுதும்படி அப்போஸ்தலன் ஜேம்ஸ் தூண்டப்பட்டார். பிறரைப் பார்த்துக் கண்டிக்கும் அளவுக்கு சரி, தவறுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றிய தெளிவான பகுத்தறிவு உள்ளவர், "அவர் தன் அண்டை வீட்டாரை அளக்கப் பயன்படுத்தும் ஆட்சியாளரால்" நியாயத்துடன் தீர்மானிக்கப்படலாம். உன்னையே அளப்பார்கள்" Mar. 4:24. நல்ல வழி எது என்பதைப் பற்றி அவர் பெற்ற புரிதலின்படி கடவுள் ஒவ்வொருவரையும் நியாயந்தீர்ப்பார். இந்த உண்மை பின்னர் ரோமர் 2 இன் 12 முதல் 15 வசனங்களின் விளக்கத்தில் விரிவாக ஆராயப்படும்.

"அல்லது, தேவனுடைய கிருபை உங்களை மனந்திரும்புவதற்கு வழிநடத்துகிறது என்பதை அறியாமல், அவருடைய அன்பான இரக்கம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை ஆகிய ஐசுவரியங்களை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்களா? ஆனால் உங்கள் கடினத்தன்மை மற்றும் உங்கள் மனந்திரும்பாத இதயத்தின்படி, நீங்கள் கோபத்தின் நாளிலும் கோபத்தையும் உங்களுக்காகச் சேமித்து வைக்கிறீர்கள். கடவுளின் தீர்ப்பின் வெளிப்பாடு, ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் செயல்களுக்கு ஏற்ப வெகுமதி அளிக்கும், அதாவது, நன்மை செய்வதில் விடாமுயற்சியால் புகழ் மற்றும் மரியாதை மற்றும் அழியாமையைத் தேடுபவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன்; அக்கிரமத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்" ரோமர் 2:4-8.

கடவுள் தம் இரக்கத்தை ஒவ்வொரு நாளும் வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். சங்கீதக்காரன் அவர்களில் பலவற்றை அடையாளம் கண்டுகொண்டபோது பட்டியலிட்டார்: "கர்த்தர்களின் கர்த்தரைத் துதியுங்கள்; அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். அதிசயங்களை மட்டுமே செய்பவர்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். அறிவினால்தான் வாணங்களைப் படைத்தவர்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். பூமியை நீரின் மேல் பரப்பியவர்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். பேரொளிகளை உண்டாக்கியவர்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்; பகலில் ஆட்சி செய்ய சூரியன்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்; சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் இரவுக்கு தலைமை தாங்க; ஏனெனில் அவருடைய அன்பான கருணை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்; எங்கள் எதிரிகளிடமிருந்து எங்களை மீட்டார்; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்; இது அனைத்து மாம்சத்திற்கும் ஊட்டமளிக்கிறது; ஏனெனில் அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். பரலோகத்தின் தேவனைத் துதியுங்கள்; அவருடைய கிருபை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்" சங். 136:3-26. கடவுளின் கருணையின் ஒவ்வொரு காட்சியும் நம் மனதில் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது நமது அணுகுமுறையைப் பொறுத்தது. அவருடைய நற்குணத்தால் ஆழமாக ஈர்க்கப்படுவது முதல் முற்றிலும் அலட்சியம் வரை நாம் எங்கும் இருக்கலாம். நமது ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை அல்லது எதிர்ப்பு மனப்பான்மை அவரை நம் இதயங்களில் செய்ய அனுமதிக்கும் வேலையின் ஆழத்தை தீர்மானிக்கிறது.

தம்முடைய நற்குணத்தின் பிதாவினால் செய்யப்பட்ட அனைத்து ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கிடையில், நம்மை இரட்சிக்க அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிரைக் கொடுத்தது மிகப்பெரியது. "தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்." யோவான் 3:16. "ஆனால், கடவுள் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார், ஏனெனில் நாம் பாவிகளாக இருக்கும்போதே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்" ரோம். 5: 8. நாம் கடவுளின் நன்மையை உணர்ந்து, அவருடைய ஆவியின் தொடுதலை எதிர்க்காமல், நாம் மாற்றப்பட்டோம். அப்போஸ்தலன் பவுல் இந்த அனுபவத்தை, கடவுளின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ, டைட்டஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவிக்கிறார்: "ஆனால், மனிதர்களிடம் நம்முடைய இரட்சகராகிய கடவுளின் கருணையும் அன்பும் தோன்றியபோது. நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக நம்மீது ஏராளமாகப் பொழிந்த பரிசுத்த ஆவியின் மறுபிறப்பு மற்றும் புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் அவருடைய இரக்கம் நம்மை இரட்சித்தது" தீத்து 3:4-6. மேலும், பின்னர், ரோமர்களில் அவர் அறிவிக்கிறார்: " நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கடவுளுடைய அன்பு நம் இருதயங்களில் ஊற்றப்படுகிறது. கிறிஸ்து, நாம் இன்னும் பலவீனமாக இருக்கும்போதே, தேவபக்தியற்றவர்களுக்காக உரிய காலத்தில் மரித்தார். ஏனென்றால், நீதிமானுக்காக ஒருவர் மட்டுமே சாவார்; ஏனென்றால், நன்மைக்காக ஒருவர் இறக்கத் துணிந்திருக்கலாம். ஆனால் நாம் பாவிகளாய் இருக்கும்போதே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார் என்பதில் கடவுள் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பைக் காட்டுகிறார்" ரோமர் 5:5-8. "கடவுளின் கருணை

உங்களை மனந்திரும்புவதற்கு வழிநடத்துகிறது." பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கடவுள் நம்மீது தம்முடைய இரக்கத்தின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் நம்மை ஈர்க்க தொடர்ந்து முயன்றுகொண்டிருக்கிறார்.

சுயநலத்தால் தூண்டப்பட்ட நமது நடைமுறைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு மனந்திரும்புதலை வழங்கவும், நம் இதயங்களை மாற்றவும் இது முயல்கிறது. நம்முடைய மனந்திரும்புதலின் ஆழம், அவர் நமக்கெதிரான நற்குணத்தை நாம் போற்றுவதற்கு விகிதாசாரமாக இருக்கும். அல்லது, வேறு விதமாகச் சொன்னால், அது அவருடைய ஆவியின் செல்வாக்கிற்கு அடிபணிவதற்கான நமது விருப்பத்திற்கு விகிதாசாரமாக இருக்கும். மனந்திரும்புதலுக்கு நம்மை வழிநடத்தும் வேலை அனைத்தும் அவருடையது, மேலும் நமது எதிர்ப்பு அல்லது "கடினத்தன்மை" மூலம் மட்டுமே தடுக்க முடியும்.

ஆனால் மனிதன் தெய்வீக செல்வாக்கை என்றென்றும் எதிர்க்க முடியாது மற்றும் தண்டிக்கப்படாமல் இருக்க முடியாது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" ரோம். 6:23. நம் இதயங்களில் கடவுளின் தொடுதல் பின்வரும் செய்தியுடன் ஒத்துப்போகிறது: "கடவுள், அறியாமையின் காலங்களைப் புறக்கணித்து, எல்லா மனிதர்களுக்கும் அவர்கள் மனந்திரும்புவதை இப்போது அறிவிக்கிறார்; ஏனென்றால், அவர் ஒரு மனிதனின் மூலம் உலகத்தை நீதியுடன் நியாயந்தீர்க்கும் ஒரு நாளை அவர் தீர்மானித்துள்ளார். அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியதன் மூலம் அனைவருக்கும் உறுதியளித்தார்" அப்போஸ்தலர் 17:30, 31. இவ்வாறு, கடவுளுடைய ஆவியின் தொடர்ச்சியான தொடுதலால் தங்களை உணர் அனுமதிக்காத அனைவருக்கும், எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டவை: "உங்கள் கடினத்தன்மை மற்றும் உங்கள் மனந்திரும்பாத இதயத்தின்படி, நீங்கள் கோபத்தின் நாளிலும் கடவுளின் நியாயத்தீர்ப்பின் வெளிப்பாட்டிலும் உனக்காக கோபத்தை சேமித்து வைக்கிறீர்கள்; ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கிரியைகளின்படி வெகுமதி அளிப்பவர்; அதாவது: நன்மை செய்வதில் விடாமுயற்சியுடன், பெருமை, மரியாதை மற்றும் சிதைவைத் தேடுபவர்களுக்கு நித்திய வாழ்வு; ஆனால், சச்சரவு, சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாத, அக்கிரமத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்குக் கோபமும் கோபமும் உண்டாகும்." கடைசி நாட்களில் கடவுள் என்ன செய்வார் என்பதை உரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பின்னர் அவர் துன்மார்க்கர்கள் மீது இரக்கமில்லாமல் கல்லெறிவார்: "நான் பரலோகத்தில் மற்றொரு பெரிய மற்றும் அற்புதமான அடையாளத்தைக் கண்டேன்: ஏழு தேவதூதர்கள், ஏழு கடைசி வாதைகளை அனுபவித்தனர், ஏனென்றால் அவர்களில் கடவுளின் கோபம் நிறைவேறியது ... ஏழாவது தூதன் தன் கோப்பையை காற்றில் ஊற்றினான், பரலோக ஆலயத்திலிருந்து சிம்மாசனத்திலிருந்து ஒரு பெரிய குரல் வந்தது: அது முடிந்தது ... பாபிலோன் பெரிய நினைவுக்கு வந்தது

கடவுளே, அவருடைய கோபத்தின் கோபத்தின் மதுபானக் கோப்பையை அவருக்குக் கொடுக்க... மேலும் வானத்திலிருந்து ஒரு பெரிய கல்மழை மனிதர்கள் மீது விழுந்தது, ஒரு தாலந்து (அல்லது 34 கிலோ) எடையுள்ள கற்கள்; ஆலங்கட்டி மழையின் காரணமாக மனிதர்கள் கடவுளை நிந்தித்தனர்; ஏனெனில் அவனுடைய வாதை மிக அதிகமாக இருந்தது. (வெளி. 15:1, 16:17, 19, 21). தண்டனை இன்று சிலருக்கு மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகத் தோன்றினாலும், அது நிறைவேறும் நேரத்தில், பூமியில் நடக்கும் தீமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அது பொருத்தமானதாகவும் தகுதியானதாகவும் கருதப்படுகிறது.

"தீமை செய்யும் மனிதனின் ஒவ்வொரு ஆத்துமாவின் மீதும், முதலில் யூதனுக்கும், கிரேக்கனுக்கும் உபத்திரவமும் வேதனையும் வரும்; ஆனால் நன்மை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் மகிமையும் மரியாதையும் சமாதானமும் வரும், முதலில் யூதனுக்கும் கிரேக்கனுக்கும்; கடவுளுக்கே. , நபர்களுக்கு மரியாதை இல்லை. ரோ. 2:9, 10.

சாவோ பாலோவில் இருந்து ரியோ வரை ஒரே காரில் இரண்டு பேர் பயணிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம் ஜனவரி மாதம். அவர்களில் ஒருவருக்கு மட்டுமே வழி தெரியும். பயணத்தின் போது சரியான பாதையில் இருந்து கார் விலகிச் சென்றால், வழி தெரிந்தவர் முதலில் கவனிப்பார். என்ன நடக்கிறது என்பதை அவளது பங்குதாரர் அறியாத நிலையில் அவள் கவலைப்படத் தொடங்குகிறாள். கடவுளின் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நிஜ வாழ்க்கையில் இதுதான் நடக்கிறது. கட்டளைகளை அறிந்து அவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்பவன், அறியாமையில் நடப்பவனை விட கவலையும் வேதனையும் அடைகிறான், ஏனென்றால் அவன் பிழையை அறிந்திருக்கிறான். கடவுளின் ஆவி உங்களை பாவம் என்று உணர்த்துகிறது. அறியாதவர்கள், தங்கள் தவறைத் தெரிவிக்கும் வரை, தங்கள் மனசாட்சியைக் கவலைப்படாமல் பாதையில் விடுகிறார்கள். கடவுள் "அறியாமையின் காலங்களை பொருட்படுத்துவதில்லை" என்று பைபிள் கூறுகிறது, அதே நேரத்தில் அவர் தனது ஆவியால் உலகத்தை "பாவத்தை" உணர்த்துகிறார் (அப்போஸ்தலர் 17:30; யோவான் 16:8) தீமை செய்கிறவர்களுக்கு ஏற்படும் "வேதனை" வருகிறது. முதலில் யூதருக்கு, பின்னர் "கிரேக்கருக்கு." முதலில் கடவுளின் எழுதப்பட்ட சட்டம் - பத்து கட்டளைகள்; இரண்டாவது அறியவில்லை. மறுபுறம், சமமாக "மகிமை, இருப்பினும், மரியாதை மற்றும் அமைதி கிடைக்கும். நன்மை செய்பவர்கள் "முதலில் யூதருக்கும்" பின்னர் கிரேக்கருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தை அறிந்தவர், அதைப் புறக்கணிப்பவர்களுக்கு முன்பாக அவருடைய பாதையை கடவுள் ஏற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிய அறிவு - எனவே ஒரு உணர்வு - அவருக்கு இருக்கிறது. சட்டத்தை புறக்கணிப்பவர் கடவுளின் ஆவியின் தொடுதலுக்கு அடிப்படையும்தோது, அவர் தனது பாதை சரியானது என்று முழுமையாக நம்புகிறார், அது உள்ளுணர்வால் சரியானதைச் செய்ய அவரை வழிநடத்துகிறது, எனவே உறுதியாக இல்லாமல். எனவே, கடவுளின் சட்டத்தை அறிவது நன்மை பயக்கும். சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார்: "உம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தை நேசிக்கிறவர்களுக்கு மகா சமாதானம் உண்டு, அவர்களுக்கு இடறல் இல்லை" சங். 119:165.

கீழ்ப்படியாமையின் பாதையில் நடப்பதால் ஏற்படும் "இன்பங்கள்" கடவுளின் சட்டத்தைப் புறக்கணிப்பவர்களை விட அதை அறிந்தவர்கள் மீது விழுகின்றன; ரோமர்களின் உரையின் மொழியில்: "முதலில் யூதர் மீதும் கிரேக்கர் மீதும்". உணர்வுபூர்வமாக பாவம் செய்பவர்களுக்கு முதலில் துன்பங்கள் வரும் வகையில் கடவுள் சூழ்நிலைகளை நிர்வகிக்கிறார். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கானானை நோக்கிச் சென்ற பாதையின் வரலாற்றில் இதற்கான உதாரணத்தை நாம் காணலாம். பைபிள் இரண்டைக் குறிப்பிடுகிறது

இஸ்ரவேலர்கள் இறைச்சியைக் கேட்டபோது, கடவுள் அவர்களை பாலைவனத்தின் வழியாக கானாணை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார். ஒவ்வொருவரிடமும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவர் கையாண்ட விதம் முற்றிலும் வேறுபட்டது.

முதலாவது எலிமில் இருந்தது, அவர் அவர்களின் உணவுக்காக அவர் விரும்பிய ரொட்டியை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கு முன்பு - மன்னா. அப்போது அவர்கள், "எகிப்து தேசத்திலே, இறைச்சிப் பாத்திரங்களின் அருகே உட்கார்ந்து, நிறைய ரொட்டிகளைச் சாப்பிட்டு, கர்த்தருடைய கையால் நாம் மரித்திருந்தால்!" யாத்திராகமம் 16:3. அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக அவர்கள் விரும்பிய இறைச்சியைக் கொடுத்து, மோசேயை நோக்கி: இஸ்ரவேல் புத்திரரின் முணுமுணுப்புகளைக் கேட்டேன். அவர்களிடம் பேசுங்கள்: இரண்டு மாலைகளுக்கு இடையில் நீங்கள் இறைச்சி சாப்பிடுவீர்கள் ... மாலையில் காடைகள் வந்து முகாமை மூடியது. 16: 12, 13. அதே சந்தர்ப்பத்தில், அவர் அவர்களின் உணவை மாற்றுவதற்கான தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் அவர்களுக்கு இறைச்சி இல்லாத உணவை வழங்கினார்: "ஆண்டவர் மோசேயிடம், இதோ, நான் வானத்திலிருந்து உனக்காக அப்பத்தைப் பொழிவேன், மக்கள் வெளியே செல்வார்கள். அவர் என் சட்டத்தின்படி நடக்கிறாரா இல்லையா என்பதை நான் நிரூபிப்பதற்காக, ஒவ்வொரு நாளுக்கும் தினசரி பங்கை சேகரிக்கவும்.

அவர் எழுந்தார், இதோ, பாலைவனத்தின் முகத்தில் ஒரு சிறிய, உருண்டையான பொருள் இருந்தது, தரையில் உறைபனி போன்ற சிறியது. இஸ்ரவேல் புத்திரர் அதைக் கண்டு: இது என்ன? ஏனென்றால் அது என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. மோசே அவர்களை நோக்கி: இது கர்த்தர் உங்களுக்கு சாப்பிடக் கொடுத்த அப்பம் என்றார். 16:3, 14, 15. "பரலோகத்திலிருந்து வந்த அப்பத்தால் அவர்களை நிரப்பினார்" சங். 105:40.

கடவுளுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்ற பிறகு, இஸ்ரவேலர்கள் மீண்டும் இறைச்சியைக் கேட்டார்கள். பின்னர், அவருடைய அணுகுமுறை அவருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது. மேலும் அவள் தண்டிக்கப்படுகிறாள்: "அவர்களில் இருந்த பொது மக்கள் மிகவும் ஆசைப்பட்டார்கள்; இஸ்ரவேல் புத்திரர் மீண்டும் அழுது, "யார் எங்களுக்கு சாப்பிட இறைச்சி தருவார்கள்?" என்று எங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது. எகிப்தில் நாங்கள் இலவசமாக சாப்பிட்ட மீன்கள், வெள்ளரிகள், மூலம்பழங்கள், லீக்ஸ், வெங்காயம், பூண்டு, ஆனால் இப்போது எங்கள் ஆன்மா வறண்டு விட்டது, எங்கள் கண்களுக்கு முன்னால் இந்த மன்னாவைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. 11:4-6. கர்த்தர் சொன்னார்

மோசே: "நீங்கள் மக்களை நோக்கிச் சொல்வீர்கள்: ... ஏனெனில், நீங்கள் கர்த்தருடைய காதுகளில்: எங்களுக்கு யார் சாப்பிடக் கொடுப்பார்கள்? நாங்கள் எகிப்தில் நன்றாக இருந்ததால், கர்த்தர் உங்களுக்கு இறைச்சியைக் கொடுப்பார். ஒரு மாதம் முழுவதும் உண்பீர்கள். எகிப்து?...அப்பொழுது ஜனங்கள் எழுந்து... காடைகளை சேகரித்து... முகாமைச் சற்றிலும் பரப்பினார்கள், இறைச்சி அவர்களுடைய பற்களுக்கு நடுவே இருந்தபோது, அதை மென்று சாப்பிடுவதற்கு முன்பாக, கர்த்தருடைய கோபம் ஜனங்கள்மேல் மூண்டது, அவர் கர்த்தரை அடித்தார். மிகப் பெரிய பிளேக் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள்" எண். 11:18, 20, 31-33. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் குறிப்பிடுகையில், சங்கீதக்காரன் இவ்வாறு கூறினார்: "நாங்கள் அவர்களுடைய பசியைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. தேவனுடைய கோபம் அவர்கள்மேல் வந்து, அவர்களில் பலத்தவர்களைக் கொன்று, இஸ்ரவேலின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத் தாக்கியபோது, உணவு அவர்கள் வாயில் இன்னும் இருந்தது."

சங். 78:30, 31.

இயேசு சொன்னார், "தன் எஜமானுடைய சித்தத்தை அறிந்து, தன்னைத் தயார்படுத்தாமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த வேலைக்காரன் பல அடிகளால் தண்டிக்கப்படுவான், ஆனால் அதை அறியாமல், பட்டுக்குத் தக்கவைகளைச் செய்தவன் தண்டிக்கப்படுவான். சில கோடுகளுடன், தண்டிக்கப்படுகிறார், யாருக்கு அதிகமாக கொடுக்கப்படுகிறதோ, அவருக்கு அதிகம் கொடுக்கப்படும்.

அவரிடம் கேட்பார்கள், அதிகம் ஒப்படைக்கப்பட்டவரிடம் இன்னும் நிறைய கேட்கப்படும். லக். 12:47, 48. வாய்ப்பு கிடைக்காத ஒரு குழந்தையை விட, சிறந்த கல்வியைப் பெற்ற ஒரு குழந்தை மீது சமூகம் அதிக எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளது . அதிகம் கல்வி கற்றவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது நியாயமே. கடவுளும் அப்படித்தான் பார்க்கிறார். அக்காலத்தில் மிகப் பெரிய சட்ட வல்லுனர்கள் - வேதத்தை நகலெடுத்த மறைநூல் அறிஞர்கள் - கீழ்ப்படியாமையாக மற்றவர்களை விட பெரிய தண்டனையை அனுபவிப்பார்கள் என்று இயேசு அறிவித்தார்: "நீண்ட அங்கிகளை உடுத்திக்கொண்டு நடக்க விரும்பும் வேதபாசகர்களிடம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். சந்தைகள், ஜெப ஆலயங்களில் முக்கிய இருக்கைகள், விருந்துகளில் முக்கிய இடங்கள், ஒரு சாக்குப்போக்குக்காக நீண்ட ஜெபம் செய்து விதவைகளின் வீடுகளை விழுங்குகிறார்கள், அவர்கள் அதிக கண்டனத்தைப் பெறுவார்கள். "லூக்கா.

20:46, 47. புனித வரலாற்றின் இந்தப் பதிவுகள் புறநிலை நடைமுறைப் பாடங்களாக நமக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். "இப்போது இவை அனைத்தும் உருவங்களாக அவர்களுக்கு வந்தன, அவைகள் நமக்கு எச்சரிப்புக்காக எழுதப்பட்டுள்ளன, யுகங்களின் முடிவு எவரீது வந்துவிட்டது, ஆதலால், தான் நிற்பதாக நினைக்கிறவன், " மக்கள்" (1 கொரி) 10:11, 12, ரோமர் 2:10).

"நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் பாவஞ்செய்த யாவரும் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் அழிந்துபோவார்கள்; நியாயப்பிரமாணத்தின்படி பாவஞ்செய்தவர்கள் யாவரும் நியாயப்பிரமாணத்தினால் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள்; நியாயப்பிரமாணத்தைக் கேட்பவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமான்கள் அல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடப்பவர்கள் நியாயப்பிரமாணம் இல்லாத புறஜாதிகள் இயல்பாகவே நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது, அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் தங்களுக்குச் சட்டமாயிருக்கிறார்கள்; மனசாட்சியும் சாட்சியமளிக்கிறது. , மற்றும் அவர்களின் எண்ணங்கள், அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினாலும் அல்லது அவர்களைப் பாதுகாத்தாலும், கடவுள் என் சுவிசேஷத்தின்படி இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் மனிதர்களின் இரகசியங்களை நியாயந்தீர்க்கும் நாளில். ரோ. 2:9-16

பத்துக் கட்டளைகளின் சட்டம் என்பது நீதியின் தரமாகும், இதன் மூலம் கடவுள் அனைவரையும் நியாயந்தீர்ப்பார். "கேட்ட எல்லாவற்றிலும், முடிவு: கடவுளுக்குப் பயந்து, அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடியுங்கள்; இது ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமையாகும். ஏனென்றால், கடவுள் ஒவ்வொரு செயலையும், நல்லதோ கெட்டதோ, இரகசியமான அனைத்தையும் நியாயந்தீர்ப்பார் " Eccl 12:13, 14.

சட்டத்தை அறிந்தவர்கள் அதன் மூலம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வது இயற்கையானது. ரோமர்களின் வாசகம் சொல்வது போல் , "சட்டத்தின் கீழ் பாவம் செய்த அனைவரும் சட்டத்தால் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள்". ஆனால் இது ஒரு கருத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறது, இது முதல் பார்வையில் அவ்வளவு தர்க்கரீதியாகத் தெரியவில்லை: "சட்டம் இல்லாமல் பாவம் செய்தவர்களும் இல்லாமல் அழிந்து போவார்கள். சட்டம் "சட்டத்தை அறியாத எவரும் தங்கள் மீறுதலுக்காக எப்படி இறக்க முடியும்? இதை புரிந்து கொள்ள, "பாவம்" என்றால் என்ன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். "பாவம் என்பது சட்டத்தை மீறுவது" I யோவான் 3:4. இவ்வாறு, கூட சட்டத்தை அறியாதவர்கள், அதை மீறினால், அவர்கள் பாவம் செய்கிறார்கள். சட்டத்தை அறியாமையே உங்கள் தவறை சரியானதாக மாற்றாது. கருத்தை நன்றாக தெளிவுபடுத்த, "திருடாதே" என்ற கட்டளையை உதாரணத்திற்கு முன்வைக்கிறோம். அதன் நோக்கத்தின் ஒரு பகுதி மல்கியாவின் வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது: "ஒரு மனிதன் கடவுளைக் கொள்ளையடிப்பானா? ஆயினும், நீங்கள் என்னைக் கொள்ளையடித்து, எதில் நாங்கள் உன்னைக் கொள்ளையடித்தோம் என்று சொல்கிறீர்கள். தசம்பாகங்களிலும் காணிக்கைகளிலும்" மல். 3:8. வசனத்திலேயே அறியாமையே என்று கூறப்படுவதை கவனியுங்கள்

செய்தி பெறுபவர்கள். அவர்கள், "நாங்கள் உங்களிடம் எதைக் கொள்ளையடித்தோம்?" இன்னும் கடவுள் அவர்களை "தசம்பாகத்திலும் காணிக்கையிலும்" திருடுபவர்களாக அறிவிக்கிறார்.

ஆனால், மனிதர்களுக்குத் தெரியாத கடமைகளுக்காக மனிதர்களை நியாயந்தீர்ப்பதற்காக கடவுள் அநியாயமாக இருப்பாரா? இது அப்படியல்ல. கடவுள் தனது ஆவியின் மூலம் மனிதர்களைக் கவர்ந்து, சரி எது தவறு என்று அவர்களின் மனசாட்சியைத் தொட்டு, அவருடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அதனால்தான், கடவுளின் கட்டளையைப் படிக்காதவர்கள் கூட, விபச்சாரம் ஒரு பாவம் என்பதை அங்கீகரிக்கிறார்கள். "சட்டம் சத்தியம்" என்று பைபிள் சொல்கிறது சங். 119:142. கடவுளுடைய ஆவி நம்மை "சகல சத்தியத்திற்குள்ளும்" வழிநடத்துகிறது

யோவான் 16:13. ஆகையால், ஆவியானவர் ஒவ்வொருவருக்கும் கட்டளைகளைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டுவருகிறார். இந்த அர்த்தத்தில்தான் கர்த்தர் ஆபிரகாமைப் பற்றிப் பேசினார் "என் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, என் கட்டளைகளையும், என் கட்டளைகளையும், என் நியமங்களையும், என் சட்டங்களையும் கைக்கொண்டான்" Gen 26:5. கடவுள் பத்துக் கட்டளைகளை வழங்குவதற்கு நானூறு வருடங்களுக்கும் மேலாக அவன் வாழ்ந்தான். மோசே.அவை இரண்டு கற்பலகைகளில் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணவில்லை.பின்னர் அவற்றை எப்படி வைத்திருந்தார்?இறைவன் தனக்குக் கொடுத்த கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்தார்.

ஆவி மூலம் உணர்வு.

எனவே, பத்துக் கட்டளைகளைப் பற்றி கேள்விப்படாதவர்களும் கூட, கிறிஸ்துவின் ஆவி தங்கள் மனசாட்சிக்கு வெளிப்படுத்திய விகிதத்தில் பாவத்தை அனைவரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவர் வழங்கிய சட்டத்தின் அறிவின் அளவைக் கொண்டு நியாயந்தீர்ப்பது கடவுளின் பங்கில் நியாயமானது . "நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் பாவஞ்செய்த யாவரும் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் அழிந்துபோவார்கள்" என்ற வெளிப்பாட்டினால் வழங்கப்படும் உண்மை இதுதான்.

பத்துக் கட்டளைகளின் எழுத்தை அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எல்லா மனிதர்களும் ஒரே மாதிரியாக நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம் - கடவுளின் ஆவி அவர்களுக்குக் கொடுத்த புரிதலின் விகிதத்தில். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு அணுகப்பட்ட தெய்வீக சித்தத்தைப் பற்றிய ஒளியால் தீர்மானிக்கப்படுவார்கள்.

நனவின் மீது தெய்வீக ஆவியின் தொடுதல் அவர்களின் "உள்ளுணர்வு" என்று சிலர் கருதுகின்றனர். உள்ளுணர்வு கடவுளின் சட்டத்தின் ஆவி மற்றும் கடிதத்துடன் ஒத்துப்போகும் போது மட்டுமே பாதுகாப்பான வழிகாட்டியாகும். இல்லையெனில், அது மனிதனின் சுயநல ஆசையாக இருக்கும், அவனது மாம்சத்தின் மீது, அது பாவத்தில் சாய்ந்திருக்கும். "சரீர மனம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை, ஏனென்றால் அது தேவனுடைய சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல, உண்மையில் அது இருக்க முடியாது" ரோமர் 8:7.

விஷயத்திற்குத் திரும்பினால், அறிவுள்ளவர்களோ இல்லையோ, அனைவரும் நியாயப்பிரமாணத்தால் ஆளப்படுகின்றனர் என்ற கருத்து நமக்கு இருக்கிறது, அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் அடுத்தடுத்த வசனங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட்டார்: "சட்டத்தைக் கேட்பவர்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக நீதிமான்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்கிறவர்கள் நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள் , நியாயப்பிரமாணமில்லாத புறஜாதிகள் இயல்பாகவே நியாயப்பிரமாணத்திற்குரியவைகளைச் செய்யும்போது, அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணம் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் தங்களுக்குச் சட்டமாயிருக்கிறார்கள்; அவர்களின் இதயங்கள், தங்கள் மனசாட்சியை ஒன்றாக சாட்சியமளிக்கின்றன, மற்றும் அவர்களின் எண்ணங்கள், அவர்கள் குற்றம் சாட்டினாலும் அல்லது அவர்களைப் பாதுகாத்தாலும், என் நற்செய்தியின்படி கடவுள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் மனிதர்களின் இரகசியங்களை நியாயந்தீர்க்கும் நாளில். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், ஒவ்வொரு நபரும் எப்போது, எங்கே, ஏன் கடவுளுடைய சித்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டோம் அல்லது நிராகரித்தார்கள் என்பதை அறிவார்கள்.

இதைத் தெரிந்துகொண்டு, கடவுள் நம் மனசாட்சிக்குக் கொடுக்கும் தொடுதல்கள் தொடர்பாக நாம் இன்று மிகவும் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும், அவருடைய சித்தத்திற்கு அடிபணிவதைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்: "இன்று, நீங்கள் அவருடைய குரலைக் கேட்டால், உங்கள் இதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதீர்கள்." எபி. 3:15.

"இதோ, யூதர் எனப் பெயர்பெற்று, சட்டத்தில் இளைப்பாறி, கடவுளில் மேன்மைபாராட்டுகிறவர்களே, அவருடைய சித்தத்தை அறிந்து, நியாயப்பிரமாணத்தால் போதிக்கப்படும் சிறந்தவற்றை அங்கீகரிப்பவர்களே, நீங்கள் பார்வையற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டி என்று நம்புங்கள். இருளில் இருப்பவர்களுக்கு வெளிச்சம், முட்டாள்களின் போதகர், பிள்ளைகளுக்கு போதகர், அறிவு மற்றும் சட்டத்தில் உண்மையின் வடிவத்தை உடையவர், மற்றவர்களுக்கு கற்பிப்பவர், நீங்களே கற்பிக்கவில்லையா? திருடக்கூடாது என்று பிரசங்கிப்பவர் திருடுகிறீர்களா? விபச்சாரம் கூடாது என்று கூறும் நீங்கள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுகிறீர்களா?, சிலைகளை வெறுக்கும் நீங்கள், துரோகம் செய்கிறீர்களா?, சட்டத்தில் பெருமை பேசும் நீங்கள், சட்டத்தை மீறி கடவுளை அவமதிக்கிறீர்களா?

எழுதியிருக்கிறபடியே, உங்கள் நிமித்தம் புறஜாதிகளுக்குள்ளே தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்பட்டது" என்றார். ரோம்.

2:17-24.

யூதர்கள் "சட்டத்தின் மக்கள்". கர்த்தர் சீனாய் மலையில் மோசேக்கு பத்துக் கட்டளைகளைக் கொடுத்தார். அவர் இறங்கி வந்து இஸ்ரவேலர்களுக்குப் போதித்தார். அப்போதிருந்து, அவர்கள் இந்த ஆவணத்தின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர், இது கடவுளின் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்தை பதிவு செய்தது.

பல நூற்றாண்டுகளாக, இஸ்ரவேலின் பத்து பழங்குடியினர் விசுவாச துரோகம் செய்து, அசீரியர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர், நாடுகடத்தப்பட்டு வெவ்வேறு நாடுகளில் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர் (2 கிங்ஸ் 17). யூதா மற்றும் பென்யமின் கோத்திரங்கள் கானான் தேசத்தில் தங்கியிருந்தனர். யூதா மிகவும் வலிமையான மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பழங்குடியாகும், இது முக்கியத்துவத்தில் இருக்கும் என்று கடவுள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். அவர் கூறினார்: "சீலோ வரும்வரை செங்கோல் யூதாவை விட்டு விலகாது, சட்டத்தை இயற்றுபவர் அவருடைய பாதங்களுக்கு நடுவில் இருந்து விலகமாட்டார் (ஷிலோ கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது)" ஜெனரல். 49:10. எனவே, புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில், வெவ்வேறு பழங்குடியின மக்கள் கானான் நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், இஸ்ரவேலின் சந்ததியினர் "யூதர்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், ரோமர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை எழுதியவர், "பெஞ்சமின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்" (பிலி. 3:5). இருப்பினும், ரோமர் புத்தகத்தில் அவர் சில சமயங்களில் அவருடைய காலத்து இஸ்ரவேலர்களை "யூதர்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார் (எ.கா: ரோம். 3:1) எனவே, ரோமர்களில் "யூதர்" என்ற சொல் யூதாவின் சந்ததியினரை மட்டும் குறிக்கவில்லை என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். இரத்தத்தின்படி, ஆனால் கடவுளின் சட்டத்தை அறிந்த அனைவருக்கும், புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் பவுல் இந்த வரிகளை எழுதியது போல், அவை கிறிஸ்தவ காலத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தில் அறிவுறுத்தப்பட்ட அனைவரையும் உள்ளடக்கியது என்பது தெளிவாகிறது - இது நம் நாட்கள் வரை அடையும். , மற்றும் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு கூட முன்னேறுகிறது.

சட்டத்தை அறிந்த அனைவரும், இன்றும், "யூதர்" என்ற வார்த்தையால் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

நியாயப்பிரமாணத்தை அறிந்த ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வாழ்க்கைக்காக வெளிப்படுத்திய தேவனுடைய சித்தம் என்னவென்று தெரியும். எனவே, அவர்கள் பெற்ற ஞானத்திற்கு விகிதத்தில் கீழ்ப்படிதலை வழங்குவதற்கான தெளிவான கடமையில் உள்ளனர். ரோமர்களில், கடவுள் தான் பெற்ற அறிவுறுத்தலின் காரணமாக, தனது அண்டை வீட்டாரின் தவறை உணர்ந்து, ஆனால் சரியான கீழ்ப்படிதலை வழங்காத எவரையும் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். "நீங்களே கற்பிக்கவில்லை

உண்மையில்?... நியாயப்பிரமாணத்தில் பெருமை கொள்ளும் நீங்கள், சட்டத்தை மீறி கடவுளை அவமதிக்கிறீர்களா? எழுதியிருக்கிறபடியே, உங்கள் நிமித்தம் புறஜாதிகளுக்குள்ளே தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்பட்டது" என்றார்.

நித்தியத்தில், எத்தனை பேர் தங்கள் சொர்க்கத்திற்கான பாதையை உண்மையைக் கூறினாலும் அதற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் பொய் சாட்சியத்தால் மறைக்கப்பட்டனர் என்பதை நாம் அறிவோம். உங்கள் நடத்தை மற்றவர்களை இழிவுபடுத்துகிறது.

இயேசு சொன்னார்: "அவதூறுகள் வராமல் இருப்பது கூடாத காரியம், ஆனால் அவைகள் வருகிறவனுக்கு ஐயோ! இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவன் தடுமாறுவதைவிட, அவன் கழுத்தில் ஒரு எந்திரக்கல்லைத் தொங்கவிட்டு, அவனைக் கடலில் எறிந்தால் அவனுக்கு நலம்" என்றார். லக். 17:1, 2. மேலும், நம்முடைய நடத்தை மற்றவர்களைப் புண்படுத்தாதபடி நம்மைக் காத்துக்கொள்ளும்படி சிபாரிசு செய்கிறார்:

"ஆகையால், உங்கள் வலது கண் உங்களைப் புண்படுத்தினால், அதைப் பிடுங்கி எறிந்துவிடுங்கள்; ஏனென்றால், உங்கள் உடல் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதை விட, உங்கள் உறுப்புகளில் ஒன்று அழிந்து போவது உங்களுக்கு நல்லது. உங்கள் வலது கை உங்களைப் புண்படுத்தினால், அதைத் துண்டித்து எறிந்து விடுங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் உடல் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதை விட, உங்கள் உறுப்புகளில் ஒன்று அழிந்து போவது உங்களுக்கு நல்லது" மத். 5:29, 30. இல்லையெனில், " உன்னால் கடவுளின் பெயர் புறஜாதிகளுக்குள்ளே தூஷிக்கப்படுகிறது."

"நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தால் விருத்தசேதனம் உண்மையில் லாபகரமானது; நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறவராய் இருந்தால், உங்கள் விருத்தசேதனம் விருத்தசேதனமில்லாததாகிவிடும்; விருத்தசேதனம் செய்யாதது சட்டத்தின் தேவைகளைக் கடைப்பிடித்தால், விருத்தசேதனம் செய்யாதது விருத்தசேதனமாக கருதப்படாதா? இது இயல்பிலேயே நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினால், எழுத்தினாலும் விருத்தசேதனத்தினாலும் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிற உங்களை நியாயந்தீர்க்காது? மாம்சத்தில் உள்ள யூதர், ஆனால் அவர் உள்ளத்தில் ஒரு யூதர், மேலும் விருத்தசேதனம் என்பது கடிதத்தில் அல்ல, இதயத்தில் இருந்து, ஆவியில் உள்ளது; ரோ. 2:25-29.

கடவுள் ஆபிரகாமுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தபோது, அவர் மாம்சத்தில் நிகழ்த்தப்படும் ஒரு அடையாளத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார், அது அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஆன்மீக யதார்த்தத்தின் அடையாளமாக இருக்கும். "எனக்கும் உங்களுக்கும், உங்களுக்குப் பின் வரும் உங்கள் சந்ததியினருக்கும் இடையே நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய எனது உடன்படிக்கை இதுவே: உங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆண்களும் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டும்" ஜெனரல் 17:10. நுனித்தோலின் ஒரு துண்டு துண்டிக்கப்பட வேண்டும் .

இந்த சடங்கை நிறைவேற்ற, ஒரு கல் கத்தி பொதுவாக பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், "கர்த்தர் யோசுவாவை நோக்கி: கல்லால் கத்திகளை உருவாக்கி, இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு இரண்டாவது முறை விருத்தசேதனம் செய்யுங்கள்" என்று ஜோசப் கூறினார். 5:2. கல் கிறிஸ்துவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது: "கல் கிறிஸ்துவே" I கொரி. 10:4 (எபேசியர் 2:20ஐயும் பார்க்கவும்). இவ்வாறு, இறைச்சியை வெட்டும் சடங்கு, கிறிஸ்துவின் மூலம், நமக்குள் இருக்கும் பாவத்தை நீக்கி அல்லது (வெட்டுவதற்கு) கடவுளின் வாக்குறுதியைக் குறிக்கிறது. அவர் பரிசுத்த ஆவியை நம் இதயங்களுக்குள் வேலை செய்ய அனுப்புவார், சுயநலத்தை நீக்கி, அவரிடம் அன்பையும் விசுவாசத்தையும் விதைப்பார். "மேலும் நீங்கள் மகன்களாக இருப்பதால், கடவுள் தம்முடைய குமாரனின் ஆவியை உங்கள் இதயங்களில் அனுப்பினார்... ஆவிக்கு எதிராக மாம்சம் போர் செய்கிறது, மேலும் ஆவி, சதைக்கு எதிரானது, ஏனென்றால் அவை ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை; அதனால் நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்ய மாட்டீர்கள். ஆனால் நீங்கள் ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டால், நீங்கள் சட்டத்தின் கீழ் இல்லை. இப்போது, தி

மாம்சத்தின் கிரியைகள் அறியப்பட்டவை, அவைகள்: விபச்சாரம், அசுத்தம், காமம், உருவ வழிபாடு, சூனியம், பகை, சண்டை, பொறாமை, கோபம், கருத்து வேறுபாடு, கருத்து வேறுபாடுகள், பிரிவுகள், பொறாமை, குடிவெறி, பெருந்தீனி மற்றும் இதைப் போன்ற விஷயங்களை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை என்று நான் உங்களுக்கு முன்னமே எச்சரித்தேன் . ஆனால் ஆவியின் பலன்: அன்பு, மகிழ்ச்சி, சமாதானம், நீடியபொறுமை, இரக்கம், நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், சுயக்கட்டுப்பாடு. அத்தகையவர்களுக்கு எதிராக எந்த சட்டமும் இல்லை. கிறிஸ்து இயேசுவைச் சேர்ந்தவர்கள் மாம்சத்தை அதன் இச்சைகளோடும் இச்சைகளோடும் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள்." கேல் 4:6; 5:17-24. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நம் இதயங்களில் செயல்படும் ஆவியின் விளைவு பத்து கட்டளைகளின் சட்டத்திற்கு நம்மைக் கீழ்ப்படிவதாகும். ஆகையால், ஆவியின் கனிக்கு எதிராக "எந்த சட்டமும் இல்லை" - அது நம்மில் செய்யும் செயல்கள் அதனுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

ஆகவே, மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யும் சடங்கு கடவுளால் கொடுக்கப்பட்டது என்பது நம் வாழ்வில் கிறிஸ்து செய்த உண்மையான விருத்தசேதனத்தை - அவருடைய ஆவியால் நிகழ்த்தப்பட்டதைக் குறிக்கும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதுவே உண்மையான ஒன்று, நம் இதயங்களிலிருந்து பாவத்தை அகற்றி, கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நம்மை வாழ வைக்கும் ஒரே ஒன்றாகும் . ஆகவே, கீழ்ப்படிதல் என்பது அவருடைய ஆவியின் செயலின் விளைவு என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இது கிறிஸ்து செய்யும் ஒரு வேலை. இந்த வேலையில் நமது பங்கு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதும், அவர் வேலையை செய்ய அனுமதிப்பதும் ஆகும். நமக்குள்.

உண்மையான விருத்தசேதனம் என்பது கிறிஸ்து அவருடைய ஆவியின் மூலம் அவருடைய சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான வேலையாகும் . பவுல் கூறினார், "நாம் விருத்தசேதனம், ஆவியில் கடவுளுக்கு சேவை செய்கிறோம்" பில். 3:3. அவருடைய ஆவியே நமது தீய எண்ணங்களைத் துண்டிக்கும் "கத்தி". ஒருவன் மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவருடைய ஆவி அவர்களை மாற்ற அனுமதிக்காமல், அவர்களுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினால், அவர்கள் மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்வது பயனற்றதாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவர் கடவுளுக்கு விரோதமாகவும் அவருடைய கட்டளைகளை மீறியவராகவும் இருப்பார். மறுபுறம், மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாவிட்டாலும், உணர்திறன் உள்ளவர் மற்றும் ஆவியின் மூலம் கிறிஸ்து தனது இதயத்தை மாற்ற அனுமதிக்கிறார், அவர் உண்மையிலேயே விருத்தசேதனம் செய்யப்படுவார்.

உண்மையான விருத்தசேதனம் ஆன்மீகமானது, கண்ணுக்கு தெரியாதது, அது நம் இதயத்தில் நிகழ்கிறது. மாம்சத்தில் இல்லை. மாம்சம் என்பது மனிதர்களுக்கு அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் கிறிஸ்து தம் வாழ்வில் செய்யும் வேலையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு வெளிப்புற சடங்கு. இதன் விளைவாக, மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்வது உண்மையான ஆவிக்குரிய விருத்தசேதனத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கான எந்த உத்தரவாதத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது. இதைத்தான் பவுல் அறிவிக்கிறார்: "நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தால் விருத்தசேதனம் செய்வது உண்மையில் லாபகரமானது" (ரோமர். 2:25) ஒரு நபர் கிறிஸ்துவை உண்மையான விருத்தசேதனம் செய்ய அனுமதித்தால், மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்வது அவருக்கு சில நன்மைகளைத் தரும். .அவருடைய மாம்சத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம், அவர் தனது இருதயத்தில் நடக்கும் வேலையைப் புரிந்துகொள்வார்.

2:25). சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியாத எவனும் கிறிஸ்துவை தன் இருதயத்தில் உள்ள வேலையைச் செய்ய அனுமதிக்கவில்லை என்பதற்கான ஆதாரம் தனக்குள்ளே உள்ளது . அவருக்கு உண்மையான விருத்தசேதனம் இல்லை,

கிறிஸ்துவே அவருடைய ஆவியால் நம்மைக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறார். மாம்சத்தை விருத்தசேதனம் செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் கல் கத்தி மனிதனுக்குள் இருக்கும் தீமையை அகற்றுவது போல் நம் செயல்கள் நம் இதயங்களை மாற்றுவதில் இருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளன. நமது அனைத்து முயற்சிகளும் - உடல் ரீதியாகவோ அல்லது மன ரீதியாகவோ - இந்த வேலைக்கு எதுவும் பங்களிக்காது. இது அனைத்தும் வான முகவரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அதை நம்புவதே எங்கள் பங்கு

கிறிஸ்து நம்மைக் கீழ்ப்படிதலுக்கான வேலையைச் செய்வார். "கடவுளின் செயல்களைச் செய்ய நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று இஸ்ரவேலர்கள் கேட்டதற்கு, இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: அவர் அனுப்பிய (கிறிஸ்துவை) நீங்கள் விசுவாசிப்பதே கடவுளின் செயல் என்றார். யோவான் 6:28, 29. "கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு நான் எவ்வாறு கீழ்ப்படிவது" என்ற கேள்விக்கு பின்வரும் பதிலைக் காணலாம்: கிறிஸ்து உங்களைக் கீழ்ப்படிவார், ஏசாயா தீர்க்கதரிசி இந்த உண்மையை உணர்ந்து, அறிவித்தார்: "ஆண்டவரே, நீர் எங்களுக்குச் சமாதானத்தைத் தருவீர். எங்களுடைய எல்லா கிரியைகளையும் எங்களுக்குள்ளே செய்தீர்" ஏசா . 26:12. ஆகையால், "கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசியுங்கள், அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்"

பாவங்கள் (அப்போஸ்தலர் 16:31). அவர் உங்களை நீதியில் நடக்க வைப்பார்!

ரோமர் அத்தியாயம் 2-ல் உள்ள புள்ளிக்குத் திரும்புகையில், பவுலின் மீதமுள்ள வார்த்தைகள், யாரோ ஒருவர் உண்மையான விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டார் என்பதற்கான ஆதாரம் கடவுளுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிவதே என்பதைக் காட்டுகிறது.

பத்து கட்டளைகளில் எழுதப்பட்ட சட்டத்தைப் பற்றிய உங்கள் அறிவின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல். கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள், ஏனென்றால் "கிறிஸ்து இயேசு... உண்மையுள்ளவராக இருக்கிறார்; அவர் தன்னை மறுக்க முடியாது " 2 தீமோ. 2:13. பத்துக் கட்டளைகளின் எழுதப்பட்ட சட்டத்தை இன்னும் அறியாவிட்டாலும், கிறிஸ்துவின் ஆவி அவரது மனசாட்சியின் மீது தொடுவதை உணரும் எவரும் , படிப்படியாக அதன் கொள்கைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு அவர் வழிநடத்துவார். இதிலிருந்து, "எனவே, விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்கள் (மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்கள்) நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தால், விருத்தசேதனம் செய்யாதவர்கள் விருத்தசேதனமாக எண்ணப்படமாட்டார்களா (அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்)? இயல்பிலேயே விருத்தசேதனமில்லாதவர் (மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்) நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினால், அது உங்களை நியாயந்தீர்க்க மாட்டாயா? ரோம. 2:26, 27.

பாவத்திற்கும் நீதிக்கும் இடையிலான மோதலின் முடிவில், பரிசுத்தவான்கள் துன்மார்க்கரை நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்று வேதம் போதிக்கிறது: "நான் சிம்மாசனங்களைக் கண்டேன், அவர்கள் அவற்றில் அமர்ந்தார்கள், அவர்கள் தீர்ப்பு சொல்ல அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது, நான் அவர்களின் ஆன்மாக்களைக் கண்டேன். அவர்கள் இயேசுவின் சாட்சிக்காகவும், கடவுளுடைய வார்த்தைக்காகவும் தலை துண்டிக்கப்பட்டார்கள், அவர்கள் மிருகத்தையோ அல்லது அவருடைய உருவத்தையோ வணங்கவில்லை, அவர்கள் தங்கள் நெற்றியிலும் தங்கள் கைகளிலும் அவருடைய அடையாளத்தைப் பெறவில்லை, அவர்கள் வாழ்ந்து, கிறிஸ்துவுடன் ஆட்சி செய்தார்கள். ஆயிரம் வருஷம்." மேலும், "நியாயத்தீர்ப்பில் உனக்கு விரோதமாக எழும்பும் ஒவ்வொரு நாவையும் நீ கண்டிப்பாய்; இது கர்த்தருடைய ஊழியக்காரருடைய சுதந்தரம், அவர்களுடைய நீதி என்னாலே உண்டாயிருக்கிறது என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்" (வெளி. 20:4; ஏசா. 54:17).

அத்தியாயத்தின் வாதத்தை முடித்த பவுல், யூதர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டவர்கள் என்று அறியப்பட்டதால், கடவுள் மனிதர்களை எப்படிக் கருதுகிறார் என்பதைப் பற்றிய முக்கியமான பாடத்தை கற்பிக்கிறார். உண்மையான விருத்தசேதனம் என்பது ஆவியின் விருத்தசேதனம் என்பதால், அவர் உண்மையிலேயே ஒரு யூதர் என்பதை புரிந்துகொள்வது சரியானது, அவர் ஆன்மீக அர்த்தத்தில், கிறிஸ்து தனது ஆவியால் அவரை வழிநடத்த அனுமதிக்கிறார். அவர் மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டவரா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் இது உள்ளது. பவுல் இதை வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்: "ஏனென்றால், அவர் வெளிப்புறமாக ஒரு யூதன் அல்ல, வெளிப்புறமாக மாம்சத்தில் விருத்தசேதனம் செய்பவர் அல்ல. ஆனால் அவர் ஒரு யூதன் உள்ளே இருக்கிறார், மேலும் விருத்தசேதனம் ஒரு யூதன். இதயம், ஆவியில், கடிதத்தில் இல்லை, யாருடைய துதி மனுஷரல்ல, ஆனால் கடவுளே" ரோ. 2:28, 29. ஆமென்! அப்படியே ஆகட்டும்.

ரோமர்கள் 3

"அப்படியானால் யூதனுக்கு என்ன நன்மை? அல்லது விருத்தசேனத்தால் என்ன பயன்? எல்லா வகையிலும், ஏனென்றால், முதலில், கடவுளுடைய வார்த்தைகள் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன" ரோமர். 3:1, 2

இஸ்ரவேலர்கள் கடவுளால் மனிதர்களுக்கு அவருடைய சித்தத்தை எழுதப்பட்ட வெளிப்பாட்டின் களஞ்சியங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனர். பைபிள் அவர்களின் மொழியில் கிடைத்தது, கடவுள் தனது வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை மக்களுக்குப் புரிந்துகொள்வதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் வழிகளை வழங்கினார். இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு முழு பழங்குடியினரையும் நியமித்தார் - லேவி. கடவுள் இந்த அழைப்பை "லேவியின் உடன்படிக்கை" என்று அழைக்கிறார் மல். 2:8. இந்த கோத்திரத்திலிருந்து, மோசேயின் சகோதரரான ஆரோனின் சந்ததியினரில், ஆசாரியர்கள் வந்தனர். அவர்களைப் பற்றி கடவுள் கூறினார்: "ஆசாரியனின் உதிகள் அறிவைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர் சேனைகளின் கர்த்தருடைய தூதர் என்பதால், மனுஷர் அவருடைய வாயிலிருந்து நியாயப்பிரமாணத்தைத் தேட வேண்டும்" மல். 2:7. இவ்வாறு, இஸ்ரவேலர்கள் தெய்வீக சித்தத்தின் பதிவையும் வெளிப்படுத்துதலையும் தங்கள் வசம் வைத்திருந்தனர். இந்த அர்த்தத்தில், அவர்கள் மற்ற எல்லா மக்களையும் விட அதிக சலுகை பெற்றவர்கள்.

அவர்கள் கற்றுக்கொள்வதில் ஆர்வமாக இருந்தால், கடவுளுடைய வார்த்தைகளை விசுவாசத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டால், இஸ்ரவேலர்கள் உலகிற்கு ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியான மக்களாக மாறுவார்கள், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதால் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு ஒரு வாழ்க்கை உதாரணம், மேலும் ஒவ்வொரு தேசம், பழங்குடியினர், மொழி மற்றும் மக்களுக்கு நற்செய்தி மற்றும் தெய்வீக சட்டத்தை வெளிப்படுத்துபவர்கள். அவரைப் பற்றிய வார்த்தைகள் நிறைவேறும்: "நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சத்தத்திற்குச் செவிசாய்த்து, இன்று நான் உனக்குக் கட்டளையிடும் அவருடைய கற்பனைகளையெல்லாம் கைக்கொள்ள கவனமாயிருந்தால், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை உயர்த்துவார். பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் மேலாக, உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும்போது, இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் உங்கள்மேல் வந்து உங்களை அடையும்: நீங்கள் நகரத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பீர்கள், நீங்கள் வயலில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பீர்கள். உனக்கு விரோதமாக எழும்பும் உன் சத்துருக்களையும் கர்த்தர் உனக்கு முன்பாக முறியடிப்பார்; ஒரு வழியாய் உனக்கு விரோதமாய்ப் புறப்படுவார்கள், ஏழு வழியாய் உன் சமூகத்தைவிட்டு ஓடிப்போவார்கள்; கர்த்தர் உன்னிடத்தில் ஆசீர்வாதத்தைக் கட்டளையிடுவார். களஞ்சியங்களிலும், நீ கை வைக்கும் எல்லாவற்றிலும், கர்த்தர் உன் தேவனை உனக்குக் கொடுக்கும் தேசத்திலே உன்னை ஆசீர்வதிப்பார்; நீ கைக்கொள்ளும்போது, கர்த்தர் உனக்கு ஆணையிட்டபடியே, உன்னைப் பரிசுத்த ஜனமாகத் தம்மிடத்தில் உறுதிப்படுத்துவார். உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு, அவருடைய வழிகளில் நடங்கள்; கர்த்தருடைய நாமம் உன்மேல் கூப்பிடப்பட்டிருக்கிறதை பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களும் கண்டு, உமக்குப் பயந்து, கர்த்தர் உன்னைத் தலைவராக்குவார். வால் அல்ல; இன்று நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடும் உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவரின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்து அவற்றைக் கடைப்பிடித்தால், நீங்கள் கீழே அல்ல, மேலே இருப்பீர்கள். 28:1-13. பின்னர், "ஒரு நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் மற்றொரு நகரத்திற்குப் போவார்கள்: நாம் விரைவில் கர்த்தருடைய தயவைப் பெற்று, சேனைகளின் கர்த்தரைத் தேடுவோம் பல ஜனங்களும் வல்லமையுள்ள தேசங்களும் சேனைகளின் கர்த்தரைத் தேடுவதற்கும் கர்த்தருடைய தயவைப் பெறுவதற்கும் ஜெருசலேமுக்கு வருவார்கள். சேனைகளின் ஆண்டவர் கூறுவது இதுவே: அந்நாளில் தேசத்தாரின் எல்லா மொழிகளிலிருந்தும் பத்து பேர் பிடித்து, ஒரு யூதரின் ஆடையின் ஓரத்தைப் பிடித்து, 'நாங்கள் உன்னோடு வருவோம். , கடவுள் உன்னோடு இருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.'" சாக்., 8:21-23. "அந்த நேரத்தில்

அவர்கள் எருசலேமைக் கர்த்தருடைய சிங்காசனம் என்று அழைப்பார்கள், எல்லா ஜாதிகளும் எருசலேமில் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே
கூடிவருவார்கள்; அவர்கள் இனி தங்கள் தீய இருதயத்தின் நோக்கத்தின்படி நடக்க மாட்டார்கள்" ஜெர். 3:17. இந்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தும்
நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் பண்டைய இஸ்ரவேலர்களின் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் கடினத்தன்மை காரணமாக அவை
நிறைவேற்றப்படவில்லை.

"எதற்காக? சிலர் அவிசுவாசிகளாக இருந்தால், அவர்களுடைய அவிசுவாசம் கடவுளின் விசுவாசத்தை அழித்துவிடுமா? எந்த வகையிலும் கடவுள்
எப்போதும் உண்மையாக இருக்கட்டும், எல்லாரும் பொய்யர்களாக இருக்கட்டும்; எழுதியிருக்கிறபடி, நீங்கள் உங்கள் வார்த்தைகளில்
நீதிமாண்களாக்கப்பட்டு, வெற்றிபெறலாம். நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும்போது "ரோமர் 3:3, 4.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, யூதர்கள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேதத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட மேசியாவை நிராகரித்தனர் - அவர் மூலம் அனைத்து
தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும்: "கடவுளின் குமாரன், இயேசு கிறிஸ்து ... ஏனென்றால், கடவுளின் வாக்குறுதிகள்
அனைத்தும் அவரில் உள்ளன. ஆம், அவர் மூலமாகவே ஆமென்" 2 கொரி. 1:19, 20. அவர்கள் "மகிமையின் ஆண்டவரை" சிலுவையில் அறைந்தார்கள்
(1 கொரி. 2:8, அப்போஸ்தலர் 2:36) கிறிஸ்துவின் மூலம் மட்டுமே இஸ்ரவேலர்கள் ஒப்படைக்கப்பட்ட கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும். அவர்கள்
வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுங்கள், இயேசு கூறினார்: "நான் இல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது" யோவான் 15:5. அவரை
நிராகரித்ததன் மூலம், அவர்கள் தெய்வீக சக்தியை இழந்து, மீறும் பாதையைப் பின்பற்றினார்கள். பழைய ஏற்பாட்டின் காலங்களில் ஏற்கனவே
ஆசாரியர்களிடம் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும் உண்மை என்று நிரூபிக்கப்பட்டது: "நீங்கள் வழியை விட்டு
விலகினீர்கள்; பலரை நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து தடுமாறச் செய்தீர்கள்; லேவியின் உடன்படிக்கையைக் கெடுத்துவிட்டீர்கள். , சேனைகளின்
கர்த்தர் கூறுகிறார்" மல். 2:8. மேலும் மக்களைப் பொறுத்தவரை, கடவுள் மேலும் கூறினார்: "உங்கள் பிதாக்களின் நாட்களில் இருந்து நீங்கள் என்
சட்டங்களை விட்டு விலகி, அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை" மல். 3:7. இந்த காரணத்திற்காக, அவரது வாக்குறுதிகளை இஸ்ரேலிய தேசத்திற்கு
நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

ஆனால் கடவுள் இன்னும் பூமியில் ஒரு உண்மையுள்ள மக்களைக் கொண்டிருப்பார், மேலும் கீழ்ப்படிதலுக்கான அவருடைய ஆசீர்வாதங்கள்
அவருடைய உண்மையான தேவாலயத்தின் அனுபவத்தில் நிறைவேற்றப்படும். "கிறிஸ்து தேவாலயத்தை நேசித்தார், அவளுக்காகத் தன்னைக்
கொடுத்தார், அவளைப் பரிசுத்தப்படுத்தினார், தண்ணீரைக் கழவி, வார்த்தையால் சுத்தப்படுத்தினார், அவளை ஒரு மகிமையான தேவாலயமாக
முன்வைத்தார், கறை அல்லது சுருக்கம் அல்லது அத்தகைய எதுவும் இல்லாத, ஆனால் புனிதமான மற்றும் குற்றமற்றது" எபே. 5:25-27. உண்மையான
திருச்சபை "கடவுளின் கட்டளைகளையும் இயேசுவின் விசுவாசத்தையும் கடைப்பிடிக்கிறது" மேலும் "இயேசுவின் சாட்சியைக் கொண்டுள்ளது" இது
"தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி" (வெளி. 14:12; 12: 17, 19:10). விசுவாசி தனது அனுபவத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே கட்டளைகளுக்கு பரிபூரணமான
கீழ்ப்படிதலுடன் நடப்பதாக அவர் நம்புகிறார், ஏனெனில் "கடவுள் தான் தம்முடைய விருப்பத்தின்படி விரும்புவதற்கும் செய்வதற்கும் உங்களில்
செயல்படுகிறார்" பில். 2:13. எனவே, அதன் உண்மையான உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு "புதிய மனிதன்", "கடவுளின்படி" மாற்றப்பட்டவர்கள்;
உண்மையான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது" எப். 4:24.

நற்செய்தியின் இந்த வெளிப்பாட்டின் மூலம் கிறிஸ்து தம் சபையின் உறுப்பினர்களை வழிநடத்துவார்
ஊழியத்தின் நான்காவது ஏஞ்சல் இறுதி எச்சரிக்கை, நீங்கள் கீழ்ப்படிதலுக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும் விசுவாசமாக இருந்து, பல நூற்றாண்டுகளாக
வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை உங்களுக்கு வழங்குவீர்கள்: "அந்த நேரத்தில் அவர்கள் ஜெருசலேமை சிம்மாசனம் என்று அழைப்பார்கள்.
ஆண்டவரே, எல்லா நாடுகளும் எருசலேமில் ஆண்டவரின் பெயரால் அவளிடம் கூடும்; மீண்டும் ஒருபோதும்

அவர்கள் தங்கள் தீய இருதயத்தின் நோக்கத்தின்படி நடப்பார்கள்" ஜெர். 3:17. "மேலும், ராஜ்யத்தின் இந்தச் சுவிசேஷம் சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும்", "எல்லா தேசங்களுக்கிடையில் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலுக்காகவும் " (மத். 24:14, ரோம். 1:5).

கிறிஸ்துவின் ஆவியின் செல்வாக்கிற்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும் எவரையும் கடவுள் யூதராகக் கருதுகிறார் என்பதை நாம் இப்போது பார்த்தோம் . இவ்வாறு, கிறிஸ்துவை நிராகரித்ததால், மாம்சத்தின்படி யூதர்களின் வாழ்க்கையில் நிறைவேற்ற முடியாத பின்வரும் வார்த்தைகள் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் நிறைவேறும்: "அந்நாளில் அவர்கள் எல்லா மொழிகளிலிருந்தும் பத்து பேரை எடுப்பார்கள். தேசங்களின், அவர்கள் ஒரு யூதரின் ஆடையின் விளிம்பில் எடுத்துக்கொண்டு: கடவுள் உன்னுடன் இருக்கிறார் என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டதால், நாங்கள் உன்னுடன் செல்வோம் என்று சொல்வார்கள். "சாக், 8: 21-23.

இந்த வார்த்தைகள் பூமியின் வரலாற்றின் கடைசி நாட்களில் கிறிஸ்துவின் உண்மையான நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பதன் மூலம் அனைத்து மக்களின் மனமாற்றத்தையும் முன்னறிவிக்கிறது. இவ்வாறு, ரோமானியர்களின் வார்த்தைகள் உண்மையாகக் காட்டப்படும்:

"எதற்காக? சிலர் அவிசுவாசிகளாக இருந்தால், அவர்களின் நம்பிக்கையின்மை அவர்களை அழித்துவிடும்.

கடவுளின் விசுவாசம்? எந்த விதத்திலும்; கடவுள் எப்போதும் உண்மையாகவும், ஒவ்வொரு மனிதனும் பொய்யராகவும் இருக்கட்டும்.

கடவுளின் விசுவாசம் அப்படியே உள்ளது. தம்மைச் சேவிப்பவர்களின் வாழ்வில் அவர் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவார்.

யூத அவிசுவாசிகள் மற்றும் எல்லா வயதினருடனும் கடவுளின் செயல்களை பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் தேர்ந்தெடுக்கும் விதியை வழங்குவது அவருடைய பங்கில் நியாயமானது என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம். நம் மனதில் நாம் மேற்கொள்ளும் கடவுளின் போக்கின் மதிப்பீடு பவுல் இவ்வாறு கூறும்போது குறிப்பிடுகிறார்: "எழுதப்பட்டுள்ளபடி: நீங்கள் உங்கள் வார்த்தைகளால் நீதிமான்களாக்கப்படுவீர்கள், நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும்போது வெற்றிபெறுவீர்கள்".

கடவுள் நிகழ்வுகளை வழிநடத்திய விதத்தைப் பரிசீலித்த பிறகு, அவர் செய்த எல்லாவற்றிலும் நாம் அவருக்கு காரணத்தைக் கூறுவோம் என்று அவை அர்த்தப்படுத்துகின்றன.

"நம்முடைய அநியாயமே தேவனுடைய நீதிக்குக் காரணமாயிருந்தால், நாம் என்ன சொல்வோம்? கடவுள் அநியாயமா, நம்மீது கோபத்தை வரவழைக்கிறாரா? (நான் ஒரு மனிதனாகப் பேசுகிறேன்) இல்லை, இல்லையெனில், அவர் எப்படி தீர்ப்பளிப்பார்?

கடவுள் உலகமா? ஆனால் என் பொய்யின் மூலம் கடவுளின் சத்தியம் அவருடைய மகிமைக்கு அதிகமாக இருந்தால், நான் ஏன் இன்னும் பாவி என்று நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறேன்? நாம் ஏன் (நாம் நிந்திக்கப்படுகிறோம், சிலர் சொல்வது போல்) சொல்லக்கூடாது : நல்லது வருமாறு தீமை செய்வோம்? இவற்றின் கண்டனம் நியாயமானது" ரோம் . 3:5-8.

அநீதிக்கு ஆளானவர்களுக்கு நீதி வழங்குவதே கடவுளின் செயல். சங்கீதக்காரன் கூறியது போல்: "கடவுளே, எனக்கு நீதி வழங்குங்கள், பொல்லாத தேசத்திற்கு எதிராக என் வழக்கை வாதாடும். வஞ்சகமும் அநியாயமுமான மனிதனிடமிருந்து என்னை விடுவிக்கவும்" சங். 43: 1. நாம் ஒருவருக்கு அநியாயம் செய்தால், அந்த நபர் கூக்குரலிட்டார். கடவுளிடம், அவரிடம் நீதி கேட்க, கடவுள் பதிலளித்தார், நம்மீது தீர்ப்பை அனுப்பினார், இந்த வழக்கில் "நம்முடைய அநீதி" "கடவுளின் நீதிக்குக் காரணம்" என்று நாம் கூறலாம். வேறுவிதமாகக் கூறினால், நமது மோசமான நடத்தை செயலை ஏற்படுத்தியது அல்லது தூண்டியது ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியை நிலைநாட்ட கடவுள். இதைத்தான் பவுல் விளக்கினார்.

ஆனால், அநீதி இழைத்தவர் தனது தவறான நடத்தை கடவுளின் இருப்புக்கும் நீதி வழங்கப்படுவதற்கும் பங்களிக்கிறது என்ற சாக்குப்போக்குடன் தன்னை நியாயப்படுத்த முயற்சிப்பதற்கு இது இடமளிக்காது. தீமையைத் திருத்த கடவுள் செயல்படுகிறார் என்பது அதற்குக் காரணமானவரை மன்னிக்காது. அவர் கூறுகிறார்: "பாவம் செய்யும் ஆத்துமா, அது இறக்கும் ... துன்மார்க்கரின் அக்கிரமம் அவர் மீது விழும்" ஈஸ். 18:4, 20. மேலும் தீர்க்கதரிசி எரேமியா அறிவித்தார்: "ஆ, கர்த்தராகிய ஆண்டவரே... உமது கண்கள் மனுபுத்திரரின் எல்லா வழிகளையும் நோக்கித் திறந்திருக்கிறது; . 32:17-19. ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் படைப்புகளுக்கு விகிதாசாரத்தைப் பெற வேண்டும் என்று நீதி கோருகிறது.

முடிவு காலத்தில், கடவுள் பூமியில் வசிப்பவர்களின் அக்கிரமத்தை ஏழு பயங்கரமான வாதைகளால் தண்டிப்பார்: "அப்பொழுது ஆலயத்திலிருந்து ஒரு பெரிய சத்தம் வருவதை நான் கேட்டேன், ஏழு தேவதூதர்களை நோக்கி: நீங்கள் போய் ஏழு பேரையும் பூமியில் ஊற்றுங்கள். கடவுளின் கோபக் கிண்ணங்கள் " Rev. 16:1 காலம் செல்லச் செல்ல மனிதகுலம் தீய செயல்களில் தன்னை மேலும் மேலும் ஆழமாக மூழ்கடித்திருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இது நிகழும்போது அது உண்மையான நீதியின் செயலாகக் கருதப்படும் என்று கணிப்பது பாதுகாப்பானது. கடவுளுடைய பங்கில், " தீய மற்றும் வஞ்சகமுள்ள மனிதர்கள் கெட்டதிலிருந்து கெட்டவர்களாக மாறுவார்கள்" 2 தீமோ. 3:13. ரோமர்களின் வார்த்தைகளில், அவர் "உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பதில்", "அவருடைய கோபத்தை" நம்மிடையே மனந்திரும்பாமல், கலகக்காரர்களாக, தீயவர்களாக இருப்பவர்கள் மீது நீதியுள்ளவராக இருப்பார்.

ரோமர்களின் உரையில், பொல்லாதவர்களின் கண்ணோட்டத்தில் கடைசி நாட்களின் யதார்த்தத்தை பவுல் கருதுகிறார் . அவர் பொய் சொல்கிறார், தீமை செய்கிறார். மேலும் அவர் எவ்வளவு வக்கிரமாக இருக்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர் தனது நீதியுள்ள அண்டை வீட்டாரின் பரிசுத்தத்தையும் , அவர் கீழ்ப்படிகிற பைபிளின் கட்டளைகளையும் உயர்த்திக் காட்டுகிறார். வெளிப்படையாக, துன்மார்க்கன் வேறுபாட்டைக் கவனிக்கிறான், அவன் நீதிமான்களைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது அவனுடைய மனசாட்சியைத் தொடுகிறான். இந்தச் சூழ்நிலையில், அவர் நீதியை மேம்படுத்துவதற்கும், அதனால் கடவுளின் திட்டத்திற்குத் தீமை செய்வதன் மூலமும் ஒத்துழைக்க முடியும் என்று தூண்டினால், அது முடியாது என்ற பதிலைப் பெறுவார். மாறாக, அவருடைய அக்கிரமத்திற்காக அவர் கண்டனம் செய்யப்படுவதே நியாயமானது. இந்த புரிதலில் இருந்து வார்த்தைகளின் அர்த்தம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்: "ஆனால் என் பொய்யின் மூலம் கடவுளின் உண்மை அவரது மகிமைக்கு அதிகமாக இருந்தால், நான் ஏன் இன்னும் பாவி என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறேன்? நாம் ஏன் சொல்லக்கூடாது: தீமை செய்வோம், அதனால் அவர்கள் கண்டனம் நியாயமானது.

சில சமயங்களில் நாம் ஒருவருக்கு உதவி செய்வதையோ அல்லது அவர்களின் தேவையை நம் சக்திக்குட்பட்ட போது பூர்த்தி செய்வதையோ புறக்கணிக்கும் போது மேற்கூறிய வார்த்தைகள் நிறைவேறும் . நேரம் கடந்து செல்கிறது, கடவுள் மற்றொரு கருவி மூலம் செயல்படுகிறார், விடுதலையைக் கொண்டுவருகிறார். ஆகவே, விடுதலையில் கடவுளின் செயல் வெளிப்பட்டதால், நம்முடைய அலட்சியம் கடவுளின் திட்டத்திற்குப் பங்களித்தது, அவருக்குச் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தது என்று நினைக்கத் தூண்டப்படுகிறோம் . " நன்மை வருமாறு தீமை செய்வோம்" என்று கூறும் முறை இது . தீங்கு செய்வது, விவிலிய அர்த்தத்தில், கடவுள் அல்லது மற்றவர்களின் காரணத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுவதைக் கொண்டிருக்கவில்லை. "நன்மை செய்யத் தெரிந்தவன், அதைச் செய்யாதவன் பாவம் செய்கிறான்."

அத்தை. 4:17. நம்முடைய அலட்சியத்தால் பாதிக்கப்பட்டவரை வேறு வழியில் விடுவிப்பதற்காக கடவுள் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டால், அதை நாம் நல்லொழுக்கமாக கருத முடியாது. அது அல்ல. அப்படி நினைப்பவர்களுக்கு, பின்வரும் வார்த்தைகள் செல்லுபடியாகும்: "அவர்களின் கண்டனம் நியாயமானது".

சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிப்பவர்கள் அனைவரும் பொல்லாதவர்களால் நிந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். அகராதியின்படி, அவமதிப்பு என்பது மரியாதைக்குரிய ஒருவரை அவமதிக்கும் அல்லது புண்படுத்தும் அனைத்து செயல்களையும் வரையறுக்கும் சொல். ஒருவர் செய்யாத செயலை ஒருவருக்குக் கூறுவதன் மூலமோ அல்லது அவரது நடத்தை அல்லது குணாதிசயங்களுக்குப் பொருந்தாத லேபிளை அவருக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலமோ நீங்கள் அவதூறு செய்யலாம். பவுலும் விசுவாசத்தில் இருந்த அவருடைய சகோதரர்களும், நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தவர்களும் நிந்திக்கப்பட்டனர். அவர் கூறினார்: "நாம் நிந்திக்கப்படுகிறோம், சிலர் சொல்வது போல்" "தீமை செய்வோம், நல்லது வரட்டும்". அலட்சியத்தையும் அக்கிரமத்தையும் நற்பண்புகளாகக் கருதுவதற்கு அவர்கள் கற்பித்ததாக அவர்களின் எதிரிகள் அறிவித்தனர். உண்மை வேறாக இருந்தது. "உண்மையான நீதிக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும்" மனிதர்களை வழிநடத்த ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை அவர்கள் பிரசங்கித்தார்கள்: "இயேசுவில் உள்ள சத்தியம் போல அவரில் நீங்கள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள்; கடந்தகால உரையாடல் தொடர்பாக நீங்கள் பழைய மனிதனைக் களைந்துவிட்டீர்கள். வஞ்சகமான இச்சைகளை நீக்கி, உங்கள் மனதின் ஆவியில் புதுப்பித்து, புதிய மனிதனைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்;

பரிசுத்தம்" எப். 4:21-24.

சாத்தான் - அதன் பெயர் எதிரி என்று பொருள்படும் - கடவுளின் உண்மையான நற்செய்திக்கு முரண்படாததைக் கண்டு, அவனது தூதர்களை இழிவுபடுத்த மனித முகவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் உத்தியைப் பயன்படுத்தினான். மக்கள் தனது பேச்சைக் கேட்க விரும்பாத ஒரு தப்பெண்ணத்தை உருவாக்குவார் என்று அவர் நம்பினார். " கிறிஸ்துவின் மகிமையின் சுவிசேஷத்தின் ஒளி அவர்களுக்குப் பிரகாசிக்காதபடி, இந்த யுகத்தின் கடவுள் அவிசுவாசிகளின் மனதைக் குருடாக்கினார் " 2 கொரி. 4: 4. இருப்பினும், அவர் விரக்தியடைவார் என்று வேதம் வெளிப்படுத்துகிறது. அவருடைய திட்டங்கள் அனைத்தும், ஏனெனில் "ராஜ்யத்தின் இந்த நற்செய்தி உலகெங்கும் எல்லா நாடுகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும்" மத். 24:14. அப்போது, "சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறதுபோல, பூமி கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்" ஏசா 11:9.

"அதனால் என்ன? நாம் சிறந்தவர்களா? இல்லை, ஏனென்றால் யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் அனைவரும் பாவத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் முன்பே காட்டியுள்ளோம்; எழுதப்பட்டபடி, நீதிமான்கள் ஒருவரும் இல்லை, ஒருவரும் கூட இல்லை. புரிந்துகொள்பவர் யாரும் இல்லை; இல்லை. கடவுளைத் தேடுபவன் இல்லை, எல்லாரும் வழிதவறிப் போய்விட்டார்கள், ஒன்றுசேர்ந்து பயன்றும் போனார்கள், நன்மை செய்பவர் இல்லை, ஒருவரும் இல்லை, அவர்கள் தொண்டை திறந்த கல்லறை, நாவினால் வஞ்சகமாக நடந்துகொள்கிறார்கள், விஷம் அவர்களின் உதடுகளுக்குக் கீழே கழுக்கள் உள்ளன; அவர்களின் வாய் சாபமும் கசப்பும் நிறைந்தது, அவர்களின் கால்கள் இரத்தம் சிந்துவதற்கு விரைவாக இருக்கும், அவர்களின் வழிகளில் அழிவும் துன்பமும் இருக்கும்; அவர்கள் அமைதியின் வழியை அறியவில்லை, முன்பு கடவுளுக்கு பயப்படவில்லை. அவர்களின் கண்கள்" ரோம். 3: 9-18.

யோவான் எழுதினார்: "குழந்தைகளே, ஒருவரும் உங்களை ஏமாற்ற வேண்டாம். நீதியைச் செய்கிறவர் நீதிமான்" 1 யோவான் 3:7. மேலும் நீதியைப் பின்பற்றுவது என்பது கடவுளின் பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும், ஏனெனில் "அவருடைய கட்டளைகள் அனைத்தும் நீதியே" சங். 119:172. கிறிஸ்துவைத் தவிர, எந்த மனிதனும் பாவம் செய்யாமல் வாழ்ந்ததில்லை. பவுல் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "ஆகையால், ஒரே மனிதனால் பாவமும், பாவத்தால் மரணமும் உலகத்தில் நுழைந்தது, மரணம் எல்லா மனிதர்களுக்கும் பரவியது, எனவே அனைவரும் பாவம் செய்தார்கள்" ரோம். 5:12. அவர் பாவம் செய்ததால், ஆதாமின் இயல்பு தீமையை நோக்கி சாய்ந்தது, மேலும் அவர் தன்னில் சக்தி இல்லாமல் இருந்தார்

அதை எதிர்க்க. இந்த பாரம்பரியத்தை அவர் தனது சந்ததியினர் அனைவருக்கும் வழங்கினார். கிறிஸ்து இல்லாமல், கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் நாம் நம்மைக் காண்கிறோம்: "நான் மாம்சத்திற்குரியவன், பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவன் ... சரீர மனம் கடவுளுக்கு எதிரான பகை, ஏனென்றால் அது கடவுளின் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல, உண்மையில் அது இருக்க முடியாது. எனவே, மாம்சத்தில் உள்ளவர்கள் கடவுளைப் பிரியப்படுத்த முடியாது" ரோ. 7:14; 8:7, 8.

இயல்பிலேயே நீதியாக இல்லாதது ஆதாமின் சந்ததியினர் அனைவருக்கும் - அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் ஒரு நிபந்தனை. தேசியம் எதுவாக இருந்தாலும் - அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய மதச் சலுகைகள் கூட - அனைவருக்கும் ஒரே இயல்பு . இந்த உண்மையை பவுல் ரோமர்களுக்கு எழுதிய வார்த்தைகளில் ஆராய்கிறார். அவர்கள் எல்லோரையும் விவரிக்கிறார்கள் - யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதிகள், அன்றும் இன்றும் பைபிளைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் மற்றும் அறியாதவர்கள்: "அதனால் என்ன? நாம் இன்னும் சிறந்தவர்களா? இல்லை, யூதர்கள் மற்றும் கிரேக்கர்கள் அனைவரும் பாவத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் முன்பு நிரூபித்துள்ளோம். அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது: நீதிமான் ஒருவனும் இல்லை, ஒருவனும் இல்லை, புரிந்துகொள்பவன் இல்லை, கடவுளைத் தேடுகிறவன் இல்லை, அவர்கள் எல்லாரும் வழிதவறிச் சென்று, ஒன்றுசேர்ந்து பயனற்றவர்களாகிவிட்டார்கள், நன்மை செய்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஒருவரும் இல்லை, அவர்கள் தொண்டை திறந்த கல்லறை, அவர்கள் நாக்கால் வஞ்சகமாக நடந்துகொள்கிறார்கள்; அவர்கள் உதடுகளுக்குக் கீழே கழுதை விஷம் இருக்கிறது; அவர்களுடைய வாய் சபித்தலும் கசப்பும் நிறைந்தது; அவர்களுடைய கால்கள் இரத்தம் சிந்துவதற்கு விரைந்திருக்கும், அவர்கள் பாதைகளில் அழிவும் துன்பமும் ஆகும்; அமைதியின் வழியை அவர்கள் அறியவில்லை. அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாகக் கடவுளுக்குப் பயம் இல்லை." பைபிளின் மூலம் கடவுளுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருந்தாலும் கூட, நமது இயல்பை மாற்ற முடியாது. தத்துவார்த்த அறிவு பத்துக் கட்டளைகள் மனிதனின் இதயத்தை மாற்றாது, "கடவுளின் வல்லமை" மட்டுமே மாற்றத்தையும் அதன் விளைவாக பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்பையும் கொண்டு வர முடியும் (ரோ. 1:16).

"சட்டம் எதைச் சொன்னாலும், அது நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் உள்ளவர்களுக்குச் சொல்கிறது என்று இப்போது நாம் அறிந்திருக்கிறோம், அதனால் ஒவ்வொரு வாயும் மூடப்பட்டிருக்கும், மேலும் உலகம் முழுவதும் கடவுளுக்கு முன்பாக ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படும், எனவே எந்த மாம்சமும் அவருக்கு முன்பாக நியாயப்பிரமாணத்தின் செயல்களால் நியாயப்படுத்தப்படாது. நியாயப்பிரமாணம், ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தினால் பாவத்தைப் பற்றிய அறிவு வரும்" ரோமர் 3:19, 20.

மேலே உள்ள வார்த்தைகளில், பவுல் யதார்த்தத்தை அறிவிக்கிறார்: கடவுளின் கட்டளைகள் அவரைப் பிரியப்படுத்தும் நடத்தையைத் தெரிவிக்கின்றன; இந்த தரத்தின்படி வாழ்வது நமது சொந்த பலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்ற முடிவுக்கு அவை நம்மை வழிநடத்துகின்றன. எனவே, சட்டத்தின் கடிதம் நாம் பாவிகள் என்பதையும், நாம் கீழ்ப்படியாமையான கண்டனம் நியாயமானது என்பதையும் நம்பவைக்கும் நோக்கத்திற்காக உதவுகிறது. "சட்டத்தை மீறுவதே பாவம்" 1 யோவான் 3:4. மேலும் "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" ரோம். 6:23.

சட்டத்தை அறிவதற்கு முன், மனிதன் தனது தவறுகளை உள்ளுணர்வுடன் புரிந்துகொள்கிறான். ஆனால் பத்துக் கட்டளைகளை நீங்கள் அறிந்தால் உங்கள் மனசாட்சி தெளிவாக விழித்துக் கொள்கிறது. அவருடைய கடமை என்ன, அது அவரால் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதில் சந்தேகமில்லை. "சட்டத்தின் மூலம் பாவத்தைப் பற்றிய அறிவு வருகிறது." எனவே, "சட்டம் எதைச் சொன்னாலும், அது சட்டத்தின் கீழ் உள்ளவர்களுக்குச் சொல்கிறது", அதாவது, கடவுளுடைய அரசாங்கத்தின் குடிமக்களுக்கு - மனிதர்கள் உட்பட அவரது அனைத்து உயிரினங்களையும் உள்ளடக்கியது - "ஒவ்வொரு வாயும் மூடப்படும் மற்றும் முழு உலகமும் கடவுளுக்கு முன்பாக கண்டிக்கப்படுகிறார்."

உடல்நிலை சரியில்லாதவர்கள் மட்டுமே மருத்துவரிடம் செல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆன்மீக வாழ்விலும் இப்படித்தான்.

மனிதன் தன்னைப் பாவியாகப் பார்க்க வேண்டும், இரட்சகரின் உண்மையான தேவையை உணர வேண்டும் - "நீதியின் பசி மற்றும் தாகத்தை" உணர, அவன் இல்லாத நீதிக்காக (மத். 5:6) அவனது கடிதம், ரோமர்களிடமிருந்து 1:18 முதல் 3:20 வரை, நாம் அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நோயின் நோயறிதலை முன்வைக்க, சுருக்கமாக, இந்த வசனங்களில், எல்லா மனிதர்களும், அவர்களின் இயற்கையான நிலையில், கிறிஸ்து இல்லாமல், தீமை செய்கிறார்கள் என்று விளக்குகிறார். அறிவு மனிதனின் இயல்பை மாற்றாது, தீமையின் மீதுள்ள அவனது விருப்பத்தை வெல்லும் ஆற்றலைக் கொடுக்காது என்பதால், பத்துக் கட்டளைகளை அறிந்தவர்களுடைய உண்மையும் உண்மை. எனவே, கடவுளின் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்தின் அறிவின் முன், அது இயற்கையின் செயல்களால் கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். அல்லது பத்து கட்டளைகளின் கடிதத்தின் மூலம், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பாவங்களுக்காக மரண தண்டனை விதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறார்கள்.

எல்லா மனிதர்களையும் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களாகக் கண்டுபிடித்து, அவர்களை நம்பவைத்த பிறகு, பால் தன்னை முன்வைக்கிறார்

அவர்கள் குணமடைகிறார்கள்:

"ஆனால், இப்போது நியாயப்பிரமாணத்திற்குப் புறம்பாக தேவனுடைய நீதி வெளிப்பட்டது, நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சியங்கள் உள்ளன; அதாவது, இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதன் மூலம் கடவுளுடைய நீதியானது அனைவருக்கும் மற்றும் விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் உள்ளது, ஏனென்றால் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. .எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய மகிமையை இழந்துவிட்டார்கள்" ரோமர் 3:21-23

கடவுளுடைய நீதி "சட்டமில்லாமல்" வெளிப்பட்டது என்று பவுல் கூறுகிறார். இந்த வார்த்தை முந்தைய வசனங்களிலிருந்து புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. அத்தியாயம் 3 இன் தொடக்கத்திலிருந்து அவர் யூதர்கள், இஸ்ரவேலர்கள், சட்டத்தின் மக்கள் என்று அழைக்கப்படும் சூழ்நிலையில் கவனம் செலுத்துகிறார் . 19 ஆம் வசனத்தின் மூலம், சட்டத்தைப் பற்றிய அறிவு அவர்களின் இயல்பை மாற்றாததால், இயற்கையால், கடவுளால் முன்மொழியப்பட்ட தரத்தை அவர்கள் அடைய முடியாது என்று அவர் வாதிடுகிறார்; அது அவர்களை ஒன்றும் அறியாத பேசன்களை விட வலிமையானதாக மாற்றாது. தெய்வீக உதவி இல்லாமல், சட்டம் அவர்களுக்குப் பயன்படுவது, அவர்கள் எவ்வளவு அத்துமீறுபவர்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுவதற்கு மட்டுமே. அதன் மூலம் அவர்களின் கடந்த காலம் மாற்ற முடியாத மீறல்களின் பட்டியலை முன்வைப்பதையும், நிகழ்காலத்தில் கூட அவர்கள் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதையும் காண்கிறார்கள்.

மனிதன் கடவுளின் நீதியைப் பின்பற்றுவதற்கு, சட்டத்தின் கடிதத்தை விட அதிகமான ஒன்றைப் பெறுவது அவசியமாகும். அது கடவுளிடமிருந்து ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும். இந்த கட்டத்தில்தான் வசனம் 21 இன் கதை தொடங்குகிறது: "ஆனால் இப்போது கடவுளின் நீதி நியாயப்பிரமாணம் இல்லாமல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, நியாயப்பிரமாணம் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சியங்கள் உள்ளன." இந்த வார்த்தைகளால் சட்டத்தின் கடிதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று அறிவிக்கப்படுகிறது. தேவ குமாரனாகிய கிறிஸ்து பூமிக்கு வருவதை பவுல் அறிவிக்கிறார்.

அந்த நேரத்தில், கிடைத்த பரிசுத்த வேதாகமம் பழைய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்கள். மேலும் அவர்கள் "சட்டம் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர். இயேசு, தாம் அவற்றை மாற்ற வரவில்லை என்று கூறும்போது, "நான் சட்டத்தையோ தீர்க்கதரிசிகளையோ அழிக்க வந்தேன் என்று நினைக்காதீர்கள்: நான் அழிக்க வரவில்லை, நிறைவேற்றுவதற்காக வந்தேன்" என்று கூறினார். மேலும் அவர் கூறினார்.: "வேதங்களைத் தேடுங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அவற்றில் நித்திய ஜீவன் இருப்பதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், அவர்கள் என்னைப் பற்றி சாட்சியமளிக்கிறார்கள்" யோவான் 5:39. அப்படியே இருக்கட்டும், "சட்டமும் தீர்க்கதரிசிகளும்" - தி

வேதங்கள் - கிறிஸ்துவைப் பற்றி சாட்சி கூறுகின்றன. ரோமர்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நியாயப்பிரமாணத்தாலும் தீர்க்கதரிசிகளாலும் காணப்பட்ட "கடவுளின் நீதி" கிறிஸ்துவே. நியாயப்பிரமாண அறிவினால் மட்டுமே மனிதன் அதற்குக் கீழ்ப்படிய முடியாததால், இரட்சகராகிய கிறிஸ்து இயேசுவை கடவுள் அனுப்பினார். அவர் நமது நீதியரசர். ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவில் விசுவாசிப்பதன் மூலம் தேவனுடைய நீதியைப் பெற முடியும் என்று பவுல் கூறுகிறார்: "இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனுடைய நீதியானது அனைவருக்கும் மற்றும் விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும்; எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஏனென்றால், எல்லாரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய மகிமையை இழந்துவிட்டார்கள்."

"கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள மீட்பின் மூலம், தம்முடைய கிருபையினால் சுதந்திரமாக நீதிமாண்களாக்கப்படுதல். தேவனுடைய பொறுமையின் கீழ், கடந்தகால பாவங்களை மன்னித்து, அவருடைய நீதியை வெளிப்படுத்தும்படி, அவருடைய இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தின் மூலம் ஒரு சாந்தப்படுத்துதலாக கடவுள் அமைத்தார். இந்த நேரத்தில் அவருடைய நீதியை நிரூபிக்க, அவர் நீதியுள்ளவராகவும், இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவரை நியாயப்படுத்துகிறவராகவும் இருப்பார். ரோ. 3:24-26.

இங்கே ஒரு வேலை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதில் நாம் எந்த செயலில் பங்கும் இல்லை. எல்லா மனிதர்களின் நிலையும்: கீழ்ப்படியாமை, மீறுபவர்கள். பின்னர் அனைவரையும் காப்பாற்ற கடவுள் முன்முயற்சி எடுத்தார். "கடவுள் கிறிஸ்துவுக்குள் உலகத்தை ஒப்புரவாக்கி, அவர்களுடைய பாவங்களை அவர்களுக்கு எதிராக எண்ணாமல் இருந்தார்... பாவம் அறியாதவனை நமக்காகப் பாவமாக்கினார், அதனால் நாம் அவரில் தேவனுடைய நீதியாக இருக்கிறோம்" 2 கொரி. 5: 20, 21. கிறிஸ்து தம் உடலில் நம் பாவங்களை மரத்தில் (சிலுவையில்) சுமந்தார்" 1 பெட். 2:24. அதனால் நாங்கள் மன்னிக்கப்பட்டோம்.

எல்லா காலங்களிலும் மனிதர்கள் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் கிறிஸ்துவால் சிலுவையில் செலுத்தப்பட்டது. கிறிஸ்து இயேசுவில் கொடுக்கப்பட்ட இலவச மன்னிப்பை நம்புகிற அனைவரும் இந்த யதார்த்தத்தை உரிமையாக்குகிறார்கள். "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், ஆனால் தேவனுடைய வரமோ கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நித்திய ஜீவன்" ரோம். 6:23. இதுவே கடவுளின் கிருபை, அல்லது தகுதியற்ற தயவு - சிலுவையில் மற்றும் அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, பரிசுத்த ஆவியின் மூலம், மரணத்தின் ஆக்கினையிலிருந்து நாம் மீட்கப்பட்டு, அவர் மூலம் வாழ்வதற்கு அவருடைய குமாரனின் ஜீவனைக் கொடுத்தல். என்றென்றும் கீழ்ப்படிதலில்.. இது மேலும் விளக்கப்படும் முன்னோக்கி.

"கடவுள் முன்மொழிந்தார்" இந்த வெளிப்பாடு அவருடைய முன்முயற்சியைக் காட்டுகிறது. எல்லா மனிதர்களிலும், "கடவுளைத் தேடுபவர் ஒருவரும் இல்லை" என்பது போல், அவர் வடிவமைத்து உருவாக்கிய இரட்சிப்பை முன்மொழிய அவர் நம்மிடம் வந்தார் (ரோமர் 3:11). இந்த இரட்சிப்பு கிறிஸ்துவின் இரத்தமான "அவருடைய இரத்தத்தில் விசுவாசத்தின் மூலம் சாந்தப்படுத்துதலை" கொண்டுள்ளது. "மாம்சத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் உள்ளது" (லேவி. 17:11) என்று பைபிள் போதிக்கிறது. ஆகையால், கிறிஸ்து தம்முடைய ஜீவனைத் தங்கள் பாவங்களுக்காகக் கொடுத்தார் என்று நம்புகிற எவருக்கும் அவருடைய இரத்தத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது . கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மை மன்னித்திருக்கிறார் (எபே. 4:32). தியாகத்தை நம்புவதன் மூலம், மன்னிப்பு என்ற ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறோம்.

இந்த மன்னிப்பு கிறிஸ்து செய்த "பரிசுத்தம்" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வேலையின் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இது யாத்திராகமம் புத்தகத்தில், இஸ்ரவேல் மக்களின் அனுபவத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மோசே சீனாய் மலைக்கு சென்றபோது, அவர் நாற்பது நாட்கள் அங்கேயே இருந்தார். சிறப்பு வழிமுறைகளைப் பெறுதல்

மக்களுக்கு தொடர்பு. இதற்கிடையில், மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்த மக்கள், ஒருவேளை அவர் தாமதமாகத் திரும்ப மாட்டார் என்று கருதி, ஆரோனை ஒரு சிலை - தங்கக் கன்று - கட்டத் தூண்டினர் மற்றும் அவர்கள் அவரை வணங்கத் தொடங்கினர். "அப்பொழுது கர்த்தர் மோசையை நோக்கி: போ, கீழே போ; நீ எகிப்திலிருந்து கொண்டு வந்த உன் ஜனங்கள் தங்களைக் கெடுத்துக்கொண்டு, நான் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்ட வழியை விட்டு சீக்கிரமாய் விலகிப்போய், வார்க்கப்பட்ட கன்றுக்குட்டியை உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் அவருக்கு முன்பாகப் பணிந்து, அவருக்குப் பலிகளைச் செலுத்தி: இஸ்ரவேலே, எகிப்து தேசத்திலிருந்து உன்னை வெளியே கொண்டுவந்த உன் கடவுள் இதுவே... மோசே முகாமுக்குள் வந்தபோது, கன்றுக்குட்டியையும் நடனமாடுவதையும் பார்த்தான், அவன் அதைக் கொளுத்தினான், அவனுடைய கோபம் மூண்டது, அவன் தன் கைகளில் இருந்த மாத்திரைகளை எறிந்து, மலையின் அடிவாரத்தில் அவற்றை உடைத்தான்... மறுநாள் மோசே சொன்னது நடந்தது. மக்களே, நீங்கள் ஒரு பெரிய பாவம் செய்தீர்கள், ஆனால் இப்போது நான் கர்த்தரிடம் செல்வேன், ஒருவேளை நான் உங்கள் பாவத்திற்குப் பரிகாரம் செய்வேன், எனவே மோசே கர்த்தரிடம் திரும்பி, இப்போது இந்த மக்கள் பெரும் பாவம் செய்துவிட்டார்கள் என்றான். தாங்களே பொன் தெய்வங்கள், இப்போது அவர்களின் பாவத்தை மன்னியுங்கள், இல்லையென்றால், நீங்கள் எழுதிய உங்கள் புத்தகத்திலிருந்து என்னை அழித்துவிடுங்கள்.

மோசஸ் செய்த பாவநிவாரணம், அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசும் செயலைக் கொண்டிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது மக்கள் கர்த்தருக்கு முன்பாக, தங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும்படி அவரிடம் கேட்கிறார்கள். மீட்பின் பெரிய திட்டத்தில் "கடவுளுக்கு மனிதர்களுக்கும் இடையில் ஒரு மத்தியஸ்தர் இருக்கிறார், இயேசு கிறிஸ்து" 1 தீமோ. 2:5. அவர் பரிந்து பேசி, அவருடைய உயிரை - அவருடைய இரத்தத்தை - நமது கடனுக்காக செலுத்துவதன் அடிப்படையில், நம்முடைய பாவங்களுக்கு உறுதியான மன்னிப்பை வழங்குமாறு கடவுளிடம் கேட்கிறார். கடவுள் எப்போதும் கிறிஸ்துவின் கோரிக்கைகளுக்கு நமக்காக பதிலளிக்கிறார், அவர் தாமே கூறியது போல்: "நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதைக் கேட்டாலும், நான் செய்வேன், பிதா குமாரனில் மகிமைப்படுவார்" யோவான் 14:13.

இவ்வாறு, கிறிஸ்துவின் பலியில் விசுவாசம் மற்றும் அவர் செய்யும் சாந்தப்படுத்துதல் மூலம், கடவுள் நம்முடன் பொறுமையாக இருப்பதைக் காட்டுகிறார், கடந்த காலத்தில் நாம் செய்த பாவங்களை மீட்டெடுக்கிறார் அல்லது மன்னிக்கிறார். ரோமர்களின் மொழியில்: "கடவுளின் பொறுமையின் கீழ், முன்பு செய்த பாவங்களை மன்னிப்பதன் மூலம் அவரது நீதியை நிரூபிக்க."

ஆனால் கிறிஸ்து செய்யும் பரிந்துபேசுதல் அல்லது சாந்தப்படுத்தும் பணி, கடந்தகால பாவங்களுக்கான மன்னிப்பை மட்டுமல்ல. அதன் மூலம் நிகழ்காலத்திலும் ஒரு வரம் பெற்றோம், இத்தருணத்தில் அவரிடம் சரணடைந்தோம். இது எபிரேயர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சரணாலய சடங்கில் விளக்கப்பட்டது.

பாவநிவிர்த்தி செய்யும் போது, பாதிரியார் பாவநிவாரண பலியின் இரத்தத்தில் தன் விரலை நனைத்து, "பரிசுத்தம்" என்று அழைக்கப்படும் தேவனுடைய ஆலயத்தின் இரண்டு உட்புறப் பகுதிகளை பிரிக்கும் திரைச்சீலையே "கர்த்தருக்கு முன்பாக, திரைக்கு முன்பாக" தெளித்தார். மற்றும் "மிகப் பரிசுத்தமான" லேவி. 4:16, 17, 20. இரத்தம் ஜீவனைக் குறிக்கிறது (லேவி. 17:11), இந்த சடங்கு ஆலயத்தில் கிறிஸ்துவின் உயிரைக் கொடுப்பதைக் குறிக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் நாம் "கடவுளின் ஆலயம்" (1 கொரி. 3:17) இதன் விளைவாக, சடங்கில் உள்ள போதனை என்னவென்றால், கிறிஸ்து விசுவாசிகளுக்காக பரிந்து பேசும் போது, அவர்களுக்காக தம் வாழ்க்கையைத் தெரிவிப்பார், சரணாலயத்தில் பாதிரியாராக செயல்படுவார். பவுல் சடங்குக்கு இடையேயான தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறார். சரணாலயத்தில் செய்யப்படும் இரத்தத்தையும், இந்த தெய்வீகப் பணியையும் இந்த வார்த்தைகளால் தெளிக்க வேண்டும்: "எருதுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகளின் இரத்தமும், மாடுகளின் சாம்பலும் அசுத்தமானவர்கள் மீது தெளிக்கப்பட்டால், மாம்சத்தைச் சுத்தப்படுத்துவது எவ்வளவு? நித்திய ஆவியால் அவர் தம்மை மாசற்றதாக ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்துவின் இரத்தம் அதிகம்

கடவுளே, உயிருள்ள கடவுளுக்கு சேவை செய்ய உங்கள் மனசாட்சியை இறந்த செயல்களிலிருந்து தூய்மைப்படுத்துவீர்களா?

ஹெப். 9:13, 14. யோவானின் பதிவிலிருந்து நாம் பார்க்கக்கூடியபடி, கிறிஸ்து தற்காலத்தில் விசுவாசிகளுக்கு பரிசுத்த ஆவியைத் தொடர்புகொண்டு தம்முடைய உயிரைக் கொடுப்பார்: "இயேசு மீண்டும் அவர்களிடம், பிதாவைப் போலவே உங்களுக்கும் சமாதானம் என்றார். என்னை அனுப்பினேன், நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன், இதைச் சொல்லி, அவர்கள் மேல் ஊதினார், அவர்களை நோக்கி: பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார்." யோவான் 20:21, 22.

சுவாசிப்பதன் மூலம், கிறிஸ்து தனது சீடர்களுக்கு ஆன்மீக வாழ்க்கையைத் தெரிவித்தார். சிருஷ்டியில் நடந்ததைப் போலவே இதுவும் இருந்தது. "தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை பூமியின் பூமியால் உண்டாக்கி, அவன் நாசியில் ஜீவ சுவாசத்தை ஊதினார், மனுஷன் ஜீவனுள்ள ஆன்மாவானான்" ஜெனரல் 2:7. தேவன் உயிரற்ற ஒரு களிமண் பொம்மையை உண்டாக்கினார். பிறகு அவர் சுவாசித்தார். அவரது ஆவி பொம்மைக்குள் நுழைந்தது, அது உயிருள்ள மனிதனாக மாறியது.

அதேபோல், நாம் முன்பு "அக்கிரமங்களிலும் பாவங்களிலும் மரித்தவர்களாக" இருந்தோம். 2:1. ஆனால் நாம் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தபோது, அவர் தம்முடைய ஆவியை நமக்கு அனுப்பினார், அவரால் நாம் சுத்திகரிக்கப்பட்டோம். பேதுரு கூறினார்: "மனந்திரும்புங்கள், பாவமன்னிப்புக்காக நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்; நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்" அப்போஸ்தலர் 2:38. "கடவுள் தம் மகனின் ஆவியை அனுப்பினார். உங்கள் இதயங்களில் "கலா. 4:6. ஆவியின் சக்தி நமது பாவ ஆசைகளுக்கு எதிராக செயல்படுகிறது மற்றும் பரிசுத்தத்தை நோக்கி ஆசைகளை உள்வைக்கிறது. "மாம்சம் ஆவிக்கு எதிராகவும், ஆவி மாம்சத்திற்கு எதிராகவும் போர் செய்கிறது, ஏனென்றால் அவை ஒருவருக்கொருவர் எதிர்மாறாக உள்ளன; அதனால் நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்ய மாட்டீர்கள். கேல் 5:17. மேலும், கடவுளின் பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான செயல்களைச் செய்ய ஆவி நம்மைப் பலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு, நாம் பாவத்திற்கு அடிமைகளாக இருந்த நிலையிலிருந்து அவரால் எடுக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்படுகிறோம். எனவே, "கர்த்தருடைய ஆவி எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே சுதந்திரம் இருக்கிறது" 2 கொரி. 3:17.

கடவுளின் ஆவி விசுவாசியான மனிதனை மாற்றுவதால், அவர் அநீதியை திறம்பட செய்வதை நிறுத்திவிட்டு நீதியை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்குகிறார், இது கடவுளின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது. கடவுளின் கட்டளைகள் நீதியானவை (சங். 119:172). பவுல் கூறினார்: "ஆனால் நீங்கள் ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டால், நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லை" கலா. 5:18. அதைச் செய்கிறவன் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ் இல்லை, அல்லது அதைக் கண்டிக்கப்படுவதில்லை. பைபிள் பரிசுத்த ஆவியை அழைக்கிறது "நீதியின் பரிசுத்த ஆவி." (ஏசா. 4:4) இவ்வாறு, கிறிஸ்து விசுவாசியின் இருதயத்தில் தம்முடைய ஆவியை ஊற்றும்போது, விசுவாசியின் இருதயத்தில் அவர் உண்மையில் கீழ்ப்படிதலை ஊற்றுகிறார். இதை வேறுவிதமாகக் கூறினால், அவர் மனிதனின் இதயத்தை - என்னுடையது மற்றும் உங்களுடையது - தூய்மையான மற்றும் கீழ்ப்படிதலுள்ள ஒன்றாக மாற்றுகிறார். ஆகவே, கட்டளைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிவது முழுவதுமாக கடவுளிடமிருந்து வந்ததைக் காணலாம். கிறிஸ்து கடவுளிடமிருந்து பெற்ற ஆவியை விட்டுக்கொடுப்பதன் மூலம், விசுவாசத்தின் மூலம் நம் இதயங்களில் வேலையைச் செய்கிறார். இதன் விளைவாக, "நிகழ்காலத்தில்", அதாவது, நாம் நம்பும் தருணத்தில், கடவுளின் நீதி நம் வாழ்வில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

"இயேசுவில் விசுவாசம் உள்ளவரை அவர் நீதியுள்ளவராகவும், நியாயப்படுத்துபவராகவும் இருப்பார்". கடவுள் நம்பிக்கை கொள்வதாகக் கூறுவதால், தீமை செய்யத் தீர்மானித்த இதயத்துடன், "நீதிமான்" என்று அறிவித்தால் கடவுள் நியாயமாக இருக்க மாட்டார். இயேசு இதைப் பற்றி அப்போஸ்தலன் ஜேம்ஸ் தெளிவாகக் கூறுகிறார்: "கடவுள் ஒருவரே என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள்; நீ நன்றாக செய்கிறாய். பேய்களும் நம்பி நடுங்குகின்றன. ஆனால், வீணான மனிதனே, கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்துவிட்டது என்பதை நீ அறிய விரும்புகிறாயா? அத்தை. 2:19, 20. ஆனால் கடவுள் ஒரு மனிதனின் இருதயத்தைப் புதுப்பித்து, அவன் பாவத்திலிருந்து நீதிக்கு மாறும்போது, கடவுளுடைய அறிவிப்பு

அவருடைய மரியாதை, அவர் நியாயமானவர். யோவான் கூறியது போல் உள்ளது: "குழந்தைகளே, யாரும் உங்களை ஏமாற்ற வேண்டாம். நீதியைச் செய்கிறவன் நீதியுள்ளவனாக இருக்கிறான், அவன் நீதியுள்ளவனாக இருக்கிறான். பாவம் செய்பவன் பிசாசின் ஆவான்; பிசாசு ஆரம்பத்திலிருந்தே பாவம் செய்கிறான். இதற்காகவே தேவனுடைய குமாரன் தன்னை வெளிப்படுத்தினார்: பிசாசின் கிரியைகளை செயல்தவிர்க்க.

கடவுளால் பிறந்தவன் பாவம் செய்வதில்லை; ஏனெனில் அவனுடைய விதை அவனில் நிலைத்திருக்கிறது; அவர் கடவுளிடமிருந்து பிறந்ததால் பாவம் செய்ய முடியாது. 1 யோவான் 3:7-9. "ஒரு மனிதன் (மற்ற மனிதர்களுக்கும் கடவுளின் சிருஷ்டிகளுக்கும் முன்) செயல்களால் நீதிமான்களாக்கப்படுவதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள், விசுவாசத்தினால் மட்டும் அல்ல" யாக்கோபு 2:24.

தேவன் தன் ஆவியின் வல்லமையினால் பாவத்திலிருந்து நீதிக்கு மாற்றப்பட்ட மனிதனை நியாயப்படுத்துவதில் அல்லது "நீதிமான்" என்று அறிவிப்பதில் நீதியுள்ளவர். நாம் கிறிஸ்துவை நம்முடைய இரட்சகராக விசுவாசிக்கும்போது இந்த வேலையைச் செய்ய அவருக்கு அனுமதி கொடுக்கிறோம்; அவரது தியாகம் மற்றும் எங்கள் சார்பாக பரிந்துரை. "நம்பிக்கை உள்ளவர்களிடம் கடவுள் இந்த வேலையைச் செய்கிறார்" என்று பவுல் ரோமர்களிடம் கூறினார்

© 2000 by Thomas Nelson Publishers

"அப்படியானால் தற்பெருமை எங்கே? அது விலக்கப்பட்டது. எந்தச் சட்டத்தால்? கிரியைகளா? இல்லை; ஆனால் விசுவாசத்தின் சட்டத்தால்.

ஆகவே, ஒரு மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள் இல்லாமல் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம். ரோம். 3:27, 28.

நம் இதயத்தில் உள்ள வேலையைச் செய்து, நம்மைக் கீழ்ப்படியச் செய்பவர் கடவுள் என்பதால், நாம் செய்யும் எந்த நன்மையிலும் நாம் பெருமைப்பட இடமில்லை. மனிதன் மன்னிக்கப்படுகிறான், அவனுடைய இருதயம் கடவுளால் மாற்றப்பட்டு - அல்லது நீதிமானாக்கப்படுகிறான் . தீர்க்கதரிசிகள் கூறியது போல்: "ஆண்டவரே, எங்களை உமக்கு மாற்றுங்கள், நாங்கள் மாற்றப்படுவோம்" லாம். 5:21. "ஆண்டவரே, நீர் எங்களுக்கு அமைதியைக் கொடுப்பீர், ஏனென்றால் எங்களுடைய எல்லா வேலைகளையும் எங்களில் செய்தவர் நீர்" ஈசா. 26:12. எனவே, மனிதன் நீதிமானாக்கப்படுகிறான், அதாவது, விசுவாசத்தினால் மட்டுமே பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவனாக, மன்னிக்கப்பட்டு நீதிமானாக்கப்படுகிறான். உங்கள் சொந்த பலம் அல்லது திறன்கள் இந்த வேலைக்கு சிறிதளவு பங்களிக்காது.

முந்தைய பத்தி தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படாமல் இருக்க. இங்கே ஒரு தெளிவு தேவை. விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம் அல்லது நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம். ஆனால் நம்பிக்கை என்பது நாம் செய்யும் ஒரு தேர்வின் விளைவு. யாராவது நமக்கு ஒரு கதை சொன்னால், அதை நம்பலாமா வேண்டாமா என்று முடிவு செய்கிறோம். சுவீசேஷக் கணக்கு விஷயத்திலும் இதுவே உண்மை . இந்த உண்மையை நாம் நம்புகிறோமா? கிறிஸ்து நம் பாவங்களுக்காக மரித்து இன்று உயிர்த்தெழுந்து நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார் என்று நாம் நம்புகிறோமா? நாம் அதைக் கேட்கும்போது, கடவுளின் ஆலி அதை நம்பும்படி நம்மை அழைக்கிறது, ஏனென்றால் அவர் "விசுவாசத்தின் ஆலி" கேல். 5:5. இந்த நம்பிக்கையை நாம் எதிர்க்கவில்லை என்றால், நாங்கள் நம்புவோம். காப்பாற்றும் நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கும். இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நாம் இந்த நம்பிக்கையை எதிர்க்காமல் இருக்க வேண்டும். சரியான தேர்வு செய்ய கடவுள் நம்மை அழைக்கிறார், ஆனால் அதை செய்ய நம்மை கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. இது நமது சுதந்திர விருப்பத்தின் கோட்டைக்குள் உள்ளது.

இந்த சூழ்நிலையை இன்னும் கருத்தில் கொள்ளும்போது, நம் ஆன்மாவின் எதிரி நமக்கு இதுபோன்ற எண்ணங்களைத் தர முயற்சிக்கிறார்: "நான் நம்புகிறேனா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை; நான் அதை நம்பவில்லை என்று நினைக்கிறேன்." அல்லது: "என்னால் நம்ப முடியவில்லை; எனக்கு இரட்சிப்பு இல்லை." இது உங்களுக்கு நடந்திருந்தால், கிறிஸ்து இந்த சிக்கலை மிக எளிதாக தீர்க்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். கிறிஸ்து உங்களுக்கு விசுவாசத்தைக் கொடுக்கும்படி கடவுளிடம் கூக்குரலிடுங்கள், அது உடனடியாகத் தோன்றும். நீங்கள் அறிந்த அடுத்த விஷயம், நீங்கள் உறுதியான விசுவாசியாக இருப்பீர்கள். இது தெளிவாக கற்பிக்கப்படுகிறது

பைபிளில். ஒரு குறிப்பிட்ட தகப்பன் கிறிஸ்துவிடம் வந்து கூறியதாக அவள் தெரிவிக்கிறாள்: "ஆசாரே, ஊமை ஆவியுள்ள என் மகனை நான் உங்களிடம் கொண்டு வந்தேன்; அவன் எங்கு அவனைப் பிடித்தாலும், அவன் அவனைத் துண்டு துண்டாகக் கிழித்து, நுரைத்து, பற்களை நசுக்குகிறான், அவன் வீணாகி வருகிறது, நான் உங்கள் சீடர்களிடம் அவரைத் துரத்தச் சொன்னேன், ஆனால் அவர்களால் முடியவில்லை ... மேலும் அவர் தனது தந்தையிடம் கேட்டார்: இது அவருக்கு எவ்வளவு காலமாக நடக்கிறது? உன்னால் ஏதாவது செய்ய முடிந்தால், எங்களுக்கு இரங்குங்கள், எங்களுக்கு உதவுங்கள் என்று இயேசு அவரிடம் கூறினார்: நீங்கள் நம்பினால், விசுவாசிக்கிறவருக்கு எல்லாம் கூடும், உடனே சிறுவனின் தந்தை கண்ணீருடன் கதறி அழுதார்: நான் நம்புகிறேன். ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசத்திற்கு உதவுங்கள், மக்கள் கூட்டம் வருவதைக் கண்டு, இயேசு அசுத்த ஆவியைக் கடிந்துகொண்டு, அவரை நோக்கி: ஊமையும் செவிடான ஆவியே, நான் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்: அவனைவிட்டு வெளியே வா, இனி அவனுக்குள் பிரவேசிக்காதே என்றார். அவன், கூக்குரலிட்டு, அவனைப் பலமாக அசைத்து, வெளியே போனான்; மேலும் சிறுவன் இறந்தது போல் இருந்தான், அதனால் அவன் இறந்துவிட்டான் என்று பலர் சொன்னார்கள். ஆனால் இயேசு அவனைக் கைப்பிடித்து உயர்த்தினார், அவர் எழுந்தார். மாற்கு 9:17-27.

"அவர் யூதர்களுக்கு மட்டும் தான் கடவுள்? அவர் புறஜாதிகளுக்கும் அல்லவா? உண்மையாகவே, கடவுள் ஒருவரே, ஏனெனில் விருத்தசேதனத்தை விசுவாசத்தினாலேயும், விருத்தசேதனமில்லாததை விசுவாசத்தினாலேயும் நியாயப்படுத்துகிறவர். ஆகையால் விசுவாசத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்தை வீணாக்குகிறோம் அல்லவா? எப்படியிருந்தாலும், நாங்கள் சட்டத்தை நிறுவியுள்ளோம். ரோம். 3:29-31.

எல்லா மனிதர்களும் ஒரே நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பவுலுக்கு முன் ஒரு சில வசனங்கள் கூறுகின்றன: "எல்லோரும் பாவம் செய்து, தேவனுடைய மகிமையை இழந்துவிட்டார்கள்" ரோம். 3:23. உங்கள் தேசியம் உங்கள் உள் இயல்பை மாற்றாது. எனவே, அவர்கள் கடவுளால் மன்னிக்கப்படக்கூடிய வழி ஒன்றுதான்: இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்தின் மூலம். மோசேயின் சட்டத்தின்படி விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட யூதரும், விருத்தசேதனம் செய்யப்படாத புறஜாதியரும் விசுவாசத்தினால் மன்னிக்கப்படுகிறார்கள். இன்று வரை, நம் மனித மூதாதையர்களைப் போலவே நாமும் இருப்பதால், நாம் விசுவாசத்தால் மட்டுமே நியாயப்படுத்தப்பட முடியும். வேறு எந்த வழியிலும் கடவுளால் மன்னிக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படும் ஒரு மக்கள் இருந்ததில்லை அல்லது இருக்க மாட்டார்கள்.

கடைசி நாட்களில், அபோகாலிப்ஸ் நேரத்தில், பூமியிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் அதே நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று கடவுள் தீர்மானித்திருப்பதற்கான சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன : " வானத்தின் நடுவில் மற்றொரு தேவதை பறப்பதை நான் கண்டேன், அவர் பூமியில் வசிப்பவர்களுக்கும், சகல தேசத்தாருக்கும், இனத்தாருக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், ஜனங்களுக்கும் அறிவிப்பதற்காக, நித்திய சுவிசேஷத்தைக் கொண்டிருந்தார்." Rev. 14: 6. தேசியம், தத்துவம், கட்சி அல்லது மதம் என்று எந்த வேறுபாடும் இல்லை, சுவிசேஷம் அனைவருக்கும் ஒன்றுதான், இயேசு, "நான் கதவு; ஒருவன் என் வழியாய் பிரவேசித்தால் அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்" யோவான் 10:9.

கிறிஸ்துவில் உள்ள விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதையும், இந்த வல்லமையால் மனமாற்றம் செய்யப்பட்டு நீதிமாண்களாகவும், கடவுளுடைய சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவும் ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் சமீபத்தில் குறிப்பிட்டோம் (கலா. 4:5; 5:17, 18). இதன் விளைவாக, நம்பிக்கையுள்ள மனிதனின் இதயத்தில் சட்டம் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தேவன் மனிதனோடு செய்த உடன்படிக்கையின் வாக்கு இதுவே: "அந்த நாட்களுக்குப் பிறகு நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்தாரோடு செய்யும் உடன்படிக்கை இதுவே ; என் சட்டங்களை அவர்களுக்குப் புரியவைத்து, நான் எழுதுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவர்கள் தங்கள் இதயங்களில்." எபி.

8:10. எனவே, "அப்படியானால், நாம் விசுவாசத்தால் சட்டத்தை ரத்துசெய்கிறோமா? எந்த வகையிலும், ஆனால் சட்டத்தை நிறுவவில்லை."

ஒரு மனிதன் நீதிமானாக்கப்பட்டால், அவன் கீழ்ப்படிந்தவனாக ஆக்கப்படுகிறான். அவர் மனமாற்றம் அடையவில்லை என்பதை அவருடைய படைப்புகள் காட்டுகின்றன என்றால், அது அவர் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை என்பதற்கு சான்றாகும். இந்த சூழ்நிலையில், அவர் நியாயப்படுத்துவதாக நினைத்தாலோ அல்லது சொன்னாலோ, அவருடைய நம்பிக்கை வீண், அவர் தன்னை ஏமாற்றிக் கொள்கிறார். இந்தப் பிழையில் யாரும் விழாதபடிக்கு, இயேசு எச்சரித்தார்: "என்னிடம் 'ஆண்டவரே, ஆண்டவரே' என்று சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாரும் பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டார்கள், மாறாக பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவர்களே. பலர் என்னிடம் சொல்வார்கள். அந்நாளில் ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, உமது பெயரால் நாங்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா, உம் பெயரால் பிசாசுகளைத் துரத்தினோம், உமது பெயரால் பல அற்புதங்களைச் செய்தோம், அப்போது நான் அவர்களிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்வேன்: நான் உன்னை அறிந்திருக்கவில்லை: புறப்படு. அக்கிரமத்தைச் செய்கிறவர்களே, என்னிடமிருந்து. மத். 7:21-23.

ரோமர்கள் 4

"அப்படியானால், நாம் மாம்சத்தின்படி நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாமை அடைந்துவிட்டோம் என்று என்ன சொல்லுவோம்? ஆபிரகாம் கிரியைகளால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருந்தால், அவர் பெருமைப்படுவதற்கு ஏதாவது இருக்கிறது, ஆனால் கடவுளுக்கு முன்பாக இல்லை. எனவே வேதம் என்ன சொல்கிறது? ஆபிரகாம் கடவுளை நம்பினார், அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. இப்போது எந்த ஒரு வேலையும் செய்வருக்கு, வெகுமதி கருணையின்படி கணக்கிடப்படுவதில்லை, மாறாக கடனைப் பொறுத்து. ஆனால், நடைமுறைப்படுத்தாமல், துன்மார்க்கரை நியாயப்படுத்துகிறவரை விசுவாசிக்கிறவனோ, அவனுடைய விசுவாசம் நீதியாக எண்ணப்படும். அதுபோலவே தாவீதும், கடவுள் யாருடைய கிரியைகள் இல்லாமல் நீதியைக் கருதுகிறாரோ, அந்த மனிதனை ஆசீர்வதித்தார் என்று அறிவிக்கிறார்: யாருடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, பாபங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஆண்டவர் பாவத்தைக் கணக்கிடாத மனிதன் பாக்கியவான்." ரோம். 4:1-8.

"தந்தை" என்ற வார்த்தை பைபிளில் மூதாதையர் அல்லது பரமேறியைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இஸ்ரவேலர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியினர் - அதனால்தான் அவர்கள் அவரைத் தங்கள் தந்தையாகக் கருதினர், பின்னர் அத்தியாயத்தில், பவுல் அவர் "தந்தை" என்று கருதப்படுகிறார் என்று விளக்குகிறார். விசுவாசம்" (ரோமர் 4:12), மேலும் அவரை "ஆபிரகாம், தந்தை யார் நம் அனைவரின்", யூதர்கள் மற்றும் யூதர் அல்லாதவர்கள். (ரோமர் 4:16). இந்த காரணத்திற்காக, ஆபிரகாமின் கதை இங்கே இஸ்ரவேலர்களுக்கு மட்டுமல்ல, விசுவாசமுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரு போதனையான எடுத்துக்காட்டு என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். உங்கள் அனுபவம் உண்மையான நம்பிக்கைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

முன்வைக்கப்பட்ட வாதம் என்னவென்றால், தனது சொந்த பலத்தால் அல்லது "மாம்சத்தின்படி", ஆபிரகாம் கடவுளுக்கு முன்பாக எதையும் சாதிக்கவில்லை. ஆதியாகமத்தில் கூறப்பட்ட அவரது கதை இதோ: "அப்ராம் (ஆண்டவரிடம்) கூறினார்: இதோ, நீங்கள் எனக்கு குழந்தைகளைத் தரவில்லை, இதோ, என் வீட்டில் பிறந்தவர் என் வாரிசாக இருப்பார்.

இதோ, கர்த்தருடைய வார்த்தை அவனுக்கு உண்டாகி: இவன் உன் வாரிசாக இருக்கமாட்டான்; ஆனால் உங்கள் வயிற்றில் இருந்து வெளியே வருபவர் உங்கள் வாரிசாக இருப்பார். பின்னர், அவரை வெளியே அழைத்துச் சென்று, வானத்தைப் பாருங்கள் என்றார்

உங்களால் எண்ண முடிந்தால் நட்சத்திரங்களை எண்ணுங்கள். அவன் அவனை நோக்கி: உன் சந்ததியும் அப்படியே இருக்கும் என்றார். அவன் கர்த்தரை விசுவாசித்தான், அதை அவருக்கு நீதியாக எண்ணினான்" ஜெனரல். 15:3-6. ஆபிரகாமுக்கு குழந்தைகள் இல்லை. இன்னும் கோடிக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட ஒரு முழு தேசமும் அவனிடமிருந்து வரும் என்று கடவுள் அவருக்கு வாக்குறுதி அளித்தார். அவற்றை உருவாக்கும் வலிமையோ சக்தியோ அவரிடம் இல்லை. அவரது மனைவி, "சாராய் மலடி, அவளுக்கு குழந்தைகள் இல்லை"

ஜெனரல் 11:30. அவர் செய்த எதுவும் இந்த யதார்த்தத்தை மாற்றாது. ஆனால் கடவுள் தம்முடைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பினார். பிறகு, தேவன் அவனுடைய விசுவாசத்தை எண்ணி, அதைக் கனம்பண்ணினார், அவருக்கான வேலையைச் செய்தார். அவருக்கு ஒரு மகனைக் கொடுத்தார்.

"அவன் கர்த்தரை விசுவாசித்து, அதை அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினான்." நீதி தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கு ஒத்திருக்கிறது, ஏனென்றால் "அவருடைய கற்பனைகளெல்லாம் நீதியே" (சங். 119:172) ஆபிரகாமின் விசுவாசம் நீதியாகக் கூறப்பட்டது. ஏனெனில் அதன் மூலம் கடவுள் தம்முடைய வல்லமையால் உழைத்து நிறைவேற்றினார்

உடமணங்கள்.

கடவுள் நம் பாவங்களை மன்னிக்கிறார் என்பதை ஆபிரகாமின் அனுபவம் விளக்குகிறது. மன்னிப்பு என்பது இரண்டு ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு என்பதையும் இது காட்டுகிறது : (1) நமது கடந்தகால பாவங்களின் பதிவேட்டை மாற்றுவது மற்றும் (2) தற்காலத்தில் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான அதிகாரத்தை வழங்குவது, நாம் கீழே பார்ப்போம்.

(1) நமது கடந்தகால பாவங்களின் பதிவை மாற்றுதல். நமது கடந்த கால வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போது, நாம் பத்துக் கட்டளைகளை பலமுறை மீறியிருப்பதைக் காண்கிறோம் - இதனால் சட்டம் கூறும் நீதி, கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை நம்மிடம் இல்லை. நமது கடந்த காலத்தை மாற்ற நாம் முற்றிலும் சக்தியற்றவர்கள். ஆனால் கடவுள் இன்னும் கிறிஸ்துவில் நம்மை மன்னித்தார் (எபே. 4:32). ஆகையால், கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மை மன்னித்திருக்கிறார் என்று நம்பி நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம் அல்லது மன்னிக்கப்படுகிறோம் . கடவுள் ஆபிரகாமுடன் செய்தது போல், நம்முடைய விசுவாசத்தை நீதியாக எண்ணுகிறார். இதன் விளைவாக, விசுவாசிகள் ஒருபோதும் பாவம் செய்யாத மக்களாக அவரால் பார்க்கப்படுகிறார்கள்.

இதை நாங்கள் கீழே சிறப்பாக விளக்குகிறோம்.

தெய்வீக மன்னிப்பு என்பது ஒரு பரிமாற்றத்தை உள்ளடக்கியது. கடவுள் நம் கடந்த காலத்தை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையுடன் மாற்றுகிறார், மேலும் நமது பாவங்களுக்கான வெகுமதியாக நமக்கு விழும் மரணத்தை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையுடன் மாற்றுகிறார். அவரது பரிபூரண வாழ்க்கையின் பதிவு, ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை, தீவனம் முதல் சிலுவை வரை, நமது கடந்த கால மீறல்களை மாற்றுகிறது. அவருடைய மரணம் நம்முடைய பாவங்களுக்கு நாம் தகுதியான மரணத்தை மாற்றுகிறது (ரோமர் 6:23). இந்த பரிமாற்றத்தின் மூலம் நாம் கடவுளுக்கு முன்பாக சுத்தமாக இருக்கிறோம். தேவன் நம்மை தம்முடைய குமாரனைப் போலவே பரிபூரணமாக பார்க்கிறார். இது, பைபிளில், கிறிஸ்துவின் உருவம், பாதிரியார் யோசுவாவின் அழுக்கு ஆடைகளை சுத்தமான ஆடைகளுக்காக மாற்றுகிறது. "பின்னர் அவர் தனக்கு முன் இருந்தவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்: இந்த அழுக்கு ஆடைகளை அவனிடமிருந்து அகற்று. அவன் யோசுவாவை நோக்கி: இதோ, உன் அக்கிரமத்தை உன்னைவிட்டு நீங்கிவிட்டேன்; 3:4. சுத்தமான ஆடைகள் கிறிஸ்துவின் பரிபூரண கீழ்ப்படிதலின் வாழ்க்கை அல்லது அவருடைய நீதிக்கு ஒத்திருக்கிறது. ஆபிரகாம் கடவுளை நம்பினார், இது நீதியாக எண்ணப்பட்டது - வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றமாக - மகன். அவர் அதைப் பெற்றார். எனவே நாமும் கடவுளை நம்புகிறோம், இது நமக்கு நீதியாக எண்ணப்படுகிறது - நமது கடனை செலுத்தி, நமது கடந்த காலத்தை கிறிஸ்துவுக்கு மாற்றுவோம் என்ற தெய்வீக வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றமாக .

(2) தற்போதைய காலத்தில், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய அதிகாரம் வழங்குதல். ரோமர்களில் பவுல் மேற்கோள் காட்டிய ஆபிரகாமின் உதாரணம், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பரிமாற்றம் நமக்கு அற்புதமான ஒன்று என்றாலும், கடவுளின் மன்னிப்பு நமக்கு வழங்கும் அனைத்தையும் அது உள்ளடக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. விசுவாசத்தின் விளைவாக, கடவுள் ஆபிரகாம் மற்றும் சாராவிற்குள் ஒரு வேலையைச் செய்தார், அவர்களுக்கு பலத்தை அளித்தார் மற்றும் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தையைப் பெற உதவினார். வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில், இருவருக்குமே உருவாக்கக் கூடிய உடல் நிலை இல்லை. ஆபிரகாமின் "உடல் இறந்து விட்டது, ஏனென்றால் அவருக்கு கிட்டத்தட்ட நூறு வயது", மேலும் சாரா, மலட்டுத்தன்மையுடன் இருந்ததால், "கருப்பை இறந்துவிட்டது" ரோம் 4:19. "சாரா ஏற்கனவே பெண்களின் வழக்கத்தை நிறுத்திவிட்டாள்" என்று பைபிள் கூறுகிறது. " ஜெனரல். 18:11. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவளுக்கு இனி மாதவிடாய் இல்லை. ஆனாலும் ஆபிரகாம் நம்பிக்கைக்கு விரோதமாக விசுவாசித்தான், அவன் அநேக தேசங்களுக்குத் தகப்பனானான்: உன் சந்ததியும் இப்படியே இருக்கும். சாராவின் வயிற்றை அழித்ததற்காகவும் இல்லை. மேலும் அவர் கடவுளின் வாக்குறுதியை சந்தேகிக்கவில்லை... மேலும் அவர் வாக்குறுதியளித்ததை அவரால் செய்ய முடியும் என்று முழுமையாக நம்பினார், எனவே அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது. ரோமர் 4:18-22.

கடவுள் தனக்கு மகனைக் கொடுப்பார் என்று ஆபிராம் நம்பினார் . இந்த வேலை முற்றிலும் தெய்வீக சக்தியின் செயல்பாட்டைச் சார்ந்தது. ஆகையால், ஈசாக்கு பிறந்தபோது, அவர் எல்லா மகிமையையும் கடவுளுக்குக் கொடுத்தார் - அது உண்மையில் யாருக்கு சொந்தமானது - அது தனக்கே இல்லை. நமக்கும் அப்படித்தான். நாங்கள் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறோம், அதன் விளைவாக, "கடவுள் தம்முடைய குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களில் அனுப்பினார்," பரிசுத்த ஆவி, பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்யும் சக்தியாக (கலா. 4:6), , நம்முடைய பாவச் சித்தத்தைச் செய்யாதபடிக்கு (கலா. 5:17) ஆகவே, நாம் "ஆவியால் நடத்தப்படும்போது" நாம் "சட்டத்தின் கீழ்" இல்லை (கலா. 5:18). நாம் அதற்குக் கீழ்ப்படிவதால் நாம் அதைக் கண்டிக்கவில்லை . ஆபிரகாமின் விஷயத்தைப் போலவே, நம்மில் உள்ள பரிசுத்த ஆவியின் வேலை முற்றிலும் கடவுளிடமிருந்து வந்தது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, கடவுள் நமக்குத் தரும் பாவ மன்னிப்புப் பொதியில் பொதிந்துள்ள உடனடி ஆசீர்வாதங்கள் அவருடைய செயல் மற்றும் அவருடையது மட்டுமே என்பதை நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் மரணத்தை நாம் தகுதியானவற்றிற்காக பரிமாறிக்கொள்வது மற்றும் நமது அழுக்கு கடந்த காலத்திற்கான அவரது பரிபூரண வாழ்க்கை, அதே போல் பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் நம்மில் மனமாற்றத்தை மேற்கொள்வது ஆகிய இரண்டும் கடவுளின் செயல்கள். எனவே அவர்கள் அனைவருக்கும் மகிமை அவருக்கு மட்டுமே - அனைத்தும் அவருக்கும் நமக்கும் இல்லை. கிறிஸ்துவுக்கு நம்மையே ஒப்படைத்த பிறகு நம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்காக நம்மைப் புகழ்வதற்கு சாத்தான் சில சமயங்களில் மக்களை, நல்ல எண்ணம் கொண்டவர்களைப் பயன்படுத்துகிறான். ஆனால் நாம் படிப்பதன் வெளிச்சத்தில், புகழைப் பெறாமல், அவருக்குரிய மகிமையை நாமே எடுத்துக் கொள்ளாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

தெய்வீக மன்னிப்புப் பணியில் நாம் ஏதேனும் சுறுசுறுப்பான பங்கேற்பைக் கொண்டிருந்தால், மன்னிப்புக்கு தகுதியானவர்கள் என்று நாம் தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் அது நமக்கு ஒரு கிருபையாக, அதாவது கடவுளால் வழங்கப்பட்ட ஒரு தயவாக, நமக்குத் தகுதியில்லாதது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே தாவீது அறிவித்தார், பவுல் குறிப்பிடுவது போல்: "கடவுள் கிரியைகள் இல்லாமல் நீதியைக் கணக்கிடுகிற மனிதன் பாக்கியவான், யாருடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றனவோ, யாருடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர் பாக்கியவான்கள் . ஆண்டவர் பாவத்தைக் கணக்கிடுவதில்லை" (சங். 31:1, 2).

"இந்த பாக்கியம் விருத்தசேதனம் செய்பவருக்கு மட்டும் வருமா அல்லது விருத்தசேதனம் செய்யாதவருக்கும் வருமா?

விசுவாசம் ஆபிரகாமுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று நாம் கூறுகிறோம். அப்படியானால், அது அவருக்கு எப்படிக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது?

விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டதா அல்லது விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவரா? விருத்தசேதனத்தில் அல்ல, ஆனால் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாத நிலையில். மற்றும் பெற்றார்

விருத்தசேதனத்தின் அடையாளம், அவர் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதபோது விசுவாசத்தின் நீதியின் முத்திரை, அவர் விருத்தசேதனம்

செய்யப்படாதபோது, விசுவாசி அனைவருக்கும் தந்தையாவார்; அதனால் அவர்களுக்கு நீதியும் எண்ணப்படும்; விருத்தசேதனம்

செய்துகொள்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, விருத்தசேதனம் செய்யாதவர்களுக்கும் தந்தையாக இருந்தார், ஆனால் நம் தந்தை ஆபிரகாம்

விருத்தசேதனத்தில் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் படிகளில் நடக்கிறார்."

ரோம். 4:9-12.

ஆபிரகாமுக்கு விருத்தசேதனத்தின் அடையாளத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன், அவர் பல நாடுகளின் தந்தையாக இருப்பார் என்று கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தார் . முதலாவதாக, ஆதியாகமம் 15-ல் கூறப்பட்டுள்ளபடி, "அவன் அவனை வெளியே அழைத்துக்கொண்டுபோய், வானத்தைப் பார்த்து, நட்சத்திரங்களை எண்ணினால், உன்னால் எண்ணமுடியுமானால், அவைகளை எண்ணு என்று. அதற்கு அவர்: உன் சந்ததியும் அவ்வாறே இருக்கும் என்றார்" ஆதி 15:5 . பின்னர், அத்தியாயம் 17 குறிப்பிடுவது போல, அவர் தம் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்பதை அவருக்கு நினைவூட்ட ஒரு அடையாளமாக விருத்தசேதனம் செய்தார்." பிறகு ஆபிராம் முகங்குப்புறி விழுந்து, கடவுள் அவரிடம், "என்னைப் பொறுத்தவரை, இதோ, என் உடன்படிக்கையைப் பார்" என்றார். நீ: நீ பல தேசங்களுக்குத் தகப்பனாவாய்... தேவன் ஆபிரகாமிடம் சொன்னார்: ஆனால் நீயும் உனக்குப் பின் வரும் உன் சந்ததியும் என் உடன்படிக்கையைக் கடைப்பிடிப்பாய். எனக்கும் உங்களுக்கும் உங்களுக்குப் பின் வரும் உங்கள் சந்ததியினருக்கும் இடையே நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய எனது உடன்படிக்கை இதுவே: உங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டும். உங்கள் நுனித்தோலின் சதையை விருத்தசேதனம் செய்ய வேண்டும் ; இது எனக்கும் உங்களுக்கும் இடையேயான உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாக இருக்கும்" ஜெனரல்.

17:3, 4, 9-11. ஆகையால், ஆபிரகாம் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதபோது வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றான் என்பது தெரிகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், அதைப் பெற்றுக்கொண்டபோது, ஒரு நாள் தேவன் தன் மாம்சத்தை விருத்தசேதனம் செய்யும்படி கேட்பார் என்பது கூட அவனுக்குத் தெரியாது. எனவே, வாக்குத்தத்தம் விருத்தசேதனம் செய்யாமல் இருந்தது. இறைச்சியை வெட்டும் செயல், வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் அல்லது ஆபிரகாமை அதற்கு தகுதியானவராக ஆக்குவதற்கு எந்த நற்பண்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. தேசபக்தருக்கு இது கடவுளின் வாக்குறுதியை தொடர்ந்து நினைவூட்டும் ஒரு அடையாளத்தைத் தவிர வேறில்லை. பவுலின் வார்த்தைகளில் : விசுவாசத்தினால் வரும் நீதியின் முத்திரை.

ஆகவே ஆபிரகாம் எல்லா மக்களுக்கும் உண்மையான விசுவாசத்தின் முன்மாதிரியாக ஆனார். விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட யூதர்களுக்கு அவர் ஒரு முன்மாதிரியாகக் கருதப்படுகிறார், ஏனெனில் அவர் அவர்களின் மூதாதையர் மற்றும் விருத்தசேதனத்தின் அடையாளத்தைப் பெற்றார். ஆனால் அவர் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதவர்களுக்கும் ஒரு உதாரணம், ஏனெனில் அவர் வாக்குறுதியைப் பெற்றார் மற்றும் விருத்தசேதனம் செய்யப்படாதபோது அதை நம்பினார்.

இந்த அர்த்தத்தில் தான் அவர் "விசுவாசத்தின் தந்தை" என்று கருதப்படுகிறார் - அவர் விருத்தசேதனம் செய்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் உண்மையான விசுவாசத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. விருத்தசேதனம்". இங்கே அவர் உண்மையான விருத்தசேதனத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் - ஆவியின் - ரோமர் 2:28, 29 இல் கருத்துரைத்தார். இந்த வசனங்களின் விளக்கத்தில் நாம் ஏற்கனவே விவாதித்தோம்.

இயேசு கிறிஸ்துவை இரட்சகராக நம்புகிறவர்களுக்கு ஆவி கொடுக்கப்படுகிறது - ஆகையால் அது விசுவாசத்தினால் பெறப்படுகிறது (கலா. 3:14).
ஆகவே, ஆபிரகாமை "விருத்தசேதனத்தின் தந்தை" என்று கூறுவது, அவர் விசுவாசத்தின் தந்தை என்று கூறுவதற்கு சமம் - யூத கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகள் மட்டுமல்ல - "நம் தந்தை ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த அந்த விசுவாசத்தின் அனைத்து விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டவை அடிச்சுவடுகளில் நடப்பவர்கள்" அவர் இன்னும் விருத்தசேதனம் செய்யப்படவில்லை .

"ஏனெனில், அவர் உலகத்தின் வாரிசாக வேண்டும் என்ற வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்கோ அவருடைய சந்ததியினருக்கோ நியாயப்பிரமாணத்தினாலே உண்டானது அல்ல, விசுவாசத்தின் நீதியினாலே உண்டானது; நியாயப்பிரமாணத்தை உடையவர்கள் வாரிசுகளானால் விசுவாசம் வீண், வாக்குத்தத்தம். அழிக்கப்பட்டது" ரோ. 4:13, 14

குறிப்பிடப்பட்ட வாக்குறுதியானது புதிய பூமி, புதுப்பிக்கப்பட்ட, பாவமில்லாதது. "நாங்கள், அவருடைய வாக்குறுதியின்படி, புதிய வானங்களுக்கும் புதிய பூமிக்கும் காத்திருக்கிறோம், அதில் நீதி வாசமாயிருக்கிறது" 2 பேதுரு 3:13. கடவுள் ஆபிரகாமுக்கு ஒரு நிலத்தை - கானான் நாட்டைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தார். அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், ஆபிரகாம் அந்த இடத்தில் வாழ்ந்தார். ஆனாலும், பைபிள் தெரிவிக்கிறது, "ஆபிரகாம்... விசுவாசத்தினாலே வாக்குத்தத்தத்தின் தேசத்தில் குடியிருந்து, அந்நிய தேசத்தைப்போல, கூடாரங்களில் குடியிருந்தார்... ஏனென்றால், அஸ்திபாரங்களைக் கட்டியவரும் கட்டியவருமான நகரத்துக்காக அவன் காத்திருந்தான். கடவுள்" எபி. 11:8-10. இயேசுவின் வருகைக்குப் பிறகு புதுப்பிக்கப்பட்ட புதிய பூமியைப் பெறுவேன் என்று ஆபிரகாம் நம்பினார். கடவுள் வாக்குறுதி அளித்த இந்தச் சொத்தை விசுவாசத்தின் மூலம் மட்டுமே கைப்பற்ற முடியும் என்று பவுல் ரோமர்களுக்கு விளக்குகிறார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில், "கடவுள் எவ்வளவு வாக்குத்தத்தங்கள் இருக்கிறார்களோ, அவைகள் அவரில் ஆம், அவர் மூலமாக ஆமென்." 2 கொரி. 1:20. ஆமென் என்றால் "அப்படியே ஆகட்டும்". வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுளின் வாக்குறுதிகள் கிறிஸ்துவின் மூலம் மட்டுமே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அவரை நம்புகிறவர் அவற்றைப் பெறுகிறார்.

ஆபிரகாமின் செயல்கள் அவருடைய விசுவாசத்திற்குப் பிரதிபலிப்பாக அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் செயலின் விளைவாகும். இந்த அதிகாரத்தால் அவர் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார். ஆனால் அவருடைய கீழ்ப்படிதல் கடவுளிடம் பேரம் பேசும் பொருளாக இருக்க முடியாது. அதற்காக புதிய நிலத்தில் ஒரு அங்குலத்தை கூட அவரால் வாங்க முடியவில்லை . மனிதக் கீழ்ப்படிதல் என்பது நம்பிக்கையின் பலன் அல்லது விளைவு. ஆனால் அது கடவுளுக்கு எந்த தகுதியையும் கொண்டு வராது . மனிதனின் செயல்கள் அல்லது கீழ்ப்படிதல் கூட எதிர்காலத்தில் அவருக்கு ஒரு இடத்தைக் கொடுத்திருந்தால், சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர் புதிய பூமியில் கடவுளிடம் ஒரு இடத்தைக் கேட்க தகுதியுடையவராக இருப்பார். பின்னர் அது விசுவாசத்தால் மரபுரிமையாக இருக்காது. மேலும், விசுவாசத்தினால் அதைக் கொடுப்பதாகக் கடவுள் வாக்குறுதியளிப்பதில் அர்த்தமில்லை, அது விசுவாசத்தால் பெறப்படாது. வாக்குறுதி வெற்றிடமாகவோ அல்லது செல்லாததாகவோ இருக்கும். பவுலின் வார்த்தைகளின் பொருள் இதுதான்: "நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வாரிசுகளானால், விசுவாசம் வீண், வாக்குத்தத்தம் அழிக்கப்படும்."

"ஏனெனில், நியாயப்பிரமாணம் கோபத்தை உண்டாக்குகிறது; நியாயப்பிரமாணம் இல்லாத இடத்தில் மீறுதல் இல்லை; ஆகையால், அது விசுவாசத்தினாலே உண்டாயிருக்கிறது, அது கிருபையின்படி இருக்கும், அதனால் வாக்குத்தத்தம் எல்லா சந்ததியினருக்கும் உறுதியாய் இருக்கும்.

நியாயப்பிரமாணத்திற்குரியது மாத்திரம், ஆனால், நம்முடைய எல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாம், தான் விசுவாசித்தவருக்கு முன்பாக (எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, நான் உன்னை அநேக தேசங்களுக்குத் தகப்பனாக்கினேன்) கொண்டிருந்த விசுவாசம், அதாவது இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவற்றை உள்ளதைப் போல அழைக்கும் கடவுள். ரோம். 4:13-17

அந்த வசனத்தின் இரண்டாவது வாக்கியம், நாம் மீறுபவர்கள் என்பதை சட்டத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது. "பாவம் என்பது சட்டத்தை மீறுவதாகும்" I ஜான் 3:4 (புதிய அமெரிக்க மொழிபெயர்ப்பு). எனவே, சட்டம் இல்லை என்றால், அதை மீறுவது அல்லது பாவம் பற்றிய அறிவு இருக்காது.

நமக்குள் நீதி இல்லை என்று சட்டம் நம்மை நம்ப வைக்கிறது. ஏனெனில், "அவருடைய கட்டளைகள் யாவும் நீதியே," நாம் அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை (சங். 119:172). ஆகவே, புதிய பூமியை நாம் சொந்தமாகச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள முடியாததற்கான காரணத்தை அது காட்டுகிறது: "நீதி அதில் குடியிருக்கிறது"; நாம் நீதிமான்கள் அல்ல (2 பேதுரு 3:13). எனவே, இயேசு கிறிஸ்துவின் "விசுவாசத்தால்", அவருடைய நீதியில், "கடவுளின் கிருபையின்படி" மட்டுமே நமக்கு பரம்பரை வழங்க முடியும். , ஆபிரகாமின் அனைத்து ஆன்மீக சந்ததியினருக்கும் ஆபிரகாம் "விசுவாசத்தின் தந்தை" (ரோமர். 4:12), அவருடைய ஆவிக்குரிய பிள்ளைகள் இயேசு கிறிஸ்துவை நம்புபவர்கள். இவர்கள் "சட்டத்தின்" அதாவது யூதர்களாக இருக்கலாம். "ஆபிரகாமுக்கு இருந்த விசுவாசம்" அவர்கள் கொண்டிருக்கும் வரையில், மற்ற எல்லா நாட்டினரைப் போலவே சினாய் மீதும் சட்டம் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, இந்த ஆன்மீக அர்த்தத்தில், ஆபிரகாம் "நம் அனைவருக்கும் தந்தை", அதாவது ஒரு உதாரணம். அனைத்து விசுவாசிகளும், அவர்களின் தேசியத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், கொண்டிருக்கும் உண்மையான நம்பிக்கை.

வசனம் 17 ஆபிரகாம் உயிர்த்தெழுதலில் நம்பினார் என்ற கருத்தை முன்வைத்து, "இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவைகளை உள்ளவாறே அழைக்கும் தேவன்" என்பதில் அவருடைய விசுவாசத்தைப் பற்றி பேசும்போது, இந்தக் கருத்து பின்னர் தெளிவாகிவிடும். அடுத்த வசனங்களைப் படித்து விளக்குவதில் தொடங்கி.

"நம்பிக்கையோடு நம்பிக்கைக்கு விரோதமாக விசுவாசித்தவன், பல ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனானான். ஏனென்றால், அவர் கிட்டத்தட்ட நூறு வயதாக இருந்தார், அல்லது சாராவின் கருப்பை இறந்தார், மேலும் அவர் அவிசுவாசத்தின் மூலம் கடவுளின் வாக்குறுதியை சந்தேகிக்கவில்லை, ஆனால் விசுவாசத்தில் பலப்படுத்தப்பட்டார், கடவுளை மகிமைப்படுத்தினார், மேலும் அவர் வாக்குறுதியளித்ததை முழுமையாக நம்பினார். அதையும் செய்ய முடியும், அதனால் அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

ரோம். 4:18-22.

ஆபிரகாம் கடவுள் தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பினார், அவர் ஒரு மகன் மற்றும் அவர் மூலம் ஏராளமான சந்ததியினர். ஆனால் அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் இந்த நம்பிக்கை ஏற்கனவே மனித நம்பிக்கைக்கு முரணானது. ஆபிரகாம் வளர வளர, "அவருடைய சொந்த உடல் மரித்துவிட்டது." மேலும் அவரது மனைவியும் அவளது "கருப்பை இறந்துவிட்டது". வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாரா, மலட்டுத்தன்மையுடன் இருப்பதுடன், இனி மாதவிடாய் இல்லை; மேலும் ஆபிரகாம் அவருடன் உறவுகொள்ள கூட முடியவில்லை. மனித பார்வையில், இந்த ஜோடிக்கு குழந்தைகளைப் பெறுவது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது. அந்தச் சூழ்நிலையே முற்பிதாவின் நம்பிக்கைக்குக் கடுமையான சோதனையாக இருந்தது. அவர்கள் இருவருக்கும் குழந்தைகளைப் பெற கடவுள் உதவ முடியுமா? ஆனால் ஆபிரகாம் "அவிசுவாசத்தினாலே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை சந்தேகப்படாமல், விசுவாசத்தில் பலப்படுத்தப்பட்டு, தேவனை மகிமைப்படுத்தி, அவர் வாக்களித்ததைச் செய்ய வல்லவர் என்று முழுமையாக நம்பினார். அதனால் அது அவருக்கு நீதியாகவும் எண்ணப்பட்டது. " இந்த சூழலில், "நியாயத்தை" உணர்ந்துகொள்வது தெய்வீக வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு சமமானது - ஈசாக்கின் பிறப்பு. ஆபிரகாமின் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன், கடவுள் அதை நிறைவேற்றினார்.

ஆபிரகாமோ அல்லது சாராவோ தங்களைத் தாங்களே உருவாக்கிக் கொள்ள எந்த நிபந்தனையும் இல்லை என்ற உண்மை, நாம் எவ்வாறு நியாயப்படுத்தப்படுகிறோம் என்பதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அப்போஸ்தலன் பவுலால் ஆராயப்படுகிறது. நம் வாழ்வில் நேர்மை இல்லை. நமது கடந்த காலத்தில் பல பாவங்களின் பதிவேடு உள்ளது. மேலும் கடந்த காலத்தை ரீமேக் செய்வது நம்மால் இயலாது. ஆனால், இயேசு கிறிஸ்துவில் உள்ள விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம் என்ற தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தில் விசுவாசித்தால் (ரோமர். 3:22), இயேசுவே நம்முடைய இரட்சகர் என்றும், நம்முடைய பாவ மன்னிப்புக்கான ஒரே நம்பிக்கை என்றும் நாம் நம்பினால், நாம் மன்னிக்கப்படுகிறோம். மனிதப் பார்வையில், நாம் நமக்குச் செய்த எதுவும் நம் கடந்த கால பாவங்களை அழிக்க முடியாது - நாம் ஒரு தொலைந்த காரணத்தைப் போல் தோன்றியது. ஆனால் ரோமர்களின் போதனையால், ஆபிரகாமைப் போல் நம்புவதற்கு நாம் ஊக்குவிக்கப்படுகிறோம்: "நம்பிக்கைக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்." கடவுள் தம்முடைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக நாங்கள் காத்திருக்கிறோம் - நாம் அவரில் மட்டுமே நம்புகிறோம் - நம்மில் அல்ல. கடவுள் மீது நாம் வைத்திருக்கும் முழு நம்பிக்கையுடன், அவர் நமது விசுவாசத்தை "நீதி" என்று எண்ணி, நம்மால் சாதிக்க முடியாததை நமக்காகச் செய்கிறார் - நமது கடந்தகால பாவங்களுக்கு ஈடாக கிறிஸ்துவின் பரிபூரண வாழ்க்கையைத் தருகிறார். இதன் விளைவாக, நாம் மன்னிக்கப்படுகிறோம். கிறிஸ்துவின் நீதி நம்மை மூடுகிறது.

முந்தைய பத்தியில் விவரிக்கப்பட்ட அதே செயல்முறையினாலும், அதே நம்பிக்கையினாலும், நாம் மாற்றப்படுகிறோம் - கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படியாத கிளர்ச்சியாளர்களிடமிருந்து விசுவாசமான குடிமக்களாக. நம்மிடம் அது இல்லை இயற்கையாகவே தீய மனப்பான்மை கொண்ட நம் இதயங்களை எந்த சக்தியாலும் அல்லது நல்லொழுக்கத்தாலும் மாற்ற முடியாது. ஆனால், இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் நமக்கு நீதியைத் தருவார் என்ற கடவுளின் வாக்குறுதியில் நம் முழு நம்பிக்கையையும் வைத்தவுடன், அவர் நம் விசுவாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நம்மில் பணியைச் செய்கிறார் - அவருடைய ஆவியை நம் இதயங்களில் ஊற்றி நம்மை மாற்றுகிறார். இயேசு கூறினார்: "நீங்கள் மீண்டும் பிறக்க வேண்டும்" யோவான் 2: 7. இந்த வேலை நமக்குள் செயல்படும் கடவுள். மேலும் பாவ மன்னிப்பு பற்றி முன்பு விளக்கிய அதே வரியில், நீதியை நடைமுறைப்படுத்த "நம்பிக்கைக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்" நாங்கள் நம்புகிறோம். எத்தனை முறை சோதனைக்கு ஆளானோம், போதையில் விழுந்தோம், எத்தனை மாற்றத்திற்கான வாக்குறுதிகளை மீறிவிட்டோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, நம் நேர்மையை சந்தேகிக்க ஆசைப்படுகிறோம். மனித கண்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் நம்பிக்கை இந்த சங்கிலிகளை உடைக்கிறது. ஆபிரகாமின் உதாரணம், கடவுள் தம்முடைய வாக்குறுதியை நம்மில் நிறைவேற்றுவார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம் - ஏனென்றால் அவர் அதை நிறைவேற்றுவார் என்று கூறினார் - எனவே அதை நிறைவேற்றுங்கள்.

அது அவரைச் சார்ந்தது, நம்மைச் சார்ந்தது அல்ல. பின்னர் அவர் நம் விசுவாசத்தை நீதியாக எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவின் மூலம் அற்புதத்தை நிகழ்த்துகிறார். "ஆகையால், குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால், நீங்கள் உண்மையிலேயே விடுதலையாவீர்கள்" யோவான் 8:36. பாவச் சங்கிலிகளிலிருந்து நம்மை விடுவித்து பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறார். அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும் மட்டுமல்ல, "அவருடைய கட்டளைகள் பாரமானவை அல்ல, கடவுளின் பலத்தால் நாம் எந்த வேலையையும் செய்கிறோம். பவுலோடு சேர்ந்து அறிவிக்கிறோம்: "கிறிஸ்துவின் மூலமாக எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் நமக்குள் காண்கிறோம். என்னைப் பலப்படுத்துகிறது" பிலி 4:13. "கடவுளால் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உலகத்தை ஜெயிக்கிறார்கள்; மேலும் இது உலகத்தை வெல்லும் வெற்றி, நமது நம்பிக்கை. இயேசுவை கடவுளின் குமாரன் என்று நம்புகிறவன் இல்லையென்றால் உலகத்தை யாரால் ஜெயிக்க முடியும்?" I யோவான் 5:3-5.

இன்னும் 18-22 வசனங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அதிலிருந்து இன்னொரு சத்திய முத்துவைப் பிரித்தெடுக்க முடியும் என்பதைக் காண்கிறோம். கீழ்ப்படிதல் என்பது "முயற்சி செய்து அங்கீகரிக்கப்பட்ட" விசுவாசத்தின் பலனாகும். பல தேசங்களுக்குத் தந்தை ஆவதாக ஆபிராம் முதன்முதலில் வாக்குறுதியைப் பெற்றபோது, அவர் "கடவுளை நம்பினார், அது அவருக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது ". ஆனால் அவர் தொடர்ந்து நம்பவில்லை என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. வாக்குறுதி தாமதமானது, சாரா அவரை தனது வேலைக்காரனுடன் ஒன்றிணைக்க முன்மொழிந்தார், அதனால் அவர்களுக்கு சந்ததிகள் உருவாகின்றன, கடவுளின் வாக்குறுதியில் நம்பிக்கை இல்லாததை வெளிப்படுத்தும் வகையில், தேசபக்தர் தனது மனைவியின் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார். அவருக்கு ஹாகாருடன் ஒரு மகன் பிறந்தார். ஆனால் அதன் பிறகு கடவுள் அவருடைய வாக்குத்தத்தம் அவருடைய சட்டப்பூர்வ மனைவியான சாராவிடமிருந்து வரும் ஒரு மகனால் நிறைவேற்றப்படும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்தினார். அப்போது, முதுமையின் காரணமாக, ஆபிரகாமுக்கோ அல்லது சாராளுக்கோ நிலைமைகள் ஏற்படாத வரை, கடவுள் பல ஆண்டுகள் காத்திருந்தார். மனிதனின் பார்வையில் நம்பிக்கை இல்லாததால், ஆபிரகாம் உறுதியான விசுவாசத்தைக் கடைப்பிடித்தார், "அவர் வாக்களித்ததை அவரால் செய்ய முடியும் என்று முழுமையாக நம்பினார்", கடவுள் "அவருடைய விசுவாசத்தையும் நீதியாக எண்ணி" வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார். பைபிளின் வெளிப்பாடு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் "இது நீதியாகவும் கருதப்பட்டது" என்பது, ஆபிரகாம் வாக்குத்தத்தத்தை முதன்முதலில் பெற்றபோது ஆரம்பத்தில் காட்டிய விசுவாசம் மட்டுமல்ல, அவருடைய விசுவாசப் பரீட்சையின் போதும் அதன் முடிவிலும் அவர் வெளிப்படுத்திய நம்பிக்கையும் கணக்கிடப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவருடைய விசுவாசம் "சோதனை செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிறகு" வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டது. 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தாமதத்தால் "நிரூபிக்கப்பட்டது", அதன் முடிவில், மிகவும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளில்; மற்றும் "அங்கீகரிக்கப்பட்டது" - வாக்குறுதி நிறைவேறும் வரை அது உறுதியாக இருந்தது.

விசுவாசத்தால் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோம் என்பதற்கு உதாரணமாக ஆபிரகாமின் வழக்கு பயன்படுத்தப்படுவதால், நீதியை நடைமுறைப்படுத்த - பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு, ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை நாம் விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறோம். கடவுளின் விருப்பத்தை நமக்குத் தெரிவிக்கும் வார்த்தையைக் கேட்டதிலிருந்து, சோதனை முடியும் வரை, அதற்குக் கீழ்ப்படிவதிலிருந்து விலகிச் செல்ல ஆசைப்படுகிறோம். கீழ்ப்படிதல் "சோதிக்கப்பட்ட மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட" விசுவாசத்தால் வெளிப்படுகிறது. அத்தகைய நம்பிக்கை எப்படி சாத்தியம்? இயேசு கிறிஸ்து மூலம். ஏனெனில் அவர் "விசுவாசத்தின் ஆசிரியர் மற்றும் முடிப்பவர்." ஹெப். 12:2. அவர் நம் விசுவாசத்தை உருவாக்கி பராமரிக்கிறார். ஆகையால் நாம் அவருடன் உறுதியாக ஐக்கியமாக இருப்போம்; நாம் சோதிக்கப்படும் நேரம் முழுவதும் ஜெபத்தில் அவரிடம் திரும்புவோம், நாம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவோம். ஏனெனில் "அது உங்களுக்கு வரவில்லை

சலனம், மனிதம் இல்லையென்றால்; ஆனால் தேவன் உண்மையுள்ளவர், அவர் உங்களால் இயன்றதற்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுவதற்கு இடங்கொடாமல், சோதனையுடன் தப்பிக்கும் வழியையும் அவர் வழங்குவார்” 1 கொரி. 10:13.

மேலே வழங்கப்பட்ட பரிசீலனைகளின் அடிப்படையில், நாங்கள் வழங்கிய அதே முடிவுக்கு வருகிறோம்
அத்தியாயத்தின் முடிவில் அப்போஸ்தலன் பவுல்:

"இப்போது அவர் (ஆபிரகாம்) நிமித்தம் அல்ல, அது கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அது கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியவரை நம்புகிற நமக்காகவும்; அவர் மூலமாக நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார், மேலும் நாம் நீதிப்படுத்துவதற்காக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார். ரோமர் 4:23-25

ஆபிரகாமின் கதை மனிதனின் நம்பிக்கையின் மூலம் தெய்வீக வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது நீதி என்பதை நமக்குக் கற்பிக்கிறது. அவரது வழக்கில், அவரது மகன் பிறந்ததில் நீதி நிறைவேறியது. நம் விஷயத்தில், கடவுளின் மன்னிப்பை நாம் உடைமையாக்கும்போது அது நிறைவேறுகிறது, மேலும் அவர் நம்மைக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக ஆக்குகிறார். கடவுள் நம் வாழ்வில் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்போது நம் கீழ்ப்படிதல் நடக்கும் என்ற உண்மையை இந்த இணை நிறுவுகிறது. கடவுளின் கட்டளைகளை உன்னிப்பாகக் கவனிப்பது, உண்மையில், நாம் இயேசுவை நம்பினால், அவர் நம் வாழ்வில் என்ன செய்வார் என்பதற்கான வாக்குறுதிகள் என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. அடுத்து பார்ப்போம்.

சினாய் மீது கட்டளைகளை உச்சரிக்கும் போது, அவர் பேசிய முதல் வார்த்தைகள்: "எகிப்து தேசத்திலிருந்து உங்களை அடிமைத்தனத்தின் வீட்டிலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்த உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே" Ex. 20:2. ஆன்மீக அர்த்தத்தில், விடுதலை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை என்பது பாவத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒத்திருக்கிறது. முதல் கட்டளையை கூறுவதற்கு முன்பே, கடவுள் நம்மை பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். மேலும் நாம் சுதந்திரமாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார், நம்முடைய கடனை செலுத்தினார். பின்னர் அவர் மேலும் கூறுகிறார்: "என்னைத் தவிர வேறு தெய்வங்கள் உங்களுக்கு இல்லை." முன்னாள்.

20:3. இதுவே முதல் கட்டளை. பயன்படுத்தப்படும் வினைச்சொல்லின் காலத்தைக் கவனியுங்கள்: "terás". இது எதிர்கால காலம் .

உதாரணமாக, "வேறு தெய்வங்கள் இல்லை" என்று அவர் நிகழ்காலத்தில் பேசினால், அவருடைய வார்த்தைகள் நம்மீது சுமத்தப்பட்ட ஒரு கடமையாகப் புரிந்துகொள்வோம். தீர்மானிக்கப்பட்டதை நமது சொந்த முயற்சியின் மூலம் நிறைவேற்றுவதற்கான முழுப்பொறுப்பையும் நாமே காண்போம். ஆனால் அதை அப்படியே படிக்கும் போது - எதிர்காலத்தில் - இது ஒரு வாக்குறுதி என்பதை நாம் உணர்கிறோம். "உனக்கு இருக்காது ..." இனிமேல் நமக்கு வேறு தெய்வங்கள் இருக்காது என்று கடவுள் உறுதியளிக்கிறார். அவர் ஒரு தந்தையைப் போல நம்மை அணுகி எதிர்கால வெற்றிக்கான உத்தரவாதத்தை அளிக்கிறார்: "உங்களுக்கு இல்லை. எனக்கு முன் மற்ற தெய்வங்கள்." இந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கும், நம்மை விக்ரிக ஆராதனை செய்வதிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கும் அவர் பொறுப்பு . நம்முடைய பங்கு இயேசு கிறிஸ்துவை நம்புவதாகும், ஏனென்றால் அவர் மூலமாக மட்டுமே கடவுள் நமக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிறார்: "குமாரன். கடவுள், இயேசு கிறிஸ்து ... கடவுளின் வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் அவரில் உள்ளன, ஆம், அவர் மூலமாக ஆமென். 2 கொரி. 1:19, 20.

மற்ற கட்டளைகளுக்கும் இதுவே செல்கிறது. கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற அனைவரையும் அவர் மாற்றி, அவருடைய சித்தத்திற்கு இசைவாகச் செய்வார் என்று கடவுள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் இவை . வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் நம்மை உருவாக்குவார்

விக்ரகாராதனைகள் இல்லாதவர்கள் (1வது கட்டளை), உருவ வழிபாடுகள் இல்லாதவர்கள் (2வது), நிந்தனை செய்யாதவர்கள் (3வது), ஓய்வநாளை கடைபிடிப்பவர்கள் (4வது), தந்தைக்கும் தாய்க்கும் கீழ்ப்படிந்தவர்கள் (5வது)... மற்றும் பேராசையிலிருந்து விடுபட்டவர்கள் (10வது) அனைத்து வாக்குறுதிகளின்படியும் பத்து கட்டளைகளில் அடங்கியுள்ளது (எதிர்காலத்தை கவனியுங்கள்): " உனக்காக ஒரு செதுக்கப்பட்ட உருவத்தை உருவாக்க வேண்டாம்... அவற்றுக்கு நீங்கள் தலைவணங்க வேண்டாம் "; " உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தை வீணாக எடுத்துக்கொள்ளாதே "; "ஆறு நாட்கள் நீ வேலை செய்து உன் வேலைகளையெல்லாம் செய்வாய்; ஏழாம் நாள் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஓய்வநாள்; நீங்கள் அவருக்குள் எந்த வேலையும் செய்ய மாட்டீர்கள் "; "நீங்கள் ஆசைப்படவேண்டாம்" (யாத்திராகமம் 20:3-17).

கடவுள் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றி, அதை நம் வாழ்வில் நிறைவேற்றுவதால், நம்முடைய கீழ்ப்படிதல் ஏற்படுவதாலும், கடவுளின் செயல்கள் அனைத்தும் பரிபூரணமானவை (கடவுள். 32: 3, 4) என்று கருதி, அவர் நம்மை முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்கிறார். எனவே, கீழ்ப்படிதலின் பரிபூரணமானது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தில் ஏற்கனவே நிகழ்கிறது என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம். வேறு வழியைக் கூறினால், "உங்களில் கிரியை செய்பவர் கடவுள்" (பிலி. 2:13) என்பதாலும், அவருடைய செயல்கள் பரிபூரணமானவை என்பதாலும், பத்துக் கட்டளைகளுக்கு நாம் கீழ்ப்படிவது ஆரம்பத்திலிருந்தே நாம் விசுவாசிக்கும் போது சரியானது. இது நடைமுறை வாழ்க்கையில் அவர்களின் பயன்பாட்டைப் பற்றி நாம் அறிந்த விகிதாச்சாரத்தில் உள்ளது . ஏனெனில் கடவுள் மனசாட்சியின் மூலம் நம்மை வழிநடத்துகிறார். இந்த காரணத்திற்காக, நாம் இதுவரை அறியாதவற்றுக்குக் கீழ்ப்படிதல் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. "ஆனால் நாம் ஏற்கனவே அடைந்ததில், அதே விதியின்படி நடப்போம்" பிலி. 3:16. கடவுள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை முன்மொழிகிறார். , உன்னதமான, வெற்றி மற்றும் அவரது சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படியாமல் இருந்து முழு விடுதலை, மற்றும் அவரது சித்தம் முற்போக்கான அறிவு அதன் மூலம், அவர் நம்மை பரலோகத்தில் பாவம் செய்யாத தேவதூதர்கள் போல் ஆக்குகிறார், மேலும் பரலோக மாளிகைகளில் அவரது தோழர்களாக நம்மை தயார்படுத்துகிறார். இயேசு பூமிக்குத் திரும்பும்போது, அவருடைய உண்மையுள்ள, கீழ்ப்படிதலுள்ள மக்களைத் தேடுவதற்கு நாம் விரைவில் வருவோம், ஆமென்!

ரோமர்கள் 5

"ஆகையால், விசுவாசத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப்பட்டும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனோடு சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்; இவராலேயே இந்த கிருபையை விசுவாசத்தினாலே அணுகுகிறோம், அதில் நாம் நின்று, தேவனுடைய மகிமையின் நம்பிக்கையில் களிகூருகிறோம்." ரோமர் 5:1, 2

ரோமர்களில் நற்செய்தியின் வெளிப்பாடு முழுவதும், அத்தியாயம் 3 முதல், கிறிஸ்துவில் கடவுள் நமக்குக் கொடுக்கும் இரண்டு பரிசுகளின் அறிவிப்பு எப்போதும் உள்ளது: (1) கடந்தகால பாவங்களின் மன்னிப்பு மற்றும் (2) நம்மை மாற்றியமைத்து நம்மைக் கீழ்ப்படிவுச் செய்யும் சக்தி. தற்போது அவரது கட்டளைகளுக்கு. இந்த கட்டத்தில் கடிதம் மிகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் முன்வைக்கிறது. இது முதலாவதாக தொடங்குகிறது: "ஆகையால், விசுவாசத்தினால் நீதிமாண்களாக்கப்பட்டதால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனோடு சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்". பின்னர் அவர் இரண்டாவதாக திருத்துகிறார்: "இதன் மூலம் நாம் நிற்கும் இந்த கிருபையில் விசுவாசத்தின் மூலம் நாமும் நுழைகிறோம்." பின்னர் அவர் கூறி முடிக்கிறார்: "நாங்கள் கடவுளின் மகிமையை எதிர்பார்த்து மகிமைப்படுத்துகிறோம்". இந்த வெளிப்பாடு குறிக்கிறது

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் நித்திய இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை. கடவுளுடன் சமாதானமாக இருந்து, அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நாம் மகிமைப்படுத்தப்படும் அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் நாளை நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கிறோம். பின்னர், "நாம் அனைவரும் மாற்றப்படுவோம்; ஒரு கணத்தில், கண் இமைக்கும் நேரத்தில் ... இறந்தவர்கள் அழியாதவர்களாக எழுப்பப்படுவோம், நாம் மாற்றப்படுவோம்" 1 கொரி.

15:51, 52. அவர் "நம் தாழ்ந்த உடலைத் தம்முடைய மகிமையான உடலைப் போல மாற்றுவார்" பில்.

3:21. கிறிஸ்து திரும்பி வரும்போது, விசுவாசிக்கிற நாம் நித்திய இளமையின் வீரியம் உடையவர்களாக இருப்போம்.

"இது மட்டுமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமையையும், அனுபவத்தையும், அனுபவத்தையும், நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறது என்பதை அறிந்து, உபத்திரவங்களிலும் மகிமைப்படுகிறோம்." ரோ. 5:3, 4

அகராதியின்படி, தொல்லை என்பது ஒரு எரிச்சலூட்டும், விரும்பத்தகாத சூழ்நிலை, ஒரு துன்பம், வேதனை அல்லது துன்பம் ஆகியவற்றிற்கு வழங்கப்படும் பெயர். நீதிமான்களாக இருந்தாலும், துன்மார்க்கராக இருந்தாலும் எல்லா மக்களுக்கும் துன்பங்கள் வரும். இயேசு தம் சீடர்களிடம் கூறினார்: "உலகில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் இருக்கும்" யோவான் 16:33. மறுபுறம், பவுல் கூறினார்: "தீமை செய்கிற மனிதனின் முழு ஆத்துமாவின் மீதும், முதலில் யூதருக்கும், கிரேக்கனுக்கும் உபத்திரவமும் வேதனையும் வரும்" ரோமர் 2:9.

துன்பங்கள் நம் தவறுகளின் விளைவாகவோ அல்லது நம்பிக்கையின் சோதனையாகவோ வரலாம். இரண்டாவது வழக்கில், அதைத் தூண்டுவதற்கு நாம் எதுவும் செய்யாதபோது அது நிகழ்கிறது. உங்களின் உந்துதல் எதுவாக இருந்தாலும், அதை பொறுமையுடன் தாங்கிக் கொள்ள கடவுளிடம் அருள் இருக்கிறது. கடவுள் "இரக்கத்தின் பிதாவும், எல்லாவிதமான ஆறுதலளிக்கும் கடவுள்" 2. கொரி. 1: 3, 4. தீர்க்கதரிசி கூச்சலிட்டார்: "ஆண்டவரே, எங்களுக்கு இரங்கும், நாங்கள் உமக்காகக் காத்திருந்தோம்; ஒவ்வொரு காலையிலும் நீ எங்கள் கரமாகவும், துன்ப காலத்தில் எங்கள் இரட்சிப்பாகவும் இருப்பாயாக" ஏசா. 33:2.

"துன்பம் பொறுமையை உருவாக்குகிறது." உபத்திரவத்தின் மத்தியிலும், கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கை வைத்து கடவுளைத் தேடும்போது, கர்த்தர் அதை நம் பாதையிலிருந்து அகற்றும் காலம் வரும் வரை பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க முடிகிறது: "கடவுள் உண்மையுள்ளவர், அவர் உங்களைச் சோதிக்க விடமாட்டார். உன்னால் முடியும், அதற்கு முன்னே அவன் தப்பிக்கும் வழியை உருவாக்குவான், அதனால் நீங்கள் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்" 1 கொரி. 10:13. பொறுமையுடன் சகித்த விசுவாசத்தின் சோதனை அதை வளர்க்கிறது. "உங்கள் விசுவாசத்தின் சோதனை பொறுமையாக செயல்படும்" யாக்கோபு 1:3. ஆகையால், நாம் முதலாவதாக ஜெயித்த பிறகு, அவருக்காகக் காத்திருந்து இரண்டாவதாகக் கடப்பது எளிது. யாரோ ஒருவர் உடற்பயிற்சி செய்யத் தொடங்குவதைப் போன்றது. ஒரு கிலோமீட்டர் ஓடுவது, முதல்முறையாகப் பயிற்சி செய்பவர்களை விட நீண்ட நேரம் பயிற்சி செய்பவர்களுக்கு மிகவும் எளிதானது.

இந்த கட்டத்தில், ஒரு விளையாட்டு வீரரின் அனுபவத்தைப் பற்றிய ஒரு பிரதிபலிப்பு, கிறிஸ்தவ பயணத்தின் முன்னேற்றத்தை நாம் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். ஓட்டப்பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பும் உடல்நிலையை ஒரு ஓட்டப்பந்தய வீரர் பெற, அவர் முயற்சி செய்து முழுமையான பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். முறையாக பயிற்சி பெறாதவர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைப்பதில்லை. விசுவாசப் பயணத்திலும் இப்படித்தான். அப்போஸ்தலன் ஜேம்ஸ் எச்சரிக்கிறார்:

"ஆனால் பொறுமை அதன் சரியான வேலையாக இருக்கட்டும், நீங்கள் பரிபூரணமாகவும் முழுமையானவராகவும் இருக்கட்டும்" யாக்கோபு 1: 3, 4. ஒரு சோதனையின் அனுபவம் அதன் காலம் முழுவதும் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் வெற்றிபெறும் அனுபவமே விசுவாசியை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ள உதவுகிறது. அடுத்த சோதனைகள் இதை கருத்தில் கொண்டு அப்போஸ்தலன் பவுல் ரோமர் 5ல் எழுதுகிறார்: "பொறுமை அனுபவத்தை உருவாக்குகிறது" இது வெற்றியின் அனுபவங்களைக் குறிக்கிறது, சோதனைகளில் பொறுமையாக இருப்பவர், விசுவாசத்தின் அனுபவங்களைச் சேகரிக்கிறார், அவரைப் பற்றி சொல்லலாம். "கடவுளுடன் அனுபவம்".

அனுபவம் "நம்பிக்கையை" உருவாக்குகிறது. கிறிஸ்தவரின் மிகப்பெரிய நம்பிக்கை அவரது ஆன்மாவின் இரட்சிப்பாகும். உங்கள் விசுவாசத்தின் முடிவு "உங்கள் ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்பு" என்று அப்போஸ்தலன் பேதுரு கூறுகிறார். 1 பேதுரு. 1:9. அது விசுவாசத்தின் முடிவு என்பதால், அதை விசுவாசத்தால் மட்டுமே இதயத்தில் பாதுகாக்க முடியும். பவுல் கூறினார்: "நம்பிக்கையில் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டோம். இப்பொழுது காணப்படுகிற நம்பிக்கை நம்பிக்கையல்ல; எதற்காக ஒருவன் எதைப் பார்க்கிறான், அவன் எப்படி நம்புவது?" ரோமர் . . இரட்சிப்பு விசுவாசத்தால் பராமரிக்கப்படுகிறது, எனவே, ஒரு நபரின் நம்பிக்கை எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர்களின் இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையும் அதிகரிக்கும்.

இறைத்தூதரின் வார்த்தைகள் நமக்கு ஒரு நல்லொழுக்கத்தை அளிக்கிறது. சோதனைகள் மூலம் நமது விசுவாசம் எந்தளவுக்கு முழுமையடைகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக நமது பொறுமை வளர்கிறது, இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை உறுதியானது, மேலும் கடினமான சோதனைகளுக்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுளுடனான நமது அனுபவம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக கிறிஸ்து திரும்பி வந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார். சிறுசிறு சோதனைகளில் அவர் நமக்கு அளித்திருக்கும் விடுதலைகள், அவர் விரைவில் பூமிக்கு வந்து, கடவுளின் பிள்ளைகளின் மகிமைக்காக பாவத்தின் அழிவிலிருந்து இறுதி விடுதலையைத் தருவார் என்ற நமது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துகிறது. நம்பிக்கையின் ஒவ்வொரு புதிய வெற்றிகரமான அனுபவத்திலும் நமது நம்பிக்கை வளர்கிறது; அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வார்த்தைகளை நாம் எதிரொலிக்கலாம்: "கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிப்பவர் யார்? உபத்திரவமா, துன்பமா, துன்புறுத்தலா, பஞ்சமா, நிர்வாணமா, ஆபத்தா, வாளா?... என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். , மரணமோ, வாழ்வோ, தேவதைகளோ, அதிபர்களோ, அதிகாரங்களோ, நிகழ்காலமோ, வரப்போகும் விஷயங்களோ, உயரமோ, ஆழமோ, வேறு எந்த உயிரினமோ, கடவுளின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது. நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவில்" ரோமர் 8:35-39.

"நம்பிக்கை எந்தக் குழப்பத்தையும் கொண்டு வருவதில்லை, ஏனென்றால் நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவனுடைய அன்பு நம் இருதயங்களில் சிந்தப்பட்டிருக்கிறது . ஏனென்றால், நாம் பலவீனமாக இருந்தபோதே, தேவபக்தியற்றவர்களுக்காகக் கிறிஸ்து உரிய காலத்தில் மரித்தார். ஒரு நீதிமானுக்காக மரிக்கலாம், ஏனென்றால், ஒரு நல்லவர் இறக்கத் துணிந்தாலன்றி, அவரால் முடியும், ஆனால் கடவுள் நம்மீது தம்முடைய அன்பை நிரூபிக்கிறார், ஏனெனில் கிறிஸ்து நமக்காக இறந்தார், நாம் இன்னும் பாவிக்காக இருக்கிறோம். இரத்தம், நாம் கோபத்திலிருந்து அவரால் இரட்சிக்கப்படுவோம், ஏனென்றால், நாம் எதிரிகளாக இருந்து, அவருடைய மகனின் மரணத்தால் கடவுளுடன் ஒப்புரவாக்கப்பட்டால், இன்னும் அதிகமாக, ஏற்கனவே சமரசம் செய்யப்பட்டு, அவருடைய ஜீவனால் நாம் இரட்சிக்கப்படுவோம். ரோமர் 5:5-10

இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை விசுவாசத்தால் பராமரிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்த்தோம். ஆனால், கடவுளின் அன்பைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும்போது, நம்பிக்கை இதயத்தில் உருவாகிறது. நம்மை இரட்சிக்க அவருடைய குமாரனின் தியாகத்தில் இது குறிப்பாக வெளிப்பட்டது. "தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்" யோவான் 3:16. இந்த அன்பின் சிந்தனையின் மூலம் நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறோம், அது நம்மை விசுவாசத்தால் நிரப்புகிறது. பவுல் கலாத்தியர்களிடம் "இயேசு கிறிஸ்து உங்களிடையே வெளிப்படுத்தப்பட்டார், சிலுவையில் அறையப்பட்டார்" என்றும், அதன் விளைவாக "நீங்கள் ஆவியைப் பெற்றீர்கள்" என்றும் கூறினார். மேலும் இது "விசுவாசத்தின் ஆவி" என்றும் கூறினார் (கலா. 3:1, 2; 5 : 5) எளிமையான முறையில் விளக்குவதற்கு: சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் தியாகத்தை நாம் சிந்தித்து, அது நம் அன்பிற்காக, நம்மைக் காப்பாற்றி நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்க, அவர் அதைச் செய்தார் என்பதை உணரும்போது, அவர் உண்மையிலேயே அக்கறை காட்டுகிறார் என்று நம்பத் தொடங்குகிறோம். நம்மைப் பற்றி, நம்மைப் பற்றி, அவரை நம்புங்கள், இது நம்பிக்கையின் விழிப்புணர்ச்சி, நாம் அவரை வெளிப்படையாக நிராகரித்தபோது அவர் இந்த மகத்தான தியாகத்தை செய்தார் என்று நாம் கருதும்போது, அவருடைய அன்பு மனிதனை விட மிகவும் ஆழமானது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். ஆண்கள் தங்கள் சொந்த நண்பர்களை நேசிக்கிறார்கள், "ஆனால் நாம் பாவினாக இருக்கும்போதே கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார் என்பதன் மூலம் கடவுள் நம்மீது தம்முடைய அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார்." அவர் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பின் ஆழத்தை நாம் அறிந்துகொள்ளும்போது, நம்முடைய அபிமானம், அவர் நம்முடைய நன்மையை விரும்புகிறார் என்ற நமது நம்பிக்கை, அவர்மீது நம்முடைய நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு வளர்கிறது. இதனால் நமது நம்பிக்கை வலுப்பெற்று ஆழமாகிறது.

நம்மீது உள்ள அன்பை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், கடவுள், அவருடைய ஆவியால், நம் மனதைத் தொட்டு, அவரை நம்பும்படி நம்மை அழைக்கிறார். நாம் எதிர்க்கவில்லை என்றால், அதே ஆவியால் அவர் மீதுள்ள அன்பினால் நம்மை நிரப்புகிறார், இது பவுலின் வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்ட அனுபவம்: "நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கடவுளின் அன்பு நம் இதயங்களில் ஊற்றப்படுகிறது".

"அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், நாம் அவர் மூலமாகக் கோபத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவோம். ஏனென்றால், பகைவர்களாகிய நாம், அவருடைய குமாரனின் மரணத்தினாலே தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டால், இன்னும் அதிகமாக, ஒப்புரவாகி, இரட்சிக்கப்படுவோம். அவருடைய வாழ்க்கையின் மூலம் ". கடவுளின் அன்பின் சிந்தனையால் நமது விசுவாசம் விழித்தெழுந்து பலப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, நாம் அவருக்கு எதிராகக் கலகக்காரர்களாக இருந்தபோதும் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காக அவர் மிகவும் கடினமாக உழைத்தார் என்றால், அவருடைய மகனின் உயிரைக் கொடுக்கும் அளவிற்கு நாம் கருதுகிறோம். நம்மைக் காப்பாற்றுங்கள், இப்போது அவர் நம்மை வாழ்க்கைப் பாதையில் வைத்திருக்கிறார், கடைசி வரை நம்மை அதில் வைத்திருக்கத் தேவையான அனைத்தையும் செய்வார், வேறு வழியைக் கூறுங்கள், நாம் கலகம் செய்தபோதும் தொலைவில் இருந்தபோதும் அவர் நம்மை மீட்க இவ்வளவு செய்தார் என்றால். இயன்றவரை, அவர் நம்மை பாதி நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டதால் - நாம் சமரசமாகிவிட்டோம் - நம்மைக் காப்பாற்றும் வேலையைச் செய்யத் தேவையான அனைத்தையும் நிச்சயமாகச் செய்வேன். இந்த உறுதியின் பலனாக, மற்றொரு இடத்தில், பவுல் அறிவித்தார்: "நம்பிக்கையுடன் இந்தக் காரியத்தினாலே, உங்களில் நற்காரியங்களை ஆரம்பித்தவர், இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள்வரை அதைச் சீர்ப்படுத்துவார்."

முடிவு. 1:6. இந்த உறுதியின் விளைவாக, நம் ஆன்மாவின் பாதுகாப்பை கடவுளிடம் ஒப்படைக்கிறோம். அவளை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்பது அவருக்குத் தெரியும், இந்த வேலையைச் செய்ய வல்லவர்.

"இது மட்டுமல்ல, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக நாங்கள் கடவுளில் மகிமைப்படுகிறோம், அவர் மூலம் இப்போது நாம் சமரசத்தை அடைந்துள்ளோம்." ரோமர் 5:11

கடவுள் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவும் நம்மை நித்திய மரணத்திலிருந்து காப்பாற்ற பாடுபட்டு கிரியை செய்தார்.

"தேவன் தம்முடைய குமாரனைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்" (யோவான் 3:16); மேலும் குமாரன், "நம்மை நேசித்து, நமக்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார்" எப். 5:2. "தேவனுடைய அன்பு கிறிஸ்து இயேசுவில் இருக்கிறது" (ரோ. 8:39). பிதா நமக்கு பரிசுத்த ஆவியைத் தருகிறார், அது நம்மை ஜெயிக்க உதவும் சக்தி, ஆனால் அவர் கிறிஸ்துவின் மூலம் அதைச் செய்கிறார். "பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படும் சத்திய ஆவியை" நமக்கு அனுப்புவதாக குமாரன் கூறினார் (யோவான் 15:26). ஆகையால், நம் இரட்சிப்பைச் செயல்படுத்துவதற்காக, பிதா மற்றும் குமாரன் இருவரிடமும் சமமாக, நாம் பெருமையடையலாம். "ஏனெனில், பிதா மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து அவர்களுக்கு உயிர் கொடுப்பது போல, குமாரனும் தாம் விரும்புகிறவர்களுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிறார் ... அதனால் அவர்கள் தந்தையை கணப்படுத்துவது போல, ஒவ்வொருவரும் குமாரனைக் கணப்பண்ணுவார்கள். குமாரனைக் கணப்பண்ணாதவன், அவனை அனுப்பிய பிதாவைக் கணப்பண்ணுவதில்லை." யோவான் 5:23. ஆகையால், "சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருக்கும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும், என்றென்றும் நன்றியும், கனமும், மகிமையும், வல்லமையும் கொடுக்கப்படும்" (வெளி. 5:13). ஆமென்!

"ஆகையால், ஒரே மனிதனால் பாவமும், பாவத்தினால் மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்தது போல, எல்லா மனிதர்களும் பாவம் செய்ததால் மரணம் எல்லாருக்கும் பரவியது" ரோமர் 5:12.

இந்த பூமியில் வாழ்ந்த முதல் மனிதரான ஆதாம் பரிபூரணமாகப் படைக்கப்பட்டார். இந்த நிலையில் இருந்ததால், அவர் கட்டளையைப் பெற்றார்: "நன்மை மற்றும் தீமை அறியும் மரத்தின் பழத்தை நீங்கள் சாப்பிட வேண்டாம்" (ஆதி. 2:17). ஆனால் அவர் அதை மீறினார்; மற்றும் கடவுள், அதே நாளில், அவரை சந்தித்து கேட்டார்: "நான் சாப்பிட வேண்டாம் என்று நான் உங்களுக்கு கட்டளையிட்ட மரத்தின் பழத்தை சாப்பிட்டீர்களா?" மற்றும் அவர் பதிலளித்தார்: "நான் சாப்பிட்டேன்" (ஆதி. 3:11, 12). ஆதாம் பாவம் செய்தான், இது கடவுளின் "சட்டத்தை மீறுதல்" (1 யோவான் 3:4). பின்னர், ஒரு பாவியாக, அவர் தனது குழந்தைகளுக்கு தந்தையானார். அவர் பாவம் செய்த அதே நாளில், ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார் என்று பைபிள் தெரிவிக்கிறது: "இதோ, கடவுள் நம்மில் ஒருவரைப் போன்றவர், நன்மை தீமைகளை அறிந்தவர்; அவர் கையை விரிக்காதபடிக்கு ஜெபம் செய்யுங்கள். மேலும் ஜீவ விருட்சத்தின் கனியையும் எடுத்து, சாப்பிட்டு என்றென்றும் வாழ்பவர்கள், ஏனென்றால் கர்த்தராகிய ஆண்டவர் அவரை ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து துரத்தினார்" ஜெனரல் 3: 22, 23. அவள் முன்வைக்கும் அடுத்த கணக்கு அவருடைய முதல் மகனின் பிறப்பு: "ஆதாம் தன் மனைவி ஏவாளை அறிந்திருந்தாள், அவள் கர்ப்பவதியாகி காயீனைப் பெற்றாள்" ஆதி 4:1. எனவே, ஆதாமின் சந்ததியினர் அனைவரும் பிள்ளைகள் பாவிகள்.

ஆதாமின் ஆரம்ப நிலையில், சோதனையை எதிர்க்கும் வலிமை அவருக்கு இருந்தது. கடவுள் அவரை ஒரு பரிபூரண இயல்புடன் படைத்தார், எனவே பரிசுத்தம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றில் சாய்ந்தார். ஆனால் முதல் முறையாக விழுந்த பிறகு, சோதனையை வெல்லும் சக்தி அவருக்கு இல்லை. முதல் பாவம்

போதையின் தொடக்கமாக. அவனால் அவனுடைய குணம் மாறி அவன் தன் ஆசைகளுக்கு அடிமையானான். இந்த இயல்புதான், மரபியல் பரம்பரை மூலம், அதன் அனைத்து சந்ததியினருக்கும் வழங்கப்பட்டது. அதைப் பற்றிப் பேசுகையில், பவுல் கூறுகிறார்: "நான் சரீரப்பிரகாரமானவன், பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவன்... மாம்சத்தின்படி இருப்பவர்கள் மாம்சத்தின்மேல் தங்கள் மனதை வைக்கிறார்கள்... மாம்ச மனம் தேவனுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல. கடவுள், அல்லது, நிச்சயமாக, அது இருக்க முடியாது" ரோம். 7:14; 8:5, 7. எல்லா மனிதர்களும் ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதால், அவர்கள் அனைவரும் இந்த விருப்பத்துடன் பிறந்தவர்கள். மேலும், அதன் வழிகாட்டுதலால், அனைவரும் பாவம் செய்து, "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" (ரோமர். 6:23). பவுல் இந்த உண்மையை வேறொரு இடத்தில் அறிவித்தார்: "அனைவரும் உள்ளே இறக்கிறார்கள் ஆதாம்" 1 கொரி. 15:22.

இந்தக் கட்டத்தில், மனிதர்கள் இறந்ததற்குக் காரணம் "எல்லாரும் பாவம் செய்ததே" என்று பைபிள் தெளிவாகக் கூறுகிறது என்பதை வலியுறுத்துவது முக்கியம். பாவம் என்பது கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாத செயல், மனிதனின் இயல்பு அல்ல. பவுல் விளக்குவது போல், "சரீர மனம் கடவுளுக்கு விரோதமான பகை, ஏனென்றால் அது கடவுளின் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல" ரோம். 8: 7. ஆனால் அது பாவம் அல்ல. "பாவம் சட்டத்தை மீறுவது" 1 யோவான் 3 :4. இயல்பிலேயே, நாம் மீறுதல்களைச் செய்ய முனைகிறோம், ஆனால் இது நம் இயல்பை ஒரு பாவமாக மாற்றாது, எனவே, பைபிளின் படி "அசல் பாவம்" என்று எதுவும் இல்லை. ஒவ்வொரு பாவமும் எப்போதும் இருக்கும். பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஒரு செயலாக இருக்க வேண்டும், அகத்திலோ, சிந்தனையிலோ, மனதின் இடைவெளிகளிலோ, வெளிப்புறமாகவோ செய்தாலும், நம்மைக் கொல்வது நமது இயல்பல்ல, அதன் மூலம் நாம் செய்யும் செயல்களே நம்மைக் கொல்கின்றன.

"நம் செயல்களால்" நாம் தீர்மானிக்கப்படுவோம் (வெளி. 20:12), நமது இயல்பினால் அல்ல. இயேசு மனிதர்களை உயிர்த்தெழுப்பும்போது, குறிப்பிட்ட நேரத்தில், " நன்மை செய்தவர்கள் வாழ்வின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், தீமை செய்தவர்கள் ஆக்கினையின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் வருவார்கள் " யோவான் 5:29. மரணம் என்பது பாவத்தின் சம்பளம், பாவத்தின் சம்பளம் அல்ல. இயற்கை பாவமானது.இதன் காரணமாகவே கீழ்ப்படியாமல் இருக்க இயேசு நம்மைக் காப்பாற்ற வந்தார்.அவர் நம் இயல்பிலிருந்து நம்மை மீட்க வரவில்லை.மாறாக அவரே அதில் வாழ்ந்தார். அவர் ஒரு மனிதனாக வாழ்ந்தார் "பாவ மாம்சத்தின் சாயலில்" ரோம். 8:3. மரணம் மனிதனின் இயல்பினால் அல்ல, செயல்களால் வந்தது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தவுடன், அடுத்த வசனத்திலிருந்து நமது ஆய்வைத் தொடரலாம்:

"நியாயப்பிரமாணம் வரை பாவம் உலகத்தில் இருந்தது, ஆனால் பாவம் கணக்கிடப்படவில்லை, சட்டம் இல்லை. ஆயினும், மரணம் ஆதாம் முதல் மோசே வரை ஆட்சி செய்தது, ஆதாமின் மீறுதலின் சாயலில் பாவம் இல்லாதவர்கள் மீதும், இது அவருடைய உருவம். யார் வரவிருந்தார்" ரோ. 5:13, 14.

"சட்டம் வரை". இந்த வெளிப்பாடு சீனாய் மலையில் மோசேக்கு பத்து கட்டளைகளின் சட்டத்தை வழங்கிய நிகழ்வைக் குறிக்கிறது. ஆதாமின் முதல் பாவத்திலிருந்து இந்த நிமிடம் வரை சுமார் 2500 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இந்த முழு காலகட்டத்திலும், மனிதர்கள் கடவுளின் சட்டத்தை பதிவு செய்யவில்லை

எழுதப்பட்ட வடிவம். ஆனால் அவர்கள் அவளை அறியவில்லை என்று அர்த்தமல்ல. மோசேயின் மூதாதையரான ஆபிரகாம், "என் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, என் கட்டளைகளையும், என் கட்டளைகளையும், என் நியமங்களையும், என் சட்டங்களையும் கைக்கொண்டான்" என்று கர்த்தர் சொன்னார்.

பாதுகாக்கப்பட்டு வாய்வழியாக பரவுகிறது.

அப்போஸ்தலன் "பாவம் கணக்கிடப்படவில்லை, சட்டம் இல்லை" என்று வாதிடுகிறார். கட்டளைகள் வாய்வழி பாரம்பரியத்தால் கற்பிக்கப்படுவதால், அவற்றை அறிந்தவர்களிடம் அணுகக்கூடிய நபர்களால் மட்டுமே அவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன், சேத் மற்றும் பின்னர் நோவா போன்ற மனிதர்கள் கடவுளின் விருப்பத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கும் மக்களுக்கு அனுப்புவதற்கும் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டனர் என்று பைபிள் கற்பிக்கிறது (ஆதி. 4:26; 6:13-18). வெள்ளத்திற்குப் பிறகு, ஆபிரகாம் அதை தனது சந்ததியினருக்கு அனுப்பும் அதே பணியைப் பெற்றார், இதனால் அவர்கள் அதை பூமியின் மற்ற மக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியும். இவ்வாறு வார்த்தைகள் நிறைவேறும்: "நீங்கள் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பீர்கள்... பூமியிலுள்ள எல்லா குடும்பங்களும் உங்களில் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" ஜெனரல். 12:2, 3. ஆகவே, அந்தச் சமயத்தில், கடவுளுடைய கட்டளைகளைப் பற்றிய அறிவு ஆபிரகாம் மற்றும் அவருடைய சந்ததியினரின் செல்வாக்கின் வட்டத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

பூமியின் மற்ற குடிமக்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் அனைவரும் சரி எது தவறு என்ற உள்ளூணர்வால் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், கிறிஸ்துவின் ஆவியின் மனசாட்சியைத் தொடுவதன் மூலம், அவர்கள் கடவுளின் விருப்பத்தைப் பற்றிய முறையான அறிவை அணுகவில்லை. எனவே, அவர்கள் ஆதாமைப் போல் குற்றவாளிகளாகக் கருத முடியாது. பிந்தையவர் தனது விருப்பத்தைப் பற்றி கடவுளால் அறிவுறுத்தப்பட்டபடி, அவர் செயலைச் செய்யும்போது முழு அறிவைப் பெற்றிருந்தார். அவர்களுக்கு அப்படி இல்லை. "அவர்கள் ஆதாமின் அத்துமீறலின் சாயலில் பாவம் செய்யவில்லை". இருப்பினும், கடவுள் அவர்களின் தவறுகளைப் பற்றிய ஒரு கருத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததால், "அவர்களுடைய மனசாட்சியுடனும், தங்கள் எண்ணங்களுடனும் சேர்ந்து சாட்சியமளித்து, குற்றம் சாட்டுவது, அல்லது அவர்களைப் பாதுகாத்தல்" (ரோமர். 2:15).

எனவே, நியாயமாக, அவர்கள் செய்த அத்துமீறலின் விளைவாக அவர்களுக்கு மரணம் வந்தது. ரோமர்களின் வார்த்தைகளில்: "ஆதாமிலிருந்து மோசே வரை மரணம் ஆட்சி செய்தது, ஆதாமின் மீறல் போன்ற பாவம் செய்யாதவர்கள் மீதும்."

"வரவிருந்தவரின் உருவம் யார்." வரவிருந்தவர் கிறிஸ்து, அவரை உலக இரட்சகராக பூமிக்கு அனுப்புவதாக கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தார். இந்த கட்டத்தில் பவுல் ஆதாமை கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக முன்வைக்கிறார். , பற்றி வாதத்தை புரிந்து கொள்ள வாசகர் தயார்

அறிமுகப்படுத்த.

"ஆனால் இலவச வரம் குற்றத்தைப் போன்றது அல்ல. ஏனென்றால், ஒருவரின் குற்றத்தால் பலர் இறந்தால், கடவுளின் கிருபையும், இயேசு கிறிஸ்து என்ற ஒரே மனிதனின் அருளும் பலருக்குப் பெருகியது" ரோமர் 5: 15.

அப்போஸ்தலன் ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். ஆதாம் தன் பாவத்தின் மூலம் அவனிடம் மரபுரிமையாக ஒப்படைத்த தீமைகளுக்கு மாறாக கிறிஸ்து அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் அளித்த நன்மையை இது எடுத்துக்காட்டும் . ஆதாமின் பாவத்தின் மூலம் மனிதகுலம் பெற்ற தீமைகளுக்கு அதிக விகிதத்தில் அது தந்தை மற்றும் குமாரனின் கருணை மற்றும் அன்பின் மூலம் பெற்ற ஆசீர்வாதங்கள் ஆகும்.

"ஒரு மனிதனின் குற்றத்தால்", ஆதாம், "பலர் இறந்தனர்", அதாவது, அவரது சந்ததியினர் அனைவரும் பாவ சபாவத்தைப் பெற்றனர். அவளால் வென்று, பாவங்களைச் செய்து மரித்தார்கள். ஆனால் கடவுள் இயேசுவின் மீது "அக்கிரமத்தை" அதாவது "நம் அனைவரின்" பாவங்களையும் சுமத்தினார் (ஏசா. 53:6) கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்தார் (2 கொரி.

5:14). அவரது வாழ்க்கை மனிதகுலம் அனைவருக்கும் அன்பளிப்பாக தந்தையால் வழங்கப்பட்டது. "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" (ரோமர். 6:23) இந்த கிறிஸ்து அனைவருக்கும் செலுத்தினார், அதனால் யாரும் தனக்காக பணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை, இது அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கடவுளின் கிருபையாகும், ஒரு மனிதனால் அனைவருக்கும் துன்பம் வந்தது; ஆனால் ஒரே மனிதனால் - நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, கிருபை அனைவருக்கும் வந்தது.

முந்தைய பத்தியில் விளக்கப்பட்ட உண்மை , பயன்படுத்தப்பட்ட வெளிப்பாடுகளின் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் ரோமர்களின் வசனத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது . கடவுளுடைய கிருபை "அநேகருக்குப் பெருகியது" என்று பவுல் கூறுகிறார். பாவிகளையும் கடவுளின் கிருபையின் பயனாளிகளையும் குறிக்க பைபிள் பலர் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். அது கூறுகிறது: "பலர் இறந்தனர் ..." மற்றும் அதன் பிறகு "அநேகருக்கு அருள் பெருகியது". இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், இது ஒரே குழுவைக் குறிக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் முந்தைய வசனத்தில் (14), பவுல் அனைவரும் பாவம் செய்தார்கள் என்று கூறுகிறார். எனவே, வசனம் 15ல் "அநேகர் மரித்தார்கள்" என்ற வெளிப்பாடு எல்லா மனிதர்களையும் குறிக்கிறது . எனவே, கடவுளின் கிருபையின் "பல" பயனாளிகள் அனைவரும் மனிதர்கள். பூமியில் வாழ்ந்த, வாழும், வாழப்போகும் அனைவரும். மன்னிப்பை வழங்கும் கிறிஸ்துவின் தியாகத்தின் மூலம் கடவுளின் கிருபை நம் மீதும், எல்லா மனிதர்கள் மீதும், எல்லா தலைமுறைகளிலும் பெருகியுள்ளது.

ஆகவே, கிறிஸ்துவின் "இலவச பரிசு" ஆதாமின் குற்றத்தைப் போன்றது அல்ல, அந்தக் குற்றம் மரணத்தைக் கொண்டுவந்தது, ஆனால் அவர் நித்திய ஜீவனைக் கொண்டுவந்தார். "ஆதாமில் எல்லாரும் மரிப்பதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" 1 கொரி. 15:22.

"இன்னும் நிறைய". இந்த வெளிப்பாடு, கடவுள் பாவமுள்ள மனிதகுலத்தை வீழ்ச்சிக்கு முன்பு இருந்ததைவிட மேலான நிலைக்கு மீட்டெடுப்பார் என்பதைக் காட்டுகிறது. வசனம் கூறுகிறது: "ஒரு மனிதனின் குற்றத்தால் பலர் இறந்தால், கடவுளின் கிருபை பலருக்கு அதிகமாக இருந்தது". யோபுவின் கதையில் பைபிள் இந்தக் கொள்கையின் ஒரு புறநிலைப் பாடத்தை முன்வைக்கிறது, ஒரு செழிப்பான மனிதனாக, மரியாதைக்குரிய மற்றும் மகிழ்ச்சியான குடும்ப மனிதனாக இருந்து, அவன் சாத்தானால் குழந்தையில்லாத, ஏழை, அவமரியாதை, நிந்தனை மற்றும் சோகமான மனிதனாக மாற்றப்பட்டான்.

இருப்பினும், அவரது சோதனையின் முடிவில், "கர்த்தர் யோபின் கடைசி நிலத்தை அவருடைய முதல் இடத்தை விட அதிகமாக ஆசீர்வதித்தார்", மேலும் அவர் பெற்றதை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக பெற்றார் (யோபு 42:12) ஆதாம், படைக்கப்பட்டபோது, ஏதேன் தோட்டத்தில் வாழ்ந்தார் . மீட்கப்பட்டவர்கள் அற்புதமான புதிய ஜெருசலேமைச் சுதந்திரத்துக் கொள்வார்கள், அது முழுக்க முழுக்க தூய தங்கத்தால் ஆனது, பன்னிரண்டு வாயில்கள் கொண்ட பிரம்மாண்டமான முத்துக்கள், அதன் ஒவ்வொரு அடித்தளத்திலும் அற்புதமான பரிமாணங்களின் விலையுயர்ந்த கற்கள் உள்ளன (வெளி. 21:18, 19-21). தேவன் பரலோகத்தில் வாழ்ந்தபோது பூமியே அவர்களுடைய வீடாகும், எனினும், மீட்கப்பட்ட பூமியில், மீட்கப்பட்டவர்கள் கடவுள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் உடனடி முன்னிலையில் வாழ்வார்கள். "கடவுள் அவர்களுடன் குடியிருப்பார்", நகரத்திற்குள்; மற்றும் "அதில் இருக்கும் கடவுளின் சிம்மாசனம் மற்றும்

ஆட்டுக்குட்டியின்" (அபே. 21:3; 22:3). இந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும் எதிர்கால மகிமையின் சிறிய காட்சிகளாகும், இது முதல் விட அதிகமாக இருக்கும். பால், பார்வையில், அவளைப் பற்றி சிந்தித்தார், ஆனால் அவர் அறிந்த அனைத்தையும் எங்களிடம் விரிவாக முன்வைக்க அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை: "கிறிஸ்துவில் ஒரு மனிதனை நான் அறிவேன், அவர் பதினான்கு ஆண்டுகளாக (உடலில் இருக்கிறாரா, எனக்குத் தெரியாது, உடலுக்கு வெளியே இருக்கிறதா?", எனக்குத் தெரியாது; கடவுளுக்குத் தெரியும்) அவர் மூன்றாம் வானத்திற்குப் பிடிக்கப்பட்டார், மேலும் இந்த மனிதன் (உடலில் இருக்கிறானா, உடலுக்கு வெளியே இருக்கிறானா, எனக்குத் தெரியாது; கடவுளுக்குத் தெரியும்) சொர்க்கத்திற்குப் பிடிக்கப்பட்டான் என்பது எனக்குத் தெரியும். ; மேலும் மனிதன் பேசுவது முறையற்ற வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத வார்த்தைகளைக் கேட்டான். 2 கொரி. 12:2-4. தம்முடைய பாதுகாப்பில், இன்று நாம் விசுவாசத்தினால், நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட பரம்பரையைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று கடவுள் தீர்மானித்தார். இந்த வெளிப்பாட்டிலிருந்து அவர் "நாம் கேட்பதற்கும் நினைப்பதற்கும் மேலாக மிகுதியாகச் செய்ய வல்லவர்" என்றும், "கண் பார்க்கவில்லை, காது கேட்கவில்லை, வானத்தில் நுழையவில்லை" என்றும் நம்ப வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். மனிதனுடைய இருதயமே, தேவன் தம்மை நேசிப்பவர்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்" (எபே. 3:20; 1 கொரி. 2:9).

வெளிப்பாடு: "இன்னும் அதிகம்" என்பது தற்போதைய காலத்திற்கு ஒரு ஆன்மீக ஆசீர்வாதத்தையும் கொண்டுள்ளது. ஆதாம் கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்டான். இருப்பினும், அவர் ஒரு குணத்தை வளர்த்துக் கொண்டார், அது வாங்கிய பழக்கங்களிலிருந்து உருவாகும். அவர் தனது பாவத்தால் கடவுளின் தார்மீக உருவத்தை தனக்குள்ளேயே சிதைத்தார். இருப்பினும், அவரது கிருபையால், கிறிஸ்துவின் மூலம், கடவுள் தம் மக்களை - அவரது தேவாலயத்தை - தார்மீக பரிபூரணத்திற்கு கொண்டு வருவார்: "கிறிஸ்து தேவாலயத்தை நேசித்தார், மேலும் அவளுக்காக தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார், அவளை பரிசுத்தப்படுத்தினார், தண்ணீரைக் கழுவி, வார்த்தையால் சுத்தப்படுத்தினார், அவர் அதை மகிமையான தேவாலயமாகத் தமக்குக் காண்பிப்பதற்காக, புள்ளியும் சுருக்கமும் இல்லை, ஆனால் பரிசுத்தமும் குற்றமற்றதுமான "எபேசியர் 5: 25-27. யோவான் கடைசி நாட்களின் தேவாலயத்தைப் பார்த்து, அதைப் பற்றிய அறிவிப்பைக் கேட்டார்: "ஆட்டுக்குட்டி எங்கு சென்றாலும் அவரைப் பின்தொடர்கிறார்கள்... அவருடைய வாயில் வஞ்சகம் காணப்படவில்லை; ஏனென்றால் அவர்கள் கடவுளுடைய சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்கள்" அப்போக். 14:4, 5. இந்த அனுபவம் நிஜமாக மாற, கடவுளின் கிருபையால் நம்மைப் பாவத்திலிருந்து காப்பாற்றும் சக்தி, எதிர்க்கும் சக்திகளை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும்: நமது போக்குகள், போதையின் வலிமை, சமூகத்தின் அழுத்தம் மற்றும் பேய்களின் சக்தி. அடுத்த வசனங்களில் பவுல் விளக்குவது போலவும் அதுதான்.

"அந்த பரிசு, பாவம் செய்த ஒருவரால், குற்றம் போல் இல்லை. ஏனெனில் தீர்ப்பு ஒரு குற்றத்திலிருந்து வந்தது, உண்மையில், கண்டனத்திற்காக, ஆனால் இலவச பரிசு நியாயப்படுத்துவதற்காக பல குற்றங்களில் இருந்து வந்தது.

ஒரே மனிதனுடைய குற்றத்தினாலே மரணம் அவனால் ஆட்சிசெய்தது என்றால், கிருபையின் மிகுதியையும் நீதியின் வரத்தையும் பெற்றவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து என்ற ஒருவரால் ஜீவனில் ஆட்சி செய்வார்கள். ஒரே குற்றத்தினாலே எல்லா மனுஷர்மேலும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பு வந்ததுபோல, ஒரே நீதியின் கிரியையினால் ஜீவனை நியாயப்படுத்த எல்லா மனுஷர்மேலும் கிருபை வந்தது. ஒரு மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையால் பலர் பாவிக்கப்பட்டது போல, ஒருவரின் கீழ்ப்படிதலால் பலர் நீதிமாண்களாக்கப்படுவார்கள்" ரோமர் 5:16, 19.

பாவம் செய்தபின் ஆதாமுக்கு முதல் மகன் பிறந்தான். இவ்வாறு அவன் தன் பாவ சபாவத்தை அவனிடம் ஒப்படைத்தான்.

அப்போதிருந்து, அனைத்து சந்ததியினரும் ஒரே இயல்பைப் பெற்றனர், அவர்களின் விருப்பத்தைப் பின்பற்றி, பாவம் செய்தனர்.

இந்த வழியில், அதிகமான குழந்தைகள் பிறந்து மற்றவர்களை உருவாக்குவதால், ஆண்கள் செய்த பாவங்களின் எண்ணிக்கை விரைவாகப் பெருகியது. ஆதாமின் செயலின் மூலம் பாவம் பரவுவதை விளக்குவதற்கு ஒரு ஒப்பீடு செய்வதன் மூலம், அவர் "மலையின் உச்சிக்குச் சென்று, ஒரு இறகு தலையணையைத் திறந்தார்; பின்னர் அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில் சாபமிட்டு மலையிலிருந்து சிதறி ஓடினர். கிறிஸ்து மீண்டும் எல்லா தண்டனைகளையும் சேகரித்தார், அவர்கள் விழுந்த எல்லா இடங்களிலிருந்தும் சாபத்தை அகற்றினார்." கிறிஸ்துவின் செயல் ஆதாமின் செயல்களுக்கு நேர்மாறானது. ஆதாமின் செயல் பாவங்களை உருவாக்கியது, அதன் விளைவாக கடவுளின் தீர்ப்பையும் கண்டனத்தையும் கொண்டு வந்தது. அல்லது, வார்த்தைகளில் வசனம்: "நியாயத்தீர்ப்பு ஒரே குற்றத்திலிருந்து... கண்டனத்திற்கு வந்தது." ஆனால் கிறிஸ்துவின் தியாகம் முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காக செலுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு கடவுளின் "இலவச பரிசு" பல குற்றங்களிலிருந்து நியாயப்படுத்தலுக்கு வந்தது. "எல்லா பாவங்களும், "இறகுகள்" மலை", சேகரிக்கப்பட்டு கல்வாரி சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் மீது வைக்கப்பட்டது. "கடவுள் கிறிஸ்துவில் உலகத்தை தம்முடன் சமரசம் செய்துகொண்டார், அவர்களுடைய பாவங்களை அவர்கள் மீது சுமத்தவில்லை" 2 கொரி. 5:19. இந்த வழியில், யாரும் தங்கள் தவறுகளை தங்கள் மனசாட்சியின் மீது சுமக்க வேண்டியதில்லை. நாம் பாவ உலகில் பிறந்து, நம் இயல்பினால் வெல்லப்பட்டோம், அதனால் நாம் பாவம் செய்கிறோம். இருப்பினும், கிறிஸ்து நமக்காக மரித்து, நாம் நீதிமாண்களாக்கப்படுவதற்கு நம்முடைய பாவங்களுக்காகச் செலுத்தினார் என்பதை நாம் இன்னும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். "அவரை விசுவாசிக்கிறவன் கண்டிக்கப்படுவதில்லை"

யோவான் 17:3. விசுவாசத்தினாலே நம்மைச் சரணடைவோம், இரட்சிக்கப்படுவோம்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து கடவுளின் அருளிலிருந்து விலக்கப்பட்ட மக்கள் வர்க்கம் இல்லை என்பதும் புரிகிறது. அனைவரும் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் வாங்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்து இயேசுவில் இரட்சிப்புக்கு சமமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். "தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்திற்கு அனுப்பினார், உலகத்தைக் கண்டனம் செய்வதற்காக அல்ல, மாறாக உலகம் அவர் மூலமாக இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே" யோவான் 3:17. கிறிஸ்து "உலகின் இரட்சகர்" யோவான் 4:42. ஆகையால், கிறிஸ்துவின் சுவீசேஷம் பூமியில் வசிக்கும் அனைவருக்கும், "எல்லா தேசங்களுக்கும், கோத்திரங்களுக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், மக்களுக்கும்" வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் Rev. 14:6.

அடுத்த வசனத்தில் (17), ஆதாமின் பாவம் மனிதகுலத்தின் மீது ஏற்படுத்திய அனைத்து சாபங்களையும் கிறிஸ்து பூமியிலிருந்து சேகரித்தார் என்ற வாதத்தை பவுல் தொடர்ந்து உருவாக்குகிறார், மேலும் மீட்பு நம்மை அசல் நிலையை விட மிகவும் புகழ்பெற்ற நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்ற கருத்தைச் சேர்க்கிறார்: "ஏனெனில் ஒரு மனிதனின் மரணத்தின் பாவம் அவனால் ஆட்சி செய்தது, கிருபையையும் நீதியின் வரத்தையும் பெற்றவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் ஜீவனில் ஆட்சி செய்வார்கள்." முந்தைய பத்திகளில் இந்த கருத்தை ஏற்கனவே விளக்கியதால், அடுத்த வசனத்திற்கு செல்கிறோம்:

"ஒரே குற்றத்தால் எல்லா மனிதர்கள் மீதும் கண்டனம் வந்தது போல, ஒரே நீதியின் மூலம் எல்லா மனிதர்கள் மீதும் கிருபை வந்தது, வாழ்க்கை நியாயப்படுத்தப்பட்டது." இங்கே பவுல் வாசகர்களின் விசுவாசத்தின் கண்களை கிறிஸ்துவின் தியாகத்தின் மீது செலுத்துகிறார். சிலுவை, கிறிஸ்து பூமியில் இருந்தபோது பல நல்ல செயல்களைச் செய்தார், ஆனால் குறிப்பாக அவருடைய கடைசி வழியாகத்தான் நாம் இரட்சிப்பைப் பெற்றோம், அவருடைய வாழ்க்கையின் கடைசி "நீதியின் செயல்" நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்து நமக்காக அதைக் கொடுப்பதாகும்.

அவர் கூறினார்: "முடிந்தது" ஜான் 19:30. சட்டத்தின் தண்டனை முடிந்துவிட்டது, ஆண்கள் சுதந்திரமாக செல்லலாம். ஒரு போராட்ட வாழ்க்கை மற்றும் பாவத்தின் மீதான பரிபூரண வெற்றியானது பரலோகத் தகப்பனால் அனைத்து மனிதர்களின் பாவத்தின் வாழ்க்கைக்கு மாற்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது . ஆகவே, கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவரும் இன்று அறிவிக்கலாம்: "என் ஆத்துமா என் தேவனில் களிகூரும்; அவர் எனக்கு இரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களை உடுத்தியபடியினால், அவர் என்னை நீதியின் அங்கியால் மூடினார்" ஏசா 61:10. கிறிஸ்துவின் பரிபூரண வாழ்க்கை நம்மை மூடும் நீதியின் கவசம் ஆகும், மேலும் அவர்மீதுள்ள நம்பிக்கையால் நாம் ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதது போல் கடவுளால் பார்க்கப்படுகிறோம். மேலும், நம்முடைய விசுவாசத்தின் மூலம் கிறிஸ்து பிதாவிடமிருந்து பெற்ற பரிசுத்த ஆவியை நமக்குத் தருகிறார். இவ்விதத்தில், பாவத்தை வென்று பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் வல்லமையாகத் தம்முடைய சொந்த ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை நமக்குக் கொடுக்கிறார். ஆகவே, நமக்கு வழங்கப்பட்ட மன்னிப்பு அல்லது நியாயப்படுத்தல், நமது கடந்த காலத்தை மாற்றியமைக்கும் கடவுளின் பணிக்கு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, அது நம் இருதயங்களை மாற்றுவதையும் உள்ளடக்கியது, "அவருடைய விருப்பத்திற்கேற்பவும் செய்யவும்" பிஸி. 2:13.

இவ்வாறு, "ஒரு மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையால்" - ஆதாம் - "பலர் பாவிக்களாக்கப்பட்டனர், அப்படியே ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படிவதால்" - கிறிஸ்து - "அநேகர் நீதிமாண்களாக்கப்படுவார்கள்". ஆதாமின் செயலின் விளைவாக, பல மனிதர்கள் சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் பலியின் மூலம் பாவிகளானார்கள், அநேகர் - கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற அனைவரும் - பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவார்கள். இவ்வாறே தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார். நம்புங்கள்: "நான் என் சட்டங்களை அவர்களின் இதயங்களில் வைப்பேன், நான் அவற்றை அவர்கள் மனதில் எழுதுவேன் ... மேலும் நான் அவர்களின் பாவங்களை நினைவில் கொள்ள மாட்டேன்" எபி. 10:16, 17.

"ஆனால், குற்றங்கள் பெருகும்படிக்கு நியாயப்பிரமாணம் வந்தது; ஆனால் பாவம் பெருகிய இடத்தில், கிருபை அதிகமாய்ப் பெருகியது; பாவம் மரணத்தில் ஆண்டதுபோல, கிருபையும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாக நீதியினாலே நித்திய ஜீவனுக்கு ஆளுகைசெய்யும்." ரோ. 5:20, 21.

சினாயில் மோசேக்கு நியாயப்பிரமாணம் வழங்கப்படும் வரை, கடவுளின் பத்துக் கட்டளைகளைப் பற்றிய எந்தப் பதிவும் இல்லை என்பதையும், அவருடைய சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவு அவருடன் நடக்கத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களின் செல்வாக்கின் ஆரம் வரை கட்டுப்படுத்தப்பட்டதையும் முன்பு பார்த்தோம். அவரிடமிருந்து அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றார். பத்து கட்டளைகளைக் கொடுத்தது இந்த நிலையை மாற்றியது. அவை மோசேயின் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களின் பக்கங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன - யாத்திராகமம் மற்றும் உபாகமம் (காண்க. 20:3-17 மற்றும் உப. 5:6-21). அப்போதிருந்து, அவர்கள் படிப்படியாக அறியப்பட்டனர், முதலில் இஸ்ரவேலின் எல்லைக்குள் ஆசாரியர்கள் மற்றும் லேவியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தின் போதனைகள் (மால். 2:7 ஐப் பார்க்கவும்) பின்னர், இஸ்ரவேல் மக்களால், நாடுகளுக்கு அவர்கள் இடம்பெயர்ந்தனர் அல்லது சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். சட்டத்தைப் பற்றிய முறையான அறிவு மனிதர்களைச் சென்றடைந்ததால், அவர்கள் அறியாமையைக் குறை கூற முடியாது. அவர்களால் அவரது கீழ்ப்படியாமை வலியுறுத்தப்பட்டது மற்றும் தெளிவாக அம்பலமானது. "ஆனால் குற்றம் பெருகுவதற்காகவே சட்டம் வந்தது" என்ற வார்த்தையின் பொருள் இதுதான் . இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள "ஏராளமாக" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், நியாயப்பிரமாண அறிவின் மூலம் பாவத்தின் செயல் அதிகமாகிறது என்று அர்த்தமல்ல . ஒரு போனை திருடியவன் இரண்டை திருடிய குற்றமில்லை

கட்டளையை கண்டுபிடிப்பதற்காக. ஆனால் அவனது அறிவின் காரணமாக அவனுடைய மனசாட்சி விழித்துக் கொண்டு தன் குற்றத்தை இன்னும் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்கிறான்.

அதே அர்த்தத்தில், ஆனால் எதிர் திசையில், கடவுளின் கிருபையின் மனிதனின் அனுபவம். ஒருபுறம், நியாயப்பிரமாண அறிவு செய்த பாவங்களின் பயங்கரமான தீமையை அம்பலப்படுத்தினால், கிறிஸ்து தம்முடைய உயிரைக் கொடுத்து அவற்றைத் தம்மீது ஏற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிய சிந்தனை ஒரு உயர்ந்த அன்பைக் காட்டுகிறது. இது பாவத்தின் அனைத்து தீமைகளையும் வெல்ல முடியாது. கிறிஸ்து தனது இதயத்தில் மனிதர்களின் அனைத்து குற்றங்களையும் உள்வாங்கிக் கொண்டார், ஆனால் எல்லா குற்றவாளிகளுக்கும் ஏராளமான அன்பையும் மன்னிப்பையும் வழங்கினார். காயப்பட்ட பாதையிலிருந்து நம் அனைவருக்கும் இரட்சிப்பின் ஏராளமான நீர் ஊற்று முளைத்தது என்று சொல்லலாம் .

இவ்வாறு, "பாவம் பெருகிய இடத்தில், அருள் மேலும் பெருகியது". "தேவனுடைய அன்பு கிறிஸ்து இயேசுவில் இருக்கிறது", மற்றும் "தேவனுடைய தயவு" நம்மை மனந்திரும்புவதற்கு வழிநடத்துகிறது (ரோமர். 8:39; 2:4).

இந்த உண்மையைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சிந்திப்போம்: "பாவம் பெருகிய இடத்தில், கிருபை இன்னும் அதிகமாக இருந்தது". பாவம் பூமி முழுவதும் பெருகி, எல்லா இடங்களிலும் தீமையை பரப்பியது. பின்னர் கிறிஸ்து எல்லா பாவங்களையும், அவற்றின் தீமைகளையும் எடுத்து, சிலுவையில் தம்மீது எடுத்துக்கொண்டார்.

பழிவாங்கும் அச்சுறுத்தல்களுடன், மற்ற எல்லா மனிதர்களையும் போலவே, அவர் பெற்ற அனைத்து தீமைகளுக்கும் அவர் எதிர்வினையாற்றுவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், மாறாக, அவர் "தம் வாயைத் திறக்கவில்லை; ஆட்டுக்குட்டி கொல்லப்படுவதற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது போலவும், செம்மறி ஆடு மவுனமாக இருப்பது போலவும், அவர் தம் வாயைத் திறக்கவில்லை" ஏசா 53:7. மாறாக, அவர் ஜெபம் செய்தார்: "அப்பா, அவர்களை மன்னியுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது." லக். 23:34. பாவத்தின் அளவும் தீமையும் பலருக்கு ஆச்சரியத்தையும் போற்றுவதையும் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் அன்பு, மிகவும் ஆழமான, அவர் பெற்ற தீமைகளின் முகத்தில் சிறிதளவு கூட மாறாமல், மாறாக குற்றவாளிகளுக்காக அவரைப் பரிந்து பேச வழிவகுத்தது, எல்லையற்ற பெரிய போற்றுதலை ஏற்படுத்தியது. தோல்விடைந்தவரை விட வெற்றியாளர் எப்போதும் போற்றப்படுகிறார். அவர் எப்போதும் நினைவுகூரப்படுகிறார், அதே நேரத்தில் தோற்றவர் மறக்கப்படுவார். பாவம் விரைவில் இல்லாமல் போகும்; ஆனால் "வானத்திலும், பூமியிலும், பூமியின் கீழும் உள்ளவர்களின் ஒவ்வொரு முழங்கால்களும் இயேசுவின் நாமத்தில் வணங்கும்" பில். 2:10.

எங்கு பாவம் பெருகியது, அல்லது வலியுறுத்தப்பட்டது, கிறிஸ்துவின் அன்பில் அருள் வெளிப்பட்டது, அது அதை வென்றது, வென்றது. அது முடிவில்லாமல் மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டது. கிறிஸ்து தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் முற்றிலும் மாசற்றவராக வெளிப்படும் அளவிற்கு, முழுமையான வெற்றியில் - பரந்த, முழுமையான, அற்புதமான, பாவத்தின் மாபெரும் வெற்றியாளராக அவள் காணப்பட்டாள்.

இந்த அற்புதமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த கருணையை நாம் சிந்திக்கும்போது, ஒரு புதிய வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை நம்மில் எழுகிறது மற்றும் நம் ஆர்வங்களை உள்வாங்குகிறது. புதிய ஆன்மிக வாழ்க்கை நம் இதயத்தில் உதயமாகிறது. புதிய எண்ணங்கள், புதிய உந்துதல்கள். கிறிஸ்துவை நம்பி, சோதனைகளை வெல்ல வலிமைக்காக ஜெபிக்கிறோம், படிப்படியாக அவற்றை வெல்வோம். வசனத்தின் முடிவில் பவுல் குறிப்பிட்டதை நாம் நம் வாழ்வில் காண்கிறோம்: "பாவம் மரணத்தில் ஆட்சி செய்தது போல, கிருபை நீதியின் மூலம் ஆட்சி செய்யும்". கிறிஸ்துவுடன் இருப்பதற்கு முன்பு போலவே, "நாம் எங்கள் மாம்சத்தின் இச்சைகளின்படி நடந்தோம், மாம்சத்திற்கும் மனதின் இச்சையும் செய்தோம்", கடவுளின் பார்வையில், "அக்கிரமங்களிலும் பாவங்களிலும் மரித்தவர்கள்" (எபே. 2:3, 1), இப்போது நாம் "வாழ்க்கையின் புதுமையில்" நடக்கிறோம் ரோம். 6:4. "எனவே யாராவது இருந்தால்

அவர் கிறிஸ்துவில் இருக்கிறார், அவர் ஒரு புதிய உயிரினம்; பழைய விஷயங்கள் மறைந்துவிட்டன; இதோ, எல்லாம் புதிதாயின" 2 கொரி. 5:17.

நாம் புதிய மக்கள், அல்லது, விவிலிய மொழியில், " கடவுளின்படி உண்மையான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனிதன்" எபேசியர்களால் நாம் அணிந்துள்ளோம் என்று கூறலாம் . 4:24.

கிறிஸ்துவின் அன்பிலும் தியாகத்திலும் வெளிப்பட்ட அவருடைய கிருபையைப் பார்க்கும்போது, நமது புதிய வாழ்க்கை கடவுளின் சக்தியால் உருவாக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படுகிறது. "நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுடைய இரக்கமும் அன்பும் நாம் செய்த நீதியின் கிரியைகளால் அல்ல, மாறாக அவருடைய இரக்கத்தின்படியே, மனிதர்களுக்குத் தோன்றியபோது , அவர் ஏராளமான பரிசுத்த ஆவியின் மறுபிறப்பு மற்றும் புதுப்பித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் நம்மை இரட்சித்தார். நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் நம்மீது, அவருடைய கிருபையால் நீதிமாண்களாக்கப்பட்டு, நித்திய ஜீவ நம்பிக்கையின்படி நாம் வாரிசுகளாக்கப்படுவோம்" தீத்து 3: 3- 7. கிறிஸ்துவின் தியாகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அவருடைய அன்பைச் சிந்தித்து, நம்முடைய பாதுகாப்பை நாங்கள் ஒப்படைக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் நீதியின் மூலம், அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகவும், இறுதியில் நித்திய ஜீவனுக்காகவும், கடவுளின் கிருபை நம் வாழ்வில் ஆட்சி செய்கிறது.

ரோமர்கள் 6

"அப்படியானால் என்ன சொல்வோம்? பாவத்தில் தொடர்ந்து இருப்போமா, கிருபை பெருகட்டும்? இல்லை.

பாவத்திற்கு மரித்த நாம், இன்னும் எப்படி அதில் வாழ்வோம்? அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாம் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? எனவே நாம் மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலம் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம்; பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல நாமும் புதிய வாழ்வில் நடக்க வேண்டும். ரோம்.

6:1-4

அதிகாரம் 5 இல், பாவம் விரிவடைந்து, அல்லது "பெருகி", மற்றும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்திய விகிதத்தில், கடவுளின் கிருபை மற்றும் கிறிஸ்துவின் கிருபை அதை வென்றது மற்றும் வென்றது, இன்னும் பெரிய போற்றுவதைத் தூண்டியது என்று பார்த்தோம். மறைமுகமாக உள்ளது: "அருள் பெருகும்படி நாம் பாவத்தில் தொடரலாமா?". வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பாவம் அதிகமாக இருந்ததால், அதை மீட்டெடுத்த கிருபை இன்னும் வலிமையாகவும், மேலும் மகிமையாகவும் நிரூபிக்கப்பட்டதால், பாவத்தின் அதிகரிப்புக்கு பங்களிப்போம், அதை நாமே கடைப்பிடிப்போம், அதனால் மன்னிப்பின் கிருபை வெளிப்படும், இன்னும் மகிமை? இல்லை, ஏனென்றால் அது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. பாவத்தை ஒழிக்க அவள் இருந்தாள் . "நம்முடைய பாவங்களைப் போக்க அவர் தோன்றினார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்" 1 யோவான் 3:5

புள்ளியை விளக்கும் உதாரணம். நகரின் மையத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பூங்காவில் பலர் நடந்து செல்லும் சூழ்நிலையைக் கவனியுங்கள், அதன் நடுவில் ஒரு வலுவான நீரோட்டத்துடன் ஒரு நதி செல்கிறது. திடீரென்று , ஒரு குழந்தை ஆற்றில் விழுந்து, விரைவாக நீரில் அடித்துச் செல்லப்படுகிறது. தகப்பன் கரையோரமாக ஓடி ஓடி, ஓடிய நீரில் குதித்து, குழந்தையை நீந்தி, தூக்கிக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து, உயிரைக் காப்பாற்றியதைக் கண்ட கூட்டம் ஆற்றங்கரைக்கு ஓடுகிறது . அப்போது அந்தக் காட்சியைப் பார்த்த கூட்டம், தந்தையின் அன்பையும், துணிச்சலையும் கண்டு நெகிழ்ந்து, உடனடியாக உயிரைப் பணயம் வைத்து குழந்தையைக் காப்பாற்றியதைக் கண்டு, சிரிப்புக்கும் கண்ணீருக்கும் நடுவே கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். இந்த கதையில், தந்தை தனது மகனைக் காப்பாற்றும் ஒரே நோக்கத்துடன் ஆற்றில் வீசினார். "தன்னுடைய தைரியத்தைக் காட்டுவது" பற்றி அவள் யோசிக்கவே இல்லை. ஆனால் அவரது செயல் அவரது உன்னதமான குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்தியது, இது அனைவராலும் சிந்திக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

கடவுளுக்கும் அப்படித்தான் நடந்தது. சிலுவையின் தியாகம் அவருடைய நற்குணத்தைக் காட்டும் முதன்மை நோக்கத்திற்காக வடிவமைக்கப்படவில்லை. அப்படியானால், இது ஒரு சுயநல தூண்டுதலாக இருக்கும். ஆனால் கடவுள் அன்பு; மேலும் அன்பு "தனது நலன்களைத் தேடுவதில்லை" 1 கொரி. 13:5. இரட்சிப்பின் திட்டத்தில், கடவுள் தனது மனிதக் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் ஒரே ஆர்வத்தில் ஒரு தந்தையாகச் செயல்பட்டார். ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்தபோது, அவர் வெளிப்படையாகவே இருந்தார். "அவர் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எனனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைக் கொடுக்கும் விதத்தில் உலகத்தை நேசித்தார். தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்திலே அனுப்பினார். இதன் விளைவாக, இருவரின் அன்பிலும் நாம் ஈர்க்கப்படுகிறோம். இதைப் பற்றி, கடவுள் எரேமியாவிடம் கூறினார்: "நான் உன்னை நித்திய அன்பினால் நேசித்தேன், எனவே தயவால் உன்னை இழுத்தேன்" எரே. 31: 3. மேலும் கிறிஸ்து கூறினார்: "நான், நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்படும்போது, எல்லா மக்களையும் என்னிடம் இழுக்கவும்" யோவான் 12:32.

எனவே, சிலுவை பலியின் போது, கடவுளின் ஆர்வம் நம்மீது கவனம் செலுத்தியது, அவர் மீது அல்ல, அவர் நம் நன்மையைத் தேடினார் - அவருடைய நற்பெயரை மேம்படுத்தவில்லை. ஆனால், மனிதனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தம்முடைய தியாகச் செயலின் மூலம், அவர் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் தன்னைத் தெரியப்படுத்துவார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். இந்த அறிவு அவரது அரசாங்கத்தின் நீதியைக் காண்பிக்கும் மற்றும் அனைவரிடமிருந்தும் அதிக விசுவாசத்தை ஏற்படுத்தும், இதன் விளைவாக பிரபஞ்சம் முழுவதும் அதன் முழுமையான மற்றும் நிரந்தர ஸ்திரத்தன்மை ஏற்படும். ஆகையால், அவர் ஏசாயாவிடம் கிறிஸ்துவின் வருகையை அறிவித்தபோது, அவர் அறிவித்தார்: "அரசாங்கம் அவருடைய தோள்களில் உள்ளது" ஏசா. 9:6.

கிறிஸ்து, மனிதனை இரட்சிக்கச் செயல்படுவது, கடவுளுடைய அரசாங்கத்தை நியாயப்படுத்துவார்.

இந்த பரிசீலனைகளை செய்துவிட்டு, ரோமர் 6-ஐப் பற்றிய நமது சிந்தனைக்கு திரும்புவோம். சிலுவையின் பலியுடன் கடவுளின் நோக்கம் பாவத்தை அகற்றுவதாக இருந்ததால், அவருடைய காணிக்கையை பாராட்டுவதன் விளைவாக நாம் தொடர்ந்து பாவம் செய்வதாக இருக்காது. மாறாக - கடவுளின் கிருபையால் நாம் பாவம் செய்வதை நிறுத்த வழிவகுக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் தன்னலமற்ற அன்பின் சிந்தனை மற்றும் தந்தையின் கட்டளைகளுக்கு பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதல் பழைய வாழ்க்கைக்கு மரணத்திற்கு சமமான சூழ்நிலைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது. கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிவின் உன்னதத்தை எதிர்கொள்ளும்போது, உலகமும் பாவமும் தங்கள் கவர்ச்சியை இழக்கின்றன. இனி அவை நமக்கு வேண்டாம் . மாறாக, நாம் நமது இரட்சகரைப் பின்பற்ற விரும்புகிறோம். இந்த காரணத்திற்காகவே நாம் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஞானஸ்நானம் பெறுகிறோம். அவருடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றார் (மத். 3:16). அவர் இல்லை

தேவை, ஆனால் அவர் அதை "எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்ற" செய்தார் (மத். 3:15). பின்னர் அவர் மேலும் கூறினார்: "நான் உங்களுக்கு ஒரு உதாரணம் கொடுத்தேன், அதனால், நான் உங்களுக்குச் செய்தது போல், நீங்களும் செய்யுங்கள்" யோவான் 13:15.

ஞானஸ்நானத்தின் அர்த்தத்தை பவுல் இந்த வார்த்தைகளில் விளக்குகிறார்: "அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நம்மில் பலர் அவருடைய மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஆகவே, ஞானஸ்நானம் மூலம் மரணத்திற்குள் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம்; அதனால் கிறிஸ்துவைப் போலவே. பிதாவின் மகிமையால் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டதால், நாமும் புதிய வாழ்வில் நடக்கிறோம்." கிறிஸ்து உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து இறந்தார்." பாவம் அறியாதவர்" கடவுள் "அவரை நமக்காக பாவமாக்கினார்" 2 கொரி .

5:21. ஆனால் அவர் பாவமில்லாமல் உயிர்த்தெழுந்தார், மேலும் "இரண்டாம் முறை பாவமில்லாமல், இரட்சிப்புக்காகக் காத்திருப்போருக்குத் தோன்றுவார்" எபி. 9:28. நமக்கும் அப்படித்தான். நாம் ஞானஸ்நானம் எடுக்கும்போது, அதற்கு சாட்சியாக இருக்கிறோம். நம்முடைய இருதயங்களும், பாவமும், அதன் கவர்ச்சியும் மரித்தன. கிறிஸ்துவின் சாயலில் நாம் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம், அவர் இருந்தது போல் கல்லறையில் அல்ல, மாறாக தண்ணீரில், ஞானஸ்நானம் என்பது அவருடைய அனுபவத்தை நாம் வாழ்கிறோம் என்பதற்கான அடையாளமாகும். "பூமியின் மிகக் குறைந்த பகுதிகள்"

Efé. 4:9, முழுக்க முழுக்க முழுக்க முழுக்க தண்ணீரில் மூழ்கி இருக்கிறோம். மேலும், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில், பாவம் செய்யாமல் தண்ணீரிலிருந்து எழுகிறோம். கிறிஸ்து பிதாவின் மகிமையால் உயிர்த்தெழுந்தார். மேலும் ஞானஸ்நானத்தின் தண்ணீரிலிருந்து நாம் எழுப்பப்படும்போது, நம் வாழ்க்கையில் செயல்படும் தெய்வீக சக்தியை அறிந்துகொள்கிறோம், இது "அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் நற்பண்பு" பில். 3:10. இது கிறிஸ்துவால் விசுவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை. இது சம்பந்தமாக எழுதப்பட்டுள்ளது: "மனத்திரும்புங்கள், பாவ மன்னிப்புக்காக நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்; நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்" அப்போஸ்தலர் 2:38. கடவுளின் அதே சக்தி. கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுச் செய்யப் பயிற்சியானது, அக்கிரமங்கள் மற்றும் பாவங்களில் உள்ள மரணத்தின் முந்தைய வாழ்க்கையிலிருந்து பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து புதிய, ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு நம்மை எழுப்ப பயன்படுகிறது, ஏனெனில் "அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவன்."

யோவான் 12:50.

"அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் நாம் அவரோடே கூட நாட்டப்பட்டிருப்போமானால், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில் நாமும் ஒன்றுசேர்க்கப்படுவோம் ; பாவத்தின் சரீரம் செய்யப்படுவதற்காக , நம்முடைய முதியவர் அவருடன் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். நாம் இனி பாவத்திற்கு ஊழியஞ்செய்யாதபடிக்கு விலகி, மரித்தவன் பாவத்திலிருந்து நீதிமானாக்கப்படுகிறான்" ரோமர் 6:5-7.

"என்னைப் பின்பற்றுங்கள்" என்று இயேசு கூறுகிறார். மத். 8:22. அவருடைய அனுபவம்: அவர் பாவங்களோடு மரித்தார் (அவற்றைத் தானே எடுத்துக்கொண்டு) பாவமின்றி மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தார். பேதுரு சிலுவை மரத்தின் மீது "நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்தார்" என்று கூறினார் (1 பேதுரு 2:24). எனவே, அவர் மிகவும் மோசமான பாவிகள் என்று அடையாளம் காணப்பட்டு இறந்தார் என்று கூறலாம். மோசேயின் காலத்தில், ஒரு வெண்கலப் பாம்பை மரத்தில் தொங்கவிட கடவுள் கட்டளையிட்டபோது இது ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது. பாவத்தைத் தோற்றுவித்த சாத்தானின் அடையாளமாக இது பொதுவாக பைபிளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அந்த நேரத்தில்

சாத்தான் மனிதர்கள் செய்ய வழிவகுத்த பாவங்களைச் சுமந்தவர் கிறிஸ்துவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.

வார்த்தைகளில் சின்னத்தின் அர்த்தத்தை இயேசு உறுதிப்படுத்தினார்: "மோசே பாவைவனத்தில் பாம்பை உயர்த்தியது

போல, மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும்" யோவான் 3:14. கிறிஸ்துவின் சாயலில் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம்.

பாவங்கள் (கொலோ. 2:13); பின்னர் நாம் அவர்களுக்கு அடையாளமாக இறந்து புதைக்கப்பட்டோம் - இது ஞானஸ்நானத்தின் போது தண்ணீரில் மூழ்கியதன் மூலம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

"நம்முடைய பழைய ஆத்துமா அவரோடேசூட சிலுவையில் அறையப்பட்டது" என்ற வார்த்தைகளால் பவுல் இதை அறிவிக்கிறார்.

பாவத்தின் தண்டனை மரணம் (ரோமர் 6:23). கிறிஸ்து நம் இரட்சகராக உண்மையான விசுவாசத்துடன் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்திற்கு அடிபணிந்தால், இந்த சடங்கு மூலம் அவருடைய மரணத்தை நமக்காகப் பொருத்துகிறோம். நமது கடன் பரலோகத்தில் செலுத்தப்படுகிறது. எங்கள் கண்டனம், அவர் அதை எங்களுக்காக எடுத்துக் கொண்டார், நாங்கள் சுதந்திரமாக சென்றோம். ஆனால் நம் பாவத்தின் வழியை - பழைய வாழ்க்கையை கைவிடுவதற்கான முடிவை எடுக்கும்போது மட்டுமே இந்த அனுபவத்தை நாம் அனுபவிக்கிறோம். இது நிச்சயமாக நமக்கு ஏற்படும் சோதனைகளை சமாளிக்கும் வலிமையை நாம் பார்க்கவில்லையா என்பதைப் பற்றியது அல்ல, மாறாக நமது முடிவு. இதை மட்டுமே நாம் எடுக்க முடியும். நம் வாழ்க்கையை மாற்றும் முடிவோடு ஒத்துப்போகாத நம்பிக்கையின் தொழில் நமக்குப் பயன்படாது. கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் சாயலில் நாம் கிறிஸ்துவுடன் விதைக்கப்பட வேண்டும். அவர் செய்த பாவங்களுக்காக அவர் உறுதியாக இறந்தார், மேலும் அவற்றை மீண்டும் சுமக்காதபடி மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தார். மேலும் நாம் "அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் அவரோடு ஒன்றாய் நாட்டப்பட்டிருந்தால், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில் நாமும் ஒன்றாக நாட்டப்படுவோம்." இயேசுவின் மரணம் எங்களுடையது, அது நம்முடையதை மாற்றியது, மேலும் நாம் சட்டத்திற்கு கடன்பட்டவர்கள் அல்ல. "இறந்தவன் பாவத்திலிருந்து நீதிமானாக்கப்படுகிறான்."

இந்த வசனங்களில் பவுல் பயன்படுத்திய ஒரு வெளிப்பாடு, இது பொதுவாக புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினம், இது "பாவத்தின் சரீரம் அகற்றப்பட வேண்டும்" என்பதாகும். அதை இப்போது பரிசீலிப்போம். அப்போஸ்தலன் ஞானஸ்நானத்தைக் கையாண்கிறார். பிறகு, அவர் மூலம், "பாவத்தின் உடல்" "அழிக்கப்படும்" என்று அவர் கூறுகிறார். செயல்தவிர்ப்பது என்பது அழிக்கப்பட்டது, அகற்றப்பட்டது, இப்போது, ஒருவர் ஞானஸ்நானம் எடுக்கும்போது, அவருடைய உடல் சிதைக்கப்படுவதில்லை அல்லது அழிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு குறியீட்டு உணர்வு உள்ளது, ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புவரின் முந்தைய சூழ்நிலையை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது, அதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம், அவர் ஒரு பாவி, பாவம் செய்வது அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு பழக்கமாக இருந்தது, மேலும் பழக்கவழக்கங்கள் ஒரு குணாதிசயத்தை உருவாக்குகின்றன. அவரது முந்தைய வாழ்க்கையில், ஒரு பாவமான பாத்திரத்தை உருவாக்குகிறார், பால் இந்த பாத்திரத்தை "பாவத்தின் உடல்" என்று அழைக்கிறார். அது கிறிஸ்துவிடம் சரணடையும் தருணம் வரை கட்டப்பட்டு, வளர்ந்து வந்தது. பின்னர், ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. கெட்ட பழக்கங்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. இரட்சகரின் சக்தி, மற்றும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை தொடங்குகிறது, கீழ்ப்படிதல் என்ற புதிய பழக்கங்கள் உருவாகின்றன, பழக்கவழக்கங்களால் குணாதிசயங்கள் உருவாகின்றன மற்றும் வடிவமைக்கப்படுகின்றன, எனவே, புதிய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில், ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு, முன்பு உருவான பாத்திரத்தின் மாதிரி படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைகிறது. பவுலின் வார்த்தைகள், "பாவத்தின் உடல் அழிக்கப்பட்டது." கட்டியழுப்பப்பட்ட புதிய நல்ல பழக்கவழக்கங்களின் மூலம், பாத்திரம் கிறிஸ்துவின் தன்மையை ஒத்திருக்கிறது.

மற்ற குறியீடு - இது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று - என்ற வசனங்களில் பவுல் உரையாற்றினார் ரோமர்கள், மேலே, ஞானஸ்நானத்தின் நீர் எழுச்சி அனுபவத்தை பிரதிபலிக்கிறது

உயிர்த்தெழுதல். கடவுளால் மட்டுமே இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்க முடியும். கிறிஸ்துவை உயிர்த்தெழுப்புவதன் மூலம் அவர் தனது சக்தியைப் பயன்படுத்தினார். கர்த்தராகிய இயேசுவில் விசுவாசத்துடன் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர், கடவுள் தன்னை ஒரு புதிய கீழ்ப்படிதலுக்கு உயர்த்துவார் என்ற நம்பிக்கையைப் பெறுகிறார் : "ஏனெனில், அவருடைய மரணத்தின் சாயலில் நாம் அவருடன் ஒன்றாக நாட்டப்பட்டிருந்தால் , நாமும் சாயலில் இருப்போம். அவரது உயிர்த்தெழுதலின்." எனவே, அவர் இனி பாவத்திற்கு சேவை செய்ய மாட்டார், அவர் கிறிஸ்துவை தொடர்ந்து நம்பும் வரை அவர் அதிலிருந்து விடுபடுவார், கடவுளின் சக்தி - பரிசுத்த ஆவி. பவுல் இந்த அனுபவத்தை பின்வரும் வசனங்களில் தொடர்ந்து முன்வைக்கிறார்:

"இப்போது நாம் கிறிஸ்துவுடன் மரித்தோமானால், நாமும் அவருடன் வாழ்வோம் என்று நம்புகிறோம்; மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்ட கிறிஸ்து இனி மரிக்கமாட்டார், மரணம் இனி அவர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதில்லை என்பதை அறிவோம். ஏனெனில், அவர் இறந்தபின், பாவம் செய்ய உடனே இறந்தார்; ஆனால் வாழ்வதைப் பொறுத்தவரை, வாழ்க கடவுள்" ரோம். 6:8-10.

மேலே உள்ள வார்த்தைகள் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் செயல்படும் கடவுளின் சக்தியின் அளவை விவரிக்கின்றன. உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, இயேசு மீண்டும் ஒருபோதும் மரணத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை. அவர் முற்றிலும், என்றென்றும், பாவத்திலிருந்து விடுபட்டார். விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையும் இதுதான். கடவுள் அவளை கீழ்ப்படியாமையிலிருந்து முற்றிலும் விடுவிக்கும் சக்தியுடன் அவளில் செயல்படுகிறார். வேறு விதமாகச் சொல்வதானால், அறியப்பட்ட ஒவ்வொரு கடமைக்கும், கட்டளைகளிலிருந்து அவள் பெற்ற ஒவ்வொரு ஒளிக்கும் கடவுள் அவளை முழுமையாகக் கீழ்ப்படிவதாக ஆக்குகிறார். மேலும் அவருடைய சட்டத்தைப் பற்றிய அறிவு எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ, அந்த விகிதத்தில் அவர் அதை மேலும் கீழ்ப்படிதலுள்ளதாக்குகிறார். பாவத்தின் மீது ஒருமுறை வெற்றி - இது விசுவாசியின் அனுபவம். ஆனால் அதை பராமரிக்க, நிபந்தனைகள் உள்ளன. இவை பின்வரும் வசனங்களில் வழங்கப்படுகின்றன:

"அப்படியே, உங்களைப் பாவத்திற்கு மரித்தவர்களென்றும், நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவனுக்கு உயிருள்ளவர்களென்றும் எண்ணுங்கள்; பாவம் உங்கள் இச்சைகளில் கீழ்ப்படியும்படி, பாவத்தை உங்கள் சரீரத்தில் ஆளுகை செய்ய வேண்டாம் ; உங்கள் அவயவங்களை பாவத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்காதீர்கள். அக்கிரமத்தின் கருவிகள்: ஆனால் உங்களை மரித்தோரிலிருந்து உயிருடன் கடவுளுக்குக் காட்டுங்கள், உங்கள் உறுப்புகளை நீதியின் கருவிகளாகக் கடவுளுக்குக் காட்டுங்கள்: பாவம் உங்கள் மீது ஆட்சி செய்யாது, ஏனென்றால் நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லை, ஆனால் கிருபையின் கீழ் இருக்கிறீர்கள், ஏன்? பாவம், ஏனென்றால் நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இல்லை, ஆனால் கிருபையின் கீழ் இருக்கிறோமா? இல்லை, நீங்கள் யாருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக உங்களை அடிமைகளாகக் காட்டுகிறீர்களோ, நீங்கள் யாருக்குக் கீழ்ப்படிகிறீர்களோ, அவருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிகிறவர்களின் வேலைக்காரர்கள், மரணம் வரை பாவம் அல்லது நீதிக்குக் கீழ்ப்படிதல்? ஆனால், நீங்கள் பாவத்தின் ஊழியர்களாக இருந்து, நீங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டின் வடிவத்திற்கு இதயத்திலிருந்து கீழ்ப்படிந்ததற்காக கடவுளுக்கு நன்றி." ரோமர் 6:11-17.

இந்தப் பகுதியில், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் முக்கியமான சில செயல்களை பவுல் முன்வைக்கிறார்: "கருதியுங்கள்", "தற்போது", "இதயத்திலிருந்து கீழ்ப்படிதல்". அவை அனைத்தும் நமது தனிப்பட்ட விருப்பத்துடன் தொடர்புடையவை. "நாம் செய்த பாவங்களை இனி செய்யவில்லை என்று கருதுவது " என்று முடிவு செய்வது நம் கையில் உள்ளது; "கடவுளிடம் நம்மையே முன்வைத்து, ஜெபத்தில், அவருடைய சித்தம் என்ன, அதை நிறைவேற்றும் வல்லமை பற்றிய வழிகாட்டுதலைக் கேட்கவும்" மற்றும் "அவருடைய வார்த்தைக்கு இதயத்திலிருந்து கீழ்ப்படிதல்", அதாவது, அதை உண்மையாகப் பெற்று, அதற்கு நம் விருப்பத்தை சமர்ப்பிக்கவும். இந்த நடைமுறையின் முடிவை அப்போஸ்தலன் அறிக்கை செய்கிறார், நமது பிரார்த்தனைகள் கேட்கப்படும் என்ற உறுதியை அளிக்கிறது: "பாவம் உங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாது". இது முழுமையான விடுதலையின் வாக்குறுதியாகும், இது நமது விருப்பப்படி நிபந்தனைக்குட்பட்டது. யார் வேண்டுமானாலும் அதிகாரத்தைப் பெறுவார்கள். கிறிஸ்துவால் கொடுக்கப்பட்ட ஆவி மற்றும் சுதந்திரமாக இருக்கும்.

"பாவம் உங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தாது, ஏனென்றால் நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் அல்ல, ஆனால் கிருபையின் கீழ்" என்ற வெளிப்பாடு கவனிக்கத்தக்கது. கடவுளுடைய கிருபையை அவருடைய வாழ்க்கையில் பெற்றவர்களின் அனுபவம் பாவத்தின் மீதான வெற்றி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது, அதாவது பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல். ஒருவன் தன்னை ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று சொல்லிக்கொண்டாலும், இந்த அனுபவத்தை வாழவில்லை என்றால், அவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்கிறான், அவனுடைய பரலோக நம்பிக்கை வீண். அப்போஸ்தலன் ஜான் இதைத் தெளிவாகக் கூறினார்: "நாம் அவரை அறிந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள். நான் அவரை அறிந்திருக்கிறேன், அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்காதவன் பொய்யன், அவனுக்குள் சத்தியம் இல்லை. ஆனால், அவருடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிக்கிற எவனோ, அவனிடத்தில் தேவனுடைய அன்பு மெய்யாகவே பூரணப்படுத்தப்படும்; இதன் மூலம் நாம் அவருக்குள் இருக்கிறோம் என்பதை அறிவோம். அவரில் நிலைத்திருப்பதாகச் சொல்பவரும் அவர் நடந்தபடியே நடக்க வேண்டும்" 1 யோவான் 2:3-6. கடவுளின் அருள் சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் இருந்து மனிதனுக்கு விலக்கு அளிக்கிறது என்ற கோட்பாடு, கிறித்தவ உலகில் பரவலாகப் புழக்கத்தில் உள்ளது, பூமியிலிருந்து சொர்க்கம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தூரமானது. "சிறு பிள்ளைகளே, ஒருவரும் உங்களை ஏமாற்ற வேண்டாம். நீதியைச் செய்கிறவன் நீதிமான், அவன் நீதியுள்ளவனாயிருக்கிறான், பாவம் செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டானவன்; பிசாசு ஆதிமுதல் பாவம் செய்கிறான். இதற்காகவே தேவனுடைய குமாரன் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். பிசாசின் கிரியைகளை ஒழிக்க. கடவுளால் பிறந்தவன் பாவம் செய்வதில்லை; ஏனெனில் அவனுடைய விதை அவனில் நிலைத்திருக்கிறது; அவர் கடவுளால் பிறந்ததால் பாவம் செய்ய முடியாது. இதில் தேவனுடைய பிள்ளைகளும் பிசாசின் பிள்ளைகளும் வெளிப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீதியைச் செய்யாமலும், தன் சகோதரனை நேசிக்காமலும் இருப்பவன் தேவனால் உண்டானவன் அல்ல." 1 யோவான் 3:7-10

"பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, நீதியின் ஊழியர்களானீர்கள். நான் ஒரு மனிதனாக பேசுகிறேன், ஏனெனில் உங்கள் மாம்சத்தின் பலவீனம்; ஏனென்றால், உங்கள் உறுப்புகளை அசுத்தத்திற்கும் அக்கிரமத்திற்கும் சேவை செய்ய நீங்கள் ஒப்படைத்ததைப் போல, இப்போது உங்கள் உறுப்புகளை பரிசுத்தப்படுத்துவதற்காக நீதிக்கு சேவை செய்ய முன்வையுங்கள். நீங்கள் பாவத்தின் ஊழியர்களாக இருந்தபோது, நீங்கள் நீதியிலிருந்து விடுபட்டீர்கள். நீங்கள் இப்போது வெட்கப்படுகிற காரியங்களில் என்ன பலன் கிடைத்தது? ஏனெனில் அவர்களின் முடிவு மரணம். ஆனால் இப்போது, பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு, கடவுளின் ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளீர்கள், பரிசுத்தமாக்குதலுக்காகவும், இறுதியில் நித்திய ஜீவனுக்காகவும் உங்களின் பலனைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால், பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், ஆனால் தேவனுடைய வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக நித்திய ஜீவன்" ரோம். 6:18-23.

நீதியின் சேவகனாக இருப்பது வேறு பாவத்தின் வேலைக்காரனாக இருந்து வேறுபட்டது. கிறிஸ்துவுடன் இருப்பதற்கு முன்பு, நாங்கள் அடிமைகளாக "அசுத்தத்தையும் துன்மார்க்கத்தையும்" சேவித்தோம். "பாவம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் பாவத்தின் அடிமை (அடிமை) யோவான் 8:34. நாங்கள் எங்கள் விருப்பத்திற்கு எஜமானர்களாக இருக்கவில்லை; ஆனால் அதன் ஆதிக்கம். இருப்பினும், கிறிஸ்துவின் ஆவியால் விடுவிக்கப்பட்டு பலப்படுத்தப்பட்டவுடன், நாம் நமது சொந்த விருப்பத்திற்கு எஜமானர்களாகி, அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும். நாம் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம், அது நமது இயற்கையான விருப்பத்திற்கு எதிராக இருந்தாலும், அவருடைய செயல்களை திறம்படச் செய்ய முடிகிறது. பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நீதியைப் பின்பற்றுகிறோம் (சங். 119:172). அதனால் நாம் முன்னிலையில் பரிசுத்தமாக நடக்கிறோம்

இறைவன்.

"நீங்கள் பாவத்தின் ஊழியர்களாக இருந்தபோது, நீங்கள் நீதியிலிருந்து விடுபட்டீர்கள்." உரையில் உள்ள இந்த வெளிப்பாடு தலைகீழ் பகுத்தறிவை முன்வைக்கிறது. நாம் பொதுவாக "இலவசம்" என்ற வார்த்தையை அடிமையின் எதிர் வார்த்தையாக இணைக்கிறோம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலன் வித்தியாசமாக பயன்படுத்துகிறார். அடிமையாக இருக்கும் எவரும் "நீதியிலிருந்து விடுபட்டவர்" என்று அவர் வாழுகிறார். வெளிப்பாட்டின் பொருள் விலக்கு அல்லது இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். பாவத்திற்கு சேவை செய்பவருக்கு தன்னில் எந்த நீதியும் (கீழ்ப்படிதல்) இல்லை, ஏனென்றால் அவர் அதைச் செய்யவில்லை.

இந்த நிலையில் இருப்பதால், "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" போல, உங்கள் முடிவு மரணமாக இருக்கும். "ஆனால் இப்போது, பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு, தேவனுடைய ஊழியர்களாக்கப்பட்டதால், பரிசுத்தமாக்குதலுக்கான உங்கள் கனியும், முடிவில் நித்திய ஜீவனும் உங்களுக்கு உண்டு. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், ஆனால் தேவனுடைய பரிசு நித்திய ஜீவன், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே."

ரோமர்கள் 7

"சகோதரர்களே, (சட்டம் அறிந்தவர்களிடம் நான் பேசுகிறேன்) உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஒரு ஆண் உயிருள்ளவரை சட்டம் ஆள்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட பெண், அவன் வாழும் வரை அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள். சட்டப்படி, ஆனால் கணவன் இறந்தால், அவள் கணவனின் சட்டத்திலிருந்து விடுபடுகிறாள், எனவே, அவள் கணவன் வாழ்ந்தால், அவள் வேறொரு கணவனைச் சேர்ந்தவள் என்றால் அவள் விபச்சாரி என்று அழைக்கப்படுவாள்; ஆனால் அவளுடைய கணவன் இறந்தால், அவள் சுதந்திரமாக இருக்கிறாள். நியாயப்பிரமாணம், அவள் வேறொரு கணவனுக்குச் சொந்தமானவள் என்றால் அவள் விபச்சாரியாக இருக்க மாட்டாள், எனவே, என் சகோதரர்களே, நீங்களும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மரித்திருக்கிறீர்கள், அதனால் நீங்கள் வேறொருவருக்குச் சொந்தமானவர்கள், அதாவது, அவரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டவர். இறந்தோம், அதனால் நாம் கடவுளுக்குப் பழம் கொடுப்போம். ரோ. 7:1-3.

பத்துக் கட்டளைகளின் சட்டத்தை அறிந்தவர் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு வாதத்தை பவுல் இங்கே அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதனால்தான் அவர் கூறுகிறார்: "சட்டத்தை அறிந்தவர்களிடம் நான் பேசுகிறேன்". அவருடைய ஏழாவது கட்டளை திருமணத்துடன் தொடர்புடையது: "விபசாரம் செய்யாதே" (எக். 20:14), திருமண விழாவின் முடிவில், "இறப்பு வரை நீங்கள் கணவனும் மனைவியும் என்று உச்சரிக்கிறேன்" என்று கேட்பது பொதுவானது. இந்த வாக்கியத்தில் எங்களிடம் உள்ளது

கட்டளை மூலம் கடவுளின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. விபச்சாரத்தைத் தவிர, திருமண உறுதிமொழியை எதுவும் கலைக்கக்கூடாது.

மணமகன் மற்றும் மணமகள் இருவரும் வாழும் வரை நம்பகத்தன்மையின் உறுதிமொழிகளால் சட்டம் "பிணைக்கிறது" என்று கூறலாம். உரையிலிருந்து: "தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிற பெண், அவன் வாழும் வரை, சட்டத்தால் அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள்; ஆனால் அவள் கணவன் இறந்தால், அவள் கணவனின் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்டாள். ஆதலால், அவள் கணவன் உயிருடன் இருந்தால், அவள் வேறொரு கணவனைச் சேர்ந்தவள் என்றால் அவள் விபச்சாரி என்று அழைக்கப்படுவாள்; ஆனால் அவளுடைய கணவன் இறந்தால், அவள் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்டாள், எனவே அவள் வேறொரு கணவனாக இருந்தால் விபச்சாரம் செய்ய மாட்டாள். நமது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் இது பொருந்தும். பவுலின் சகோதரர்களும் விசுவாசிகளான நாங்களும் கணவனுக்கு திருமணச் சட்டத்தால் கட்டுப்பட்டோம், வசனம் 3 வரை குறிப்பிடப்படவில்லை. மேலும், இந்த கணவர் மாம்சம் அல்லது நமது "சுயநலம்", இது நம்மை எதிராக பாவம் செய்ய வழிவகுத்தது இறைவன். இதை பிறகு பார்ப்போம்.

வாழ்க்கைத் துணைவர்களில் ஒருவர் இறந்தால் மட்டுமே திருமணம் கலைந்துவிடும் என்பதால், இந்த முதல் சங்கத்தை உடைத்து புதிய ஒன்றை உருவாக்க நாங்கள் இறக்க வேண்டியிருந்தது. "இறந்தவன் பாவத்திலிருந்து நீதிமானாக்கப்படுகிறான்" (ரோமர் 6:7).

"எனவே, என் சகோதரரே, நீங்கள் இருக்கும்படி கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினாலே நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மரித்தவர்களாய் இருக்கிறீர்கள் மறுபுறம், மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவரிடமிருந்து, நாம் கடவுளுக்காக கனிகளைக் கொடுப்போம்" ரோம்.

7:4

நாம் மற்றொரு கணவனாக மாறுகிறோம், "இறந்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தவரிடமிருந்து" - இயேசு கிறிஸ்து. அடுத்த வசனத்தில், பவுல் தனது முதல் கணவர் யார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் அவர் என்ன விளக்க விரும்புகிறார் என்பதை விவரிக்கிறார்:

"ஏனெனில், நாம் மாம்சத்தில் இருந்தபோது, நியாயப்பிரமாணத்தின் வழியான பாவத்தின் இச்சைகள், மரணத்திற்குரிய கனிகளைப் பிறப்பிக்க நம் அவயவங்களில் வேலைசெய்தன." ரோம். 7:5

முன்னாள் கணவர் "இறைச்சி". உங்கள் கைகள், வயிறு மற்றும் கால்களைப் பாருங்கள்: அவை சதையால் ஆனது. இது நமது "சுயநலத்தை" பிரதிபலிக்கிறது. "மாம்சத்தின் கிரியைகளைச் செய்தல்" என்ற வார்த்தைகளில் "தன்னையே" மகிழ்ச்சிப்படுத்திக்கொள்ளும் மனப்பான்மையை பவுல் விவரிக்கிறார். அவர் கலாத்தியர்களுக்கு எழுதினார்: "மாம்சத்தின் கிரியைகள்... வேசித்தனம், அசுத்தம், காமம், விக்கிரகாராதனை, சூனியம், பகை, சச்சரவு, முன்மாதிரி, கோபம், சண்டை, கருத்து வேறுபாடு, மதவெறி, பொறாமை, கொலை, குடிப்பழக்கம், பெருந்தீனி" (கலா. : 5: 20, 21). இந்த திருமணத்தின் மனைவி நம் மனம், சில வசனங்களுக்குப் பிறகு தோன்றும்: "உள் மனிதனின் கூற்றுப்படி, நான் கடவுளின் சட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் என் மனதின் சட்டத்திற்கு எதிராகப் போரிடும் மற்றொரு சட்டத்தை நான் என் உறுப்புகளில் காண்கிறேன், என் உறுப்புகளில் இருக்கும் பாவச் சட்டத்தின் கீழ் என்னைப் பிணைக்கிறேன். ரோம். 7:22, 23. நாம் உண்மையை அறிந்துகொள்வதற்கு முன்பு, நம் மனம் "தன்னிடம்" இணைந்திருந்தது, நம்முடைய சுயநலத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டது.

பவுல் இதை "பாவங்களின் உணர்வுகள்" என்ற வார்த்தையால் விளக்குகிறார்.

பேரார்வம் - எரியும் ஆனால் பகுத்தறிவற்ற உணர்வு - பலரை திருமண பரிபீடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. நமக்கும் நமது சுயநலத்திற்கும்

இடையே ஒரு வகையான திருமணம் இருந்தது என்பதற்கு இது ஆதாரம் என்கிறார் பால் . திருமணமானது அதன் கட்டளையில் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது:

"விபச்சாரம் செய்யாதே."

நம் சுயநலத்திலிருந்து நம்மைப் பிரிப்பது சாத்தியமில்லை என்பதைக் காட்ட அவர் சட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அது எங்களுக்குத் தெரியாது. உள்

முரண்பாடு இல்லை. இதுவே வாழ்க்கை மற்றும் மகிழ்ச்சியின் இலட்சியமாக இருக்கும் என நாளுக்கு நாள் நாங்கள் எங்கள் விருப்பத்தைச் செய்ய முயன்றோம்.

நமது மனமும் நமது "சுயமும்" இருந்தது

அதே மோசமான உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு ஜோடியைப் போல - அவர்கள் தோழர்களாக இருந்தனர்.

எங்களுக்குள் இருந்த திருமணம் மகிழ்ச்சியான முடிவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை, ஆனால் அதில் இன்னும் இணக்கம் இருந்தது, ஏனென்றால்

நாங்கள் இருவரும் தவறாக விரும்பினோம். இவ்வாறு, நாளுக்கு நாள் நாம் நமது தீய செயல்களையும், பாவங்களையும் பெருக்கி, மரணப் பாதையைப்

பின்பற்றினோம், ஏனென்றால் "பாவம் சட்டத்தை மீறுவதாகும்" மற்றும் "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" (I யோவான் 3:4; ரோம். 6:23). பவுல் இதையெல்லாம்

வார்த்தைகளில் சித்தரிக்கிறார் : "நியாயப்பிரமாணத்தினாலான பாவத்தின் இச்சைகள், மரணத்திற்குப் பலன் கொடுக்க எங்கள் அவயவங்களில்

செயல்பட்டன."

*திருத்தப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்ட அல்மோடா மொழிபெயர்ப்பு

"ஆனால் இப்போது நாங்கள் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளோம், ஏனென்றால் நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டதற்கு நாங்கள் இறந்துவிட்டோம்; நாம் எழுத்தின்

பழமையில் அல்ல, ஆவியின் புதுமையில் சேவை செய்வோம்" ரோம். 7:6.

கடவுளின் சட்டத்தின்படி, விபச்சார வழக்குகளைத் தவிர (ரோமர்கள் 7 இன் வாதத்தில் ஆராயப்படாதவை) கணவன்-மனைவி இடையேயான

ஒற்றுமை வாழ்க்கைத் துணைகளில் ஒருவரின் மரணத்தால் மட்டுமே உடைக்கப்படும். இந்தக் கருத்தைப் பயன்படுத்தி, "சுயத்துடன்" இறப்பதன் மூலம் நமது

ஐக்கியத்தை உடைக்க முடியும் என்று பால் காட்டுகிறார். அதுவரை தன் சுயநலத்தால் சிறைப்பட்டிருந்த மனம், புதிய கணவனாகிய கிறிஸ்துவுக்குக்

கீழ்ப்படிந்து, கடவுளுக்குச் சேவை செய்யத் தொடங்குகிறது. கடவுளைச் சேவிப்பவர் பத்துக் கட்டளைகளின் சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பார். "சட்டத்தை மீறுவதே

பாவம்"; "ஆனால் இப்போது பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய ஊழியக்காரராகப்பட்டதால், பரிசுத்தமாக்குதலுக்கும் முடிவில் நித்திய

ஜீவனுக்கும் உங்கள் பலன்கள் உள்ளன" (I யோவான் 3:4; ரோம் 6:22). பாவத்தில் இருந்து விடுபட்டு, கடவுளின் ஊழியக்காரனாகப்பட்டவன்

கீழ்ப்படிந்தவனாகிறான். இதைச் சொல்வதற்கான மற்றொரு வழி, அந்த நபர் இப்போது "மற்றொரு ஆவியை" நிரூபிக்கிறார் என்று கூறுவது. ஒருவரின்

நடத்தையில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டைக் காணும்போது நாம் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் வெளிப்பாடு இதுவாகும். நாங்கள் சொல்கிறோம்: "அப்படியும்

அப்படியும் பார்க்கிறீர்களா? அவர் பதட்டமாகவும், வன்முறையாகவும் இருந்தார்... இப்போது அவர் மிகவும் வித்தியாசமானவர், அமைதியானவர், தெளிவானவர்...

அவருக்கு வித்தியாசமான ஆவி இருக்கிறது!" "ஆவியின் புதுமையில் சேவை செய்வோம்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் இதுதான். இந்த மாற்றம் நம்

இதயங்களில் கடவுளிடமிருந்து ஒரு அதிசயம். அது எப்படி நடக்கிறது என்பதை நாம் விளக்க முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அது நடக்கும் என்று

தெரியும், ஏனென்றால் அவர் அதை அனுபவித்திருக்கிறார்.

புதிய அனுபவத்தைப் பற்றிப் புகாரளிக்கும் பவுல், நாம் கடவுளுக்குச் சேவை செய்கிறோம், "கடித்ததின் முதுமையில் அல்ல" என்று கூறுகிறார்.

எங்கள் முதல் திருமணத்திற்காக நாங்கள் இறந்ததால், அதை நிர்வகிக்கும் சட்டம் எங்களுக்கு "பழையது". அது சட்டம்

அது எங்களை பழைய (அல்லது பழைய) திருமணத்துடன் பிணைத்தது . மற்றொரு விதத்தில் விளக்கினால், இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம், நம் முதல் திருமணத்துடன் இணைக்கப்பட்ட கடவுளுக்கு சேவை செய்ய நாம் இனி முயற்சிக்கவில்லை. திருமணம் என்பது " மரணம் நம்மைப் பிரிக்கும் வரை" இருந்தது. நாம் இறந்த பிறகு, திருமணச் சட்டம் நமக்குப் பொருந்தாது. இது நமது கடந்த காலத்தின் ஒரு பகுதி - நிகழ்காலம் அல்ல.

இந்த அர்த்தத்தில்தான் கட்டளைக் கடிதம் பழையதாகிவிட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. மற்றும் வேறு இல்லை. கடவுளின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்காததற்காக தங்களை நியாயப்படுத்த முற்படுவதன் மூலம், "பழையது" என்று உரையின் அர்த்தத்தை சிதைப்பவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் அவர் சொல்வது அதுவல்ல. புதிய திருமணத்தில், நாம் கடவுளின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய ஊழியர்களாக மாற்றப்படுகிறோம் என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் மேலும் கூறுகிறார்: "நான் அவரை அறிந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி, அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்காதவன் பொய்யன், அவனுக்குள் சத்தியம் இல்லை" (1 யோவான் 2:4). மேலும், துல்லியமாக அவர் எழுதியதை தவறாக விளக்குவதற்கு இடமளிக்காமல் இருக்க, பவுல் அடுத்த வசனத்தில் விளக்குகிறார்:

"அப்படியானால் என்ன சொல்வோம்? சட்டம் பாவமா? இல்லவே இல்லை! ஆனால் நான் சட்டத்தால் தவிர பாவத்தை அறியவில்லை; ஏனெனில், நீ ஆசைப்படவேண்டாம் என்று சட்டம் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், இச்சையை நான் அறியமாட்டேன். ஆனால், பாவம், கட்டளையின் மூலம் சந்தர்ப்பம் எடுத்து, என்னுள் எல்லா இச்சைகளையும் தூண்டியது சட்டம் இல்லாவிட்டால் பாவம் செத்துவிட்டது" ரோம். 7:7, 8

பிரச்சனை திருமணச் சட்டத்தில் இல்லை. மேலே உள்ள உரையில் "பாவம்" என்று அழைக்கப்படும் "நான்" தான் பிரச்சனை - அவர் கதையில் கெட்டவர் - கெட்ட கணவர். நம் மனம் அவனுக்கு "கல்யாணம்" ஆகிவிட்டதை சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தன் விருப்பங்களையெல்லாம் செய்ய அவளைத் தூண்டினான். மேலும், நாம் கடவுளுடைய சட்டத்தால் அறிவொளி பெறாத நிலையில், மனசாட்சியின் எந்த வலியும் இல்லாமல் அவர் விரும்பியதைச் செய்தோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நாங்கள் நம்மை மகிழ்வித்தோம், கண்டனம் செய்யப்படவில்லை, ஏனென்றால் நாங்கள் எங்கள் அறியாமையில் அவ்வாறு செய்தோம். இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தம் இதுதான்: "சட்டமில்லாமல் பாவம் இறந்துவிட்டது". அதில் எங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை, பாவமும் இல்லை. ஒரே நிலையில் இருப்பவர்கள் எத்தனை முறை சொல்வதைக் கேட்கிறோம்: அதில் என்ன தவறு? அதைச் செய்வதில் மேலும் என்ன இருக்கிறது? தவறு என்று தெரியாததைச் செய்ததற்காக நாங்கள் கண்டனம் செய்யப்படவில்லை . அதனால்தான் பைபிள் சொல்கிறது, "கடவுள் அறியாமையின் காலங்களைக் கருதுவதில்லை" அப்போஸ்தலர் 17:30.

புரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக, பாலோ செய்த ஒப்பீட்டின் விளக்கத்தை நாங்கள் முன்வைக்கிறோம், கீழே:

மனைவியும் கணவனும், மனமும் சதையும் நமக்குள் உள்ளன. ரோமர்கள் அத்தியாயம் 7 இல், பவுல் இந்த திருமணத்தை இரண்டு கட்டங்களில் சித்தரிக்கிறார்: முதல், இதில் மனைவியும் கணவரும் இணக்கமாக இருக்கிறார்கள் - நம் மனம் நம்மை மகிழ்விப்பதில் மட்டுமே ஈடுபட்டுள்ளது; இரண்டாவதாக, அவள் கடவுளின் சட்டத்தைப் பற்றி தெளிவுபடுத்துகிறாள், ஒரு கிறிஸ்தவனைப் போல வித்தியாசமாக செயல்பட விரும்புகிறாள், ஆனால் அவள் தன் கணவனுக்கு அடிமையாக இருப்பதைக் காண்கிறாள். முதலாவதைப் பற்றி அவர் கூறுகிறார்: "நாம் மாம்சத்தில் இருந்தபோது, நியாயப்பிரமாணத்தின்படியான பாவத்தின் இச்சைகள், மரணத்திற்குரிய கனிகளைப் பிறப்பிக்க எங்கள் அவயவங்களில் வேலைசெய்தன." நமக்கு எதுவுமே நன்றாகத் தெரியாத வரையில், நமக்குள் உள் முரண்பாடுகள் இருக்காது. உண்மையிலேயே தன்னலமற்ற ஒருவரைப் பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டால், அவர்களை "வேடிக்கையானவர்கள்" என்று ஒதுக்கித் தள்ளுவதற்கு நாம் இப்படிச் செயல்படுவதை மிகவும் இயல்பாகக் காண்கிறோம் .

வாழ்க்கையின் ஒரு தருணத்தில், கடவுள் தம்முடைய சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவால் நமக்கு அறிவூட்டுகிறார். பின்னர் இரண்டாம் கட்டம் தொடங்குகிறது. எது சரியானது என்பதில் உறுதியாக உள்ளது, ஆனால் இன்னும் சரியானதைச் செய்ய இயேசுவின் சக்தி இல்லை. நாம் பாவிகளென்றும், பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்றும் அறிந்தாலும், போக்கை மாற்றும் சக்தி நம்மிடம் இல்லை. ஆம் என்று நம்பினார்; ஆனால் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை.

மாற்றம் என்பது போக்கை, திசையை மாற்றுவதாகும். இது நடக்காத வரை, நாங்கள் மதம் மாறியதற்கான ஆதாரம் இல்லை. ஒரே தவறான திசையில் நாம் தொடர்ந்து செல்கிறோம், அது மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது, ஒரே வித்தியாசத்தில் நாம் அதை அறியாமல் இருந்தோம், இப்போது நாம் எங்கு செல்கிறோம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர் மதம் மாறுவதற்கு முன்பு பவுலுக்கும் இது நடந்தது.

"நான், ஒரு காலத்தில், சட்டம் இல்லாமல் வாழ்ந்தேன், ஆனால் கட்டளை வந்தபோது, பாவம் புத்துயிர் பெற்றது, நான் இறந்தேன். மேலும் உயிருக்கான கட்டளை, நான் இறக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். ரோம். 7:9.

கடவுளின் கட்டளைகள் மனிதனைக் கொல்லச் செய்யப்படவில்லை. இயேசு சொன்னார், "அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவன் என்பதை நான் அறிவேன்" (யோவான் 12:49). மேலும் தேவன் மோசேயின் மூலம் கூறினார்: "என் நியமங்களையும் நியாயத்தீர்ப்புகளையும் கடைப்பிடியுங்கள்; அவைகளைச் செய்வதால் மனிதன் வாழ்வான்" (லேவி. 18:5).

முதலில், அவர்கள் மனிதனை வாழ்க்கைப் பாதையில் வைத்திருந்தனர். ஆதாம் பாவமில்லாமல் படைக்கப்பட்டபோது, அவனுக்குத் தவறு செய்ய விருப்பமில்லை. அவனது உள்ளம் கடவுளின் மீதுள்ள அன்பினால் நிறைந்தது. தந்தை கட்டளையை முன்வைப்பது மட்டுமே தேவை, அவர் மகிழ்ச்சியான இதயத்துடனும் நல்ல விருப்பத்துடனும்,

கீழ்ப்படிந்தார். அவர் தடை செய்யப்பட்ட பழத்தை சாப்பிட்டவுடன் எல்லாம் மாறிவிட்டது. பின்னர் விசுவாசம் பயமாகவும் கிளர்ச்சியாகவும் மாறியது. கடவுளின் தலையீடு இல்லாமல், அவர் தனது முந்தைய விசுவாசத்திற்கு திரும்ப முடியாது.

இப்போது, அவர் தம்முடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்தும் கட்டளைகளைப் பார்க்கும்போது, அதற்குக் கீழ்ப்படியாத தானே சக்தியற்றவராகக் காணும்போது, அவருடைய கண்டனம் நியாயமானது என்பதைக் காண்கிறார். ஆடம் கீழ்ப்படிவதில் மகிழ்ச்சியடைந்த கட்டளைகள், அவரது வீழ்ச்சிக்கு முன், குற்ற உணர்ச்சி மற்றும் கண்டனத்தின் உணர்வுகளுக்கு காரணமாக அமைந்தது - மரண தண்டனையின் நினைவுகள். பவுல் இந்த சூழ்நிலையில் இருந்தபோது, அவர் தனது குதிரையிலிருந்து உண்மையில் விழுந்து, அவர் இயேசுவை துன்புறுத்துவதைக் கண்டார். அவர் அதைக் குறிப்பிட்டார்: "மற்றும் வாழ்க்கைக்கான கட்டளை, நான் இறக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்".

"ஏனெனில், பாவம், கட்டளையின் மூலம் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, என்னை ஏமாற்றி, அதன் மூலம் என்னைக் கொன்றது. இவ்வாறு சட்டம் புனிதமானது; மற்றும் கட்டளை பரிசுத்தமானது, நீதியானது மற்றும் நல்லது." ரோம். 7:11, 12

மேலே உள்ள வசனங்கள் முந்தைய உபதேசங்களைப் பின்பற்றுகின்றன. "பாவம்" முன்னாள் கணவர். அவரை திருமணம் செய்தவுடன், நாங்கள் சட்டம் அறியாத நிலையில், அவருடைய சித்தத்தைச் செய்தோம், எங்கள் மனசாட்சி எங்களைக் கண்டிக்கவில்லை. நாங்கள் தவறு செய்கிறோம், ஆனால் எங்களுக்குத் தெரியாது - நாங்கள் அறியாமையால் நடந்து கொண்டோம். தெரியாமல் தப்பு செய்து விட்டோம். குடிகாரக் கணவனால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் நிலைமைக்கு நம் நிலைமை ஒப்பிடப்படுகிறது. அவர் எப்போதும் அவளை குடிக்க அழைத்தார். அவள் அவளை விரும்பினாள், அவள் ஒரு நல்ல தோழன் என்று நினைத்தாள், அவள் எப்போதும் தன்னுடன் இருந்தாள், அவளுடைய இருப்பை வலியுறுத்தினாள். எப்போதும் அவனால் அழைக்கப்படுவதை அவள் மதிப்பதாக உணர்ந்தாள். எனவே நம்மை நாமே மகிழ்விக்கும் போது நாமும் மதிப்புள்ளதாக உணர்ந்தோம். எத்தனை பேர், அவர்கள் செய்யும் தவறுகளை நியாயப்படுத்த, சொல்லாதீர்கள்:

"நான் இதைச் செய்ய வேண்டும் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் கடவுளின் குழந்தை! நானும் அதற்கு தகுதியானவன்!" இருப்பினும், பின்னர், இந்த பெண் ஆல்கஹால் தனது ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். அவளால் தப்பிக்க முடியாத ஒரு போதைக்கு அவள் தூண்டப்பட்டாள்.

தவிரந்திடு. அவள் அதை உணர்ந்தபோது, அவள் ஏற்கனவே குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையானாள், கல்லீரல் இழைநார் வளர்ச்சியுடன், மரணப் படுக்கையில் இருந்தாள். ஒரு அதிசயம் மட்டுமே அவளைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆன்மிக அர்த்தத்திலும் இதுதான். நாம் கடவுளின் சட்டத்தை அறிந்தால் , நாம் பாவத்தின் பாதையில் நடந்தோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்கிறோம், "சுயத்தை" திருப்திப்படுத்துகிறோம். இந்த உள் "கணவன்" நம்மை ஏமாற்றியதைக் காண்கிறோம், இப்போது நாம் மரண தண்டனைக்கு ஆளாகிறோம். பவுலின் வார்த்தைகளில்: "ஏனெனில், பாவம், கட்டளையின் மூலம் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, என்னை ஏமாற்றி, அதன் மூலம் என்னைக் கொன்றது."

இந்தக் கதையில் பாவமே காரணம் என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டவுடன், கடவுளின் சட்டம் நியாயமானது.

பிரச்சனை அவள் அல்ல, ஆனால் அவளை மீறுவதற்கு எங்களை வழிநடத்தியது யார். அதில் எந்த குறைபாடும் இல்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது - எனவே வாழ்க்கையின் பாதையை நமக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கத்திற்காக அது "பழையதாக" மாறிவிட்டது என்பதை புரிந்து கொள்ள எந்த காரணமும் இல்லை. எனவே பின்வரும் வாதம்:

"அப்படியானால், நான் மரணத்தில் நல்லவனாக மாறிவிட்டேனா? இல்லவே இல்லை! ஆனால் பாவம், அது பாவமாகத் தோன்றும்படி , கட்டளையினால் பாவம் மிகவும் தீமையாக மாறும்படி, நன்மைக்காக என்னில் மரணத்தை உண்டாக்கியது." ரோம். 7:13

இந்த கட்டத்தில், வசனத்தில் உள்ள சட்டத்தின் ஒவ்வொரு குறிப்புக்கும் அடுத்ததாக வைப்பது, எந்த சூழ்நிலையை குறிக்கிறது, அதன் அர்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள அனுமதிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். பார்க்கவும்: "அப்படியானால், நல்ல (பத்து கட்டளைகளின் சட்டம்) நான் மரணத்தில் மாறியதா ? இல்லவே இல்லை! ஆனால் பாவம் (முன்னாள் கணவர்), அதனால் அவர் தன்னைப் பாவமாகக் காட்டுவதற்காக (தன்னைத் தீயவராகக் காட்டிக்கொள்ளலாம்), நன்மைக்காக என்னில் மரணத்தை உண்டாக்கினார் (அவருடன் எங்களை ஒன்றிணைத்த திருமணச் சட்டத்தின் மூலம்), அதனால் கட்டளையின் மூலம் (கடவுளின் சட்டத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளும்போது) பாவம் மிகவும் தீயதாக மாறும் ('தன்னை' திருப்திப்படுத்துவதில் நாம் எவ்வளவு தவறாக இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்ப்போம்).

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்: ஆதாமும் அவருடைய சந்ததியினரும் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ வேண்டும் என்பதற்காக முதலில் கடவுளால் வடிவமைக்கப்பட்ட சட்டம், திடீரென்று நம்மைக் கொல்ல ஒரு கருவியாக மாறவில்லை. நம்மைக் கண்டனம் செய்யும் சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கியவர் வயதான கணவர், "நான்". நாம் அறியாமையில் இருந்தபோது, அவர் நம் மனதை சுயநலமாகச் செயல்பட வழிவகுத்தார்.

திருமணச் சட்டத்தின் மூலம், அவர் நம்மை அவருடன் இணைக்கிறார், அவரை திருப்திப்படுத்த பாவங்களைச் செய்ய அவர் நம்மை வழிநடத்தினார் - பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ரோமர் 6:23). பவுலின் வார்த்தைகளில்: "நன்மைக்காக" - திருமணத்தின் சட்டம், அதுவே நல்லது மற்றும் குடும்பத்தை விபச்சாரத்தின் விளைவாக ஏற்படும் தீமைகளிலிருந்து பாதுகாக்கிறது, "மரணத்தை". வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நாம் நமது "சுயநலத்துடன்" மற்றும் அதனுடன் மரண தண்டனையுடன் ஐக்கியப்பட்டோம்.

ஆனால் கடவுள் எல்லா சாபங்களையும் ஆசீர்வாதங்களாக மாற்றும் வகையில் செயல்படுகிறார். அது நம் வாழ்வின் மிக மோசமான அனுபவங்களைக் கூட நம்மை நித்திய வாழ்வுக்கான பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. நமது சுயநலத்தின் (முன்னாள் கணவரின்) செல்வாக்கின் காரணமாக நாம் பாவத்தில் ஆழமாக ஆழ்ந்துவிட்டோம் என்ற உண்மை, சட்டத்தின் நீதியும் பரிசுத்தமும் நமக்கு முன்வைக்கப்பட்டபோது நம் கண்களில் அதிகமாக வெளிப்பட்டது. ஒரு கொலைகாரன் "கொல்ல வேண்டாம்" என்ற கட்டளையின் எடையை சராசரி குடும்பத்தை விட அதிகமாக உணர்கிறான் (எக். 20:13). தொலைக்காட்சி செய்திகளில், கேமரா அவரைச் சுட்டிக் காட்டினால், அது விரைவில் குறைகிறது

தலைவர். இது மறைமுகமான குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம். பிரபலமான பழமொழி கூறுகிறது: "கூடாதவர் பயப்படுவதில்லை". விவிலிய ஒப்பீட்டிற்குத் திரும்புகையில், நமது முந்தைய பயங்கரமான திருமணத்தின் காரணமாக, நாம் அறிவொளி பெற்றபோது, கடவுளின் சட்டத்தின் முன் நம்மை மிகவும் குற்றவாளியாகக் கண்டோம். கடவுளின் பார்வையில் பாவத்தைப் பார்க்க முடியும் . நம்முடைய பாவம் நம் பார்வையில் "மிகவும் தீயதாக" மாறிவிட்டது.

"சட்டம் ஆவிக்குரியது என்பதை நாங்கள் அறிவோம்; ஆனால் நான் சரீரப்பிரகாரமானவன், பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவன். நான் செய்வதை நான் அங்கீகரிக்கவில்லை, நான் விரும்புவதை நான் செய்யவில்லை; ஆனால் நான் வெறுப்பதை நான் செய்கிறேன். நான் விரும்பாததைச் செய்தால், நான் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன், அது நல்லது. ரோம். 7:14-16

நாம் கடவுளுடைய சித்தம், அவருடைய சட்டத்தை உணர்ந்து, கீழ்ப்படிய முயற்சித்த பிறகு, அதை நம்மால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதைக் கண்டுபிடிப்போம். நம் மனம், சரியானதைச் செய்ய விரும்புகிறது , "சுயநலம்", ஒரு சர்வாதிகார மற்றும் கேப்ரிசியோஸ் கணவர், அவரது விருப்பத்தை செய்ய கட்டாயப்படுத்துகிறது.

இந்த கணவர் மோசமானவர். அவருடைய சித்தம், "மாம்சத்தின் கிரியைகள்... வேசித்தனம், அசுத்தம், காமம், விக்கிரகாராதனை" (கலா. 5:20, 21), முதலியன. இந்த உவமை உலகில் வரும் ஒவ்வொரு நபரையும் உள்ளடக்கியது. நாம் பிறந்ததிலிருந்து, நம் மனம் நமது "சுயத்தை" திருமணம் செய்து கொண்டது. நம் சொந்த நலன்களுக்காக செயல்படாமல் இருக்க முடியாது. நாம் நல்லது செய்ய விரும்பலாம், ஆனால் மற்றவர்களுக்காக நாம் செய்யும் சிறந்த முயற்சிகள் ஏதோ ஒரு வகையில் "சுயத்தை" திருப்திப்படுத்துவதற்கான ஆசைகளால் ஊடுருவுகின்றன. இது "இரண்டாம் நோக்கத்துடன் நல்லது செய்வது" என்று அழைக்கப்படுகிறது, பார்க்க வேண்டும், மற்றவர்களால் நல்லதாக கருதப்பட வேண்டும், அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டும். பவுல் இங்கே அவரைக் குறிப்பிடுகிறார், இயேசு அவருக்கு தரிசனத்தில் தோன்றிய பிறகு, அவர் குதிரையிலிருந்து விழுந்து, அவர் உண்மையில் இருந்ததைப் பார்த்தார். அவர் ஒரு பாவம் என்று அவர் உறுதியாக இருந்தார்; நான் கீழ்ப்படிய விரும்பினேன், ஆனால் என்னால் முடியவில்லை. கடவுளுடைய சித்தத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தாலும், கிறிஸ்துவிடம் சரணடையாத அனைவரின் நிலையும் இதுதான்.

இங்கே விளக்கத்தில் ஒரு சிறிய அடைப்புக்குறியை உருவாக்குவது, அதை உணராமல், உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் போன்ற சூழ்நிலையில் தங்களைக் காணும் இரண்டு வகை மக்களின் விஷயத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிப்பது நம் கையில் உள்ளது. முதலாவதாக, மதத்தைப் பின்பற்றாதவர்கள், ஆனால் கிறிஸ்தவர்களை விட தாங்கள் சிறந்தவர்கள் என்று பெருமை பேசுபவர்கள். இருப்பினும், எது சரியானது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்ற அவர்களின் சாட்சியம், கடவுளின் பார்வையில் கீழ்ப்படிவதற்கு அவர்களை அதிக பொறுப்புள்ளவர்களாக ஆக்குகிறது. அவர்கள் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளாததைச் செய்கிறார்கள், ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் அதே வழியில் செயல்படுவதைக் கண்டு நியாயப்படுத்துகிறார்கள். இருப்பினும், இந்த விஷயத்தில், அவர்கள் கண்டிக்கும் கிறிஸ்தவர்களை விட, உண்மையில், அவர்கள் குணத்தில் சிறந்தவர்கள் என்பதற்கு பயனுள்ள ஆதாரத்தை வழங்க வேண்டும். உண்மை என்னவென்றால், அத்தகைய சாட்சியத்தை வழங்குவதற்கு அவர்கள் தங்களைத் திருத்திக்கொள்ள முயலும்போது, ரோமர் 7 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அதே சூழ்நிலையில், தாங்கள் அடிமைகளாக இருப்பதை அவர்கள் விரைவில் உணர்ந்துகொள்வார்கள். இரண்டாம் வகுப்பினர் கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, ஆனால் அதைச் செய்யாதவர்களுக்கு சொந்தமானது. கிறிஸ்துவின் விருப்பம் - அவர்கள் கடவுளின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. இவர்கள் உண்மையை நம்புகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் இன்னும் மனமாற்றம் அடையவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு அதிசயம் தேவை - அவசரமாக. இருப்பினும், மாற்றத்தின் அவசியத்தை அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் தங்கள் தொழிலில் திருப்தி அடைந்துள்ளனர், "ஒரு தேவாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்". "நான் நம்புகிறேன்" என்று சொல்வது மரணத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றும் என்ற தவறான எதிர்பார்ப்புடன் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம். இயேசு தெளிவுபடுத்தினார்: "எல்லோரும் இல்லை

சூறுகிறார்: இறைவா, இறைவா! பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பார், பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவரே. அந்நாளில் பலர் என்னிடம் சொல்வார்கள்: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, நாங்கள் உமது நாமத்தில் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லவில்லையா? மேலும், உங்கள் பெயரில் நாங்கள் பேய்களை விரட்டுவதில்லையா? உமது பெயரால் நாங்கள் பல அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? பின்னர் நான் அவர்களிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்வேன்: நான் உங்களை ஒருபோதும் அறிந்திருக்கவில்லை; அக்கிரமம் செய்பவர்களே, என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள்." (மத். 7:21-23). கடவுளின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் செயல்களின் மூலம் அவர்கள் மதம் மாறி, இதற்குச் சாட்சி கொடுக்காவிட்டால், அவர்கள் ஒருபோதும் புனிதர்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள். இருவரும் - தங்களை நீதிமாண்களாகவும், கிறிஸ்தவர்களாகவும் தங்களைக் கருதிக் கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்கள், ஒரே ஒரு விஷயம்: அவர்கள் உண்மையை அறிவார்கள் - எனவே, அவர்கள் செய்வதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எனவே, அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் அல்லது பவுலின் வார்த்தைகளில், சட்டம் "நல்லது" என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் சத்தியத்தின் கோட்பாட்டைப் பற்றிய அறிவு மட்டுமே அவர்களை நித்திய வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாக மாற்றாது. திறம்பட பயிற்சி செய்பவர்கள் மட்டுமே மகிமைக்குள் நுழைய முடியும் மற்றும் கடவுளின் பரிசுத்த தூதர்களின் ஆன்மீக சகோதரர்களாக இருக்க முடியும்.

வசனத்தின் விளக்கத்திற்குத் திரும்புவது: "சட்டம் ஆன்மீகமானது" என்பது கடவுளின் விருப்பத்தின் வெளிப்பாடு என்று பொருள். "தேவன் ஆவி" (யோவான் 4:24); மற்றும் மதம் மாறிய அனைவரும், அவளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, "ஆன்மீக" என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள், அதாவது, அவர்கள் அவருடைய விருப்பத்திற்கு இசைவாக இருக்கிறார்கள். (I Pet. 2:5). பவுல் கிறிஸ்துவின் சித்தத்தைக் கற்றுக்கொள்வதை "ஆன்மீக விருந்து" சாப்பிடுவதற்கு ஒப்பிட்டார். (I கொரி. 10:3, 4). மாம்சத்தை திருமணம் செய்துகொண்டால், மனிதன் "சரீரம்" என்று அழைக்கப்படுகிறான், இது "சதை" என்ற வார்த்தையிலிருந்து உருவானது. "பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டது" என்ற சொற்றொடர், நாம் நம்முடைய சொந்த விருப்பத்தால் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறோம் என்பதைக் குறிக்கிறது. அதே சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தி, மற்றொரு இடத்தில், "ஆகாப்... கர்த்தரின் பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச் செய்யத் தன்னையே விற்றுக்கொண்டான், ஏனென்றால் அவனுடைய மனைவி யேசுபேல் அவனைத் தூண்டிவிட்டான்" என்று பைபிள் சொல்கிறது. (I இராஜாக்கள் 21:25). இந்த சிக்கலை நன்கு விளக்கும் ஒரு சூழ்நிலை போதைக்கு அடிமையானவர். மருந்துகள் மோசமானவை என்பதை ஒப்புக்கொள். பழக்கத்தை உதைக்க வேண்டும்; ஆனால், திரும்பப் பெறுதல் நெருக்கடி வரும்போது, போதை பழக்கத்தால் "தோற்கடிக்கப்படுகிறது". தனது தவறுகளை நம்பிய மனிதன், சட்டம் கடவுளின் விருப்பத்தை பிரதிபலிக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்கிறான் - "இது ஆன்மீகம்", அது நல்லது; ஆனால் அவர் பாவத்தின் கீழ் விற்கப்படுகிறார். பவுலின் வார்த்தைகளில்: "நான் செய்வதை நான் அங்கீகரிக்கவில்லை, நான் விரும்புவதை நான் செய்வதில்லை; ஆனால் நான் வெறுப்பதை நான் செய்கிறேன். நான் விரும்பாததைச் செய்தால், நான் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன் (அதாவது, நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்), இது நல்லது."

"ஆகவே, இப்போது இதை நான் செய்யவில்லை, பாவம் என்னில் வாழ்கிறது." ரோம். 7:17

மேலே உள்ள வசனம் கருப்பொருளின் விளக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகும், இன்னும் திருமணத்தின் ஒப்பீட்டைப் பயன்படுத்துகிறது. முதல் சங்கதியில் நம் சுயநலம் தான் வீட்டை ஆளும் "கணவன்" மனது - பெண் - கடவுளின் சித்தம் பற்றி அறிவூட்டி, கட்டளைகள் நல்லது என்று ஒப்புக்கொண்டு, மாற விரும்புகிறது. ஆனால் முடியாது. கணவன் அவளை கைது செய்கிறான். எத்தனை பெண்கள் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: "நான் தேவாலயத்தில் செல்ல விரும்புகிறேன், ஆனால் என் கணவர் என்னை அனுமதிக்க மாட்டார்." "அது நான் அல்ல - அவர் என்னைத் தடுப்பவர்." இவ்வாறு நடந்துகொள்வதன் மூலம், கணவர் தனது மனைவியின் குற்றத்தில் தன்னை ஒரு பகுதியாகக் குற்றவாளியாக்குகிறார். ஆனால், வெளிப்படையாக, இது மன்னிக்கவில்லை, ஏனென்றால் ஆன்மீக விஷயங்களில் "ஒவ்வொருவரும் கடவுளுக்குக் கணக்குக் கொடுப்பார்கள்" ரோமர் 14:12. வேலையில், தவறுகள் உள்ளன.

என்று நியாயப்படுத்த முடியும். ஆனால் நீங்கள் ஒருபோதும் செலுத்த மாட்டீர்கள். மருத்துவச் சான்றிதழுடன் இல்லாததை நியாயப்படுத்துவது எச்சரிக்கையைப் பெறுவதையோ அல்லது பணிநீக்கம் செய்யப்படுவதையோ தவிர்க்கலாம், ஆனால் ஊழியர் வேலை செய்ததைப் போல பணம் செலுத்துவதற்கான உரிமையை அது வழங்காது . ஆன்மீக வாழ்விலும் இதுவே நிகழ்கிறது. மனதை தெளிவுபடுத்திய பிறகு, மனிதன் கீழ்ப்படிய முயற்சி செய்கிறான் ஆனால் முடியாது. நீங்கள் ஏற்கனவே கடவுளுடைய சித்தத்தைச் செய்ய முடிவு செய்துள்ளீர்கள், ஆனால் உங்கள் சொந்த சுயநலத்தால் நீங்கள் சிக்கிக் கொள்கிறீர்கள். எனவே, தேவாலயத்திற்குச் செல்வதைத் தடுக்கும் பெண்ணைப் போல பவுலின் வார்த்தைகள்: "இனி நான் இதைச் செய்வேன், பாவம் செய்கிறேன்" என்னில் வசிக்கும் கணவர். இருப்பினும், இந்த சூழ்நிலையில் யாரும் மன்னிப்பு கேட்கக்கூடாது. பாவத்திற்கான அத்தகைய சாக்குக்கு தெய்வீக பதில் வெளிப்படையானது: நான் உங்களுக்கு மற்றொரு கணவரை வழங்கினேன் - கிறிஸ்து. இந்த முதல் திருமணம் உங்களை அழிவுக்கு இட்டுச் சென்றால், நீங்கள் ஏன் அதில் தங்குகிறீர்கள்? அவள் தன் முதல் கணவனுடன் தொடர்ந்தால், அது விருப்பமின்மைக்காக அல்ல. நீங்கள் ஏன் அவருக்கு இறந்து, உங்கள் ஆன்மாவின் இரட்சகராகிய மற்றவருடன் வாழக்கூடாது? பலர் கடவுளுடைய வார்த்தையை மகிழ்ச்சியுடன் கேட்கிறார்கள்; இருப்பினும், நேசத்துக்குரிய கெட்ட பழக்கத்தை, நேசத்துக்குரிய பாவத்தை, ஒருவர் கைவிட விரும்பாத ஒரு தீமையை அவள் கண்டிக்கும்போது , அவர்கள் பின்வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவை நிராகரிக்கிறோம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்வதில்லை; அவர்கள் தொடர்ந்து அவரை நம்புகிறார்கள் . ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கீழ்ப்படியாமையை பலவீனமாகக் கூறி மன்னிக்கிறார்கள். கர்த்தர் கூறுகிறார், "என் பலத்தைப் பிடித்து என்னுடன் சமாதானம் பண்ணுங்கள்" (ஏசா. 27:5). ஆனால் அவர்கள் கடவுளின் வலிமையைப் பிடிக்க மறுக்கிறார்கள், ஏனென்றால், ஆழமாக, அவர்கள் விரும்பும் பாவத்தை அவர்கள் கைவிட விரும்பவில்லை.

பவுலின் சொற்றொடரைக் கடனாகப் பெறுவதன் மூலம் குற்ற உணர்ச்சியிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ள முயற்சிப்பது "இனி நான் அதைச் செய்வேன், ஆனால் என்னில் குடிகொண்டிருக்கும் பாவம்" என்பது கடவுளின் மீது வைப்பதாகும். நம் பாவம் நம் தவறல்ல, நம்மில் இருக்கும் மாம்சத்தின் (சுய) தவறு என்று சொன்னால் , நம் உடலைப் படைத்தவன் மீது பழியைச் சுமத்துகிறோம். ஆனால் ஒவ்வொரு பாவமும் அந்த நபரின் சொந்த முடிவின் விளைவாகும். தவறுக்கு நாம், நாம் மட்டுமே காரணம். அப்போஸ்தலனாகிய ஜேம்ஸ், இந்த வாதத்திற்கு வழிவகுக்காமல் இருப்பதற்காக இவ்வாறு எழுதினார்: "சோதனைக்கு ஆளாகிய எவரும்: நான் கடவுளால் சோதிக்கப்படுகிறேன்; ஏனெனில் கடவுள் தீமையால் சோதிக்கப்படமாட்டார், யாரையும் சோதிக்கமாட்டார்.

ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்த இச்சையால் இழுக்கப்படும்போது சோதிக்கப்படுகிறார்கள். பிறகு, இச்சை கருத்தரித்து, அது பாவத்தைப் பெற்றெடுக்கிறது; பாவம் நிறைவேறி, மரணத்தைப் பிறப்பிக்கும்" (யாக்கோபு 1:13-15). "கடவுள் ஒருவரே என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? நீ நன்றாக செய்கிறாய்; பேய்களும் நம்பி நடுங்குகின்றன.

ஆனால், வீணான மனிதனே, கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்துவிட்டது என்பதை நீ அறிய விரும்புகிறாயா? அதாவது, அது இல்லை (யாக்கோ. 2:19, 20).

பவுல் தன்னை மன்னிக்க "இனி நான் அதை செய்ய மாட்டேன்" என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தவில்லை. குதிரையிலிருந்து விழுந்து, இயேசுவின் சீடர்களைத் துன்புறுத்தியதற்காக தன்னைக் குற்றவாளியாகக் கண்டறிந்த பிறகு, அவர் தனது தவறுக்காக ஆழ்ந்த வருந்தினார், மேலும் தனது தவறுக்காக தன்னை மட்டுமே குற்றம் சாட்டினார் - அவரது சரீர இயல்பு அல்ல. அவர் கூறினார்: "நான் அப்போஸ்தலர்களில் சிறியவனாக இருப்பதால், நான் அப்போஸ்தலன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவன், ஏனென்றால் நான் கடவுளின் சபையைத் துன்புறுத்தியதால்" I கொரி. 15:9. கடவுளின் சட்டத்தை நம்பி, ஒருவர் அதற்கு இணங்காதபோது, தன்னை நியாயப்படுத்துவது அல்ல, மாறாக அது அத்தியாயம் முழுவதும் உருவாகும் கருத்தை வலியுறுத்த அதைப் பயன்படுத்துவதே உரையின் பொருள் . உங்கள் சிந்தனை மாற்றத்திற்கு இது ஒரு வலியுறுத்தலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முன், அவர் பாவம் ஒப்புதல்: இப்போது, அது அவனைக் கண்டிக்கிறது - வெளியிலும் தனக்குள்ளும். எனவே, "நான் இனி அதைச் செய்ய மாட்டேன்"

என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்: "நான் இதை இனி அங்கீகரிக்கவில்லை; நான் அதை செய்யும்போது, நான் என்னை எரிச்சலூட்டுகிறேன்

தொடர்". இதுவே பொருள் என்பதற்கான ஆதாரம் அவரது வாதத்தின் வளர்ச்சியின் மூலம் வழங்கப்படுகிறது, அடுத்த வசனங்களில்:

"என்னில், அதாவது என் மாம்சத்தில் நல்லது எதுவும் குடியிருக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன்; மற்றும், உண்மையில், விருப்பம் என்னுள் உள்ளது, ஆனால் என்னால் நல்லது செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் நான் விரும்பும் நன்மையை நான் செய்யவில்லை, ஆனால் நான் விரும்பாத தீமையை நான் செய்கிறேன். இப்போது நான் விரும்பாததைச் செய்தால், அதைச் செய்வது நான் அல்ல, பாவம் எனக்குள் குடியிருக்கிறது. நான் இந்தச் சட்டத்தை என்னுள் காண்கிறேன்: நான் நன்மை செய்ய விரும்பினால், தீமை என்னுடன் இருக்கிறது. உள்ளான மனிதனின் படி நான் கடவுளின் சட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ரோம். 7:18-22

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்: இப்போது நான் கடவுளின் சித்தம், அவருடைய சட்டம் ஆகியவற்றை அறிந்திருக்கிறேன், அது நல்லது என்று பார்க்கிறேன், நான் அதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் - நான் உண்மையில் அதற்குக் கீழ்ப்படிய விரும்புகிறேன். ஆனால் என்னால் முடியாது. பாவம் (என்னை) விடமாட்டேன். நான் இன்னும் முதல் திருமணத்தில் தான் இருக்கிறேன். "அப்படியானால், இந்தச் சட்டத்தை (திருமணம்) என்னில் காண்கிறேன்: அதை நான் செய்ய விரும்பும்போது நல்லது, தீயவர் (முதல் கணவர்) என்னுடன் இருக்கிறார்.

"உள்ளான மனிதனின் படி நான் கடவுளின் சட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் எனது புரிதலின் சட்டத்திற்கு எதிராகப் போரிடும் மற்றொரு சட்டத்தை நான் என் உறுப்பினர்களில் காண்கிறேன் மற்றும் பாவத்தின் சட்டத்தின் கீழ் என்னைப் பிணைக்கிறேன்.

அது என் உறுப்பினர்களில் உள்ளது." ரோம். 7:22, 23

பவுல் இங்கே ஒரு சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறார், ஒவ்வொரு கணத்திலும் அவர் குறிப்பிடும் சட்டத்தை நாம் அடையாளம் கண்டால், அதை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். விதிமுறைகளின் பொருள் ஏற்கனவே இந்த ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "உள் ஆணின் (என் மனம், திருமணமான பெண்) படி, நான் கடவுளின் சட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் என்னுடைய புரிதலின் சட்டத்திற்கு எதிராக நான் ஏற்றுக்கொண்ட கடவுளின் சட்டம்) எதிர்த்துப் போராடும் மற்றொரு சட்டத்தை (திருமணம்) என் உறுப்பினர்களில் நான் காண்கிறேன், மேலும் என் உறுப்புகளில் இருக்கும் பாவச் சட்டத்தின் (திருமணச் சட்டம்) என்னைப் பிணைக்கிறது." ரோம். 7:23

"நான் ஒரு கேவலமான மனிதன்! இந்த மரணத்தின் உடலில் இருந்து என்னை யார் விடுவிப்பார்? இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக நான் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன் . ஆகவே, நாளை என் அறிவோடு கடவுளின் சட்டத்தைச் சேவிக்கிறேன், ஆனால் என் மாம்சத்தால் நான் பாவத்தின் சட்டத்தைச் சேவிக்கிறேன்." ரோம். 7:24, 25

மனிதன், கடவுளின் சித்தத்தைப் பற்றி அறிவாளியாக இருந்தாலும் , அதற்குக் கீழ்ப்படியத் திராணியற்றவனாக இருக்கிறான், இந்த சோகமான சூழ்நிலையில் தன்னைக் காண்கிறான், ஆனால் மனமாற்றம் அடையவில்லை, அவன் உதவியற்றவனல்ல . இயேசு அவரைக் காப்பாற்ற முற்படுவதை வெளிப்படுத்துதல் சித்தரிக்கிறது: "இதோ, நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன்; ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு கதவைத் திறந்தால், நான் அவன் வீட்டிற்குள் வந்து அவனோடும் அவனும் என்னோடும் உணவருந்துவேன்."

Apoc. 3:20. அவள் தன் மனதை ஒரு அவமானப்படுத்தப்பட்ட, அடக்கமான மற்றும் மகிழ்ச்சியற்ற பெண்ணாகப் பார்க்கிறாள், அவளுடைய நிலைமையை மாற்ற விரும்புகிறாள்; அவர் அவளுக்கு புதிய கணவனாக மாறி, மகிழ்ச்சிக்கு வழிகாட்ட விரும்புகிறார். பாவ மன்னிப்பை வழங்குகிறது.

மனிதன் தன் இதயக் கதவைத் திறக்கும்போது, அவன் உள்ளே நுழைந்து அவனுடைய வாழ்க்கையின் இறைவனாகிய புதிய கணவனாகிறான். சுய அடிமையாக இருக்கும் மனம் கிறிஸ்துவுக்கு அடிபணியும்.

திருமணத்தை மரணத்தால் மட்டுமே கலைக்க முடியும். கணவன் - சதை, அல்லது நமது "சுயம்", நாம் இறக்கும் போது மட்டுமே நம்மை அடிபணியச் செய்வதை நிறுத்துகிறது. இந்த கணவர் ஒவ்வொருவரின் சொந்த மரபணுக்களில் இருக்கிறார். நாம் ஒவ்வொருவரும் பெற்றோர், தாத்தா, பாட்டி, தாத்தா, பாட்டி மற்றும் கொள்ளுப் பாட்டி ஆகியோரிடமிருந்து பெறப்பட்ட போக்குகளுடன் பிறக்கிறோம், அவை நம் விருப்பத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும், நம்மைக் கைவிடாது. மேலும் அவை காலப்போக்கில் பெறப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களின் வலிமையில் சேர்க்கப்படுகின்றன. சதை ஒருபோதும் மாறாது அல்லது மாறாது. உங்கள் விருப்பத்தின் திருப்திக்காக எப்போதும் அழுங்கள். இவ்வாறு, கடவுளுடைய கட்டளைகளைப் பற்றி நாம் அறிவூட்டப்பட்ட பிறகும், பழைய திருமணம் நமக்குள் இருக்கும் வரை, புரிதல் அல்லது மனதுடன், நாம் "கடவுளின் சட்டத்திற்கு சேவை செய்கிறோம்"; சட்டம் புனிதமானது, நீதியானது மற்றும் நல்லது என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம்; ஆனால் "மாம்சத்துடன்" நாம் "பாவத்தின் சட்டத்திற்கு" சேவை செய்கிறோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், திருமணத்தின் காரணமாக, நம் விருப்பத்திற்கு மாறாக, தொடர்ந்து பாவம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். நாம் கீழ்ப்படிய முடியாது. வயதான கணவர் அவளை அனுமதிக்க மாட்டார். "பாவம் செய்யும் எவனும் பாவத்திற்கு அடிமை" (யோவான் 8:34) என்று இயேசு கூறினார். அவன் வேலைக்காரனாக, அடிமையாக இருப்பதால் பாவம் செய்கிறான். கிறிஸ்து நம்மை விடுவிக்க வந்த பயங்கரமான அடிமைத்தனம் இதுதான். "குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால், நீங்கள் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்" (யோவான் 8:36).

எனவே, மாம்சம், கணவன், இறக்கவில்லை என்பதால், இந்த தாங்க முடியாத திருமணத்திலிருந்து பிரிந்து, கிறிஸ்துவுடன் புதிய ஐக்கியத்திற்குள் நுழைவதற்கு, நம் மனம், "பெண்", இறக்க வேண்டியது அவசியம். இது உடல் ரீதியான மரணம் அல்ல - நாம் தொடர்ந்து வாழ விரும்புகிறோம், ஆனால் ஆன்மீக வாழ்வின் புதுமையில்.

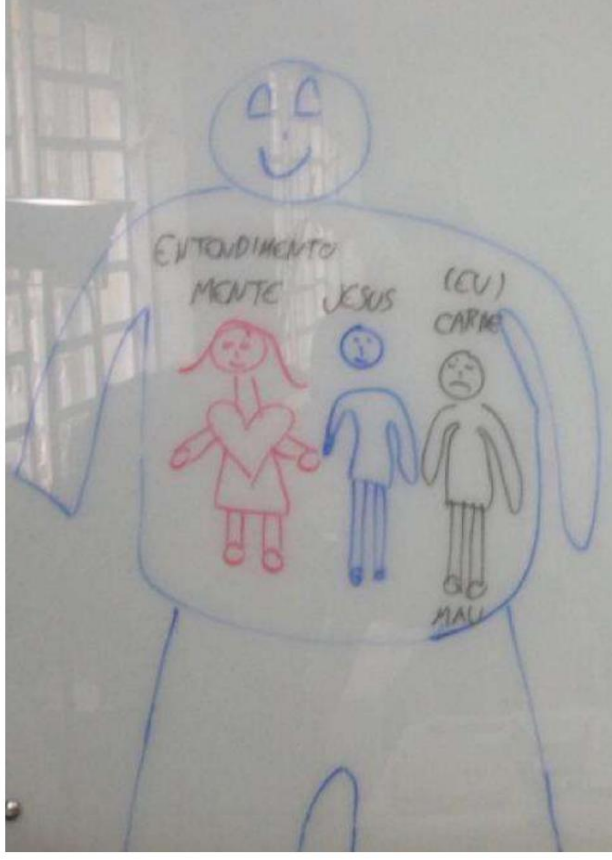
தற்போதைய கணவருக்கு ஒரு உறுதியான "இல்லை" இருக்க வேண்டும் - அதைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவுக்கு "ஆம்". கல்வாரி சிலுவையின் பலியில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவின் அன்பை நாம் சிந்திக்கும்போது இது நிகழ்கிறது.

முதல் கணவரை விட இரண்டாவது கணவர் மிகவும் சிறப்பாக இருப்பார் என்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம், மேலும் நாங்கள் அவருடையதாக இருக்க விரும்புகிறோம். திருமணச் சட்டம் அதன் தொடர்ச்சியை "மரணம் நம்மைப் பிரிக்கும் வரை" தீர்மானித்தது.

பின்னர் நாம் நமது சுயநல ஆசைக்கு இறந்து, திருமண சட்டத்தின் சபதங்களிலிருந்து விடுபடுகிறோம். இப்போது, நாம் கிறிஸ்துவின் ஆக முடியும். நாங்கள் கணவர்களை மாற்றினோம். கேள்வி: "இந்த மரணத்தின் உடலில் இருந்து என்னை விடுவிப்பது யார்?" பதிலைப் பெறுகிறார்: "இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக நான் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்... ஆகையால், மாம்சத்தின்படி நடக்காமல், ஆவியின்படி நடக்கிற கிறிஸ்து இயேசுவில் இருப்பவர்களுக்கு இப்போது கண்டனம் இல்லை" ரோம். 7:25;

8:1.

நாங்கள் அவரிடம் சரணடைந்து உதவி கேட்கிறோம். அவர் நமக்குள் நுழைந்து நிலைமையை தீர்க்கிறார். பழைய தொழிற்சங்கத்திலிருந்து எங்களை விடுவித்து எங்களுக்கு வழிகாட்டியாக மாறுங்கள். ஆனால் அது நம் விருப்பத்தை கட்டாயப்படுத்தாது. அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய நாம் முன்வரும்போது அவர் தொடர்ந்து நம்மை வழிநடத்துவார். இந்த காரணத்திற்காக, நாம் கிறிஸ்துவின் வார்த்தையின் வழிகாட்டுதலுக்கு அடிபணிந்து, நம்முடைய தீய ஆசைகளை மறுப்போம் - நாம் விரும்புவதால் - அவர் நம்மை நேசிப்பதால். நாம் அவருடையவர்களாக இருப்போம், அதனால் அவர் சோதனைகளை வெல்ல, அவருடைய சக்தியால் நமக்கு உதவ முடியும். இது பவுலின் வார்த்தைகளில் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது: "நாம் மாம்சத்தில் இருந்தபோது, நியாயப்பிரமாணத்தினாலான பாவத்தின் இச்சைகள், மரணத்திற்குரிய கனிகளைப் பிறப்பிக்க நம் அவயவங்களில் வேலைசெய்தன. ஆனால் இப்போது நாங்கள் சட்டத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளோம், ஏனென்றால் நாங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்ததற்கு நாங்கள் இறந்துவிட்டோம்; நாம் ஆவியின் புதுமையில் சேவை செய்வோம்" ரோம். 7:5, 6.

ரோமர் 7-ன் அடிப்படைப் போதனை: நீதிமானாக, மன்னிக்கப்பட்ட, சிவிசேஷத்தை உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்ட, உண்மையான விசுவாசம் கொண்ட மனிதன், பாவத்திலிருந்து கடவுளின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவனாக மாறுகிறான். விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் நற்செய்தி "கடவுளின் வல்லமை" (ரோமர். 1:16), மற்றும் மாற்றப்பட்ட மனிதன் தெய்வீக சக்தியைப் பெற்று, அதன் மூலம் தனது வாழ்க்கையை மாற்றியவன். மதம் மாறுவதற்கு முன், அவர் பாவத்தை நம்பும் செயல்முறையை மேற்கொள்கிறார். ஆனால் நம்பிக்கை என்பது மனமாற்றம் மற்றும் கடவுளுடன் சமாதானமாக இருப்பதைக் குறிக்காது. சட்டத்தின் நீதி மற்றும் பரிசுத்தத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட மனிதன் தன்னை இயேசுவிடம் ஒப்படைத்து, அவர் அளிக்கும் வலிமையைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் - அப்போது அவன் ஒரு புதிய மனிதனாக - உண்மையான கிறிஸ்தவனாக இருப்பான். கடவுளின் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனிதன், உண்மையில் கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாக இருக்க விரும்புகிறான்.

ஏனென்றால், தெய்வீக மன்னிப்பு என்பது, "மன்னிக்கப்பட்டது" என்று கூறி, கடவுளுடைய பங்கில் வெறும் அறிவிப்போடு மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை; ஆனால் அது பரிசுத்த ஆவியின் அருளுடன் சேர்ந்துள்ளது, இது அவரைச் சேவிப்பதற்கான நமது தீர்மானத்தை பலப்படுத்துகிறது மற்றும் எல்லாவற்றிலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய நமக்கு உதவுகிறது. தேவன் நம்மை அவருடைய பிள்ளைகளாக அறிவிக்கிறார், மேலும் பவுலின் வார்த்தைகளில்: "நீங்கள் குழந்தைகளாக இருப்பதால், தேவன் தம்முடைய குமாரனின் ஆவியை நம் இருதயங்களில் அனுப்பினார்" (கலா. 4:6). "அதனால் நீங்கள் இனி ஒரு வேலைக்காரன் (பாவத்திற்கு அடிமை), ஆனால் ஒரு மகன் (பாவத்திலிருந்து விடுபட்டவர், சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்); நீ குமாரனாயிருந்தால், கிறிஸ்துவினாலே தேவனுடைய வாரிசாவாய்" (கலா. 4:7). எனவே, உண்மையான விசுவாசி, கிறிஸ்துவிடமிருந்து பெற்ற வல்லமையைக் கொண்டு, பவுலைப் போலவே கூச்சலிடுகிறார்:

"என்னைப் பலப்படுத்துகிறவர் மூலமாக நான் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும்" (பிலி. 4:13). மேலும் ஜானைப் போல: "கடவுளைக் கடைப்பிடிப்பதே கடவுளின் அ

கட்டளைகள்; அவருடைய கட்டளைகள் பாரமானவை அல்ல" (1 யோவான் 5:3). கடவுள், கிறிஸ்து, தேவதூதர்கள் மற்றும் எங்களுடைய உண்மையான ஆசையே நித்திய ஜீவனுக்கு வழிவகுக்கும் இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அனுபவத்தை நீங்கள் பெற வேண்டும்.

பால் மதம் மாறியாரா இல்லையா? ஒரு வாதம்

ரோமர் 7ல் உள்ள பவுலின் வார்த்தைகள் பற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பவுல் எப்போது மதம் மாறினார் அல்லது இல்லை என்று பேசுகிறாரா? இது ஒரு தர்க்கரீதியான விளைவைக் கொண்டிருப்பதால் அத்தகைய விவாதம் உள்ளது. அவர் மதம் மாறும்போது தன்னைப் பற்றி பேசினால், விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் மற்றும் கீழ்ப்படிதலில் வாழாத எந்தவொரு மனிதனும் கடவுளின் குடிமகனாக எண்ணப்படுவான், நித்திய வாழ்வுக்கு உறுதியளிக்கப்படுவான். ஆனால் அவர் தன்னைப் பற்றி நம்பும்போது, ஆனால் மாற்றப்படாவிட்டால், வாதம் துண்டிக்கப்பட்டு, ஒரே சாத்தியக்கூறு வெளிப்படும்: இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு கட்டளைகளை கடைப்பிடிப்பவர்கள் மட்டுமே உண்மையான கிறிஸ்தவர்களில் கணக்கிடப்படுவார்கள் , அவர் திரும்பி வரும்போது இரட்சிக்கப்படுவார்கள். இந்த காரணத்திற்காக, தலைப்பைப் பற்றி பேச இந்த சிறிய இடத்தை நாங்கள் அர்ப்பணிக்கிறோம். நாம் சுருக்கமாக இங்கே விளக்குவதை விவரிக்கும் வாதங்கள் ஏற்கனவே முந்தைய பிரிவுகளில் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், சுருக்கமாகச் செய்வோம்.

1 - ரோமர்களுக்கு கடிதம் எழுதியபோது பவுல் ஏற்கனவே மனமாற்றம் அடைந்தார்

இதை எந்த நேர்மையான நபராலும் சந்தேகிக்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். முதலில் சவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே நான் அதை மற்றவர்களுக்கு விளக்க முடியும். அவர் ரோமர்களுக்கு எழுதும் கடிதத்தைத் தொடங்கும்போது, அதை அறிவிக்கத் தயாராக இருப்பதாக அவர் அறிவிக்கிறார்: "என்னில் உள்ளபடி, ரோமில் உள்ள உங்களுக்கும் நற்செய்தியை அறிவிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்" (ரோமர் 1:15) .

2 - ரோமர் 7ல், பவுல் தன்னை மாற்றுவதற்கு முன்பும், கடவுளுடைய சட்டத்தின் உண்மையான கோரிக்கைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு முன்பும் தன்னைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இது 9வது வசனத்திலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது:

"நான், ஒரு காலத்தில், சட்டம் இல்லாமல் வாழ்ந்தேன்," ரோம். 7:9

3 - பின்னர், அவர் பாவத்தை நம்பிய தருணத்தை முன்வைக்கிறார்:

"...ஆனால் கட்டளை வந்தபோது, பாவம் உயிர்ப்பித்தது, நான் இறந்துவிட்டேன்" ரோம். 7:9.

இயேசு அவருக்குத் தோன்றி, "நீ துன்புறுத்தும் இயேசு நானே" (அப்போஸ்தலர் 9:5) என்று சொன்னபோது இது நடந்தது. அதுவரை, பவுல் ஒரு பரிசேயராக இருந்தார், மேலும் தன்னை கடவுளின் சட்டத்தைப் பின்பற்றுபவர் என்று கருதினார் - அவர் பெயர் சவுல்.

இருப்பினும், அவர் துன்புறுத்தினார் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டார் (அப் 8:1). பின்னர், உண்மையில், அவர் ஒரு கொலைகாரன், மீறுபவர் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார்.

4 - பிறகு, உங்கள் பாவங்களை உறுதிப்படுத்திய பிறகு உங்கள் நிலைமையைக் காட்டுங்கள் - உறுதியாக, ஆனால் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை

அவர் நிகழ்காலத்தில் தன்னைப் பற்றி பேசுகிறார், ஆனால் அந்த கடந்த கால சூழ்நிலையை இன்னும் குறிப்பிடுகிறார்: " வாழ்க்கைக்கான கட்டளை, நான் இறக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்." ரோம். 7:9.

"சட்டம் ஆவிக்குரியது என்பதை நாங்கள் அறிவோம்; ஆனால் நான் சரீரப்பிரகாரமானவன், பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவன். நான் செய்வதை நான் அங்கீகரிக்கவில்லை, நான் விரும்புவதை நான் செய்யவில்லை; ஆனால் நான் வெறுப்பதை நான் செய்கிறேன். நான் விரும்பாததைச் செய்தால், நான் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன், அது நல்லது. ரோம். 7:14-16

பாவத்தின் கீழ் விற்கப்படும் "சரீரத்திற்குரிய" எவரும் மாற்றப்படுவதில்லை. இயேசு சொன்னார், "மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சம், ஆவியால் பிறப்பது ஆவி. நான் உன்னிடம் சொன்னதைக் கண்டு வியக்காதே: நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்" (யோவான் 3:6, 7). "பாவம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் பாவத்தின் வேலைக்காரன்: இப்போது ஒரு வேலைக்காரன் என்றென்றும் வீட்டில் இருப்பதில்லை; மகன் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பான்" - அதாவது, பாவத்தின் வேலைக்காரன் நித்திய ஜீவனைச் சூதந்தரிப்பதில்லை (யோவான் 8:34-36). பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.

"குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால், நீங்கள் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்" (யோவான் 8:36). பவுல் தனது மதமாற்றத்திற்கு முந்தைய சூழ்நிலையைப் பற்றி பேசுகிறார் என்பதற்கு இது மிகப்பெரிய சான்று, அல்லது அவர் மதம் மாறுவதற்கு முன்பு, ஏற்கனவே உண்மையை நம்பியிருந்தாலும், அவர் சட்டத்தின் நீதியுடன் உடன்படுகிறார் என்று அவர் சாட்சியமளிக்கிறார்: "நான் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன், எது நல்லது". அத்தியாயத்தில் வழங்கப்பட்ட பகுத்தறிவு முழுவதும் அதே வரியைப் பின்பற்றி, பவுல் தனது நிலைமை வசதியாக இல்லை என்ற ஆச்சரியத்துடன் முடிக்கிறார் - ஒரு கிறிஸ்தவர் மன்னிக்கப்பட்ட மற்றும் கடவுளுடன் சமாதானமாக இருப்பதைக் குறிக்க ஒருபோதும் பயன்படுத்த முடியாத ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்:

"நான் ஒரு கேவலமான மனிதன்! இந்த மரணத்தின் உடலில் இருந்து என்னை யார் விடுவிப்பார்? இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக நான் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன் . ஆகவே, நானே என் அறிவோடு கடவுளின் சட்டத்தைச் சேவிக்கிறேன், ஆனால் என் மாம்சத்தால் நான் பாவத்தின் சட்டத்தைச் சேவிக்கிறேன்." ரோம். 7:24, 25.

வினைச்சொல் காலம் எதிர்காலம் என்பதை நினைவில் கொள்க: "வழங்கும்". உங்கள் அனுபவத்தில் இன்னும் நடக்க வேண்டிய ஒன்றை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. பவுல் அந்த சூழ்நிலையில் இருந்து விடுபட விரும்புகிறார், அவர் கடவுளுடைய சட்டத்தை மனதினால் சேவித்தாலும், அதாவது, அவருக்கு சேவை செய்ய ஆசைப்பட்டாலும், அவரால் கீழ்ப்படிய முடியவில்லை. இல்லை

நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற தனது தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடிந்தது. நான் பாவம் செய்தேன். அவர் சேவை செய்தார், "மாம்சத்துடன், பாவத்தின் சட்டம்". இயேசுவின் வார்த்தைகளை நினைவில் வையுங்கள்: "மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சம்" யோவான் 3:6. அவர் உறுதியாக இருந்தார், ஆனால் இன்னும் மாறவில்லை. அதனால்தான் அவர் கேட்கிறார்: "யார் என்னை விடுவிப்பார்?" - எதிர் காலம்.

5 - அத்தியாயம் 8 இன் தொடக்கத்தில், அவர் தற்போதைய காலத்திற்குத் திரும்புகிறார், தனது உரையில், கடவுளின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவராகவும் மாற்றியமைக்கப்பட்டவராகவும் தனது சூழ்நிலையை முன்வைக்கிறார்.

"ஆகையால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு இப்போது தண்டனை இல்லை, மாம்சத்தின்படி நடக்காமல், ஆவியின்படி நடக்கிறார்" ரோம். 8:1.

இதுவே நம் அனைவருக்கும் உண்மையாக இருக்கட்டும் - கிறிஸ்துவால் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு, அவருடைய ஆவியின் வல்லமையால் கீழ்ப்படிதல்! ஆமென்.

ரோமர்கள் 8

"ஆகையால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு, மாம்சத்தின்படி நடக்காமல், ஆவியின்படி நடக்கிறவர்களுக்கு இப்போது தண்டனை இல்லை" ரோமர் 8:1.

இரட்சிப்புக்காக கிறிஸ்துவை விசுவாசித்த அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றனர். நாங்கள் விளக்குகிறோம்: இயேசுவை விசுவாசிப்பதன் மூலம் சட்டத்தின் கண்டனத்திலிருந்து நாம் விடுவிக்கப்பட்டோம். ஆனால் நாமே இந்த நம்பிக்கையை உருவாக்கவில்லை.

இது கடவுளின் பரிசு (எபே. 2:8), பின்வரும் வழியில் கொடுக்கப்பட்டது: கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்து பரலோகத்திற்குச் சென்றபோது, அவர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று உலகிற்கு அனுப்பினார் (அப். 2:32, 33; யோவான் 16 :8). பரிசுத்த ஆவியானவர் நம் மனசாட்சியைத் தொட்டு, பாவத்தை நமக்கு உணர்த்துகிறார், நாம் அவரை எதிர்க்கவில்லை என்றால், அவர் "விசுவாசத்தின் ஆவி" (கலா. 3:14) என நம் இதயங்களில் நம்பிக்கை வைக்கிறார். நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கடவுளுடைய சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான பாதையைப் பின்பற்ற அதே ஆவி நம்மை ஈர்க்கிறது. நாம் அவரை வழிநடத்த அனுமதித்தால், கீழ்ப்படிவதற்கான நம் விருப்பத்தைப் பயன்படுத்தினால், அவர் நம்மைப் பலப்படுத்துகிறார். இப்படித்தான் நாம் சோதனைகளை வென்று கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். மேலும் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர் அவர்களால் கண்டிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால், ஆவியின் வழிநடத்துதலுக்கு அடிபணிவதன் மூலம், இரட்சிப்புக்காக கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறோம் என்பதற்கான ஆதாரத்தை அளிக்கிறோம்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, உண்மையான கிறிஸ்துவ அனுபவம் தவறான ஒன்றிலிருந்து பின்வரும் விதத்தில் வேறுபடுவதைக் காணலாம்: உண்மையான ஒன்றில், மனிதன் இதயத்திலிருந்து, ஆவியின் செல்வாக்கின் மூலம் நம்புகிறான்; போலியில்,

வெளிப்புறமாக அல்லது "வாய் மூலம்" மட்டுமே. "நீதிக்காக இருதயத்தோடு விசுவாசிக்கிறான்" என்று பைபிள் சொல்கிறது ரோம். 10:10. மறுபுறம், இயேசு சொன்னார்: "என்னிடம் ஆண்டவரே, ஆண்டவரே! என்று சொல்லுகிற எவனும் பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான், மாறாக என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவன்." மத். 7:21. இதய நம்பிக்கை பரிசுத்த ஆவியால் வைக்கப்பட்டது, அதே சமயம் மனிதனின் சொந்த மாம்சத்தால் விசுவாசம் உருவாக்கப்பட்டது, அது தன்னை ஒரு விசுவாசி என்று அறிவித்துக்கொண்டு தன்னை ஏமாற்றிக் கொள்கிறது, மதத்தின் வெளிப்புற வடிவங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஆவி மற்றும் கடவுளின் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது.

"கிறிஸ்து இயேசுவில் உள்ள ஜீவ ஆவியின் சட்டம் என்னை பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து விடுவித்தது." ரோம். 8:2

"ஆவியின் சட்டம்" மற்றும் "பாவத்தின் சட்டம்" என்ற வெளிப்பாடுகள் வாசகர்களை இன்னும் ஆழமாகப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் மற்றும் புரிந்துகொள்வதற்கு முந்தைய அத்தியாயத்தின் கருப்பொருளை கவனமாக பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின் கூற்றுப்படி, "பவுல் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானத்தின்படி, அவருடைய நிருபங்களை உங்களுக்கு எழுதினார், அவற்றில் புரிந்துகொள்ள கடினமாக இருக்கும்" 2 பேது. 3:14, 15. இது அப்படிப்பட்ட ஒரு வழக்கு.

"ஆவியின் சட்டம்" என்ற வெளிப்பாட்டை பகுப்பாய்வு செய்வோம். சட்டம் என்பது பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒரு விதி. எனவே, ஆவியின் சட்டம் என்பது ஆவி பின்பற்ற வேண்டிய அல்லது மதிக்க வேண்டிய ஒரு விதி. ஆவி கடவுளுடையது என்பதால், அது பின்பற்றும் சட்டம் கடவுளுடையது, பத்துக் கட்டளைகள். எனவே, "ஆவியின் சட்டம்" என்பது பத்து கட்டளைகள்.

ரோமர் 8:2ல் உள்ள "ஆவியின் சட்டம்" மற்றும் "பாவத்தின் சட்டம்" என்ற வெளிப்பாடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் முந்தைய அத்தியாயத்தில் வழங்கப்பட்டதைப் போலவே உள்ளன: "நான் என் அறிவோடு கடவுளின் சட்டத்தை சேவிப்பேன், ஆனால் என் மாம்சத்துடன். நான் கடவுளின் சட்டத்திற்கு சேவை செய்கிறேன்.

பவுல், மனமாற்றம் அடையாத மனிதனை, தன் சுயநலத்துடன், மாம்சம் என்றழைக்கப்படும் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட பெண்ணுடனும், மதம் மாறிய மனிதனை முதல் திருமணத்திற்காக இறந்து தன் புதிய கணவனான கிறிஸ்துவை மணந்த பெண்ணுடனும் ஒப்பிட்டார். முதல் திருமணத்தில், பெண் தன் கணவனால் தோற்கடிக்கப்படுகிறாள், அவர் வீட்டின் தலைவரான அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கிறார். அதுபோலவே, மனமாற்றம் அடையாத மனிதன் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியத் தானே முயற்சி செய்யலாம், ஆனால் அவன் எப்போதும் தோற்கடிக்கப்படுவான், தன் சொந்த விருப்பத்திற்கு (மாம்சக் கணவன்) அடிமையாகவே பார்க்கிறான். இரண்டாவது திருமணத்தில், பெண் தனது நல்ல கணவனால் (கிறிஸ்து) வழிநடத்தப்படுகிறாள், அவர் வீட்டின் தலைவனாக, அவளை நல்லது செய்ய வழிநடத்துகிறார். இரண்டாவது திருமணம், கிறிஸ்துவால் பலப்படுத்தப்பட்ட மனமாற்றம் செய்யப்பட்ட மனிதனைக் குறிக்கிறது, அவர் தனது சொந்த விருப்பத்திற்கு எஜமானராக ஆகவும், அவருடைய மாம்சம் கேட்பதை அல்ல, ஆனால் கடவுளின் விருப்பத்தை செய்யவும்.

திருமணத்தை ஒப்பிடுகையில், பவுல், கடவுளின் சட்டத்தின்படி, ஒரு பெண் தன் கணவன் உயிருடன் இருக்கும் வரை அவருக்குக் கட்டுப்பட்டாள் என்று வாதிட்டார் (ரோ. 7:2). பெண்ணை அவளது கணவனுடன் பிணைக்கும் சட்டத்தின் புள்ளி ஏழாவது கட்டளை, இது கூறுகிறது: "நீங்கள் விபச்சாரம் செய்யாதீர்கள்" Ex. 20:14. எனவே, உங்கள் ஒப்புமையில், பெண் கடவுளின் சட்டத்தால் தனது முதல் கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டாள். அந்த நேரத்தில், அவர் சட்டத்தின் ஏழாவது கட்டளையை உருவக திருமணத்திற்குப் பயன்படுத்தினார் என்பதை விளக்குவதற்கு மட்டுமே இது "பாவத்தின் சட்டம்" என்று அழைக்கப்பட்டது, மாற்றப்படாத ஆண் (திருமணப் பெண்) அவளது மாம்சத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறான் என்ற போதனையை விளக்குவதற்கு (கணவர்) வாழ்நாள் முழுவதும். உங்கள் சதை, அல்லது விருப்பம், உங்களை அடிமைப்படுத்தி, தொடர்ந்து பாவம் செய்ய உங்களை வழிநடத்துகிறது. மேலும் "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" (ரோமர் 6:23) என்பதால், பவுல் கொடுத்த உதாரணத்தில், "பாவத்தின் சட்டம்" "பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டம்" என்று கூறலாம். முந்தைய அத்தியாயத்தில் அவரே செய்தது போல், பிரச்சனை சட்டத்தில் இல்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறோம்.

"விபச்சாரம் செய்யாதே" என்று சொல்லும் ஏழாவது கட்டளை குறைபாடற்றது. ஆனால் பவுல் அதை நிறைவேற்றும் சக்தியை தனது ஒப்புமையில் பயன்படுத்தினார் - அதற்கு மரணம் வரை வாழ்க்கைத் துணையை பராமரிக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கினார். நாம் நமது வாழ்வின் இறுதி வரை நமது "சுயத்துடன்" (மாம்சம்) பிரிக்கமுடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளோம், கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்வதற்காக நாம் நமது சுயநலத்திற்காக இறந்தால் மட்டுமே அதிலிருந்து துண்டிக்கப்படுகிறோம்.

முந்தைய பத்தியில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டவற்றிலிருந்து, "பாவத்தின் சட்டத்திலிருந்து" விடுதலை பெறுவது பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலுக்கு நம்மைச் சமர்ப்பிப்பதாக முடிவு செய்யலாம், இந்த தெய்வீக முகவர் நம் இதயங்களை மாற்றுகிறார், கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கையைத் தூண்டுகிறார் மற்றும் நம்மை பலப்படுத்துகிறார். சொந்த விருப்பத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகுங்கள், இனி அதற்கு அடிமைகளாக இல்லை. "கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள ஜீவ ஆவியின் பிரமாணத்தால்" நாம் அதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டோம் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். இந்த வெளிப்பாட்டில் அவர் அத்தியாயம் 7 இல் உள்ள அதே ஒப்புமையைப் பின்பற்றுகிறார், இப்போது இரண்டாவது திருமணத்தை முன்வைக்கிறார் - அதில் நாம் கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளோம். முதலாவதாக நடந்தது போல், இரண்டாவதிலும் நடக்கிறது. மதம் மாறியவுடன், நாம் கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளோம், ஒரு மனைவி தன் கணவனுடன், வாழ்க்கைக்காக இணைக்கப்பட்டுள்ளோம். இந்த புதிய தொழிற்சங்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அதே சட்டம், இந்தப் புதிய வாழ்க்கைக்கு இறப்பதற்கான நமது விருப்பத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் கிறிஸ்துவிடமிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது என்பதை தீர்மானிக்கிறது. இந்த புதிய தொழிற்சங்கத்தின் வலிமை கடவுளின் சட்டத்தின் மாறாத தன்மையால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது, இங்கே "வாழ்க்கையின் ஆவியின் சட்டம்" என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்து, "ஆண்டவர், ஆவி. கர்த்தருடைய ஆவி எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே சதந்திரம் இருக்கிறது" (2 கொரி. 3:17). கிறிஸ்துவில் நாம் பாவத்திலிருந்து முழுமையான மற்றும் நீடித்த சதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம். "பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து" உறுதியான விடுதலை .

"நியாயப்பிரமாணம் மாம்சத்தினாலே பலவீனமாயிருந்தபடியினால், தேவன் தம்முடைய குமாரனை பாவ மாம்சத்தின் சாயலாக அனுப்பி, மாம்சத்திலே பாவத்தை நியாயந்தீர்த்தார்; நாங்கள் மாம்சத்தின்படி நடக்காமல், ஆவியின்படி நடக்கிறோம்." ரோ. 8:3, 4

"சட்டம்... மாம்சத்தினால் பலவீனமாக இருந்தது" என்ற கூற்று பின்வருமாறு புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது: கடவுள் நமது முதல் பெற்றோரான ஆதாம் மற்றும் ஏவாளை கீழ்ப்படிதலுடன் படைத்தார். எந்த பாவமும் இல்லாத வரை, அவருடைய சித்தத்தையோ அல்லது அவருடைய சட்டத்தையோ அவர்களிடம் முன்வைத்தால் போதும், அவர்கள் தானாக முன்வந்து கீழ்ப்படிந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் படைப்பாளரைப் பிரியப்படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். எனவே, அவர்களைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு அழைத்துச் செல்ல சட்டம் போதுமான கருவியாக இருந்தது என்று கூறலாம். பாவம் இந்த யதார்த்தத்தை மாற்றியது. அதைச் செய்த பிறகு, எங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான வலிமையோ விருப்பமோ இல்லை. அவர்கள் தேவனுக்குப் பயந்து, அவருடைய பிரசன்னத்திலிருந்து மறைக்கத் தொடங்கினர் (ஆதி. 8, 9). இந்தப் புதிய நிலையில், கடவுளின் கோரிக்கைகளை முன்வைப்பது மட்டுமே அவர்களைக் கீழ்ப்படிதலுக்கு வழிநடத்த போதுமானதாக இல்லை. மேலும் இந்த நிலை இன்றுவரை உள்ளது. போதைக்கு அடிமையானவனுக்கு சட்டத்தை முன்வைத்து, அவை தடைசெய்யப்பட்டவை என்று சொல்லி, அவனை மாற்றாது, ஏனென்றால் அவன் போதைக்கு அடிமை. நோயுற்ற ஒருவரைப் பற்றிய யோசனையை முன்வைத்து, மனிதனைத் தானே மாற்றுவதற்கு சட்டத்தின் சக்தியற்ற தன்மையின் புதிய சூழ்நிலையை பவுல் விளக்கினார். ஒரு தொழிலாளி, நோய்வாய்ப்பட்டால், வேலை செய்யாமல் வீட்டிலேயே இருப்பார். கடவுளின் சட்டத்திலும் இதேதான் நடந்தது. முன்பு, அது மனிதனை கீழ்ப்படிதலுக்கு வழிநடத்த போதுமான கருவியாக இருந்தது, அல்லது "நன்றாக வேலை செய்தது." பாவத்திற்குப் பிறகு, அவர் நம்மை கீழ்ப்படிதல் அல்லது "நோய்வாய்ப்பட்ட" நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல இயலாதவராகிவிட்டார். பாவமுள்ள மனிதன் கிறிஸ்துவைப் பெறுவதற்கு முன்பு அவனுக்குச் சட்டம் செய்யும் அனைத்தும், அவன் மீறுகிறவன் என்பதைக் காட்டுவதுதான்.

"சட்டப்படி பாவத்தின் அறிவு வரும்" ரோம். 3:20. ஆனால் அவனைப் பலப்படுத்தவும், கீழ்ப்படியச் செய்யவும் அவருக்கு எந்த நற்பண்பும் சக்தியும் இல்லை. இந்த பணி உங்களுக்கு சாத்தியமற்றது.

மேலே உள்ள வசனத்தில், மாம்சம் "சுயத்தை" குறிக்கிறது, நமது சுயநலம், கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் அதிலிருந்து நாம் விடுவிக்கப்படாவிட்டால், நாம் வாழ்க்கைக்காக சிக்கிக் கொள்கிறோம். அவர்களின் விருப்பம் கடவுளின் சட்டத்தின் கூற்றுகளுக்கு எதிரானது. கட்டளைகளின் சட்டம் நிறுவப்பட்ட கொள்கை தன்னலமற்ற அன்பு - கடவுள் மற்றும் அண்டை வீட்டாரிடம் (லூக்கா 10:27). சுயநலம் என்பது கடவுள் மற்றும் பிறரின் நலன்கள் இருந்தபோதிலும், தன்னை நேசிப்பதாகும். இத்தகைய முரண்பாடான கொள்கைகள் ஒருபோதும் இணைந்து இருக்க முடியாது. ஒரு நேரத்தில் ஒருவர் மட்டுமே ஆதிக்கம் செலுத்துவார். பவுல் பயன்படுத்திய சொற்றொடரைக் கொண்டு, விழுந்த மனிதன் "மாம்சத்தில் இருக்கிறான்", அதாவது அவன் தனக்கு அடிமை என்று சொல்லலாம். கடவுளின் பரிசுத்த சட்டத்தால் கூட அவரை இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து வெளியே எடுக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் "நோய்" அல்லது இந்த வேலையைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் இது ஒரு குறைபாடு அல்ல. மனிதனை கீழ்ப்படிதலுக்கு இட்டுச்செல்லும் நோக்கத்தில் சட்டத்தை தாக்கிய "நோய்" மனிதனின் தவறால் ஏற்பட்டது. அவனது கீழ்ப்படியாமைதான் அவனை சட்டத்தால் உதவ முடியாத நிலைக்கு தள்ளியது. குழியில் குதித்தவனைப் போன்றது. தீயணைப்பு வீரரின் கயிற்றின் நீளத்தை விட ஆழமானது. அதனால் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது.

பின்னர், மனிதன் தனது புதிய வீழ்ச்சி நிலையில் பலவீனமடைந்த நிலையில், கடவுள் நித்தியத்திலிருந்து அவன் வகுத்த திட்டத்தை செயல்படுத்தினார் (1 பேதுரு 1:19, 20). சட்டம் நம்மை கீழ்ப்படிதலுக்கு இட்டுச் செல்வது சாத்தியமற்றது என்பதால், அது மாம்சத்தால் "உடலற்றதாக" அல்லது சாத்தியமற்றதாக இருந்ததால் (மனிதனின் வீழ்ந்த இயல்பின் பலவீனம் காரணமாக), பிரச்சினையைத் தீர்க்க கடவுள் தம் மகனை அனுப்பினார். உரையில், பவுல் தனது மகனை "பாவத்திற்காக" அனுப்பியதாக கூறுகிறார், அதாவது மனிதனின் பாவத்தின் காரணமாக.

கிறிஸ்து வேலையைச் செய்ய "பாவ மாம்சத்தின் சாயலில்" அனுப்பப்பட்டார். இங்கே ஒற்றுமை என்ற சொல் இது சாத்தியமான எல்லா அர்த்தத்திலும் சமத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. கிறிஸ்து "அழிக்கப்பட்டார்"

அவர், ஒரு வேலைக்காரன் வடிவத்தை எடுத்து, மனிதர்களின் சாயலில் உருவாக்கப்படுகிறார்" பில். 2:7. அவர் "மாம்சமாகி நம்மிடையே குடியிருந்தார்" யோவான் 1:14. அவர் ஒரு மனித உடலைப் பெற்றிருந்தார், பரம்பரையின் விளைவுகளால் நிரம்பியிருந்தார்: "குழந்தைகள் சதையிலும் இரத்தத்திலும் பங்குகொள்வதால், அவரும் அதே விஷயங்களில் பங்குகொண்டார்... அது பொருத்தமாக இருந்தது. எல்லாமே அவருடைய சகோதரர்களைப் போல இருந்தது" எபி. 2:14, 17. இந்த நிலையில் இருப்பதால், "அவர் நம்மைப்போல எல்லாவிதத்திலும் சோதிக்கப்பட்டார், ஆனாலும் பாவம் செய்யவில்லை" எபி. 4:15. நமது உடல் மற்றும் மன இயல்பு மற்றும் வரம்புகளில் அவர் நமக்கு சமமாக இருந்தார். பூமியில் அலைந்து திரிந்தபோது, அவர் கூறினார்: "என்னால் என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது" ஜான் 5:30. பின்வரும் அம்சங்களில் மட்டுமே அவர் நமக்குச் சமமாக இருக்கவில்லை: அவருக்கு தெய்வீக தோற்றம் இருந்தது (அவர் நித்தியத்திலிருந்து கடவுளின் மகன்), அவர் புனிதமாகப் பிறந்து (தார்மீகச் சீர்கேடு அல்லது குறைபாடுள்ள குணநலன்கள் இல்லாமல்) நமது பாவத்தில் பங்கு கொள்ளாமல், இந்தப் பூமிக்கு "பரிசுத்தர்" (லூக்கா 1:35) வந்து, இங்கு வந்தபடியே மாசற்றவராக சொர்க்கத்திற்குத் திரும்பினார்.

ஆனால் குழந்தையாக, குழந்தையாக, இளமையாக, வயது முதிர்ந்தவராக அவரது வெற்றி, மனிதனின் இயல்புக்கு பொதுவான அனைத்து வரம்புகளுடன் ஒரு மனிதனாகப் பெறப்பட்டது - இது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் எப்படி வெற்றி பெற்றீர்கள்? அவர், "அவருடைய மாம்சத்தின் நாட்களில், மிகுந்த அழகையோடும், கண்ணீரோடும், தம்மை மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கக் கூடியவனுக்குப் பலியிட்டு, ஜெபங்களோடும் விண்ணப்பங்களோடும், அவர் பயந்ததைக் கேள்விப்பட்டார். அவர் ஒரு மகனாக இருந்தாலும், அவர் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார். அவர் அனுபவித்த துன்பங்களிலிருந்து, முழுமையடைந்து, தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற அனைவருக்கும் நித்திய இரட்சிப்பின் காரணமாக ஆனார்" எபி. 5:7-9. பரலோகத் தகப்பன் மீது விசுவாசம் வைத்து, எப்பொழுதும் ஜெபிப்பதன் மூலம், அவருக்குத் தேவையான சக்தியைப் பெற்றார். உலகத்தை, மாம்சத்தின் தேவைகளையும், பிசாசின் சோதனைகளையும் வெல்லுங்கள். இந்த வெற்றியை பவுல் இந்த வார்த்தைகளில் முன்வைக்கிறார்: "மாம்சத்தில் பாவத்தை கண்டனம் செய்தார்". அதாவது, அவரது வாழ்நாள் முழுவதும், அவர் ஒரு கணம் கூட அனுமதிக்கவில்லை, பாவம் தனது இதயத்தில் வெளிப்பட வேண்டும். இவ்வாறு, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஜெயிக்கக் கிடைத்த கடவுளின் சக்தியின் முகத்தில், பாவம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று அவர் முழு பிரபஞ்சத்திற்கும் அறிவித்தார், கிறிஸ்து தனது பரிபூரண வாழ்க்கையின் மூலம் பாவத்தை சட்டவிரோதமானது என்று அறிவித்தார் . , அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது, மாம்சத்தில் கூட.

இங்கே ஒரு சிறிய மற்றும் முக்கியமான கவனிப்பு செய்வது மதிப்பு. இயேசு நம் நிலையில் ஜெயித்தார் என்பதாலும், அவர் வெற்றி பெற்ற சக்தி நம் அனைவருக்கும் இருப்பதால், வேண்டுமென்றே செய்த பாவத்திற்கு மன்னிப்பு இல்லை. கடவுளின் விருப்பம் என்ன என்பதை அறிந்து மனிதன் பாவம் செய்தால், அது அவனுடைய விருப்பம், அவனுடையது அல்ல. எனவே, "நாம் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், சக்தியத்தின் அறிவைப் பெற்ற பிறகு, பாவங்களுக்கான பலி இருக்காது, ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் எரியும் நெருப்பின் ஒரு பயங்கரமான எதிர்பார்ப்பு, அது நம் எதிரிகளை விழுங்கிவிடும்" எபி. 10:26, 27 .

விஷயத்திற்குத் திரும்பினால், கிறிஸ்து பிதாவின் வல்லமையால் பாவத்தை வென்றார், நாம் பெறக்கூடிய அதே சக்தியைப் பார்த்தோம். இயேசு அவரை நம்மிடம் அனுப்புவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். "நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்வேன், அவர் உங்களுடன் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்படி, அவர் உங்களுக்கு மற்றொரு ஆறுதலைத் தருவார், சக்தியத்தின் ஆவி, உலகம் அவரைப் பார்க்கவில்லை, அறியவில்லை, ஆனால் நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள். அவர் உங்களோடு வாசமாயிருக்கிறார் , அது உங்களுக்குள்ளே இருக்கும்." யோவான் 14:16, 17. பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கிறிஸ்து தாமே நம்மில் ஆவிக்குரிய ரீதியில் வசிப்பார். பரிசுத்த ஆவி கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைத் தெரிவிக்கும் சக்தி.

எங்கள் ஆன்மாக்கள். நம் இதயங்களில் அவருடைய செயல் மூலம் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை நம் அனுபவத்தில் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது. எனவே அவர் மேலும் கூறினார்: "நான் உங்களை அனாதைகளாக விடமாட்டேன்; நான் உங்களிடம் வருவேன் ... நான் உங்களில் இருக்கிறேன் என்பதை அந்நாளில் அறிவீர்கள்" யோவான் 14:18, 20. எனவே, பவுல் சொன்னது போல் சொல்வது சரிதான். , கடவுள் பாவத்தின் காரணமாக கிறிஸ்துவை உலகிற்கு அனுப்பினார், மேலும் அவர் அதை வென்றார், "மாம்சத்தின்படி நடக்காமல், ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்" ரோம். 8:3. அதாவது, கிறிஸ்துவால் அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால், நாம் கடவுளுடைய சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவோம்.

"ஏனென்றால், மாம்சத்தின்படி இருப்பவர்கள் மாம்சத்தின் காரியங்களில் தங்கள் மனதை வைக்கிறார்கள், ஆனால் ஆவியின்படி இருப்பவர்கள் ஆவியின் காரியங்களில் தங்கள் மனதை வைக்கிறார்கள். மாம்சத்தின்படி சிந்திப்பது மரணம், ஆனால் இருக்க வேண்டும். ஆவியால் சிந்திப்பது ஜீவனுக்கு சமாதானமுமாகும், மாம்ச மனம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை, ஏனென்றால் அது கடவுளுடைய சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல, அது இருக்க முடியாது, எனவே மாம்சத்தில் உள்ளவர்கள் கடவுளைப் பிரியப்படுத்த முடியாது, ஆனால் நீங்கள் அதில் இல்லை. மாம்சம், ஆனால் ஆவியில், உண்மையில் தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், ஆனால் ஒருவனுக்கு கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லையென்றால், அவர் அவருடையவர் அல்ல." ரோமர் 8:5-9.

மாம்சத்தின்படி நடப்பவர்கள் தங்கள் சொந்த விருப்பத்திற்கு அடிமைகள். பைபிள் மொழியில் , அவர்கள் "மாம்சத்திற்கும் மனதின் விருப்பத்திற்கும்" எப். 2:2. மேலும் அது கடவுளின் சட்டத்திற்கு இசைவாக இல்லை. மாறாத மனிதனைப் பற்றி பவுல் கூறினார்: "சட்டம் ஆவிக்குரியது, ஆனால் நான் மாம்சத்திற்குரியவன், பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டவன்" ரோம். 7:14. எனவே, மாம்சத்தில் வாழும் மனிதர்கள் கடவுளைப் பிரியப்படுத்துவதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் கீழ்ப்படிவதற்கான தங்கள் ஆசைகளை அடக்குவதில்லை. அவருடைய சட்டம், சட்டம் என்பது அவருடைய சித்தத்தின் வெளிப்பாடாக இருப்பதால், மனிதர்கள் தங்களை அவருக்கு எதிரிகளாக ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள், அவர்கள் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள், பாவம் செய்கிறார்கள், அதன் விளைவாக மரணம் ஏற்படுகிறது, எனவே, மனிதனின் இயல்பான விருப்பம் தெரிகிறது. அவரை மரணத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

மனிதன் பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலுக்கு அடிபணிந்து , அவனை "அதிகாரம்" செய்ய அல்லது அவனை சக்தியால் நிரப்ப அனுமதிக்கும் போது முந்தைய நிலைமை தீவிரமாக மாறுகிறது. "ஆவி மாம்சத்திற்கு எதிராகப் போடுகிறது" மற்றும் அதை வெல்கிறது. "நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்யாதபடிக்கு" கேல். 5:17. அதன் மூலம், மனிதன் தனது விருப்பத்திற்கு எஜமானனாகி, அவனது சட்டத்தில் உள்ள கடவுளின் வழிகாட்டுதல்களுக்கு அதை சமர்ப்பிக்கிறான். மேலும் கீழ்ப்படிதல் என்பது நித்திய வாழ்வுக்கான பாதை. இயேசு பணக்கார இளம் தலைவரிடம், "ஆனால் நீங்கள் வாழ்க்கையில் நுழைய விரும்பினால், கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்" என்றார். மத். 19:17. ஆகவே, மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியின் செயல், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படி, நித்திய ஜீவனுக்கு அவனைத் தூண்டுகிறது. மேலும், அவருடன் சமாதானமாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிபவர் அவருக்கு இசைவாக இருக்கிறார் விருப்பம்.

முந்தைய பத்தியில் கூறப்பட்டதிலிருந்து, பரிசுத்த ஆவியை தங்கள் இருதயங்களில் செயல்பட அனுமதித்தவர்களை மட்டுமே கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவவர்களாகக் கணக்கிட முடியும் என்று முடிவு செய்யலாம். அவரை எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரும் அவருடையவர்கள் அல்ல. உரை "கடவுளின் ஆவி" மற்றும் "கிறிஸ்துவின் ஆவி" என்று குறிப்பிடுகிறது. இரண்டும்

வெளிப்பாடுகள் ஒரே ஆவியைக் குறிக்கின்றன. "ஒரு ஆவி இருக்கிறது" Efe. 4:4. அவர் பிதாவாகிய கடவுளிடமிருந்து வந்தவர், ஏனெனில் அவர் அவரிடமிருந்து வெளிவருகிறார் (யோவான் 15:26). அது கிறிஸ்துவுக்குரியது, ஏனென்றால் தந்தை அதை அவருக்குக் கொடுத்தார், அவர் அதை நமக்கு அனுப்பினார். பேதுரு இதைப் பற்றி பேசுகையில், "கடவுள் இந்த இயேசுவை எழுப்பினார்... அதனால், கடவுளின் வலதுகரத்தால் உயர்த்தப்பட்டு, தந்தையிடமிருந்து பரிசுத்த ஆவியின் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்று, நீங்கள் இப்போது காணும் மற்றும் கேட்கும் இதைப் பொழிந்தார்.. " அப்போஸ்தலர் 2:32, 33 .

இந்த கட்டத்தில், ஆவி என்பது ஒரு உயிரினம் அல்லது நபர் அல்ல, மாறாக கடவுளின் வெளிப்பாடு என்பது கவனிக்கத்தக்கது, அதன் இயல்பு வரையறுக்கப்படவில்லை, இதன் மூலம் அவர் தனது ஆன்மீக வாழ்க்கையை மனிதர்களுக்கு தெரிவிக்கிறார். "தேவன் ஆவி" (யோவான் 4:24), மற்றும் கிறிஸ்து, "கர்த்தர், ஆவி, கர்த்தருடைய ஆவி எங்கே சுதந்திரம் உள்ளது" (2 கொரி. 3:17); பாவத்திலிருந்து விடுதலை. ஆவியின் மூலம், உலகம், மாம்சம் மற்றும் பிசாசை வெல்ல தேவையான அனைத்தும் நமக்கு வழங்கப்படுகின்றன: "கர்த்தருடைய ஆவி அவர் மீது தங்கியிருக்கும், ஞானம் மற்றும் புரிதலின் ஆவி, மற்றும் ஆலோசனை மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றின் ஆவி. வலிமை, மற்றும் ஆவி அறிவும் கர்த்தருக்கு பயப்படுதலும்." ஏசாயா 11:2 பெறுவதால் ஏற்படும் பழங்கள் அல்லது செயல்கள் ஆவி அனைத்தும் பத்துக் கட்டளைகளுக்கு இசைவாக இருக்கிறது: "ஆனால் ஆவியின் கனியோ அன்பு, மகிழ்ச்சி, சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், நிதானம். இவைகளுக்கு விரோதமாக நியாயப்பிரமாணம் இல்லை" கலா. 5:22, 23. பரிசுத்த ஆவி கடவுளிடமிருந்து வெளிவருவதால், அதை வழிபடுவது பெரிய தவறு, பாவமும் கூட.ஏனெனில், இந்த விஷயத்தில் நாம் கடவுளை வணங்காமல், அவரிடமிருந்து வருவதையே வணங்குவோம்.இந்த புரிதலுக்கு இசைவாகவும் ஒத்திசைவாகவும், முழு பிரபஞ்சமும் விழுந்து விழுந்து வணங்க முடியாது தந்தை மற்றும் மகன் மட்டுமே (Apoc. 5:13).

"கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருந்தால், சரீரம் பாவத்தினிமித்தம் மரித்திருக்கும், ஆவியோ நீதியினாலே பிழைக்கும்." ரோமர் 8:10

யாருடைய வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியின் வேலை செய்யப்படுகிறதோ, அவருடைய நிலை இதுதான்: உடல் பாவத்திற்கு இறந்துவிட்டது, அதாவது தீமை செய்ய மனத்தால் பயன்படுத்தப்படவில்லை. நமது மனம் உடலைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இது நமது விருப்பத்தை செயல்படுத்தும் கருவியாகும். அதிகாரம் 6-ன் படிப்பில், நீதியை கடைப்பிடிக்க நமது உறுப்புகளை கடவுளிடம் முன்வைப்பது நம் கையில் உள்ளது என்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம் (ரோமர் 6:13). சோதிக்கப்படும்போது, கிறிஸ்துவிடம் திரும்புவதற்கும், தெய்வீக சக்தியைக் கடக்க வேண்டிக்கொள்ளும் பாக்கியம் நமக்கு இருக்கிறது. அவர் நம்மை அழைக்கிறார்: "என் பலத்தைப் பற்றிக் கொண்டு என்னுடன் சமாதானம் செய்துகொள்" ஏசா. 27:5. அவ்வாறு செய்கிற அனைவருக்கும், வாக்குறுதி உறுதியாக உள்ளது: "என் ஆடுகள்.. ஒருபோதும் அழியாது, அவற்றை யாரும் எடுக்க மாட்டார்கள். என் கைகள்" ஜான் 10:27, 28. இந்த அனுபவத்தை வாழ்வதன் மூலம், உங்கள் உடல் பாவத்திற்கு இறந்துவிடும் (அதாவது, நீங்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்த மாட்டீர்கள்), உங்கள் ஆவி (மனம்) உயிருடன் இருக்கும், அல்லது சட்டத்திற்கும் கடவுளுக்கும் கீழ்ப்படிதல், கிறிஸ்துவின் நீதியின் நிமித்தம் விசுவாசத்தின் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.இந்த நீதியானது விசுவாசியின் மீது கிறிஸ்துவால் ஊற்றப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியாகும்.

"இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவருடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியவர் உங்களில் வாசமாயிருக்கிற தம்முடைய ஆவியினாலே சாவுக்கேதுவான உங்கள் சரீரங்களையும் உயிர்ப்பிப்பார்."

ரோமர் 8:11

பிதாவாகிய தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் நம்மில் கிரியை செய்வதன் மூலம் நாம் நமது மரண நிலையில் வாழும்போதும் நம்மை ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையின் நிலையில் வைத்திருக்கிறார் . இயேசு சொன்னார்: "என்னை அனுப்பிய பிதாவே எனக்குக் கட்டளை கொடுத்தார்... அவருடைய கட்டளையே நித்திய ஜீவன் என்பதை நான் அறிவேன்" யோவான் 12:49, 50. ஆகையால், கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறவனுக்கு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை இருக்கிறது. ஆனால் இது மட்டுமே நம் வாழ்வில் கடவுளுடைய ஆவியின் செயல்பாட்டின் மூலம் சாத்தியம். எபேசியர்களிடம் பவுல் எபேசியர்களிடம் கடவுள் "நீங்கள் குற்றங்களாலும் பாவங்களாலும் மரித்திருந்தாலும், உங்களை உயிர்ப்பித்தார்" என்று கூறினார். 2:1. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அது அவர்களை விசுவாசமற்ற நிலையிலிருந்து விடுவித்து, பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிற மக்களாக மாற்றியது. ரோமானியரின் வசனமும் இதே யதார்த்தத்தை முன்வைக்கிறது. அவருடைய ஆவியால், கடவுள் நமக்கு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைத் தருகிறார், அவருடைய சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வைக்கிறார்.

"அப்படியானால், சகோதரரே, நாங்கள் மாம்சத்தின்படி வாழ மாம்சத்திற்குக் கடனாளிகள் அல்ல, ஏனென்றால் நீங்கள் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள், ஆனால் ஆவியால் நீங்கள் உடலின் செயல்களை அழிப்பீர்கள். வாழ்வோம், கடவுளின் ஆவியால் வழிநடத்தப்படுபவர்கள் அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகள், நீங்கள் அடிமைத்தனத்தின் ஆவியைப் பெறவில்லை, மீண்டும் பயப்பட வேண்டும், ஆனால் நீங்கள் மகன்களாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆவியைப் பெற்றீர்கள், அதன் மூலம் நாங்கள் அப்பா, அப்பா என்று அழுவோம். ரோமர் 8:12-15

கடனாளியாக இருக்கும் எவரும் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கடனை செலுத்த வேண்டும். அண்டை வீட்டாருக்கு உதவி செய்ய வேண்டியவர்களும் உண்டு. எனவே, அவர் உங்களிடம் ஏதாவது கேட்டால், அதைச் செய்ய நீங்கள் கடமைப்பட்டிருப்பீர்கள். இது எங்கள் வழக்கு அல்ல என்று பவுல் கூறுகிறார். நாங்கள் கடனாளிகள் அல்ல. கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதன் மூலம் நாம் கடவுளின் குழந்தைகளாக மாறுகிறோம், எனவே நம் சுயநலத்திற்கு எந்தக் கடனும் இல்லை. "மாம்சத்தின்படி வாழ" அதை திருப்திப்படுத்த எங்களுக்கு எந்த காரணமும் இல்லை, ஏனென்றால் நாம் அவ்வாறு செய்தால் நாம் பாவம் செய்வோம், பாவம் முடிந்தவுடன் மரணத்தை உருவாக்குகிறது (யாக். 1:15). குழந்தைகளாகிய நாம் அவருடைய ஆவியால் வழிநடத்தப்படும் பாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளோம், இது "தத்தெடுப்பு ஆவி" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, இந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது நமது உரிமையை நிரூபிக்கும் ஆவணம் . பரிசுத்த ஆவியானவர் "நம்முடைய சுதந்தரத்தின் உறுதிமொழி" எபே. 1:13, 14. நமக்காகத் தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்து தாமே நம்முடைய மிகப்பெரிய சுதந்தரம்.(கலா. 2:20) பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில், கர்த்தர் லேவியர்களைப் பற்றி சாட்சியமளித்தார்: "லேவியின் ஆசாரியர்களான லேவியின் முழு கோத்திரத்திற்கும், இஸ்ரவேலில் பங்கு அல்லது சுதந்தரம் இருக்காது ... அவர்கள் தங்கள் சகோதரர்களிடையே எந்தச் சுதந்தரமும் இருக்க மாட்டார்கள். கர்த்தர் உங்கள் சுதந்தரம்" டியூட்.

1:1, 2. இந்த ஆசாரியர்கள் கடவுளின் மக்கள், கிறிஸ்துவின் விசுவாசிகளின் உருவமாக இருந்தனர், அவர்கள் பின்னர் ஆசாரியர்களின் தேசம் என்று அழைக்கப்பட்டனர்: "நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைமுறை, அரச ஆசாரியத்துவம், பரிசுத்த தேசம்,

பெற்ற ஜனங்கள், இருளிலிருந்து தம்முடைய அற்புதமான வெளிச்சத்திற்கு உங்களை அழைத்தவருடைய புகழைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்காக... இப்போது நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்கள்” 2 பேதுரு. 2:9, 10. ஆகவே, கர்த்தராகிய கிறிஸ்து, தேவனுடைய குமாரன், நம்முடைய சுதந்தரம். இதன் விளைவாக, அவருடைய தந்தை நம்மை குழந்தைகளாக அங்கீகரிக்கிறார், ஏனென்றால் அவருடைய குமாரன் நம் இதயங்களில் வசிக்கிறார். "நீங்கள் மகன்களாக இருப்பதால், கடவுள் தம் மகனின் ஆவியை நம் இதயங்களுக்கு அனுப்பினார், அப்பா, அப்பா என்று கூக்குரலிட்டார்." (கலா. 4:6).

"நாம் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்று அதே ஆவி நம் ஆவியுடன் சாட்சியமளிக்கிறது. நாம் குழந்தைகளாக இருந்தால், நாமும் வாரிசுகள், கடவுளின் வாரிசுகள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் உடன் வாரிசுகள்; நாம் அவருடன் துன்பப்படுகிறோம் என்பது உண்மையாக இருந்தால், நாமும் கூட. அவருடன் நாம் மகிமைப்படுவோம், ஏனெனில் இந்த காலத்தின் துன்பங்கள் நம்மில் இருக்கும் மகிமையுடன் ஒப்பிடத் தகுதியற்றவை என்று நான் கருதுகிறேன். வெளிப்படுத்தப்பட்டது." ரோமர் 8:16-18

நாம் கடவுளுடன் சமாதானமாக இருக்கும்போது உணர்கிறோம். அவருடைய ஆவி நம் மனசாட்சிக்கு அமைதியையும் அமைதியையும் தருகிறது. பவுல், தன்னுடைய அனுபவத்தைப் பற்றியும், சக ஊழியர்களின் அனுபவத்தைப் பற்றியும் கூறினார்: "எங்களுக்கு நல்ல மனசாட்சி இருக்கிறது, எல்லாவற்றிலும் தகுதியுள்ளவர்களாக வாழ விரும்புகிறோம் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்." எபி. 13:18. இந்த உறுதியானது பாவத்தின் கறை இல்லாமல் புதுப்பிக்கப்பட்ட புதிய பூமியைச் சுதந்தரிப்போம் என்ற நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துகிறது. பேதுரு கூறினார்: "அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படி, நீதி வாசமாயிருக்கும் புதிய வானங்களையும் புதிய பூமியையும் தேடுகிறோம்." 2 செல்லப்பிராணி. 3:13. கிறிஸ்து கடவுளால் அனைவருக்கும் வாரிசாக ஆக்கப்பட்டார் (எபி. 1:1, 2). கிறிஸ்து நம்மில் வாழ்ந்தால், விசுவாசத்தின் மூலம் நாம் அவருடைய பரம்பரையில் பங்கு கொள்கிறோம், அதனால்தான் கடவுளின் ஆவி இந்த நம்பிக்கையை நம் மனதில் வைக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவுடன் ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பவர்கள் பூமியில் சத்தியத்தின் நிமித்தம் அவமானத்தின் பாதையில் அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவார்கள். "ஆட்டுக்குட்டி எங்கு சென்றாலும் அவரைப் பின்தொடர்பவர்களைப்" பற்றி பைபிள் பேசுகிறது. 14:4. கிறிஸ்து, ஆட்டுக்குட்டியாக, சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு, நமக்காக உயிரைக் கொடுத்த இடத்திற்குச் சென்றார். "அவர் நமக்காகத் தம் உயிரைக் கொடுத்தார், நாம் நம் சகோதரர்களுக்காக நம் உயிரைக் கொடுக்க வேண்டும்." 1 யோவான் 3:16 அதாவது, நமது மனித சகோதரர்கள் அனைவரும் நற்செய்தியைப் பெறுவதை உறுதிசெய்யும் குறிக்கோளுக்காக நம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

பூமியில் சுய மறுப்பு மற்றும் தியாகத்தின் பாதையில் தம்மைப் பின்பற்றும் அனைவரும் பரலோகத்தில் அவருடன் மகிமைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்று இயேசு வாக்குறுதி அளித்தார். "என் நாமத்தினிமித்தம் வீட்டையோ, சகோதரரையோ, சகோதரிகளையோ, தகப்பனையோ, தாயையோ, மனைவியையோ, பிள்ளைகளையோ, நிலங்களையோ விட்டுச் சென்ற ஒவ்வொருவரும் நூறு மடங்கு பெற்று நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள்" என்று அவர் கூறினார். மத். 19:29.

"சிருஷ்டியின் ஆவலான எதிர்பார்ப்பு கடவுளின் மகன்களின் வெளிப்பாட்டிற்காக காத்திருக்கிறது. ஏனென்றால், படைப்பு மாயைக்கு உட்பட்டது, அதன் சொந்த விருப்பத்தால் அல்ல, மாறாக அதைக் கீழ்ப்படுத்தியவரால்.

அதே உயிரினம் ஊழலின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து, கடவுளின் பிள்ளைகளின் மகிமையின் சுதந்திரத்திற்கு விடுவிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

ரோமர் 8:19-21

கடவுள் ஆதாமையும் ஏவாளையும் படைத்த நாளில், பூமியில் உள்ள அனைத்து படைப்புகளின் மீதும் அவருக்கு ஆதிக்கம் செலுத்தினார். அவர் சொன்னார்: "பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி அதைக் கீழ்ப்படுத்துங்கள்; கடலின் மீன்கள் மீதும், ஆகாயத்துப் பறவைகள் மீதும், பூமியில் நடமாடும் அனைத்து உயிரினங்கள் மீதும் ஆட்சி செய்யுங்கள்." ஆதி.

1:28. இவ்வாறு, கீழ்ப்படிதலின் போது அவர்கள் பெற்ற ஆசீர்வாதங்கள் அவர்களின் களத்திற்கு நீட்டிக்கப்படும். நம்முடைய முதல் பெற்றோர் பாவத்தில் விழுந்தபோது அவர்களை இழந்தார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட படைப்பு அவர்களுடன் சேர்ந்து பாதிக்கப்பட்டது. பாவத்தின் மூலம், மரணம் - மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல - விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களுக்கும் நுழைந்தது. ஆனால் படைப்பு அதன் சொந்த விருப்பத்தால் மரணத்திற்கு உட்பட்டது, ஆனால் அதன் ஆட்சியாளர்களின் விருப்பத்தின் காரணமாக. எனவே, மனிதர்கள் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு, கடவுள் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் உண்டாக்கினால், தாவரங்களும் விலங்குகளும் நன்மை பெறும். நாம் மகிமைப்படுத்தப்படுவோம், எங்கள் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள உயிரினங்கள் பாவத்தின் சாபத்தின் அனைத்து தடயங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, என்றென்றும் வாழும். பவுலின் வார்த்தைகளில், "சிருஷ்டி அழிவின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படும், தேவனுடைய பிள்ளைகளின் மகிமையின் சுதந்திரத்திற்கு" "கடவுள் அவர்களின் கண்களிலிருந்து ஒவ்வொரு கண்ணீரையும் துடைப்பார்; மேலும் மரணம் இருக்காது, துக்கம் இருக்காது, அலறல் இருக்காது, வேதனை இருக்காது; ஏனென்றால் முதல் விஷயங்கள் கடந்துவிட்டது. 21:4.

"ஏனென்றால், முழுப் படைப்பும் இப்போது வரை ஒன்றாகப் பிரசவ வலியில் தவிக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். அது மட்டுமல்ல, ஆவியின் முதல் பலனைப் பெற்ற நாமும், தத்தெடுப்புக்காகவும், மீட்பிற்காகவும் காத்திருக்கிறோம். நம் சரீரம், நம்பிக்கையில் நாம் இரட்சிக்கப்பட்டோம், இப்போது காணும் நம்பிக்கை நம்பிக்கையல்ல, ஒரு மனிதன் எதைப் பார்க்கிறான், அதற்காக அவன் எப்படிக்க காத்திருப்பான்? ஆனால் நாம் காணாததை நாம் நம்பினால், அதற்காக பொறுமையுடன் காத்திருப்போம்." ரோமர். 8:22-25

இப்போது நாம் கிறிஸ்துவை நம்புகிறோம், புதிய பூமி நமக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவோம், இது "கண் காணவில்லை, காது கேட்கவில்லை, மனிதனின் இதயத்தில் நுழையவில்லை" (1 கொரி. 2:9), பூமியில் நம் வாழ்க்கை நமக்கு ஒன்றும் இல்லை, எல்லா இடங்களிலும் பாவம் பெருகுவதைப் பார்க்கும்போது நாம் புலம்புகிறோம், துன்பம், துன்பம் மற்றும் அழிவு ஆகியவற்றின் பேரழிவு விளைவுகளை மனிதர்களுக்கும் கடவுளின் படைப்பிற்கும் கொண்டு வருகிறோம். .

நாம் மட்டுமல்ல, எல்லா படைப்புகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன - அல்லது, பவுலின் வார்த்தைகளில், ஒரு அடையாள அர்த்தத்தில் "உறுமுகிறது".

ஆனால், கடவுளுடைய வாக்குறுதிகள் உறுதியானவை என்று நாங்கள் நம்புவதால், நம்பிக்கையில் பெருமூச்சு விடுகிறோம். கிறிஸ்து சொன்னார்:

"உங்கள் இதயம் கலங்க வேண்டாம், நீங்கள் கடவுளை நம்புங்கள், என்னையும் நம்புங்கள். என் தந்தையின் வீட்டில் பல மாளிகைகள் உள்ளன, அது இல்லை என்றால், நான் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பேன். நான் உங்களுக்காக ஒரு இடத்தை தயார் செய்வேன். மேலும் நான் போகும் போது, நீங்களும்

ஒரு இடத்தை ஆயத்தப்படுத்துங்கள், நான் மீண்டும் வருவேன், நான் இருக்கும் இடத்தில் நீங்களும் இருக்கும்படி உங்களை என்னிடம் அழைத்துச் செல்வேன்" யோவான் 14:1. எங்கள் வலிகள் நீண்ட காலம் நீடிக்காது. கிறிஸ்து கூறினார்: "இதோ, நான் சீக்கிரமாக வருகிறேன்" Apoc. 22:12. மேலும் அவர் நமக்கு உறுதியளித்தார்: "இரண்டு முறை பிரச்சனைகள் எழும்" நாகூம் 1:9. ஒருமுறை வென்றால், தீமை மீண்டும் எழாது, பாவமும் பாவிக்கும் என்றென்றும் அழிக்கப்படும், எனவே, கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கையுடனும், பொறுமையுடனும் நாங்கள் காத்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் விரைவில் பெறுவோம்.

"அப்படியே ஆவியானவர் நமது பலவீனங்களுக்கு உதவுகிறார்; நாம் எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று நமக்குத் தெரியாது, ஆனால் ஆவியானது உச்சரிக்க முடியாத பெருமூச்சுகளுடன் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறது. மேலும் இதயங்களை ஆராய்பவருக்கு என்ன தெரியும். ஆவியின் நோக்கமே, அவர்தான் பரிசுத்தவான்களுக்காக தேவனுக்கென்று பரிந்துபேசுகிறார்." ரோமர் 8:26, 27.

ஆவியானது "நம்முடைய பலவீனங்களில் நமக்கு உதவுகிறது" என்பது இயற்கையாகவே நம்மிடம் இருக்கும் தீய ஆசைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதும், நம் மனசாட்சியைத் தொட்டு நம்மையே வேண்டாம் என்று சொல்லுவதும், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியத் தீர்மானித்தால் நம்மை நாமே ஆதிக்கம் செலுத்த பலப்படுத்துவதும் ஆகும். பைபிளின் வார்த்தைகளில்: "ஆவி மாம்சத்திற்கு எதிராகப் போரிடுகிறது" கலா. 5:17. "நாம்... பெற்றோம்... கடவுளிடமிருந்து வரும் ஆவி, அதனால் கடவுளால் நமக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டதை நாம் அறிய முடியும்", அதாவது, நாம் அனுபவத்தைப் பெற முடியும். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் (2 கொரி. 2: 12) இந்த யதார்த்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியின் செயல் நம் மனதில் நிகழ்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது, அதை நாம் வார்த்தைகளில் முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாது, நாம் அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. கிறிஸ்து தம்முடைய ஆவியின் மூலம் நம்மில் செயல்படுகிறார் என்று நம்ப வேண்டும், நம் மனசாட்சியில் பரிந்து பேசுகிறார். அவருடைய ஆவியின் மூலம் நாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு நம்மை வழிநடத்துவதாகும். கிறிஸ்து நமக்காகப் பரிந்துபேசுகிறார், பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறார். "கிறிஸ்துதான் மரித்தார்... மேலும் பரிந்து பேசுகிறார்.

எங்களுக்கு" ரோம். 8:34.

"தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கும், அவருடைய நோக்கத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கும், சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்; அவர் தம்முடைய குமாரன் முதற்பேறானவனாயிருக்கும்படிக்கு, தம்முடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்னறிவித்தார். பல சகோதரர்கள், அவர் யாரை முன்னறிவித்தார், அவர்களையும் அவர் அழைத்தார், அவர் யாரை அழைத்தார், அவர் நியாயப்படுத்தினார், அவர் யாரை நீதிமானாக்கினார், அவர் மகிமைப்படுத்தினார். ரோ. 8:28-30.

கிறிஸ்து முழு உலகத்தின் இரட்சகராக அனுப்பப்பட்டார் (யோவான் 3:16; 4:42). எனவே, அனைவரும் "அழைக்கப்பட்டனர்".

உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே நாம் கடவுளால் அறியப்பட்டிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் தார்மீக உருவத்திற்கு இணங்க அவர் நம்மை முன்னறிவித்தார். தெய்வீக வார்த்தைகள்: "நான் உன்னை நித்திய அன்பினால் நேசித்தேன், எனவே நான் உன்னை தயவால் ஈர்த்தேன்" என்பது எல்லா மனிதர்களுக்கும் உரையாற்றப்பட்டது (ஜெர்.

31:3). கடவுள் நம் ஒவ்வொருவரையும் தனது ஒரே பிள்ளையாக கருதுகிறார். அவர் நம் மகிழ்ச்சியை நித்தியத்திலிருந்து திட்டமிட்டுள்ளார் - அவர் சுட்டிக்காட்டிய பாதையை நாம் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன். எனவே, நம் வாழ்நாள் முழுவதும், அவர் நற்செய்தி அழைப்பின் செய்தியை எங்களிடம் கொண்டு வந்தார்: "அவர் முன்னறிவித்தவர்களை அவர் அழைத்தார்." அவரது நோக்கம் நம்மை நியாயப்படுத்துவதாகும், அதாவது, அதே நேரத்தில் நம்மை மன்னித்து நம்மை நேர்மையாக மாற்றுவது. பின்னர், நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் போது, அவர் நம்மை மகிமைப்படுத்த விரும்புகிறார்." ஞானமுள்ளவர்கள் ஆகாயத்தின் பிரகாசத்தைப் போல பிரகாசிப்பார்கள் ; மற்றும் பலருக்கு நீதியைப் போதிப்பவர்கள், என்றென்றும் நட்சத்திரங்களைப் போல" டான்.

12:3.

ஆனால் மகிழ்ச்சிக்கான முன்னறிவிப்பு மற்றும் கடவுளின் அழைப்பு அனைவருக்கும் இருக்கும் போது, நியாயப்படுத்தப்படுவதும் மகிமைப்படுத்தப்படுவதும் நம் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. நாம் கிறிஸ்துவை இரட்சகராகவும், நம் வாழ்வின் ஆண்டவராகவும் நிராகரித்தால், நாம் நியாயப்படுத்தப்பட மாட்டோம். நாம் அவருடன் நடக்க மறுத்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதை நிறுத்தி, கலகம் செய்தால், நாம் மகிமைப்படுத்தப்பட மாட்டோம். நிபந்தனை வாக்குறுதி: "சாகும் வரை உண்மையாக இருங்கள், நான் உங்களுக்கு வாழ்வின் கிரீடத்தை தருவேன்" Apoc. 2:10. ரோமர்களின் இந்த வசனங்களின் வார்த்தைகளில், பவுல் அனைவருக்கும் கடவுளின் இலட்சியத்தை முன்வைக்கிறார், இது கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்மில் உள்ள வேலையைச் செய்ய நாம் அவரை அனுமதிக்கிறோமா என்பதைப் பொறுத்து நிறைவேற்றப்படலாம். நாம் அனைவரும் அவரை அவ்வாறு செய்ய அனுமதிப்போம்!

"அப்படியானால், இவைகளுக்கு நாம் என்ன சொல்லுவோம்? தேவன் நமக்காக இருந்தால், நமக்கு விரோதமாயிருப்பவர் யார்? தம்முடைய சொந்தக் குமாரனைக் காப்பாற்றாமல், நமக்கெல்லாம் ஒப்புக்கொடுத்தவர், அவரோடே கூட நமக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுக்காமல் இருப்பது எப்படி?" ரோமர் 8:29, 30

இந்த வார்த்தைகளில் என்ன ஆறுதல், என்ன வலிமை! "கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனைக் கொடுத்தார்" யோவான் 3:16. அவர் நம் அனைவருக்கும் கொடுத்தார். அவன் அதைக் கொடுத்தபோது, அவனுடைய எல்லாப் பொருட்களையும் அவனுடன் கொடுத்தான். ஆனால் அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் மூலம் படைக்கப்பட்டன; "அவர் இல்லாமல் படைக்கப்பட்ட எதுவும் செய்யப்படவில்லை". "எல்லாம் அவராலும் அவருக்காகவும் படைக்கப்பட்டது" (யோவான் 1:3; கொலோ. 1:16). ஆகவே, தேவன் கிறிஸ்துவை நமக்குக் கொடுத்தபோது, அவரும் நமக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுத்து, எல்லாவற்றின் வாரிசுகளாகவும் ஆக்கினார். ஒருமுறை ஆதாமுக்கும் ஏவாருக்கும் சொன்ன வார்த்தைகள் நமக்குச் சொந்தமானது: "கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார், மேலும் கடவுள் அவர்களிடம் சொன்னார்: நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்துங்கள்; கடல் மீன்கள் மற்றும் பறவைகள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துங்கள். கடல், வானங்கள் மற்றும் பூமியில் நடமாடும் ஒவ்வொரு மிருகத்தின் மீதும்" ஜெனரல் 1:28. இதை நாம் நம்பினால், நாம் கடவுளுடைய சித்தத்தில் இருக்கும் வரை நம்மால் முடியாதது எதுவுமில்லை என்பதைக் காண்போம். கிறிஸ்து கூறிய இந்த உண்மையின் நம்பிக்கையிலிருந்து: "உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் கடுகு விதையைப் போன்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தால்"

நீ இந்த மலையை நோக்கி: இங்கிருந்து அங்கே போ, அது கடந்து போகும்; உங்களால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை" மத். 17:20.

இந்தக் கட்டத்தில், பவுல், "கிதியோன், பாராக், சிம்சோன், யெப்தா, தாவீது, சாமுவேல், தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோரைப் பற்றிச் சொல்ல எனக்கு நேரமில்லாமல் போகிறது . , வாக்குறுதிகளைப் பெற்றனர், சிங்கங்களின் வாயை அடைத்தனர், நெருப்பின் வலிமையை அணைத்தனர், வாளின் முனையிலிருந்து தப்பினர், பலவீனத்திலிருந்து வலிமை பெற்றனர், போரில் அவர்கள் பாடுபட்டு, அந்நியர்களின் படைகளை விரட்டினர்" எபி. 11;32- 34. கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு சகலமும் கொடுக்கப்பட்டு கீழ்ப்படியும்.

"கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மீது யார் குற்றம் சாட்டுவார்கள்? கடவுள் அவர்களை நியாயப்படுத்துகிறார், யார் அவர்களைக் கண்டனம் செய்கிறார்? ஏனென்றால், இறந்தவர் கிறிஸ்து, அல்லது மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டவர், கடவுளின் வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார், மேலும் பரிந்து பேசுகிறார். நமக்காக" ரோமர் 8:33, 34

இந்த வார்த்தைகளில் நமக்கு மற்றொரு விலைமதிப்பற்ற வாக்குறுதி உள்ளது. கடவுள் நம்மை மன்னித்து அங்கீகரிக்கிறார் என்ற உறுதியே நாம் பெறக்கூடிய மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதமாகும். விரைவில் வரவிருக்கும் காலங்களில் அவள் இன்னும் விலைமதிப்பற்றவள் என்று நிரூபிப்பாள் . இயேசு சொன்னார், "அவர்கள் உங்களை ஆலோசனைச் சங்கங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில் உங்களைக் கசையடியால் அடிப்பார்கள்; அவர்களுக்கும் புறஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக, நீங்கள் என் நிமித்தம் ஆளுநர்களுக்கும் ராஜாக்களுக்கும் முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள். சகோதரன் சகோதரனையும், தகப்பன் தன் குமாரனையும் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார், பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்கு விரோதமாக எழும்பி அவர்களைக் கொன்றுபோடுவார்கள், என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள் எல்லாராலும் வெறுக்கப்படுவீர்கள்" மத். 10:21, 22. அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் போலவே. , நம்மில் பலரைக் கண்டிக்க பொய் சாட்சிகளை எழுப்பி , நாம் மிகக் கொடிய குற்றவாளிகள் என்று தோன்றச் செய்வார்கள்.பத்து கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் சட்டம் மற்றும் சமூக ஒழுங்கின் எதிரிகளாகக் கண்டிக்கப்படுவார்கள். கடவுள் நமக்கு உதவுவார் என்பதை அறிந்து, ஒப்புக்கொள்கிறார்.கிறிஸ்து தம்மை விசுவாசிக்கும் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார், நம்முடைய படைப்பாளரும் பிரபஞ்சத்தின் இறையாண்மையுமான பிதா, இயேசுவின் இரத்தத்தால் நம்மைச் சுத்தப்படுத்துகிறார், கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையால் நீதிமான்கள் என்று அறிவிக்கிறார். மனிதர்களைப் பார்த்து பயப்பட ஒன்றுமில்லை.அவதூறு செய்யும் முன் நோக்கத்துடன் தவறான கதைகளின்படி நடத்தப்படும் நீதியின் ஒரே மாதிரியான சோதனைகளின் மத்தியிலும் கூட, பூமியில் உள்ள பெரியவர்களின் முன்னிலையில் நாம் அமைதியாகவும், கடவுளுடன் அமைதியாகவும் இருக்க முடியும். மற்றும் அப்பாவிகளைக் கண்டிக்கிறது.

"கிறிஸ்துவின் அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிப்பவர் யார்? உபத்திரவமா, துன்பமா, துன்புறுத்தலா, பஞ்சமா, நிர்வாணமா, ஆபத்தா, வாளா? எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி: உமது நிமித்தம் நாங்கள் நாள் முழுவதும் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறோம். கொல்லப்படுவதற்கு ஆடுகளாக எண்ணப்படுகிறோம், ஆனால், நம்மை நேசித்தவர் மூலமாக இவை அனைத்திலும் நாம் வெற்றியாளர்களை விட அதிகமாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் மரணமோ, வாழ்வோ , தேவதைகளோ, ஆட்சிகளோ, அதிகாரங்களோ, நிகழ்காலமோ, வரப்போகும் காரியங்களோ இல்லை என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். , அல்லது இல்லை

உயரம், ஆழம், அல்லது வேறு எந்த உயிரினமும், நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள தேவனுடைய அன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது" ரோம். 8:35-39.

ரோமானியர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் முக்கிய கருப்பொருள் நற்செய்தியின் விளக்கமாகும், இது கடவுள் தனது ஒரே குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தியாகத்தின் மூலம் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் வழங்கிய மன்னிப்பை உள்ளடக்கியது. அன்பினால் மட்டுமே நமக்காக இப்படிப்பட்ட தியாகத்தை செய்ய கடவுளை தூண்ட முடியும், குறிப்பாக அவருடைய சிருஷ்டிகளாகிய நாம் அவரை தியாகத்திற்கு ஈடுசெய்ய எதையும் கொடுக்க முடியாது என்பதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனவே, நற்செய்தி கடவுளின் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் நமக்காக உயிரைக் கொடுத்த கிறிஸ்துவின் அன்பு. மேலும் "அவர் முதலில் நம்மை நேசித்ததால் நாம் அவரை நேசிக்கிறோம்" 1 யோவான் 4:19. இந்த அன்பின் பிணைப்பு பிரிக்க முடியாதது. நமக்கு எதிராக மனிதர்களை செய்ய சாத்தான் தூண்டக்கூடிய எதுவும் அதை உடைக்க முடியாது. மேலும் நாம் எப்போதும் இதன் மூலம் சூழப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற உறுதியானது. கிறிஸ்துவின் அன்பிற்காக எத்தகைய சோதனைகளையும் சகித்துக் கொள்ள தெய்வீக அன்பு நம்மை பலப்படுத்துகிறது. ரோமர் 8 ஆம் அத்தியாயத்தின் கடைசி வார்த்தைகள் பவுல் கொண்டிருந்த இந்த உறுதியின் வெளிப்பாடாகும். மேலும் அதை வைத்திருப்பது நமது பாக்கியம் என்பதால் அவை நமக்காக பதிவு செய்யப்பட்டன. உங்களுக்காக கிறிஸ்துவை வாருங்கள், பாவியே, உங்களுக்காக தந்தை மற்றும் குமாரனின் தியாகத்தைப் பாருங்கள், அவருடைய வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருவரின் அன்பும் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளது - அது உங்களுக்கும் இருந்தது - அதே போல் மற்ற அனைவருக்கும். சூரியனின் கதிர்கள் தெருவில் செல்லும் அனைவரையும் ஒளிர்ச் செய்கின்றன, யாரையும் காணவில்லை, அதைப் பெற விரும்பும் அனைவரின் இதயங்களையும் நிரப்ப கடவுளின் அன்பின் ஆவி ஏராளமாக உள்ளது!

ரோமர்கள் 9

"கிறிஸ்துவில் நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன், நான் பொய் சொல்லவில்லை (என் மனசாட்சி பரிசுத்த ஆவியில் சாட்சி கொடுக்கிறது): என் இதயத்தில் எனக்கு மிகுந்த துக்கமும் தொடர்ச்சியான வலியும் உள்ளது. ஏனென்றால், கிறிஸ்துவின் நிமித்தமாக நான் கிறிஸ்துவை வெறுக்க விரும்புகிறேன். என் சகோதரர்களே, மாம்சத்தின்படி என் உறவினர்கள்; அவர்கள் இஸ்ரவேலர்கள், அவர்களைத் தத்தெடுப்பு மகன்கள், மகிமை, உடன்படிக்கைகள், சட்டம், வழிபாடு, வாக்குறுதிகள்; மற்றும் மாம்சத்தின்படி கிறிஸ்து யாருடையது, அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலான கடவுளுக்கு என்றென்றும் துதி! " ரோமர் 9:1-5.

ஜான் எழுத தூண்டப்பட்டார்: "நாம் எங்கள் சகோதரர்களை நேசிப்பதால், நாம் மரணத்திலிருந்து வாழ்க்கைக்குக் கடந்துவிட்டோம் என்பதை நாங்கள் அறிவோம்" 1 யோவான் 3:14. இந்த வார்த்தைகள் நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பகிர்ந்துகொள்பவர்களிடம் மட்டும் அன்பைக் குறிக்கவில்லை, ஏனென்றால் கிறிஸ்து சொன்னார்: "உங்கள் எதிரிகளை நேசி, உங்களைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்காகவும், உங்களைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்காகவும் ஜெபியுங்கள். அவர்களை நேசித்தால்

உண்ண யார் நேசிக்கிறார்கள், உங்களுக்கு என்ன வெகுமதி கிடைக்கும்? உங்கள் சகோதரர்களை மட்டும் வாழ்த்தினால், நீங்கள் வேறு என்ன செய்கிறீர்கள்? மத். 5:44-47. பவுல் தனது சக பூதர்கள் மீது கிறிஸ்துவின் அன்பினால் ஊக்கமளித்தார், அவர்களில் பலர் அவருக்கு கடுமையான எதிரிகளாகவும் துன்புறுத்துபவர்களாகவும் இருந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் ஆத்துமா இரட்சிப்பின் மகிழ்ச்சியைக் காண வழிவகுத்தால், அவர்கள் "அனாதிமா" அல்லது கிறிஸ்துவால் கண்டனம் செய்ய விரும்பலாம் என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். மற்ற எல்லா நாடுகளையும் விட இஸ்ரவேலர்கள் பல விஷயங்களில் குறிப்பாக விரும்பப்பட்டவர்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவர்களிடமிருந்து மோசே வந்தார், கடவுள் அவருடைய சட்டத்தின் அட்டவணைகளையும் அவருடைய சித்தத்தின் எழுத்துப்பூர்வ வெளிப்பாட்டையும் ஒரு வைப்புத்தொகையாக ஒப்படைத்தார். அவருக்கும் அவரைப் பின்பற்றிய மற்ற தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், கடவுள் மனிதருடன் செய்த உடன்படிக்கையின் நற்செய்தியைக் கொண்ட பரிசுத்த வேதாகமத்தை தோற்றுவிக்கும் வெளிப்பாடுகளை வழங்கினார்.

உண்மையான வழிபாட்டின் வடிவங்கள் பற்றிய வழிமுறைகளையும், இந்த பூமியில் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு கடவுளின் குழந்தைகளாக வாழ்வதற்கும், எதிர்கால அழியாத மகிமையில் பங்கு பெறுவதற்கும் வழிவகுத்த மற்ற அனைத்தையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். மேலும் மிக முக்கியமாக: கடவுளின் குமாரன், உலக இரட்சகரான மேசியாவின் வருகையை அவர்கள் அறிவித்தனர், அவர் மூலம் மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்படும் (யோவான் 5:39; 2 கொரி. 1:19, 20).) ஆபிரகாம், யூதா மற்றும் தாவீதின் வழித்தோன்றலான மரியாளிடம் கிறிஸ்து அவதாரம் எடுத்து பிறந்தார். ஆனால் கிறிஸ்துவை நிராகரித்ததன் மூலம், இஸ்ரவேலர்கள் அவருடன் வந்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் நிராகரித்தனர். மேலும் அவர்கள் மேசியாவின் வருகையை சுட்டிக்காட்டிய தெய்வீக வெளிப்பாடுகளை நிராகரித்து, உலகத்திற்கான வைப்புத்தொகையாக அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர்.

இந்த யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அறிவு பாலோவின் இதயத்தை சோகத்தாலும் வேதனையாலும் நிரப்பியது, நிலைமையை மாற்றியமைக்க முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய அவர் தயாராக இருந்தார்.

அப்போஸ்தலரின் உதாரணம், இந்த கடைசி நாட்களில், ஏழாவது நாள் அட்வென்டிஸ்டுகளுடன் இணையாக உள்ளது. இஸ்ரவேலர்களைப் போலவே இவர்களும் பல சலுகைகளைப் பெற்றனர். 1844 இல் அவர்கள் ஒரு மக்களாக வெளிப்பட்டபோது, கடவுளின் சிம்மாசனம் இருக்கும் பரலோக சரணாலயத்தில் கிறிஸ்து மனிதகுலத்திற்காக ஊழியம் செய்தார், மேலும் அரசாங்கத்தின் அடிப்படையாக பத்துக் கட்டளைகளை அவர் கொண்டிருக்கிறார் என்ற வெளிப்பாடு அவர்களுக்கு கிடைத்தது. இந்த நேரத்தில், கிறிஸ்தவம் பொதுவாக டீக்கலாக்கிற்கு கீழ்ப்படிவதை அவசியமாக அங்கீகரிக்கவில்லை. இவ்வாறு, ஒரு செய்தி வடிவில் உலகிற்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய வைப்புத்தொகையாக சட்டத்தின் புதிய விநியோகமாக வெளிப்பாடு தோன்றியது. இதனுடன், தீர்க்கதரிசன ஊழியம் வழங்கிய அடுத்தடுத்த வெளிப்பாடுகள், மோசேக்கு கொடுக்கப்பட்டவை மற்றும் யாத்திராகமம் முதல் உபாகமம் புத்தகங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன: சுகாதாரம் தொடர்பான செய்திகள், உணவுமுறை, நோய்களுக்கு இயற்கையான சிகிச்சை முறைகள் மற்றும் சுகாதார நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான வழிகாட்டுதல்கள்.; உண்மையான கல்வியின் கொள்கைகள், வீட்டில் குழந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் பள்ளிகளை நிறுவுவதற்கான ஆலோசனைகளை உள்ளடக்கியது. மேலும், ஒரு உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடாக, விசுவாசத்தின் மூலம் நீதிப்படுத்துதல் என்ற செய்தியை வழங்குவது, ரோமானியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒளியுடன் சீரமைக்கப்பட்டு இந்த புத்தகத்தில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உலகத்தின் எல்லாச் சோதனைகளையும் விசுவாசத்தினாலே முறியடித்து, இந்தப் பூமியில் பாவமில்லாமல் நடக்க மக்களை வழிநடத்துவதை இதன் நோக்கம் (1 யோவான் 5:4). இருப்பினும், பழங்கால இஸ்ரவேலர்களைப் போலவே, அட்வென்டிஸ்டுகள் கிறிஸ்துவின் செய்தியில் அவரையே நிராகரித்து, எதிரிகளாகவும் துன்புறுத்துபவர்களாகவும் ஆனார்கள்.

அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மற்றும் அவர்களின் தவறை எச்சரித்தவர்கள். கடந்த காலத்தில் அப்போஸ்தலரின் இதயத்தை நிரப்பிய அதே அன்பு, தற்போது நம்மைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்காக இரக்கத்தையும், அவர்களின் இரட்சிப்புக்கான உண்மையான ஏக்கத்தையும் நிரப்ப வேண்டும். அவர்களின் கண்களில் இருந்து கண்மூடி விழும்படி அவர்கள் சார்பாக நமது பிரார்த்தனைகள் எழு வேண்டும் .

"இஸ்ரவேலர்களெல்லாரும் இஸ்ரவேலர்களல்ல, ஆபிரகாமின் சந்ததியாயிருக்கிறபடியினால் அவர்கள் எல்லாரும் பிள்ளைகள் அல்ல; ஆனால்: ஈசாக்கில் உங்கள் சந்ததியினர் அழைக்கப்படுவார்கள். அதாவது, அவர்கள் பிள்ளைகள் அல்ல. மாம்சத்தினால் தேவனுடைய பிள்ளைகள், ஆனால் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகள் சந்ததியினராக எண்ணப்படுகிறார்கள்" ரோமர் 9:6-8.

இஸ்ரேல் என்ற பெயருக்கு "வெற்றியாளர்" என்று பொருள். முற்பிதாவான ஜேக்கப் கிறிஸ்துவின் மேல் தன்னைத் தூக்கி எறிந்தபோது, விசுவாசத்தில் அவர் கூச்சலிட்டார்: "நீ என்னை ஆசீர்வதித்தால் ஒழிய நான் உன்னைப் போக விடமாட்டேன். நான் அவரிடம், "உன் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டேன், அதற்கு அவர், ஜேக்கப் என்று கூறினார், பின்னர் அவர் கூறினார்: உங்கள் பெயர் யாக்கோபு என்று அழைக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் இஸ்ரேல், ஏனென்றால் நீங்கள் கடவுளுடனும் மனிதர்களுடனும் ஒரு இளவரசராகப் போராடி வெற்றி பெற்றீர்கள்" ஜெனரல். ஜேக்கப் தனது வாழ்க்கையில் அதுவரை தன்னை எப்படிப் பார்த்தார் என்பதை இது பிரதிபலிக்கிறது. அவன் இளமையாக இருந்தபோது, அவன் தன் அண்ணன் ஏசாவுக்குப் பிறவிப் பாக்கியத்தைத் தருவதாகத் தன் தந்தையை ஏமாற்றிவிட்டான். இதன் விளைவாக அவனுடைய சகோதரன் அவனைக் கொல்லத் திட்டம் தீட்டினான். இந்த காரணத்திற்காக அவர் சுமார் ஆயிரம் கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள தனது குடும்பத்தின் நிலத்திற்கு ஓடிப்போனார், பல ஆண்டுகளாக அங்கேயே இருந்தார்.

இறுதியாக, அவர் தனது தாயகத்திற்குத் திரும்பும்படி கடவுளிடமிருந்து கட்டளைகளைப் பெற்றார். ஆனால் அண்ணனின் கோபம் அவனுக்கு நினைவுக்கு வந்தது . எனவே, அவளை சமாதானப்படுத்த வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் அவருக்கு முன்னால் அவருக்கு ஒரு பரிசுடன் தூதுவர்களை அனுப்பினார் . இருப்பினும், ஏசா நானூறு பேருடன் தம்மைச் சந்திக்க வருவதாக அவருக்குப் பதில் கிடைத்தது.

விரக்தியடைந்த அவர் கடவுளைத் தேடச் சென்றார், அங்கு அவர் கிறிஸ்துவைக் கண்டார், அவர் தனது தோளைத் தொட்டார். ஆனால் அது இரவு என்பதால், அவர் அவரை அடையாளம் காணவில்லை, இரவு முழுவதும் அவருடன் சண்டையிட்டார். சண்டையின் முடிவில், தெய்வீக தூதர், அவரது தொடையைத் தொட்டு, ஒரு தளர்ச்சியுடன் அவரது தன்மையை வெளிப்படுத்தினார். பார்வையாளரின் தெய்வீக தோற்றத்தை உணர்ந்து, அவர் தனது கருணையின் மீது தன்னைத் தள்ளினார். எனவே அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அவர் தனது பாவத்தை மன்னித்து, புதிய வாழ்க்கையை வாழ வல்லமை பெற்றார். இரட்சகர் "அங்கு அவரை ஆசீர்வதித்தார்" என்று வேதம் கூறுகிறது ஆதி 32:29. மேலும் அவருடைய பெயரை இஸ்ரேல் என்று மாற்றினார்.

எனவே, இஸ்ரேல் என்ற பெயரின் ஆன்மீக அர்த்தம் மன்னிப்பு மற்றும் பாவத்தின் மீதான வெற்றி.

இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் "இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் இஸ்ரவேலர்கள் அல்ல" என்று பவுல் கூறினார். கிறிஸ்துவை நிராகரித்த பரிசேயர்கள், அவருடைய மன்னிப்பு மற்றும் அவர் கொடுக்கும் பாவத்தின் மீதான வெற்றி உண்மையில் "இஸ்ரவேலர்கள்" அல்ல. இன்று விசுவாசிகள் தெய்வீக கிருபையால், இந்த பூமியில் பாவம் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்று நம்பாதவர்களும் இல்லை, "இஸ்ரவேலர்கள்" ". . துன்புறுத்தும் பரிசேயர்கள் மாம்சத்தின்படி இஸ்ரவேலர்கள் அல்லது பவுலின் வார்த்தைகளில் "மாம்சத்தின் பிள்ளைகள்". அவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியினர் என்பதால் அல்ல, அவர்கள் கடவுளின் பிள்ளைகள். குழந்தைகள் அவருடைய வாக்குறுதிகளை நம்புபவர்கள். கிறிஸ்துவில் மற்றும் கட்டளைகள்

அவை விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் நிறைவேறும் வாக்குறுதிகளாகும், அதனால் அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் கடவுளின் வாக்குறுதிகள் கிறிஸ்து மூலம் நிறைவேற்றப்படுவதால் (2 கொரி. 1:19, 20), கிறிஸ்துவை நம்பி அவருக்கு கீழ்ப்படிபவர்கள் மட்டுமே வாக்குறுதியின் பிள்ளைகள். ஆபிரகாமுக்கு இரண்டு மகன்கள் இருந்தனர்: ஒருவர் தனது சொந்த செயல்களாலும் மற்றவர் விசுவாசத்தாலும். ஈசாக்கு விசுவாசத்தின் மகன். அதனால்தான் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார்: "ஈசாக்கில் உங்கள் சந்ததியினர் அழைக்கப்படுவார்கள்". ஆபிரகாம் "விசுவாசத்தின் தந்தை" என்று அழைக்கப்பட்டார் (ரோம். 4:16). ஆகையால், அவர்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள், ஆன்மீக அர்த்தத்தில், கிறிஸ்துவிலும், கடவுள் அவர் மூலமாகக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளிலும் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.

வாக்குத்தத்தின் வார்த்தை இதுவே: இந்த நேரத்தில் நான் வருவேன், சாராளுக்கு ஒரு குமாரன் இருப்பான்; இவள் மட்டுமல்ல, ரெபெக்காடும் நம் தகப்பனாகிய ஈசாக்கால் ஒருவனைப் பெற்றெடுத்தபோது, அவர்கள் இல்லை. இன்னும் பிறக்கவில்லை, நல்லதோ கெட்டதோ இல்லை (தேர்தலின்படி கடவுளின் நோக்கம் நிலைத்து நிற்கும், கிரியைகளினால் அல்ல, ஆனால் அழைப்பவர் காரணமாக), அவளுக்குச் சொல்லப்பட்டது: பெரியவர் இளையவருக்குச் சேவை செய்வார். எழுதப்பட்டிருக்கிறது: நான் யாக்கோபை நேசித்தேன், ஏசாவை வெறுத்தேன், அப்படியானால், நாம் என்ன சொல்வோம்?கடவுள் அநீதி இழைத்திருக்கிறார் என்று? நான் யாருக்கு இரக்கம் காட்டுவேன், எனவே இது நீங்கள் விரும்புவதையும், நீங்கள் எதை ஓடுகிறீர்கள் என்பதையும் சார்ந்தது அல்ல, மாறாக இரக்கமுள்ள கடவுளையே சார்ந்துள்ளது" ரோமர் 9:9-16

மேற்கூறியவற்றின் சுருக்கம்: கடவுள் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற தன்னையே சார்ந்துள்ளார். முந்தைய வசனங்களில் இஸ்ரவேலர்கள் கடவுளின் வாக்குறுதிகளை நம்புபவர்கள் என்று அப்போஸ்தலன் கூறினார். இப்போது அவர் வாதத்தை நீட்டிக்கிறார், கடவுளின் குழந்தையாக இருப்பது மனிதன் செய்யும் அல்லது சரீர் பெற்றோரிடமிருந்து பெறும் எதையும் சார்ந்தது அல்ல. "இது நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ, நீங்கள் என்ன ஓடுகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்தது அல்ல, மாறாக இரக்கமுள்ள கடவுளைச் சார்ந்தது." இந்த வாதத்தை ஆதரிக்க பவுல் இரண்டு உதாரணங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். முதலாமையில் தன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் ஒரு மகனைப் பெற்ற சாராவின் முதல் விஷயம். கடவுள் தம்முடைய சக்தியைப் பயன்படுத்தியதாலும், உறுதியான நேரத்தில் அவருடைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியதாலும் அவளுக்கு மட்டுமே குழந்தை பிறந்தது. இரண்டாவதாக ஜெக்கப் மற்றும் ஏசாவின்து.ஏசா அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே யாக்கோபுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கடவுள் தீர்மானித்தார், இது அவருடைய வாக்குறுதியின் நிறைவேற்றம் அவர் பிறந்த குழந்தைகளில் கூட தங்கியிருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த இரண்டாவது உதாரணம், அவர்கள் இஸ்ரவேலர்களாகப் பிறப்பது அவர்களைக் கடவுளின் பிள்ளைகளாக ஆக்குவதில்லை என்ற போதனையை வலுப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்து மூலம் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தங்களில் உள்ள நம்பிக்கையே நம்மை தெய்வீக ஆவிக்குரிய குடும்பத்தில், உண்மையான ஆவிக்குரிய இஸ்ரேலுக்குள் நுழையச் செய்கிறது.

பவுல் தனது வாதத்தில், மல்கியா தீர்க்கதரிசியின் ஒரு பகுதியை முன்வைக்கிறார், அது கூறுகிறது: "நான் யாக்கோபை நேசித்தேன், ஏசாவை வெறுத்தேன்." ஆனால் கடவுள் ஏசாவை அவர் பிறப்பதற்கு முன்பு வெறுக்கவில்லை.

ஏசா பிறந்து நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு கர்த்தர் இதைச் சொன்னார் என்றும், அவருடைய செயல்களும் அவருடைய சந்ததியினரின் செயல்களும் தீயவை என்பதால் அவர் இதைச் சொன்னார் என்பதை இந்த பகுதி காட்டுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் அவரை அழிவுக்கு முன்சூட்டியே தீர்மானிக்கவில்லை. "எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படவும், சத்தியத்தின் அறிவை அடையவும் தேவன் விரும்புகிறார்" (1 தீமோ. 2:3, 4). பகுதியைப் படிப்போம்

மல்கியாவில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது: "நான் ஏசாவை வெறுத்தேன்; அவனுடைய மலைகளை நான் பாழாக்கினேன், அவனுடைய சுதந்தரத்தை பாலைவனத்தின் குள்ளநரிகளுக்குக் கொடுத்தேன். ஏதோம் சொன்னாலும், நாங்கள் வறியவர்களாக இருந்தாலும், பாழடைந்த இடங்களை மீண்டும் கட்டுவோம்; கர்த்தர் சொல்லுகிறார். சேனைகளின்: அவர்கள் கட்டுவார்கள், நான் அழிப்பேன், அவர்கள் அவர்களைப் பொல்லாத தேசம் என்றும், கர்த்தர் என்றென்றும் கோப்படுகிற ஜனம் என்றும் சொல்வார்கள்." மல். 1:3, 4.

கடவுள் ஏசாவின் சந்ததியினரால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைக் கவனியுங்கள், அவர் பன்மையில் பேசப்பட்ட அவரது வார்த்தைகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார்: "நாங்கள் வறுமையில் இருக்கிறோம்". ஈசா பிறந்த நேரத்தில் ஏற்கனவே பிறந்தார் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

செய்தி.

கடவுள் ஏசாவை வெறுத்தார் என்று மல்கியா எழுதினார், ஏனென்றால் ஏசா அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை வெறுத்து, மனந்திரும்பாமல் பொல்லாதவராக நடந்துகொண்டார். சகோதரர்களில் மூத்தவராக, ஏசாவுக்கு பிறப்புரிமைக்கான உரிமை இருந்தது என்று கதை கூறுகிறது, இது வீட்டில் ஒரு பாதிரியாராக செயல்படுவது மற்றும் குடும்பத்திற்குள் மேசியாவின் நற்செய்தி மற்றும் சட்டத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பாதுகாப்பது ஆகியவை அடங்கும். ஆனால் அவர் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தை வெறுக்கிறார்: "ஏசா வயலில் இருந்து வந்தான், அவன் சோர்வாக இருந்தான்; ஏசா யாக்கோபை நோக்கி: நான் சோர்வாக இருப்பதால், இந்த சிவப்புக் கஷாயத்தை நான் சாப்பிட அனுமதிக்கிறேன், அதனால் அவன் ஏதோம் என்று அழைக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அவன் யாக்கோபு: உன் பிறப்புரிமையை இன்றே எனக்கு விற்றுவிடு என்றான். அதற்கு ஏசா: இதோ, நான் சாகும் தருவாயில் இருக்கிறேன்; என் பிறப்புரிமை எனக்கு என்ன பயன்?... அவன் தன் பிறப்புரிமையை யாக்கோபுக்கு விற்றான். அவருடைய பிறப்புரிமையை இகழ்ந்தார்" ஜெனரல் 25:30 -34. மேலும் பவுல் எபிரேயர்களிடம் ஏசா "மனந்திரும்பவில்லை" என்று எபிரேயர் 12:17.

"பெரியவன் இளையவனுக்குச் சேவை செய்வான்", "நான் யாக்கோபை நேசித்தேன், ஏசாவை வெறுத்தேன்" என்ற வாசகங்கள் வெவ்வேறு சமயங்களில் சொல்லப்பட்டாலும், பவுல் அவற்றை வரிசையாக முன்வைப்பது கவனக்குறைவான வாசகருக்கு ஏசா பிறப்பதற்கு முன்பே சொல்லப்பட்டவை என்பதை புரிந்துகொள்ள வழிவகுக்கும். அப்படியானால், கடவுள் சிலரை இரட்சிப்பிற்கும், சிலரை அழிவிற்கும் முன்னறிவித்தார் என்ற கருத்தை அவர்கள் ஆதரிப்பார்கள். நற்செய்தியைப் போதிக்கும் பல பகுதிகளுடன் முரண்படுவதால், அத்தகைய முடிவு சரியானதல்ல. கிறிஸ்து முழு உலகத்தின் இரட்சகர் (யோவான் 4:42)), மற்றும் கடவுளின் இரட்சிப்பு கிருபை எல்லா மனிதர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது (தீத்து 2:11) உரையின் விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து, விளக்கத்தின் பிழையைத் தவிர்க்க பவுல் மேலும் கூறினார்: "அப்படியானால் நாம் என்ன சொல்ல வேண்டும்? கடவுளின் தரப்பில் அநீதி இருக்கிறதா?"

எந்த விதத்திலும்! ஏனென்றால், அவர் மோசேயிடம் கூறுகிறார்: நான் யாரிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு நான் இரக்கம் காட்டுவேன், யாரிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு நான் இரக்கம் காட்டுவேன். எனவே, இது அவர் விரும்புவதைப் பொறுத்தது அல்ல, அவர் ஓடுவதைப் பொறுத்தது அல்ல, மாறாக இரக்கம் கொண்ட கடவுளைப் பொறுத்தது." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் செயல்படுவதால் வாக்குறுதி நிறைவேறியது என்பதை நிரூபிப்பதே அவரது பேச்சின் மையமாக இருந்தது என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார். மனித செயலைப் பொருட்படுத்தாமல் அதை நிறைவேற்றுங்கள் .

ரோமர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் மையக் கருப்பொருள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுளால் வழங்கப்பட்ட மன்னிப்பு (அல்லது நியாயப்படுத்துதல்) நற்செய்தியின் விளக்கமாகும். எந்த வகையிலும் மனிதனைச் சார்ந்திருக்காமல், வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது கடவுள் என்பதை முழுமையாக நிரூபிப்பதன் மூலம், நம்மை மன்னிக்கும் செயல் முற்றிலும் தெய்வீக செயல் என்பதை அவர் நம் அனைவருக்கும் நிரூபிக்கிறார் . அதை நிறைவேற்ற அவர் மனிதனைச் சார்ந்து இருக்கவில்லை. உண்மையில் , இயேசு கிறிஸ்துவை தோல்வியடையச் செய்ய மனிதர்கள் பிசாசின் தாக்கத்திற்கு ஆளாக நேரிட்டது.

அவரை அழைத்தது: "சிலுவையிலிருந்து கீழே வா!" ஆனால், மனிதர்கள் எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தாலும், கடவுளும் கிறிஸ்துவும் அந்த வேலையைச் செய்து முடித்தனர். யாகம் நிறைவேறியது. ஆகையால், என்னுடைய மற்றும் உங்கள் பாவங்களுக்கான கடவுளின் மன்னிப்பு ஒரு மாறாத நிச்சயமானது, ஏனென்றால் நாம் இதுவரை இருந்தோம், இருந்தோம் அல்லது செய்தோம், கடவுளும் கிறிஸ்துவும் செய்ததை மாற்றவில்லை. இந்த உறுதியானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டோம் என்ற பயம், நம் தவறுகளுக்கு அவமானம் அல்லது நாம் கடவுளின் குழந்தைகளா என்ற சந்தேகத்தை நீக்குகிறது. நம்மை மன்னிக்க அவர் குமாரனை பலியிட்டதால் நாம் அவருடைய பிள்ளைகள். மன்னிப்பு மற்றும் நித்திய ஜீவனுக்கு இயேசு நமது பரிபூரண மற்றும் முழுமையான உத்தரவாதம். கடவுளின் மன்னிப்பு எப்போதும் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையை மாற்றும் சக்தியுடன் இருப்பதால், கீழ்ப்படிதலுக்காக நம்மில் செயல்படும் கடவுளின் எல்லையற்ற சக்தி இன்று நம்மிடம் உள்ளது என்பதும் உண்மை. கிறிஸ்து நம்முடன் இருப்பதால் நாளை எல்லா சோதனைகளையும் வெல்வோம் என்பது உறுதி. நமக்கு வெற்றியைத் தரும் வேலை அனைத்தும் கடவுளிடமிருந்து வரும். அவர் நம் மாம்சத்தையோ, உலகத்தையோ அல்லது பிசாசையோ வெல்ல நம் பலத்தை சார்ந்து இல்லை.

நாம் நமது செயல்களாலோ, பிறந்த சூழ்நிலைகளினாலோ, மக்கள் அல்லது தேவாலயத்தினாலோ நியாயப்படுத்தப்படவில்லை. "ஆகவே, ஒரு மனிதன் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம்" ரோமர் 3:28. எனவே நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? "கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசி, அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்" அப்போஸ்தலர் 16:31. இந்த நற்செய்தி உண்மையை நம்புவதைத் தேர்ந்தெடுங்கள், அது உங்கள் வாழ்க்கையில் நிஜமாகிவிடும்.

"எனவே, வேதம் பார்வோனை நோக்கி: என் வல்லமையை உன்னில் வெளிப்படுத்தவும், என் நாமம் பூமியெங்கும் பிரஸ்தாபிக்கப்படவும், இதற்காகவே உன்னை எழுப்பினேன். அவன் விரும்பியவனைக் கடினப்படுத்துகிறான். அப்பொழுது நீங்கள் என்னிடம் சொல்வீர்கள்: அவர் ஏன் இன்னும் புகார் கூறுகிறார்? அவருடைய விருப்பத்தை யார் எதிர்த்தார்கள்? ஆனால், ஓ மனிதனே, நீங்கள் கடவுளுக்குப் பதிலளிக்க நீங்கள் யார்? அது: நீ எனக்கு என்ன செய்தாய்? அல்லது குயவனுக்கு களிமண்ணின் மீது அதிகாரம் இல்லையா, ஒரே கட்டியிலிருந்து ஒரு பாத்திரத்தை மரியாதைக்காகவும், மற்றொரு பாத்திரத்தை அவமதிப்பிற்காகவும் செய்ய? மேலும் கடவுள் தனது கோபத்தை காட்ட விரும்பினால் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?, அவருடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்தவும், அழிவுக்கு ஆயத்தமாக்கப்பட்ட கோபத்தின் பாத்திரங்களை மிகுந்த பொறுமையுடன் தாங்கி, அவர் மகிமைக்காக முன் ஆயத்தப்படுத்திய இரக்கத்தின் பாத்திரங்களில் அவருடைய மகிமையின் ஐசுவரியத்தையும் அவர் வெளிப்படுத்துவார், நாமும் அவர்களே. யூதர்கள் மத்தியிலிருந்து மட்டுமல்ல, புறஜாதிகள் மத்தியிலும் அழைக்கப்பட்டார்களா? ரோமர் 9:17-24.

எகிப்தின் பார்வோன் தெய்வீக சித்தத்தால் கடினமாக்கப்படவில்லை. கடவுளின் வார்த்தையை நம்பவோ அல்லது அதற்கு அடிபணியவோ வேண்டாம் என்று அவர் தேர்ந்தெடுத்ததாக அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. பாவலவனத்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் சென்று தம்மை ஆராதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற தெய்வீக கட்டளையை மோசே அவரிடம் அளித்தபோது, அவர் பதிலளித்தார்: "இஸ்ரவேலைப் போகவிட நான் கர்த்தர் யார், யாருடைய சத்தத்தைக் கேட்பேன்? நான் கர்த்தரை அறியேன், இஸ்ரவேலைப் போகவிடமாட்டேன்" முன்னாள். 5:2.

"எனக்கு ஆண்டவரைத் தெரியாது" என்ற அவரது வார்த்தைகள் உண்மையல்ல. அவர் தனது இஸ்ரவேலரின் அடிமைகளால் வணங்கப்படுவதைக் கண்டதால் அவர் அவரை அறிந்திருந்தார். இருப்பினும், அவர் தனது வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த மறுத்துவிட்டார். கடவுள் பார்வோனை அழிவுக்கு முன்னரே தீர்மானிக்கவில்லை, இது பவுலின் போதனையும் அல்ல

இந்த பத்தியில். மூலம், அப்போஸ்தலன் அதற்கு நேர்மாறாக நிரூபிக்க துல்லியமாக எழுதினார் - நாம் கீழே பார்ப்போம்.

"என் வல்லமையை உன்னில் காட்ட" கடவுள் பார்வோனை எழுப்பினார் என்று வேதம் கூறுகிறது. பார்வோனின் இதயத்தை மாற்றுவதன் மூலம் கடவுள் தனது சக்தியைக் காட்ட விரும்பினார். அவர் அவரை மாற்ற விரும்பினார், அவரை ஒரு ராஜாவாக இருந்து இரக்கமுள்ளவராகவும் கருணையுள்ளவராகவும் மாற்றினார். அதனால்தான், தம்முடைய அடிமைகளை வனாதரத்திற்குச் சென்று வணங்கும்படி கட்டளையிட்டார். இந்த உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிவது கருணையின் ஒரு பயிற்சியாக இருக்கும், அது பார்வோனின் இதயத்திற்கு நன்மை செய்யும். அவர்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், இஸ்ரவேலர்கள் வணக்கத்தின் பலனைத் தவிர, கடுமையான அடிமைத்தனத்திலிருந்து நிவாரணம் மற்றும் ஓய்வு காலத்தைப் பெறுவார்கள். ஆனால் அந்த சுயநலமுள்ள இதயம் கருணை காட்ட வேண்டும் என்ற அவரது வேண்டுகோளுக்கு அடிபணிய மறுத்தது. ஆகவே, தேவன் வேறொரு விதத்தில் அவனில் தம்முடைய வல்லமையைக் காட்ட வேண்டியிருந்தது - மிகவும் வேதனையானது - எகிப்தின் மீது வாதைகளை அனுப்புவதன் மூலம். இறுதியாக அவர் தனது மகனைக் கொன்றார். இந்த கடைசி வாதையைப் பொறுத்தவரை, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எகிப்தியர்கள் இஸ்ரவேலர்களின் ஆண் குழந்தைகளை கொன்று குவித்த குற்றத்திற்கு சமமான அளவில் பழிவாங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது (எக். 1:22).

கடவுள் "நாம் விரும்புகிறவர் மீது இரக்கமுள்ளவர், அவர் விரும்பியவர்களைக் கடினப்படுத்துகிறார்" என்று பவுல் வாதிடுகிறார். இந்த வார்த்தைகளின் மூலம் அவர் தனது முடிவுகளில் இறையாண்மையுள்ளவர் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறார், அதாவது, யாராலும் தடுக்க முடியாமல் அவர் விரும்பியதைச் செய்கிறார். ஆனால் அவர் மனிதனைக் காப்பாற்றத் தேடும் சக்தியைப் பயன்படுத்துகிறது. "கடவுள்... எல்லா மனிதர்களும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்" 1 தீமோ. 2: 4. எனவே, மனிதன் தனது ஆவியின் செல்வாக்கிற்கு அடிபணிய மறுத்தால், கடவுள் அவனுடைய வார்த்தைகளில் பேசுவதை அதிகமாக வலியுறுத்துகிறார். மனசாட்சி எவ்வளவு கடினமாகிறது. அதே ஆவி தன் அன்பில் சரணடைபவனை மாற்றி கிறிஸ்துவுக்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும் அதே ஆவி, தீமையை பற்றிக்கொள்ளும் மனிதனை கடினப்படுத்துகிறது. தவறு கடவுளிடம் இல்லை. பனியை மென்மையாக்கும் அதே சூரியன் களிமண்ணை கடினப்படுத்துகிறது.

கடவுள் சிலரை இரட்சிப்பிற்கும், சிலரை அழிவிற்கும் முன்னறிவித்துள்ளார் என்று யாரையும் நம்ப வைக்க முயன்று, அப்போஸ்தலன் மேலும் கூறுகிறார்: "அப்போது நீங்கள் என்னிடம் சொல்வீர்கள்: அவர் இன்னும் ஏன் புகார் செய்கிறார்? அவருடைய விருப்பத்தை யார் எதிர்த்தார்கள்? ஆனால், மனிதனே, நீ யார், கடவுளுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு, உருவான பொருள் அதை உருவாக்கியவனிடம் சொல்லும்: ஏன் என்னை இப்படிச் செய்தாய்? அல்லது அதே கட்டியில் இருந்து ஒரு பாத்திரத்தை உருவாக்க குயவனுக்கு களிமண்ணின் மீது அதிகாரம் இல்லையா? கௌரவம் மற்றொன்று கௌரவமா? அவமரியாதையா?" என்று நாம் அவரை ஒரு சுயநலவாதியாகப் பார்க்க முடியும், அவரைப் புகழ்வதற்குத் தயாராக இருக்கும் "ரோபோக்களை" உருவாக்கி, தன்னைப் பிரியப்படுத்த எப்பொழுதும் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்கிறார். ஆனால் கிளர்ச்சியாளர்களின் இருப்பு அவர் மனிதர்களைப் படைத்தார் என்பதை நிரூபிக்கிறது. இலவச தேர்வு ஆசிரியர்களுடன் அவர்கள் தாங்கள் பார்ப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளலாம், அதை பகுப்பாய்வு செய்யலாம், பின்னர் முடிவுகளை எடுக்கலாம், தங்கள் சொந்த விதியை தீர்மானிக்கலாம். அவரது இருப்பை நம்புவதில்லை என்று கூறி, அவர்களைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்ட படைப்புகளில், அவருடைய இருப்புக்கான அனைத்து ஆதாரங்களையும் அவர்கள் எதிர்க்கத் தேர்வு செய்யலாம். கடவுள் எல்லா மனிதர்களுக்கும் சிந்தனை சுதந்திரத்தை அளித்துள்ளார்; ஆனால் அவருடைய ஆலோசனைக்கு அடிபணியவோ அல்லது செய்யாததையோ அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் அளவிற்கு, அவர்கள்

அவை சமுதாயத்திற்கு ஆசீர்வாதமாக அல்லது சாபமாக மாறுகின்றன. பவுலின் வார்த்தைகளில், அவை "மரியாதைக்கு அல்லது அவமதிப்புக்கான பாத்திரமாக" ஆகின்றன.

அடுத்து, கிறிஸ்துவிடம் சரணடைந்தவர்களின் இதயங்களை அவருடைய கிருபை மாற்றியமைத்த விகிதத்தை வெளிப்படுத்த கடவுள் அனைவரையும் வழிநடத்துகிறார் என்ற உண்மையை அப்போஸ்தலன் உரையாற்றுகிறார். இந்த நோக்கத்திற்காக, கடவுள் துன்மார்க்கரை நீண்ட காலம் சகித்து, நீதிமாத்கள் மீது தற்காலிகமாக வெற்றிபெற அனுமதிக்கிறார். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, நிரபராதி விசுவாசிகள் அதிகாரப் பதவிகளில் இருக்கும் தேவபக்தியற்றவர்களால் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் மிக மோசமான சித்திரவதைகளை பொறுமையுடனும் சாந்தத்துடனும் அனுபவித்தார்கள். கடவுளுடைய வார்த்தை இந்த வகுப்பினரை "உலகம் தகுதியற்ற மனிதர்கள்" என்று அறிவிக்கிறது எபி. 11:38. அவர்கள் மிகவும் கொடூரமான தவறான சிகிச்சையின் கீழ், கடவுளின் கருணை தங்கள் இதயங்களில் வழங்கிய கருணை மற்றும் கருணையை வெளிப்படுத்தினர். உதாரணமாக, தியாகி ஸ்டீபன், கல்லெறியப்பட்டபோது, அவர் இறப்பதற்கு சற்று முன்பு கூறினார்: "ஆண்டவரே, இந்த பாவத்தை அவர்கள் மீது சுமத்த வேண்டாம். அவர் இதைச் சொன்னதும், அவர் தூங்கினார்" அப்போஸ்தலர் 7:60. அவருடைய வார்த்தைகள் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, "பிதாவே, அவர்களை மன்னியுங்கள், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது" லூக்கா 24: 34, கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது, இருப்பினும், அவருடைய கிருபையை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு. இயேசு கிறிஸ்துவை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறவர்களிடத்தில் சாதிக்கிறார், தேவன் நியாயம் செய்கிறார், துன்மார்க்கர்கள் மீது தம்முடைய கோபத்தைக் கொட்டி, அவர்களுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கபடி அவர்களுக்குப் பதிலளிப்பார், இதற்கு உதாரணமாக, ஏரோதின் முடிவை பைபிள் சொல்கிறது, அவர் தீர்க்கதரிசி யோவானுக்கு கட்டளையிட்டார். பாப்டிஸ்ட் தலை துண்டிக்கப்பட வேண்டும், பின்னர் இயேசுவை கேலி செய்தார். "ஒரு நியமிக்கப்பட்ட நாளில், ஏரோது, அரச உடைகளை அணிந்து, நீதிமன்றத்தில் அமர்ந்து அவர்களுக்காக ஒரு பயிற்சி செய்தார். மேலும் மக்கள் கூச்சலிட்டனர்: கடவுளின் குரல், மனிதனின் குரல் அல்ல. அதே கணத்தில் கர்த்தருடைய தூதன் அவனைத் தாக்கினான்... புழுக்களால் தின்று அவன் காலமானான்." அப்போஸ்தலர் 12:21-23. இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், ரோமர்களுக்கு பவுல் சொன்ன வார்த்தைகள் நிறைவேறுகின்றன: "கடவுள் தம்முடைய கோபத்தைக் காட்டவும், தம்முடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்தவும் விரும்பினார், அவர் அதை வெளிப்படுத்தும்படிக்கு, அழிவுக்கு ஆயத்தமான கோபத்தின் பாத்திரங்களை மிகுந்த பொறுமையுடன் தாங்கினார். அவருடைய மகிமையின் ஐசுவரியங்களை அவர் மகிமைக்காக முன் ஆயத்தப்படுத்திய இரக்கத்தின் பாத்திரங்களில், யூதர்களிடமிருந்து மட்டுமல்ல, புறஜாதியாரிடமிருந்தும் அவர் அழைக்கப்பட்ட எங்களுடையே."

"ஓசியாவில் மேலும் கூறப்பட்டுள்ளபடி: என் ஜனமாக இல்லாத என் மக்களை நான் அழைப்பேன், நேசிக்கப்படாதவர்களை நேசிப்பேன். மேலும் அது அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட இடத்தில் நடக்கும்: நீங்கள் என் மக்கள் அல்ல; அங்கே அவர்கள். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள், இஸ்ரவேலைப் பற்றி ஏசாயாவும் கூக்குரலிடுகிறார்: இஸ்ரவேல் புத்திரரின் எண்ணிக்கை கடல் மணலைப் போல இருந்தாலும், மீதியானவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள், ஏனென்றால் அவர் வேலையை முடித்து அதை உருவாக்குவார். நீதியில் குறைவு, ஏனென்றால் கர்த்தர் யூமியின் வேலையை விரைவுபடுத்துவார், ஏசாயா முன்பு சொன்னது போல்: சேனைகளின் கர்த்தர் நம்மை சந்ததியாக்காமல் இருந்திருந்தால், நாம் சோதோமைப் போலவும், கொமோராவைப் போலவும் ஆவோம். அப்படியானால், நீதியைத் தேடாத புறஜாதிகள் நீதியைப் பெற்றார்கள் என்று சொல்லலாமா? ஆம், ஆனால் விசுவாசத்தினால் வரும் நீதி, ஆனால் நீதியின் சட்டத்தை நாடிய இஸ்ரவேலர் நீதியின் சட்டத்தைப் பெறவில்லை, ஏன்? அது விசுவாசத்தினாலே உண்டானது அல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே உண்டானது; இதோ, நான் படுத்திருக்கிறேன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, அவர்கள் இடறல் கல்லில் இடறி விழுந்தார்கள்.

சீயோனில் இடறல் கல்லும், இடறலுக்கான கல்லும்; அதை விசுவாசிக்கிறவன் வெட்கப்படமாட்டான்" ரோமர் 9:25-33.

இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு சொந்தமில்லாத மக்கள் புறஜாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஓசியா தீர்க்கதரிசி மூலம் கடவுள் அவர்கள் மனமாற்றத்தை நற்செய்தியின் மூலம் முன்னறிவித்தார். அதனால்தான் நான் சொன்னேன்: "எனது மக்களாக இல்லாதவர்களை நான் என் மக்களை அழைப்பேன்... மேலும் அவர்களிடம் சொல்லப்பட்ட இடத்தில் அது நடக்கும்: நீங்கள் என் மக்கள் அல்ல; அங்கே அவர்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். புறஜாதியார், கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்தின் மூலம், கிறிஸ்துவின் மணமகளாகிய தேவாலயத்தின் உறுப்பினர்களாக மாறுவார்கள், அவர் ஓசியாவின் வார்த்தைகளில் "பிரியமானவர்" என்று அழைக்கப்பட்டார். அதே நேரத்தில், இஸ்ரவேலர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களில் சிலரே இரட்சகரை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதே சோகமான உண்மை. பெரும்பான்மையானவர்கள் அவரைப் பற்றிய பொய்களாலும், அவர்களின் தலைவர்களால் பரப்பப்பட்ட கடவுளின் கிருபையின் நற்செய்திகளாலும் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட இஸ்ரவேலர்களின் விகிதம் ஒரு "மீதி"யுடன் ஒப்பிடும் அளவுக்கு சிறியதாக இருந்தது. அவர்கள் இல்லையென்றால், சோதோம் மற்றும் கொமோராவுக்கு நடந்ததைப் போலவே, முழு தேசமும் அதன் அக்கிரமங்களிலும் பாவங்களிலும் அழிந்துவிடும். இஸ்ரவேலர்கள் பத்துக் கட்டளைகளில் கடவுளுடைய சட்டம் இருப்பதாகப் பெருமையாகக் கூறி அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தாலும், உண்மையில் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றாததால் இது நிகழ்ந்தது. "நீதியின் சட்டத்தைத் தேடிய இஸ்ரவேலர்கள் நீதியின் சட்டத்தைப் பெறவில்லை" என்று பவுல் கூறுகிறார், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியால் அதைக் கடைப்பிடிக்க முயன்றனர், ஆனால் கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தால் அல்ல. "நியாயமாக விசுவாசத்தினால் வாழ்வார்" ரோம. 1:17. நீங்கள் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும்போது, நீங்கள் கீழ்ப்படிவதற்கு உதவும் சக்தியாக பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவீர்கள். "அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்கள் எத்தனைபேர் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்களோ, அத்தனை பேருக்கும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அதிகாரம் கொடுத்தார்" யோவான் 1:12. ஆனால் "விசுவாசிக்காதவர் ஏற்கனவே கண்டனம் செய்யப்பட்டார், ஏனென்றால் அவர் கடவுளின் ஒரே பேறான குமாரனின் பெயரை நம்பவில்லை" யோவான் 3:18. இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் தலைவர்களால் மிகவும் ஏமாற்றப்பட்டார்கள், அவர்கள் இயேசு "பிரச்சினை" என்று கருதினர் மற்றும் நம்பினர், உண்மையில் அவர் தீர்வாக இருந்தார். கயபா அவரைப் பற்றி கூறினார்: "மக்களுக்காக ஒரு மனிதன் மரிப்பது நமக்கு நல்லது, மேலும் முழு தேசமும் அழிந்துபோகாதது" யோவான் 11:50. பின்னர், அவர்களின் பார்வையில், கிறிஸ்து நீதியை அடைவதற்கான பாதையில் அவர்களைத் தடுக்கிறார்; அது ஒரு "தடுமாற்றம்".

மேலும் அவர்களால் அவதூறாகப் பேசப்பட்டார்கள், அவர்களிடையே வளர்ந்தவர் தங்கள் இரட்சகராக இருக்க முடியும் என்பதை அங்கீகரிப்பது அபத்தமானது என்று நியாயப்படுத்தினர் (மாற்கு 6:3). ஆகையால், கிறிஸ்து அவர்களுக்கும் ஒரு "குற்றத்தின் பாரையாக" இருந்தார். ஆனாலும், இஸ்ரவேலராக இருந்தாலும் சரி, புறஜாதியாக இருந்தாலும் சரி, அவரை நம்புகிற எவரும் கடவுளால் வெட்கப்படமாட்டார், அவர் இரட்சிக்கப்படுவார்.

கடந்த கால இஸ்ரவேலர்களின் சோகமான யதார்த்தம் இன்றும், பரவலான விதத்திலும், கிறித்தவம் என்று கூறப்படுவதிலும் மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது. பவுல் முன்னறிவித்தபடி: "கடைசி நாட்களில் இக்கட்டான காலங்கள் வரும். ஏனென்றால், தங்களை நேசிப்பவர்களும், பேராசையுள்ளவர்களும், தற்பெருமைக்காரர்களும், கர்வமுள்ளவர்களும், தூஷிக்கிறவர்களும், தகப்பனுக்கும் தாய்க்கும் கீழ்ப்படியாதவர்களும்... கடவுளை நேசிப்பதை விட இன்பங்களை விரும்புகிறவர்களும், தெய்வீகத்தை உடையவர்களாகவும், ஆனால் அதன் சக்தியை மறுப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள்" 2 தீமோ. 3:1. - 5. பல ஆண்கள் நற்செய்தியின் வடிவத்தைக் கொண்டுள்ளனர் - அவர்கள் பைபிளை கடவுளின் வார்த்தையாக அங்கீகரித்து, அவரைப் புகழ்ந்து, சேவைகளில் கலந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களைக் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாக ஆக்கக்கூடிய ஆவியின் சக்திக்கு அவர்கள் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லை என்பதால் தான்

கிறிஸ்துவில் வாழும் நம்பிக்கை வேண்டும். அவர்கள் கடவுளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்குக் காரணமாகக் கூறக்கூடியது எல்லாம், "தேவாலயத்துடனான" அவர்களுடைய தொடர்புகள் மற்றும் அர்ப்பணிப்புகளை மட்டுமே . கடந்த கால இஸ்ரவேலர்கள் செய்த அதே தவறை இது உருவாக்குகிறது. அவ்வாறு செய்பவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை கிறிஸ்துவை ஒரு தடைக்கல்லாகவும், அவதூறுகளின் பாரையாகவும் கொண்டுள்ளனர்.

அவர்களின் பாவங்களை கண்டிக்கும் ஏவப்பட்ட வார்த்தை - அவர்கள் அதை விரும்பவில்லை. அவர்கள் அதை "தங்கள் தேவாலயத்தின் கோட்பாடுகளுடன்" மாற்றுக்கிறார்கள், அவற்றில் பல கடவுளின் கட்டளைகளுடன் தெளிவாக முரண்படுகின்றன. மேலும் அவர்கள் அவற்றில் திருப்தி அடைகிறார்கள். அவர்களின் கோட்பாடுகளின் வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட போதனைகள் அவர்களை அவதூறு செய்கின்றன. ஆகவே, வேதத்தின் தூண்டுதலாகிய கிறிஸ்து அவர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு "அவதூறு பாரையாக" இருக்கிறார்.

தங்கள் தேவாலயத்தில் இந்த சோகமான யதார்த்தத்தைக் காணும் கிறிஸ்துவின் உண்மையான விசுவாசிகள் அனைவரும் இந்த வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கடவுளால் அழைக்கப்படுகிறார்கள்: "என் மக்களே, அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள், அதனால் நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களில் பங்கு பெறமாட்டீர்கள், அதனால் நீங்கள் அவளைச் சுமக்க மாட்டீர்கள். வாதைகள்" Rev. 18: 4. ஜெருசலேம் கிறிஸ்துவை நிராகரித்த பிறகு (கி.பி. 70 இல்) அழிக்கப்பட்டதைப் போலவே, இந்த வீழ்ச்சியடைந்த தேவாலயங்களும் அவற்றின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து அழிக்கப்படும் . அவர்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெறவும், கீழ்ப்படிதலுக்கான வாழ்க்கைக்காகவும் கிறிஸ்துவில் உள்ள உண்மையான விசுவாசத்தைத் தழுவுவார்கள், மேலும் கர்த்தர் சத்தியத்தைப் பிரசங்கிப்பதன் மூலம் செயல்படவில்லை என்றால், குறைந்தபட்சம் அதைப் பெற விரும்பிய இந்த எஞ்சியவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சோதோம் மற்றும் கொமோராலைப் போலவே, இந்த விழுந்துபோன தேவாலயங்களின் முழுமையும் அதன் பாவங்களின் விளைவாக முற்றிலும் அழிக்கப்படும்.

ஆனால், இந்த வார்த்தையை நம்பி அதற்குக் கீழ்ப்படிகிறவன் வெட்கப்படமாட்டான்.

ரோமர்கள் 10

"சகோதரர்களே, இஸ்ரவேலருக்காக என் இருதயத்தின் வாஞ்சையும், தேவனை நோக்கி ஜெபமுமாயிருக்கிறது, அவர்கள் இரட்சிப்புக்காகவே, அவர்கள் தேவனிடத்தில் வைராக்கியம் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் புரிந்துகொள்ளாததுடன் இல்லை என்று நான் உங்களுக்கு சாட்சியாக இருக்கிறேன். அவர்கள் தங்கள் சொந்த நீதியை, தேவனுடைய நீதிக்கு தங்களைக் கீழ்ப்படுத்தவில்லை; நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவு விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் நீதியாக இருக்கும்." ரோமர்கள் 10:1-4

ஒவ்வொருவரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எந்த ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவனின் ஆசை. அது கடவுளோடு இணைந்திருக்கிறது (2 தீமோ. 2:3, 4), மேலும் அதை வைத்திருப்பவர் அவருடைய குழந்தைதான் என்பதற்கான சான்றாகும். யூதர்கள் கடவுளைப் பிரியப்படுத்த நினைத்ததை பவுல் கண்டார். இருப்பினும், கிறிஸ்துவை தங்கள் நீதியாக அங்கீகரிக்காமல், அவர்கள் அவரை நம்பவில்லை அல்லது அடிப்படையில்லை, பாவமுள்ள மனிதனுக்கு, சட்டத்தின் செயல்பாடு, அவரை உருவாக்குவதாகும்.

அவருக்கு ஒரு இரட்சகரின் தேவையை உணர்ந்து, அவரைப் பெறுவதற்கு அவரைத் தூண்டுங்கள்: "சட்டம் சொல்லும் அனைத்தும், ... அது கூறுகிறது, இதனால் ஒவ்வொரு வாயும் நிறுத்தப்படும் மற்றும் முழு உலகமும் கடவுளுக்கு முன்பாக கண்டனம் செய்யப்படும். ஆகையால், நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே அவருக்கு முன்பாக எந்த மாம்சமும் நீதிமன்களாக்கப்படமாட்டாது, ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் பாவத்தைப் பற்றிய அறிவு வருகிறது." ரோம். 3:19, 20. இந்த யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்தியவுடன், பாவி "இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனுடைய நீதியைப்" பெற முடிவு செய்யலாம். ரோம். 3:22. எனவே நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவு அல்லது செயல்பாடு என்பது தெளிவாகிறது. பாவமுள்ள மனிதர்கள், அவர்கள் நீதியைப் பெறுவதற்காக அவர்களை கிறிஸ்துவிடம் வழிநடத்த வேண்டும்.

"இப்போது மோசே நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டான நீதியை விவரிக்கிறார்: இவைகளைச் செய்கிறவன் அவைகளால் பிழைப்பான். ஆனால் விசுவாசத்தினால் உண்டான நீதியோ, பரலோகத்திற்குச் செல்வது யார் என்று உன் இருதயத்தில் சொல்லாதே? (அதாவது, கிறிஸ்துவை மேலிருந்து கொண்டுவருவது). கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாயினால் அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்று உன் இருதயத்தில் விசுவாசித்தால், இரட்சிக்கப்படுவாய், ஏனென்றால், ஒருவன் இருதயத்தினால் நீதிக்காக விசுவாசிக்கிறான், வாக்குமூலம் இரட்சிப்புக்காக வாயினால் செய்யப்படுகிறது; அவரை விசுவாசிக்கிறவன் வெட்கப்படமாட்டான் என்று வேதம் சொல்லுகிறது." ரோமர் 10:5-11

ஆதாமும் ஏவாளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டான நீதியைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அவளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், அவர்கள் அவளால் வாழ்வார்கள். ஆனால் பாவி கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நீதியைப் பெற முடியும். நம்பிக்கை இல்லை என்று எண்ணுபவர்களும் உண்டு, அதை அடைவது என்பது வெகு தொலைவில் இருக்கும் புதையலை தேடுவது போன்றது. ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், நம்பிக்கை தொடர்ந்து நம் இதயத்தின் கதவைத் தட்டுகிறது, நுழைவு கேட்கிறது. கிறிஸ்துவே விசுவாசத்தின் "ஆசிரியர்" (எபி. 12:2). மேலும் அவர் கூறுகிறார், "இதோ, நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன்; யாராவது என் குரலைக் கேட்டு கதவைத் திறந்தால், நான் உள்ளே வருவேன்" அப்போக். 3:20. அவருடைய செல்வாக்கை நாம் எதிர்க்காவிட்டால், நமக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். கிறிஸ்து பரலோகத்திலோ அல்லது மரித்தோரோ நம்மிடமிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை என்று பவுல் விளக்குகிறார். அவர் உயிருடன் இருக்கிறார், நம்முடன் இருக்கிறார். அவர் வார்த்தை. அவர் பூமிக்கு வந்தபோது, யோவான் கூறினார்: "அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி நம்மிடையே குடியிருந்தது". யோவான் 1:14. இந்த வார்த்தை உங்களை அடைந்துவிட்டது - நீங்கள் அதை இப்போதும் இந்த புத்தகத்தில் படிக்கிறீர்கள். பவுல் சொன்னார்: "வார்த்தை உன்னிடத்திலும், உன் வாயிலும், உன் இருதயத்திலும் இருக்கிறது; நாங்கள் பிரசங்கிக்கிற விசுவாச வார்த்தை இது." மேலும் அவர் கூறுகிறார்: "நீங்கள் உங்கள் வாயால் கர்த்தராகிய இயேசுவை அறிக்கையிட்டு, உங்கள் இருதயத்தில் விசுவாசித்தால். கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார், நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். இதயத்தின் மிகுதியால் வாய் பேசுகிறது (மத்.

12:34). உங்கள் இதயத்தை நிரப்பும் கிறிஸ்துவைப் பற்றி பேசுங்கள், உங்கள் மனதில் தோன்றிய நம்பிக்கையைப் பற்றி பேசுங்கள், அவர் உங்கள் மீட்பர், அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, உங்களுக்கு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைத் தருகிறார். அவரை ஒப்புக்கொள்ள உங்களை வழிநடத்துபவர். உங்கள் நேர்மையை சந்தேகிக்காதீர்கள், ஏனென்றால் "பரிசுத்த ஆவியால் அன்றி, இயேசுவை ஆண்டவர் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது" 1 கொரி. 12:3. நீங்கள் அவரை உங்கள் வாழ்க்கையின் இறைவனாக அங்கீகரிக்கிறீர்கள்

அவருடைய ஆவி உங்களை அவ்வாறு செய்ய தூண்டுகிறது. நீங்கள் அவருடையவர், நீங்கள் கடவுளின் குழந்தை என்பதற்கு இதுவே சான்று. மேலும் "அவரை விசுவாசிக்கிறவன் வெட்கப்படமாட்டான்."

"ஏனென்றால், யூதனுக்கும் கிரேக்கனுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை; ஏனென்றால், ஒருவரே அனைவருக்கும் ஆண்டவர், அவரைக் கூப்பிடுகிற அனைவருக்கும் ஐசுவரியமுள்ளவர். கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிற யாவரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்." ரோமர் 10:12, 13

எல்லா மக்களும், அவர்களின் தேசியம் அல்லது மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், கடவுளின் குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்தால் மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட முடியும். ஏனென்றால், அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகவும் வாழ்க்கைக்காகவும் மரித்தார், நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்தவும், ஒருபோதும் பாவம் செய்யாத உயிரினங்களுடன் நித்தியமாக வாழவும் உதவினார். அதனால்தான் இயேசு "உலக இரட்சகர்" யோவான் 4:42. அப்போது, அவருடைய நாமத்தைக் கூப்பிடுவதன் மூலம் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து இரட்சிப்புக்காக கடவுளிடம் மன்றாடும் ஒவ்வொருவரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

"அப்படியானால், தாங்கள் நம்பாதவரை எப்படிக் கூப்பிடுவார்கள்? மற்றும் தாங்கள் கேட்காதவரை எப்படி நம்புவார்கள்? நல்ல விஷயங்களைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கொண்டு வருபவர்களின் சமாதான நற்செய்தியைப் பிரசங்கியங்கள். ஆனால் எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை. சவிசேஷம்; ஆண்டவரே, எங்கள் பிரசங்கத்தை யார் விசுவாசித்தார்கள் என்று ஏசாயா கூறுகிறார், எனவே விசுவாசம் கேட்பதினாலும் கேட்கப்படுவதினாலும் வருகிறது.

ரோமர் 10:14-17

இயேசு கிறிஸ்துவின் தியாகம் மற்றும் பரிந்துரையின் மூலம் மக்கள் ஏற்கனவே பெற்ற இரட்சிப்பைப் பற்றி மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு நற்செய்தியின் செயல்பாடு - இது நற்செய்தி. ஆனால் அவர்கள் இதை அறியாதவர்கள். எனவே, அவர் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். இப்பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்பவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் விலைமதிப்பற்ற செய்தியை எடுத்துச் செல்வதைக் கண்டு சொர்க்கம் மகிழ்ச்சியடைகிறது, மேலும் தேவதூதர்கள் மனித தூதர்களுடன் ஒத்துழைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள், மக்களின் இதயங்களைக் கவர்ந்தனர்.

அங்கே ஏற்றுக்கொள்.

இருப்பினும், பலர் நம்பவில்லை என்பதுதான் வேதனையான உண்மை. எனவே கேள்வி: "எங்கள் பிரசங்கத்தை யார் நம்பினார்கள்?" நற்செய்தி அறிவித்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களிலிருந்தும் நம்மைத் தடுக்கும் ஒரே விஷயம் நம்பிக்கையின்மை. இன்னும், பலர் அதை ஒட்டிக்கொண்டு, புயலின் போது மரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களைப் போல, காற்றினால் அடித்துச் செல்லப்படுவதைப் போல தங்கள் மனதில் ஏற்படுத்தும் சக்திவாய்ந்த தோற்றத்தை எதிர்க்கிறார்கள். ஸ்டீபன் யூதர்களிடம் கூறினார்: "நீங்கள் எப்பொழுதும் பரிசுத்த ஆவியை எதிர்க்கிறீர்கள்" அப்போஸ்தலர் 7:51. இது நடக்காதபடி, கர்த்தர் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார்: "இன்று, நீங்கள் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டால், உங்களைக் கடினப்படுத்தாதீர்கள்.

இதயங்கள்" எபி. 3:15. பரிசுத்த ஆவியின் உணர்வை எதிர்க்காதவர் விசுவாசத்தின் வரத்தைப் பெறுவார். தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது, அவருடைய ஆவி நம்மை விசுவாசிக்க அழைக்கிறது. இறைவார்த்தையைக் கேட்பதால் நம்பிக்கை வருகிறது. அதன் மூலம் நாம் இரட்சிக்கப்படுகிறோம் (எபேசியர் 2:8). எனவே, ஒவ்வொரு முறையும் நாம் வார்த்தையைக் கேட்கும்போது, இரட்சிப்பின் அழைப்பைப் பெறுகிறோம். அதைப் பற்றிய நமது மனப்பான்மையைக் குறிப்பிடுகையில், கிறிஸ்து கூறினார்: "காது உள்ளவன், ஆவி சொல்வதைக் கேட்கட்டும்" Rev. 3:13. நாம் அதை கவனமாகக் கேட்டால், அதில் கவனம் செலுத்தினால், நாம் இரட்சிக்கப்படுவோம். அதை நம் வாழ்வின் வழிகாட்டியாக ஏற்று சமர்ப்பிக்கிறோம் அவளுக்கு எங்கள் விருப்பம்.

"ஆனால் நான் சொல்கிறேன், அவர்கள் கேட்கவில்லையா? ஆம், உண்மையாகவே, அவர்கள் சத்தம் பூமியெங்கும் ஒலித்தது, மற்றும் அவர்கள் வார்த்தைகள் உலகத்தின் கடைசி வரை ஒலித்தது. ஆனால் நான் சொல்கிறேன்: இஸ்ரவேலர் அறியவில்லையா? முதலில் மோசே கூறுகிறார், நான் வைக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன். ஜனங்கள் அல்லாதவர்களிடம் பொறாமை கொண்டாய், நான் முட்டாள் மக்களால் உன்னைக் கோப்படுத்துவேன், மேலும் ஏசாயா தைரியமாக கூறுகிறார்: என்னைத் தேடாதவர்களால் நான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டேன், என்னைக் கேட்காதவர்களுக்கு நான் வெளிப்படுத்தப்பட்டேன், ஆனால் இஸ்ரவேலை நோக்கி அவன் கூறுகிறான்: நான் முழுவதும் கலகக்காரனும் முரண்பட்டவனுமான மக்களுக்கு என் கைகளை நீட்டினேன். ரோமர் 10:28-31

நற்செய்தி முதலில் யூதர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அவரை நிராகரித்து தூதர்களை வெளியேற்றினார்கள். அவர்கள் ஸ்தேவானைக் கொன்ற பிறகு, "அந்நாளில் எருசலேமில் இருந்த தேவாலயத்திற்கு எதிராக ஒரு பெரிய துன்புறுத்தல் ஏற்பட்டது; அப்போஸ்தலரைத் தவிர, யூதேயா, சமாரியா நாடுகளிலெல்லாம் சிதறிப்போனார்கள்... ஆனால் சிதறிப்போனவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் சென்று, வசனத்தை அறிவித்தார்கள்" அப்போஸ்தலர் 8:1, 4. பின்னர் சலிசேஷம் உலகை வென்றது, ஏற்கனவே அந்த நேரத்தில், "வானத்தின் கீழுள்ள சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டது" கொலோ. 1:23. ஆகையால், இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாரும் அவருக்குச் செவிசாய்த்தார்கள், இருப்பினும், அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்திக் கொண்டார்கள், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து, பவுலின் வார்த்தைகளையும் பிரசங்கிகளையும் எதிர்த்தார்கள். நற்செய்தி (அப்போஸ்தலர் 13:45) தங்களை மதம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் தங்கள் முழு மத அமைப்பின் ஆசிரியர் மற்றும் மையத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர். அவர்கள் நற்செய்தியைக் கேட்டபோது அவரை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர், இது இஸ்ரவேலர்களை பொறாமைப்படுத்தியது. அப்போஸ்தலர் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கதையில் இந்த உண்மையின் உதாரணத்தை நாம் காண்கிறோம்: "யூதர்கள் மற்றும் மதத்திற்கு மாறியவர்களில் பலர் பவுலையும் பரன்பாவையும் பின்பற்றினர்; அவர் அவர்களிடம் பேசி, கடவுளின் கிருபையில் நிலைத்திருக்கும்படி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். அடுத்த சனிக்கிழமையன்று, கிட்டத்தட்ட முழு நகரமும் கடவுளுடைய வார்த்தையைக் கேட்க கூடியது. அப்பொழுது யூதர்கள், கூட்டத்தைக் கண்டு பொறாமையால் நிறைந்து, தூஷித்து, பவுல் சொன்னதற்கு முரணானார்கள்.

ஆனால் பவுலும் பரன்பாவும் தைரியமாகச் சொன்னார்கள்: கடவுளுடைய வார்த்தை முதலில் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்; ஆனால் நீங்கள் அதை நிராகரித்து, உங்களை நித்திய ஜீவனுக்கு தகுதியானவர்கள் என்று எண்ணாததால், இதோ, நாங்கள் புறஜாதியாரிடம் திரும்புகிறோம்; ஏனெனில், ஆண்டவர் நமக்குக் கட்டளையிட்டது இதுவே: நான் உன்னைப் புறஜாதிகளுக்கு ஒளியாக வைத்தேன்; புறஜாதிகள் இதைக் கேட்டபோது, அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டார்கள்

அவர்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையை மகிமைப்படுத்தினார்கள்; மற்றும் நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் நம்பினர். கர்த்தருடைய வார்த்தை அந்த மாகாணம் முழுவதும் பரவியது. ஆனால் யூதர்கள் சில மத மற்றும் நேர்மையான பெண்களையும், நகரத்தின் ஆட்சியாளர்களையும் தூண்டிவிட்டு , பவுலையும் பரன்பாவையும் துன்புறுத்தி, அவர்களைத் தங்கள் எல்லைகளிலிருந்து விரட்டினர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் காலில் படிந்த தூசியை உதறிவிட்டு, இக்கோனியாவுக்குப் புறப்பட்டனர். மேலும் சீடர்கள் மகிழ்ச்சியினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் நிரப்பப்பட்டார்கள். அப்போஸ்தலர் 13: 43- 52. இவ்வாறு ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகள் நிறைவேறின: "என்னைத் தேடாதவர்களால் நான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டேன், என்னைக் கேட்காதவர்களுக்கு நான் வெளிப்படுத்தப்பட்டேன், ஆனால் இஸ்ரவேலுக்கு அவர் கூறுகிறார்: நான் முழுவதும் கலகக்கார மக்களுக்கும் முரண்பட்ட மக்களுக்கும் என் கைகளை நீட்டினேன்." யூதர்கள் இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை கவனித்திருந்தால், இந்த பாத்திரத்தை நிறைவேற்றுவதை அவர்கள் தவிர்த்திருக்கலாம்.

கடந்த காலத்தைப் போலவே இன்றும், பல அட்வென்டிஸ்டுகள் கடவுளின் உண்மையான ஊழியர்களால் பிரசங்கிக்கப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு முரணாக சிரமப்படுகிறார்கள். "ஓரே கடவுள், தந்தை" I கொரி. 8:6 போன்ற மற்றவற்றுடன், இந்த புத்தகத்தில் விளக்கப்பட்ட ரோமர்களில் உள்ள நற்செய்தியின் இந்த உண்மையான விளக்கத்தை அவை முரண்படுகின்றன . கடவுளுடைய மக்கள், அவருடைய எல்லையற்ற கிருபையால் பலப்படுத்தப்பட்டவர்கள், இந்த பூமியில் ஒருபோதும் தவறு அல்லது பாவம் செய்யாமல் நடக்க முடியும் மற்றும் நடக்க முடியும் என்ற வேதத்தின் வெளிப்பாட்டிற்கு அவை முரண்படுகின்றன. கடவுள் அவர்கள் மீது கையை நீட்டி, செய்தியை முன்வைக்கிறார்; ஆனால், பழங்கால யூதர்களைப் போல, அவர்கள் கேட்க மறுக்கிறார்கள். இதற்கிடையில், பல அட்வென்டிஸ்டுகள் அல்லாத, வெவ்வேறு நம்பிக்கைகள் மற்றும் பிரிவுகள், மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றன செய்தி.

ரோமர்கள் 11

"நான் சொல்கிறேன், கடவுள் தம் மக்களை நிராகரித்துவிட்டாரா? இல்லை; நானும் ஒரு இஸ்ரவேலன், ஆபிரகாமின் சந்ததி, பெய்யமின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன். கடவுள் தாம் அறிந்திருந்த தம் மக்களை நிராகரிக்கவில்லை. அல்லது உங்களுக்குத் தெரியாதா? இஸ்ரவேலுக்கு எதிராக கடவுளிடம் பேசுகையில், எலியாவைப் பற்றி வேதம் என்ன சொல்கிறது: ஆண்டவரே, அவர்கள் உமது தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டு, உமது பலிபீடங்களை இடித்தார்கள், நான் ஒருவரே எஞ்சியிருக்கிறேன், அவர்கள் என் ஆத்துமாவைத் தேடுகிறார்கள்? ஆனால் தெய்வீக பதில் உங்களுக்கு என்ன சொல்கிறது? பாலுக்கு மண்டியிடாத ஏழாயிரம் பேரை எனக்காக ஒதுக்கி வைத்துள்ளேன், எனவே இப்போதும் இக்காலத்திலும் எஞ்சியிருக்கிறது, கிருபையின் தேர்வின்படி, ஆனால் அது கிருபையால் இருந்தால், அது இனி செயல்களால் அல்ல. ; இல்லையெனில், கிருபை இனி கிருபையல்ல, ஆனால் அது கிரியைகளால் இருந்தால், அது இனி கிருபை அல்ல; இல்லையெனில் வேலை இனி இல்லை. கட்டுமானங்கள்." ரோமர் 11:1-6.

இஸ்ரவேலர்கள் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய செய்திக்கும் விரோதமான நிலைப்பாட்டை கருத்தில் கொள்ளும்போது, ரோமர்களின் வாசகர்கள் எல்லா இஸ்ரவேலர்களையும் கடவுள் முற்றிலும் நிராகரித்துவிட்டார் என்று நினைக்கலாம். அத்தகைய

மனக்கசப்பு மற்றும் பழிவாங்கும் இயற்கையான மனித எதிர்வினைக்கு ஏற்ப சிந்தனை இருக்கும், ஆனால் கடவுளின் தன்மையுடன் அல்ல.

"மனுஷனுடைய கோபம் தேவனுடைய நீதியைச் செய்யாது" (யாக்கோவ் 1:20) அவர் கூறுகிறார்: "ஒரு பெண் தான் வளர்க்கும் குழந்தையை மறந்தவளாக இருக்க முடியுமா, அவள் தன் குழந்தையின் மீது இரக்கம் காட்டவில்லையா? கருவில்?

ஆனால் அவள் அவனை மறந்தாலும் நான் உன்னை மறக்கமாட்டேன். ஈசா. 49:15. கிறிஸ்துவும் இல்லை. ஒட்டுமொத்த தேசத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட பிறகும், அவர் பரலோகத்தில் அவர்களுக்காக தொடர்ந்து பரிந்துரை செய்தார். அவருடைய ஆவியால், எல்லா இஸ்ரவேலர்களின் இதயங்களிலும் பரிந்து பேசுங்கள். அவர்களில் ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலானவர்கள், எஞ்சியவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர், அவர்கள் அவருடைய அருளின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவும், தேவனைப் பிரியப்படுத்தவும், தங்கள் சொந்த கிரியைகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட தங்கள் சொந்த நீதியை விட்டுவிட்டு, தங்கள் நீதியுடன் இரட்சகரைப் பெற்றனர். பின்னர் அவர்கள் அவருடன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றனர், அவர் அவர்களின் இதயங்களை மாற்றியமைத்து, கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாக மாற்றினார்.

"கிருபையினாலே விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள் ; அது உங்களாலேயல்ல, தேவனுடைய பரிசு" எபேசியர் 2:8 என்ற வார்த்தைகளின் யதார்த்தத்தை அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் அறிந்துகொண்டார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் எந்த விதத்திலும் கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்பதை ரோமானியர்களின் இந்த பத்தியின் வார்த்தைகள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இஸ்ரவேலரின் எஞ்சியவர்கள் கிருபையின் தேர்தலின்படி கடவுளுடன் இணைந்திருந்தனர் . "ஆனால் அது கிருபையால் இருந்தால், அது இனி கிரியைகளால் அல்ல." இரட்சிப்பு "கிரியைகளால் வரவில்லை, அதனால் யாரும் (இஸ்ரவேலர்கள் கூட) பெருமை கொள்ள முடியாது" எப். 2:9. ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் கிருபையால் மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட முடியும், அவர்கள் அவருடைய வார்த்தையைப் பெறும்போது அவர்கள் அன்பளிப்பாகப் பெறும் விசுவாசத்தால், அதை எதிர்க்காதீர்கள்.

அவர்களின் வேலைகள் இரட்சிப்பில் பங்கு பெறுவதில்லை. இரட்சிப்பு கிரியைகளால் இருந்தால் , அது இனி கிருபையால் இருக்காது . ரோமர்கள் 11-ன் சூழலில் "கிருபை" மற்றும் "கிரியைகள்" ஆகியவை எதிர்மாறானவை. படைப்புகள் மனிதன் செய்யும் அல்லது செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது; கருணை என்பது மனிதனின் உதவியின்றி கடவுள் மட்டுமே செய்கிறார் . பாவமன்னிப்பும், நம் இதயங்களை மாற்றும் வல்லமையும், கீழ்ப்படிவதற்கும் கடவுளிடமிருந்து மட்டுமே கிடைக்கிறது. பரலோகத் தகப்பனின் அன்பினால், பரலோகம் நமக்குக் கொடுத்த "தெய்வீக கிருபையின்" தொகுப்பில் அவை அடங்கியுள்ளன.கடவுளின் அன்பை நம்புவதும், மகிழ்ச்சியுடன் பரிசைப் பெறுவதும் நம் கையில் உள்ளது.

எதிர்காலத்தில், இஸ்ரவேலர்கள் உட்பட நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும் அனைவரும், கடவுளுடைய கிருபையை தங்கள் இருதயங்களில் பெற்று, போற்றிக்கொண்டிருப்பதால், அங்கே இருப்பார்கள்.

முந்தைய வசனங்களில் விளக்கப்பட்டதைப் போலவே, இஸ்ரேல் மக்களைப் பற்றிய ரோமானியர்களின் வார்த்தைகள் அட்வென்டிசத்திற்கு சமமான சக்தியுடன் பொருந்தும். அட்வென்டிஸ்ட் தேவாலயம், ஒரு நிறுவனமாக, கடவுளின் அழைப்பை நிராகரித்து, திரித்துவ நம்பிக்கை போன்ற பல தவறான கோட்பாடுகளுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், கிறிஸ்து அதன் உறுப்பினர்களை இன்னும் அழைக்கிறார், "இதோ, நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன் ; யாராவது இருந்தால் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, கதவைத் திறந்தால், நான் அவன் வீட்டிற்குள் பிரவேசிப்பேன், நான் அவனோடும், அவன் என்னோடும் போஜனம் பண்ணுவேன்" வெளி. 3:20. அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பவர்கள் திரளாகச் சேரும் எஞ்சியவர்களாக இருப்பார்கள். மக்கள், மற்ற அனைத்து மதங்களில் இருந்து, இது பைபிள் சக்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

"எதற்காக? இஸ்ரவேலர் தேடியது அவர்களுக்குப் கிடைக்கவில்லை; ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அதைப் பெற்றார்கள், மற்றவர்கள் கடினமாக்கப்பட்டனர். ஏழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, கடவுள் அவர்களுக்கு ஆழ்ந்த தூக்கத்தின் ஆவியையும், அவர்கள் பார்க்க முடியாதபடி கண்களையும், காதுகளையும் கொடுத்தார். இன்றுவரை அவர்களால் கேட்க முடியவில்லை, தாவீது: அவர்களுடைய மேஜை கண்ணியாகவும், கண்ணியாகவும், அவர்கள் பழிவாங்கலுக்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் இருக்கட்டும், அவர்கள் பார்க்க முடியாதபடி அவர்களுடைய கண்கள் இருளாகட்டும். அவர்களின் முதுகுகள் தொடர்ந்து குனிந்திருக்கட்டும். ரோமர் 11:7-10

கடவுளின் சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைப் பாதுகாப்பவர்கள், அல்லது "சட்டத்தின் மக்கள்" கடந்த காலத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் மற்றும் நிகழ்காலத்தில் அட்வென்டிஸ்ட்கள், பிரசங்கித்து கீழ்ப்படிதலைத் தேடுகிறார்கள், ஆனால் கிறிஸ்து இயேசுவில் கடவுளின் கிருபையின் செய்திக்கு எதிராக தங்களைக் கடினப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களில் தங்களைத் தாழ்த்தி, ஆதரவற்ற ஆத்துமாக்களை இரட்சகரின் பராமரிப்பில் ஒப்படைத்தவர்கள் மட்டுமே அவருடைய இரக்கத்தைப் பெற்று, உண்மையான கீழ்ப்படிதலைக் கொடுக்க அவருடைய கிருபையால் பலப்படுத்தப்பட்டனர் - மாற்றப்பட்ட இதயம்.

எஞ்சியவர்கள் தப்பெண்ணத்தால் நிரம்பியிருந்தனர், தங்கள் ஸ்தாபனத்தைச் சேராத நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பவர்களிடமிருந்து தாங்கள் கற்றுக்கொள்ள எதுவும் இல்லை என்று சுயமாக நம்பினார்கள். இவ்வாறு, "அவர்களுக்கு காதுகள் உள்ளன, ஆனால் அவை கேட்கவில்லை" - ஏனெனில் அவர்கள் விரும்பவில்லை. உண்மையான நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பவர்கள் மூலம் கடவுள் செயல்படுகிறார் என்பதற்கும் அவர்களின் வாழ்க்கை அதற்கு சாட்சியமளிக்கிறது என்பதற்கும் அவர்கள் முன் ஆதாரங்கள் உள்ளன - அவர்களுக்கு கண்கள் உள்ளன - ஆனால் அவர்கள் பார்க்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் பெறக்கூடிய ஆன்மீக ரொட்டி - அவர்களின் ஆன்மாக்களை மேம்படுத்தும் மற்றும் காப்பாற்றும் தூய கோட்பாடு - அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள் - ஏனெனில் இது அவர்களின் தேவாலயத்தின் பிரசங்கங்களிலிருந்து அல்லது அவர்களின் நிறுவனங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனிதர்களிடமிருந்து வரவில்லை. அவர்களின் "ஆன்மீக மேசை", பரலோகத்தின் ஒளி வர வேண்டிய பிரசங்கம், அவர்களுக்கு அவர்களின் சொந்த "பந்தமாக" மாறியது, ஏனெனில் அங்கிருந்துதான் அவர்களின் ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசத்தால் நியாயப்படுத்துதல் பற்றிய உண்மைகளுக்கு முரணாக எல்லா முயற்சிகளையும் செய்கிறார்கள். ஒரே கடவுள், தந்தை மற்றும் அவரது மகன் இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிபூரண கீழ்ப்படிதல் மற்றும் வழிபாடு. அவர்களின் பிரசங்கம் அவர்களை நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் பாதையிலிருந்து அவர்களைத் திசைதிருப்பும் ஏமாற்று வேலையாக மாறிவிட்டது. இதன் காரணமாக கேடு விளைவிக்கும் செல்வாக்கு, மக்களின் ஆன்மீகக் கண்கள், பைபிளின் தூய வெளிப்பாட்டிலிருந்து வரும் சொர்க்கத்தின் ஒளியை நோக்கி மேல்நோக்கிப் பார்ப்பதை நிறுத்தி, மனிதர்களின் தத்துவங்களால் இருளடைந்த மனிதர்களில், அவர்கள் தங்கள் முதுகைக் குனிந்து, இந்த இருண்ட உலகம் மற்றும் அதன் பழக்கவழக்கங்களின் மீது தங்கள் பார்வையைத் திருப்பி, மேலும் மேலும் அதன் மோசமான பழக்கவழக்கங்களுக்கு இணங்குகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்கள் தலைவர்கள் மீது இந்த குருட்டு நம்பிக்கையை வைத்திருக்கும் வரை, அவர்கள் தொடர்ந்து வணங்குவார்கள். அவர்களின் முதுகுகள் எப்போதும் தாழ்வாகக் காணப்படுகின்றன, கிறிஸ்துவின் வார்த்தையில் உள்ள சிந்தனையிலிருந்து விலகி, குறைபாடுள்ள மனிதர்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

"ஆகையால் நான் சொல்கிறேன், அவர்கள் விழுவதற்கு அவர்கள் இடறி விழுந்தார்களா? இல்லை, ஆனால் அவர்களின் வீழ்ச்சியால் இரட்சிப்பு புறஜாதியார்களுக்கு வந்தது, அவர்களைப் பின்பற்றும்படி தூண்டியது. மேலும் அவர்களின் வீழ்ச்சி உலகத்தின் ஐசுவரியமாக இருந்தால், அவர்களின் குறைவு புறஜாதிகளின் ஐசுவரியமே, அவர்கள் நிறைவானது எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும், ஏனென்றால் நான் உங்களிடம் பேசுகிறேன்.

புறஜாதியாரே, நான் புறஜாதிகளுக்கு அப்போஸ்தலனாக இருக்கும்போது, என் ஊழியத்தைப் போற்றுகிறேன்; எந்த விதத்திலாவது நான் என் சதையை எழுலேஷன் செய்ய தூண்டி அவற்றில் சிலவற்றை காப்பாற்ற முடியுமா என்று பார்க்க. ஏனெனில், அதை நிராகரிப்பது உலகத்தின் சமரசம் என்றால், அது மரித்தோரிலிருந்து வரும் வாழ்வைத் தவிர வேறென்ன? முதற்பலன் பரிசுத்தமாயிருந்தால், மாவும் பரிசுத்தமாயிருக்கும்; வேர் பரிசுத்தமாயிருந்தால், கிளைகளும் பரிசுத்தமாயிருக்கும்.” ரோமர் 11:11-16

நாம் மீண்டும் சொல்கிறோம்: “எல்லோரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார்” 1 தீமோ. 2:4. இந்த நோக்கத்திற்காக அவர் எல்லாவற்றையும் இயக்குகிறார் என்பதே இதன் பொருள். கிருபையின் சுவிசேஷத்தை சிலர் நிராகரித்ததன் விளைவாக எடுக்கப்பட்ட செயல்கள் கூட மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களை விளைவிக்கும். யூதர்கள் ஜெருசலேமிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களை வெளியேற்றியதன் விளைவாக மற்ற இடங்களில் உள்ள புறஜாதியார்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது (அப் 8:1-4). மேலும், நவீன சகாப்தத்தில், அட்வென்டிஸ்ட் தேவாலயங்களின் உறுப்பினர்களில் இருந்து சத்தியத்தை பிரசங்கிப்பவர்கள் விலக்கப்பட்டதன் விளைவாக ஒவ்வொரு தேசம், பழங்குடியினர், மொழி மற்றும் மக்கள் (வெளி. 14:7). இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், கடவுளின் ஆதரவில் இந்த மத அமைப்புகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் குறைவு, சத்தியத்தால் உலகத்தை ஆன்மீக செழுமைப்படுத்தியது அல்லது ரோமர்களில் கூறப்பட்ட “உலகின் செல்வம்”. ஆனால் இந்த உண்மையை கடவுள் பயன்படுத்தினார் மற்றும் பயன்படுத்துகிறார் என்று பால் வாதிடுகிறார். ஒரு “முன்மாதிரி”, அல்லது உந்துவிக்கும் காரணி, விழுந்தவர்களை உண்மை அனுபவத்தைத் தேட ஊக்குவிக்கும். நடைமுறையில், இந்த உடல்களைச் சேர்ந்த ஒருவர், மற்றவர்கள் சத்தியத்தைப் பிரசங்கிப்பதைக் கண்டு கூச்சலிடும்போது இது நிகழ்கிறது: “ஆனால் இந்த உண்மையை நாங்கள் செய்ய வேண்டியவர்கள். பிரசங்கியங்கள், பிறகு நீங்கள் அவர்களுடன் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” இந்த பிரதிபலிப்பின் விளைவாக, சத்தியத்தை நேசிப்பதற்காக, அவர் இருக்கும் இடத்தை விட்டு வெளியேறி, கடவுளின் நவீன மக்களுடன் சேர முடிவெடுக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளார். இவ்வாறு, கடந்த காலத்தில் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்ததன் மூலம், பவுல், மற்றும் சத்திய பிரசங்கிகள், தற்காலத்தில், இஸ்ரவேலர்களையும் அட்வென்டிஸ்டுகளையும் சத்தியத்தைத் தேடுவதற்குத் தூண்டுவதற்கு கடவுளின் கருவிகளாகச் சேவை செய்கிறார்கள், ஒரு மக்களாக அவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதால், உலகிற்கு சமாதானத்தின் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து, நம்பிய அனைவரின் நல்லிணக்கத்திற்கும் வழிவகுத்தது. , கடவுளுடன் (2 கொரி. 5:19) மேலும் இந்த இரண்டு உடல்களுக்கு இடையே உள்ள இந்த ஆத்துமாக்கள், கடவுளின் மக்கள் வரிசையில் சேர்க்கப்படுவது அவர்களுக்கு ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவதாக இருக்கும்.

அவர்கள், முதன்முதலில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் (கடந்த காலத்தில் இஸ்ரேலியர்கள் மற்றும் சமீபத்திய நூற்றாண்டுகளில் அட்வென்டிஸ்டுகள்), “முதல் பழங்கள்” அல்லது முதலில் கருதப்பட்டனர். முதற்பழங்கள் அறுவடை செய்யப்பட்ட முதல் கனிகள் அல்லது முதல் குழந்தை (திபா. 18:4; சங். 105:26). அவர்கள், முதலாவதாக, சத்தியத்திற்குத் திரும்பி, உண்மையான கடவுளின் மக்களுடன் தங்களை இணைத்துக்கொண்டு ஆன்மீக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினால், அவர்கள் ஒன்றுபடும் மக்களும் ஆன்மீக ரீதியில் உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கான அறிகுறியாகும். அல்லது, வேறு விதமாகச் சொன்னால், அவர்கள் மதம் மாறிய பிறகு ஒரு மக்களுடன் சேர முற்பட்டால், அவர்கள் நிச்சயமாக ஏற்கனவே மதம் மாறிய மக்களைத் தேடுகிறார்கள். ஏனென்றால், “இருவரும் உடன்படாவிட்டால் ஒன்றாக நடக்க முடியுமா?” என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆமோஸ் 3:3. இந்த மக்கள் புனிதர்களைக் கொண்ட கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாக மட்டுமே இருக்க முடியும்: “இதோ புனிதர்களின் பொறுமை; கடவுளின் கட்டளைகளையும் இயேசுவின் நம்பிக்கையையும் கடைப்பிடிப்பவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்” அப்போக். 14:12. அதனால் இந்த மக்களில் அனைவரும் புனிதர்கள்; ஏற்கனவே அவரில் இருந்தவர்கள் மற்றும்

இஸ்ரவேலர்கள் மற்றும் அட்வென்டிஸ்டுகள் மத்தியில், அவர்கள் தெய்வீக ஏற்பாட்டினால் சத்தியத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லப்பட்டு அவருடன் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டனர். மீண்டும் நியமிக்கப்படுபவர்கள் முதல் பலன்கள் அல்லது வேர்கள். மீதமுள்ளவை ரோமர்களின் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிறை அல்லது கிளைகளாகும் . உரையிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட முக்கிய உண்மை என்னவென்றால், அவர்களின் தோற்றம் பொருட்படுத்தாமல், இறுதியாக கிருபையின் அழைப்பை ஏற்று, கடவுளின் மக்கள் வரிசையில் சேரும் அனைவரும் ஒரே நிலையில் உள்ளனர்: "துறவிகள்". என? கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் மற்றும் கடவுளின் பரிசுத்த ஆவியின் செயலால் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல். ஏனென்றால், அவர்கள் கீழ்ப்படியும் கட்டளை "பரிசுத்தமானது" (ரோமர் 7:12) மேலும் அதே காரணத்திற்காக அவர்கள் ஆன்மீக ரீதியில் உயிருடன் இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் இயேசு சொன்னார்: "அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவன் என்பதை நான் அறிவேன்" யோவான்: 12:50.

"சில கிளைகள் ஓடிந்து, ஒலிவ மரமாகிய நீ, அவைகளுக்காக ஓட்டவைக்கப்பட்டு, ஒலிவ மரத்தின் வேரையும் சாற்றையும் உண்பதாக இருந்தால், கிளைகளுக்கு எதிராகப் பெருமை பேசாதே; அவர்களுக்கு எதிராக, நீங்கள் வேரை ஆதரிக்கவில்லையா, ஆனால் வேர் உங்களுக்கு சொந்தமானது. ரோமர் 11:17, 18

இங்கே பவுல் புறஜாதிகளுக்கு உரையாற்றுகிறார். இது ரோமானியர்களுக்கான கடிதம் என்பதை நினைவில் கொள்வோம் . எனவே, "நீங்கள்" என்ற பிரதிபெயர் அவர்களைக் குறிக்கிறது. மேலும், நவீன காலங்களில், "சட்டத்தின் மக்கள்" (இஸ்ரேலியர்கள் மற்றும் அட்வென்டிஸ்டுகள்) இடையே ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட இணையின் படி , இந்த பத்தியில் அதிக சக்தியுடன் பேசப்படுபவர்களுக்கு என்று நாம் கூறலாம். இந்த மக்களில் எவருக்கும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தின் மக்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில், பவுல் அவர்கள் "உடைந்துவிட்டார்கள்" என்று கூறுகிறார், அதாவது கிறிஸ்துவையும் அவருடைய நற்செய்தியையும் அவர்கள் சொந்தமாக நிராகரித்ததன் மூலம் கிருபையின் ஆசீர்வாதங்களிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்கள். செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டோம், ஆன்மீக ரீதியில் "ஓட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளோம்," அதாவது, நாம் கடவுளின் ஆன்மீக சபையின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டோம், ஆனால் நாம் அவர்களைப் பற்றி பெருமை கொள்ளக்கூடாது , மாறாக, இன்று நம்மை நிலைநிறுத்தும் நற்செய்தியின் கோட்பாடு என்பதை நினைவில் கொள்வோம். முதலில் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது .அவர்கள் அதை நிராகரித்ததால் அவர்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை.ஒரு காலத்தில் கடவுளுடைய ராஜ்யத்தை நமக்கு அணுகிய மனத்தாழ்மையில் நம்மை வைத்திருப்பதற்காக வசனங்கள் நோக்கமாக உள்ளன.இயேசு கூறினார்: "ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள் , பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது " மத். 5: 3 ஆழ்ந்த மனத்தாழ்மையில், நாம் பாவிக்க என்றும் எதற்கும் தகுதியற்றவர்கள் என்பதை உணர்ந்து, மன்னிப்பு மற்றும் பரிசுத்தத்தின் கிருபைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மேலும் அதில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் மட்டுமே நாம் பெற்ற ஆசீர்வாதத்தை நம்முடன் வைத்திருப்போம். இதுவே அடுத்த வசனங்களில் சொல்லப்படும் கருத்து:

"அப்பொழுது, கிளைகள் முறிந்துவிட்டன, நான் ஓட்டவைக்கப்படுகிறேன், அது நல்லது; அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம் அவை முறிந்துவிட்டன, நீ விசுவாசத்தினால் நிலைத்திருக்கிறாய், அப்படியென்றால் அகங்காரமாயிராதே, பயப்படு.

கடவுள் இயற்கையான கிளைகளை விட்டுவைக்கவில்லை என்றால், அவர் உங்களையும் விடமாட்டார் என்று பயப்படுங்கள். எனவே, கடவுளின் நன்மையையும் கடுமையையும் கருத்தில் கொள்ளுங்கள்: விழுந்தவர்களை நோக்கி, கடுமை; ஆனால் உனக்காக,

இரக்கம், நீங்கள் அவருடைய தயவில் நிலைத்திருந்தால்; இல்லையேல் நீங்களும் துண்டிக்கப்படுவீர்கள்.

ரோமர் 11:19-22

கடவுள் நியாயமானவர். எல்லோரையும் ஒரே மாதிரி நடத்துங்கள். அன்பின் தந்தையாக, வழிதவறிச் செல்பவர்களுடன் அவர் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறார். இது கலகக்காரர்களுக்கும் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் இன்னல்கள் வர அனுமதிக்கிறது, இதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் செயல்பாட்டின் போக்கை வழிநடத்தும் அழிவை முன்கூட்டியே பார்த்து, சரியான நேரத்தில் பின்வாங்கலாம். எனவே, அவரது தீவிரம் அவரது இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகும், ஏனெனில் "கடவுளின் தயவு உங்களை மனந்திரும்புவதற்கு வழிநடத்துகிறது" ரோம். 2:4. மறுபுறம், அவருடைய அன்பின் செல்வாக்கிற்கு அடிபணிந்து கிறிஸ்துவிடம் சரணடைபவர்களுக்கு அவர் தனது இரக்கத்தை அளிக்கிறார், அவர்களின் பாதையை வழிநடத்துகிறார் மற்றும் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய அவர்களை பலப்படுத்துகிறார். "அப்பொழுது, வலப்புறமோ இடப்புறமோ திரும்பாமல், இதுவே வழி, இதிலே நடவுங்கள் என்று உங்களுக்குப் பின்னால் சொல்லப்படும் வார்த்தையை உங்கள் காதுகள் கேட்கும்" ஏசா. 30:21. இந்த அவதானிப்பின் மூலம், கடவுள் எப்பொழுதும் ஒவ்வொருவரையும் இரட்சிப்பின் பாதையில் நடத்துவதற்குத் தம்முடைய தயவைப் பிரயோகிக்கிறார் என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம்: அவர்கள் "சட்டத்தின் மக்கள்" அல்லது புறஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். அவருடைய நன்மையின் செல்வாக்கிற்கு சரணடைவதை நிரந்தரமாக எதிர்ப்பவர்கள் மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

"அவர்களும் அவிசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கவில்லையென்றால், அவைகளில் ஒட்டவைக்கப்படுவார்கள்; ஏனென்றால், கடவுளால் அவர்களை மீண்டும் ஒட்டவைக்க முடியும். ஏனென்றால், இயற்கையான ஒலிவ மரத்திலிருந்து நீங்கள் வெட்டப்பட்டு, இயற்கைக்கு மாறாக, நல்ல ஒலிவத்தில் ஒட்டப்பட்டிருந்தால். மரமே, இயற்கையான இவர்கள், தங்கள் ஒலிவ மரத்தில் ஒட்டவைக்கப்படுவது எவ்வளவோ மேல்! ஏனென்றால், சகோதரர்களே, கடினத்தன்மை வந்துவிட்டது என்ற இந்த இரகசியத்தை நீங்கள் அறியாதிருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. புறஜாதிகள் முழுமை அடையும் வரை இஸ்ரவேலின் மீது பங்குண்டு. அதனால் இஸ்ரவேலர் அனைவரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, சீயோனிலிருந்து ஒரு மீட்பர் வருவார், மேலும் யாக்கோபிலிருந்து தேவபக்தியை விலக்குவார்: இது என்னுடைய உடன்படிக்கையாக இருக்கும். அவர்கள், நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது." ரோமர் 11:19-27

கடவுள் அனைவரையும் இரட்சிக்க விரும்புவதால், தொடர்ந்து இந்த நோக்கத்திற்காக உழைத்துக்கொண்டிருப்பதால், பின்தங்கியவர்கள் அவருடைய அன்பின் செல்வாக்கை எதிர்த்து நற்செய்தியை நம்பத் தவறினால், அவர் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்வார்." ஆவியும் (கடவுளின்) மனைவியும் (அவரது தேவாலயம்) சொல்லுங்கள்: வாருங்கள், யார் கேட்கிறார்களோ, அவர் வாருங்கள் என்று சொல்லட்டும், தாகமாயிருப்பவர் வரட்டும், எவர் விரும்புகிறாரோ, அவர் ஜீவத்தண்ணீரிலிருந்து விடுவிக்കட்டும்" வெளி. 22:17. கடவுள் "இஸ்ரவேலின் கடினப்படுத்துதலைப் பயன்படுத்தினார். ", அதாவது, பழங்கால மற்றும் நவீன சட்டத்தின் மக்கள், அதனால் சுவிசேஷம் மற்ற அனைவருக்கும் சென்றடையும், மற்றும் விரும்பும் அனைவரும் கிருபையின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அந்த மக்களில் எஞ்சியவர்கள் (இஸ்ரேலியர்கள் மற்றும் அட்வென்டிஸ்டுகள்) திரளாக சேருவார்கள். ஒவ்வொரு நாடு, பழங்குடி, மொழி மற்றும் மக்களைச் சேர்ந்த விசுவாசிகள், இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் மொத்தத்தை உருவாக்குகிறார்கள், கடவுளின் இஸ்ரேல்.

இஸ்ரேல் என்றால் "வெற்றியாளர்" என்பதை நினைவில் கொள்வோம். மேலும் அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது:
"ஜெயங்கொள்பவருக்கு, நான் ஜீவ விருட்சத்தின் கனியைப் பூசிப்பேன், அது கடவுளின் பரதீஸின் நடுவில் உள்ளது" Rev. 2:7.
எனவே, கடவுளின் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும் செய்வார்கள். கடவுளின் இஸ்ரவேலை உயர்த்துங்கள்,
அவர்களின் அசல் மத பின்னணி அல்லது தேசத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், கிருபை, அதன் மூலம் பாவத்தை வெல்லுங்கள்,
கிறிஸ்து "பாவங்களைப் போக்க" தன்னை வெளிப்படுத்தினார் (1 யோவான் 3:5); பிறகு, அவர்கள் அனைவரும் புனிதர்களாக,
கீழ்ப்படிவார்கள். பரிசுத்த ஆவியின் செயலால் பத்து கட்டளைகள், இந்த அர்த்தத்தில், அவை அனைத்தும் ஒரே உடலாக இருக்கும், கடவுளின் சபை.

"நற்செய்தியைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் உங்கள் நிமித்தம் எதிரிகள்; ஆனால் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள்
பிதாக்களுக்காகப் பிரியமானவர்கள். கடவுளின் வரங்களும் அழைப்புகளும் மனந்திரும்புதலற்றவை." ரோமர்கள்
11:28,29

இந்த அறிக்கை கடவுள் நம் அனைவருக்கும் தந்தை என்ற கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது. அவர் கடந்த காலத்தில்,
இஸ்ரவேலர்களையும், சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, அட்வென்டிஸ்டுகளையும் அழைத்ததிலிருந்து, அவர்களுடன் தொடர்பில்
அவர் தனது நோக்கத்தை மாற்றவில்லை. ஒரு தேசம் மற்றும் மதம் என்ற வகையில், அதன் தலைவர்கள் அவரது அழைப்பை
நிராகரித்தனர். ஆனால் கடவுள் தனது முன்னோடிகள் - ஆபிரகாம், ஐசக் மற்றும் ஜேக்கப் - முதல் வழக்கில், மற்றும் அட்வென்டிஸ்ட்
பிரிவின் முன்னோடி நிறுவனர்களுக்கு - கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மறக்கவில்லை . இந்த இரண்டு உடல்களின் தற்போதைய
உறுப்புகள் அனைத்தும் பரலோகத் தகப்பனால் தொலைந்துபோன ஆனால் இன்னும் அன்பான குழந்தைகளாகவே
பார்க்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால், ஒரு தாய் தன் மகனை தொடர்ந்து நேசித்து, அவனைச் சந்திக்க சிறைக்குச் சென்றால்,
அதைவிட அதிகமாக கடவுள். அவர் கூறுகிறார்: "ஒரு பெண் தன் குழந்தையை , தன் வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தையின் மீது
இரக்கமில்லாமல் வளர்க்கும் அளவுக்கு அவளை மறந்துவிட முடியுமா ? ஆனால் அவள் அவளை மறந்தாலும் நான் உன்னை
மறக்கமாட்டேன். ஈசா. 49:15. இந்த அர்த்தத்தில்தான், வரங்களும் பணிகளும் மனந்திரும்புதலற்றவை என்று பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒரு தகப்பன் தன் மகனுக்கு ஒரு பரிசு கொடுத்தால், அவன் அதை வெறுக்கக்கூடும், ஆனால் தந்தை அதை திரும்பப்
பெறுவதில்லை. கடவுள் வரங்களையும் தொழிலையும் கொடுத்தார். பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுகள். உரையின் விஷயத்தில்
அவை கடவுளால் செய்யப்பட்ட வாக்குறுதிகள். "தொழில்" என்றால் "அழைப்பு" என்று பொருள்.கடவுள் இரு தேசங்களின்
முன்னோடிகளை அழைத்தார் , அவர்களுக்கு வாக்குறுதிகளை அளித்தார், இவை எப்போதும் கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படையில்
உள்ளன, பலரின் நம்பிக்கையின்மை அவர்களின் வாழ்க்கையில் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதைத் தடுக்கிறது. அவர்கள்
மீதான உங்கள் அணுகுமுறையைப் பொருட்படுத்தாமல், வாக்குறுதிகள் தொடர்ந்து கொடுக்கப்படுகின்றன. மனந்திரும்பாமல் கூட
அவை வழங்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், இந்த விஷயத்தில், அவை நிறைவேற்றப்பட முடியாது, ஏனென்றால் அவை கீழ்ப்படிதலின்
அடிப்படையில் உள்ளன. கடவுள் இஸ்ரவேலரிடம் கூறினார்: "இதோ, கை. கர்த்தர் சுருக்கப்படவில்லை, இரட்சிக்க முடியாது;
அவருடைய காது கேட்காதபடி வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் உங்கள் அக்கிரமங்கள் உங்களுக்கும் உங்கள் கடவுளுக்கும் இடையே
பிரிந்தன; அவர் உங்களுக்குச் செவிசாய்க்காதபடிக்கு, உங்கள் பாவங்கள் அவருடைய முகத்தை உங்களிடமிருந்து மறைக்கின்றன."
ஈசா. 59. துன்மார்க்கரிடம், நிச்சயமாகச் சொல்லுங்கள்

நீ இறந்து போவாய்; அவன் தன் பாவத்தை விட்டு விலகி, நியாயத்தீர்ப்பையும் நீதியையும் கடைப்பிடித்து, துன்மார்க்கருக்கு உறுதிமொழியை அளித்து, தான் திருடியதற்குப் பரிகாரம் செய்து, வாழ்க்கையின் சட்டங்களின்படி நடந்து, அக்கிரமம் செய்யாமல் இருந்தால், அவன் நிச்சயமாக வாழ்வான், இறக்கமாட்டான். அவன் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் அவனுக்கு விரோதமாக நினைவுசுரப்படாது; அவர் செய்த நியாயத்தீர்ப்பும் நீதியும் நிச்சயம் பிழைப்பான்." ஈஸ். 33:13-16.

"நீங்களும் முன்பு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்து, இப்பொழுது தங்கள் கீழ்ப்படியாமையின் மூலம் இரக்கத்தைப் பெற்றீர்கள், அப்படியே இவர்களும் இப்போது கீழ்ப்படியாதவர்களாகி, உங்களுக்குக் காட்டப்பட்ட இரக்கத்தின் மூலம் இரக்கத்தைப் பெறுகிறார்கள். கடவுள் அவர்கள் அனைவரையும் கீழ்ப்படியாமையின் கீழ் மூடிவிட்டார். அவர்கள் அனைவரையும் கருணையுடன் பயன்படுத்தவும், ஐசுவரியத்தின் ஆழமே, கடவுளின் ஞானம் மற்றும் அறிவு இரண்டுமே! அவருடைய தீர்ப்புகள் எவ்வளவு ஆராய முடியாதவை, அவருடைய வழிகள் எவ்வளவு புரிந்துகொள்ள முடியாதவை! கர்த்தருடைய மனதை யார் புரிந்துகொண்டார்? அல்லது யார்? அவருடைய ஆலோசகர் முதலில் அவருக்குக் கொடுத்தார், அவர் வெகுமதியைப் பெறுவார், ஏனென்றால், அவர் மூலமாகவும், அவர் மூலமாகவும், எல்லாமே அவராலேயே; எனவே அவருக்கு என்றென்றும் மகிமை. ஆமென். ரோமர்கள்

11:30-36

இஸ்ரவேலின் கடினப்படுத்துதலின் அர்த்தம், அந்த முதல் சகாப்தத்தில், சவிசேஷம் "வானத்தின் கீழுள்ள எல்லா உயிரினங்களுக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டது" கொலோ. 1:23. அதேபோல் நிகழ்காலத்திலும். அட்வென்டிஸ்டுகளின் கடினப்படுத்துதல், நித்திய சவிசேஷத்தை ஒவ்வொரு தேசம், பழங்குடி, மொழி மற்றும் மக்களுக்குப் பிரசங்கிக்க முடிந்தது (அப்போக். 14:7). இந்நூலை இப்போது நீங்கள் படித்துக்கொண்டிருப்பதே இது நடக்கிறது என்பதற்குச் சான்று. "ராஜ்யத்தின் இந்தச் சவிசேஷம் உலகமெங்கும் சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும். அப்பொழுது முடிவு வரும்... அப்பொழுது மனுஷகுமாரனுடைய அடையாளம் பரலோகத்தில் தோன்றும்; பூமியிலுள்ள எல்லா ஜனங்களும். புலம்புவார்கள், மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்களினமேல் வருவதைக் காண்பார்கள்; மேலும் அவர் தம்முடைய தூதர்களை ஒரு பெரிய எக்காள சத்தத்துடன் அனுப்புவார், மேலும் அவர் தேர்ந்தெடுத்தவர்களை நான்கு திசைகளிலிருந்தும் ஒன்று சேர்ப்பார்கள். வானத்தின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரை."

மத். 24:14, 30, 31. "கர்த்தர் தாமே, அவருடைய கட்டளையின் வார்த்தையினாலும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தினாலும், தேவனுடைய எக்காளத்தினாலும், பரலோகத்திலிருந்து இறங்கிவருவார், கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலில் எழுந்திருப்பார்கள். பிறகு, உயிரோடு இருக்கும் நாமும் அவர்களோடு மேகங்களில் இறைவனைச் சந்திப்பதற்காகக் காற்றில் எடுத்துச் செல்லப்படுவோம், இதனால் என்றென்றும் இறைவனோடு இருப்போம். 1 தெச. 4:16, 17.

அனைவரின் நன்மைக்காகவும் இரட்சிப்பிற்காகவும் தம்முடைய நல்லெண்ணத்தின்படி அனைத்தையும் வழிநடத்தும் கடவுளுக்கு மகிமை! அவர் எல்லா நிகழ்வுகளையும் வழிநடத்துவார், இதனால் அனைத்து மக்களுக்கும் அவரது அன்பை அறிந்து கொள்ளவும், அவர்களின் விதியை தீர்மானிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது. "அப்பொழுது முடிவு வரும்" மத். 24:14.

உண்மையான நற்செய்தியை அறிந்தால், அவர் எவ்வாறு அனைத்தையும் நம் நன்மைக்காகச் செய்தார் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அவரை வழிநடத்தி நம்மை வழிநடத்த அனுமதிப்பது இரட்சிப்புக்கான எளிதான பாதை. இயேசு சொன்னார்: "என் ஆடுகள் என் சத்தத்தைக் கேட்கிறது, நான் அவைகளை அறிவேன், அவைகள் என்னைப் பின்பற்றுகின்றன; நான் அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன், அவைகள் ஒருபோதும் அழியாது, ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறிப்பதுமில்லை. அதை எனக்குக் கொடுத்த என் பிதா எல்லாரையும் விட பெரியவர்; என் தந்தையின் கையிலிருந்து அவற்றை யாரும் பறிக்க முடியாது." யோவான் 10:27-29. அவருடைய கிருபையின் அழைப்பிற்கு பிடிவாதமான எதிர்ப்பின் மூலம் அவருடைய திட்டங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைவேறுவதை யாரும் தடுக்க வேண்டாம். நீங்கள், கிறிஸ்துவின் ஆன்மாவைக் காப்பாற்றும் பணியை அவரிடம் ஒப்படைக்கவும்; வார்த்தையின் போதனைகள், மனசாட்சியின் குரல் மற்றும் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு விவரத்திலும் அவருடைய பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் அவர் உங்களை வழிநடத்தட்டும்! எனவே, பாதையில் தவறில்லை - நித்திய ஜீவன் உனது ஆஸ்தியாகவும், சொர்க்கம் உனது வீடாகவும் இருக்கும்!

கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிக்கட்டும்.